

வாணிக லேக் கழகம்

நீக்கமுங் காதல் நீ நேறிந் குடி கொண்டு
 ஆக்கமுந் காக்கும்! அந்நிவணங்கு - னைத்தவரும்
 வாணியெனுந் தோண்யிலே வாழ்க்கைப் பெருங்கடலில்
 ஞான உவாவருவோம் நாம்.

University of Jaffna
 894.81106
 YAR
 249910(AR; MAIN)

ஆறாண்டி நிறைவு மலர்

Digitized by Noolaham Foundation
 noolaham.org | aayanaham.org

14.2.62

நவீன பரிசில் மாளிகை

நெல்லியடி

கரவெட்டி.

எல்லாவித வைபவங்களுக்கும் ஏற்ற
புடவை வகைகளும்
பரிசுகள் வழங்குவதற்கேற்ற பொருட்களும்

நேடியோக்கள், கைக்கடிகாரங்கள்,
மேசைக் கடிகாரங்கள், பேனாக்கள்,
பற்றறி வகைகளும் கிருமிநாசினிகள்,
மருந்து வகைகளும்

மிகக் குறைந்த விலையில்
எந்நேரமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரே விலை!

நிதானம்!

நவீன பரிசில் மாளிகை,

நெல்லியடி, கரவெட்டி.

Telegram: KALMI

Phone: 284

எ ன் க ளி ட ம்

நெல். அரிசி, பலசரக்குச் சாமான்களும்
ஸ்ரேஷ்டனரி சாமான்களும், சாய்ப்புச் சாமான்களும்
மற்றும் K. K. S. சிமென்ட் மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

காரம், மணம், குணம் நிறைந்த

786 கல்கி பீடியைப் பாவிக்கவும்

எ ன் க ளி ட ம்:

திறம் பீடி இலையும், புகையிலையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துணை அன் பிறதர்.,

39, காங்கேசன் துறைமுகம், யாழ்ப்பாணம்.

44, 3-ம் குறுக்குத் தெரு, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு.

கொழும்பு.

கொழும்பு 13

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை.

நியூஸ் ஏஜண்ட்
பெரியகடை
யாழ்ப்பாணம்.

முதல் வெளியீடு:—

தங்கத் தாமரை
குழந்தைக் கதைகள்.

ஆசிரியர்:

சேல்வி. இந்திரானி மார்க்கண்டு

கரவெட்டி கிழக்குப்
பலநோக்கக் கூட்டுறவுச்சங்கம்

(பதிவு இல. J/455)

சகல சாமான்களும்

கட்டுப்பாட்டு விலைக்குக் கிடைக்கும்
நம்பிக்கை, நேர்மை, நயவிரி

● சீமென்ட்

● வெண்கலப் பாத்திரங்கள்

● தரம் சிறந்த பல்வகைச்சாய்ப்
புச் சாமான்கள் - சகாயவிரி

பொதுமக்களின் அபிமான மனோஜர்
வே. கணபதிப்பிள்ளை, கரவெட்டி.

லக்ஷ்மி தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்.

நெல்லியடி, கரவெட்டி

வருகிறது!!

வருகிறது!

- ◎ தாய் சொல்லைத் தட்டாதே
- ◎ நாக நந்தினி
- ◎ பட்டி விக்கிரமாதித்தன்
- ◎ பார்த்தால் பசிதும்
- ◎ ராணி சமயுக்தா
- ◎ படித்தால் மட்டும்தோதுமா
- ◎ ராஜா தேசிங்கு
- ◎ புனர் ஜென்மம்
- ◎ லவக்குசா
- ◎ பெற்றமனம்
- ◎ இரத்தினபுரி இளவரசி
- ◎ ஆடவந்த தெய்வம்

RLY. Station: - Kodihamam

TELEPhone: No: 7

நெல்லியடி, கரவெட்டி

செல்லம்ஸ் அரைக்கும் ஆலை

உங்கள் குடும்பத்தினர் அறுசுவையுடன்
உணவருந்தி மகிழ விரும்பின்
தரத்தில் சிறந்ததும் சிக்கனமானதும்

செல்லம்ஸ்

* மிளகாய் தூள்

● குரக்கன் மா

இன்றே கேட்டு வாங்குங்கள்.

தயாரிப்பாளர்:

செல்லம்ஸ் அரைக்கும் ஆலை

நெல்லியடி

கரவெட்டி

பொது விஞ்ஞான போதினி

ஆரும், ஏழாம் வகுப்பிற்குரியவை

ஆசிரியர்கள் :

ம. பரமானந்தன், B. Sc.,

நா. சா. இரத்தினசிங்கம், B. A. Eng. Trd. (1st Class)

பாழப்பாண மத்திய கல்லூரி ஆசிரியர்கள்

- பொது விஞ்ஞான போதனைக்காகக் கல்வித் துணைக்கழகம் வெளியிட்ட பாடத்திட்டத் திற்கு அமைய எழுதப்பட்டுள்ளன.
- UNESCO சிபார்சு செய்த பரிசோதனைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.
- புதுமுறைப் போதனா முறைகளைத் தழுவியவை.
- அறிவைப்பெறும் ஆற்றலையும் ஆராய்ச்சியையும் வளர்க்கத் தகுந்த பல பரிசோதனைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.
- ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் விஞ்ஞானக் கல்வியில் உற்சாகம் உண்டாக்கும் பல செய்முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.
- இலகுவில் மாணவர் விருப்புடன் விஞ்ஞானம் கற்க ஏற்ற பாடநூல்கள்.

★ பொது விஞ்ஞான போதினி VI ஆம் புத்தகம் விலை ரூ 2-50
VII " " " (அச்சில்)

பதிப்பாளர் :

வட - இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம், சுவர்க்கம்.

உண்மைக்கு உறைவிடம்!

எங்களிடம் சகல விதமான

பட்டு, பருத்தி, நூல் புடவைத் துணிகளும் பலசரக்கு, சரப்பச்சு சாமான்கள், பட்டர் முதலியனவும்

சப்பாத்துவகைகளும் தொகைக்கும் சில்லறைக்கும் விலைமவிவாகப்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ஒருமுறை விஜயம் செய்தால் உண்மை விளங்கும்

ஸ்ரீ கணேசா ஸ்டோர்ஸ்

பலசரக்கு-புடவை வியாபாரம்

ஆல்பத்திரியடி

இனுவில்

Wholesale & Retail Dealers in:

ALL VARIETIES OF SILK & COTTON GOODS, GROCERIES
SUIT CASES TRUNKS OLIMANSTORES Etc., Etc.

PRICES MODERATE

A TRIAL WILL CONVINCE YOU

SRI GANESHA STORES

NEAR HOSPITAL

INUUVIL

University of Jaffna

249910

Library

சகலவிதமான
வெள்ளிப்பாத்திரங்கள்

வேண்டிய வேண்டிய
மாத்திரி சகாய விலையில்
இங்கே பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

உரிமையாளர்:

S. சேதுராமலிங்கம்
செட்டியார்

பிரஸ் வெஸெல் மேர்ச்சன்ட்,
ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நெசீத் ஸ்ரோஸ்

தெல்லியடி, கரவெட்டி.

எங்களிடம்

சகலவிதமான சாய்ப்புச்
சாமான்களும் முடிமயிர் தினி
சுகள் மற்றும் பலச ரக்குச்
சாமான்கள் மொத்தமாகவும்
சில்லறையாசவும் சகாய

விலைக்குப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்

உரிமையாளர்கள்:

V. A. காதர் அன் பிறதர்

மருதடி மாக்காலை!

பருத்தித்துறை.

வீட்டு நிலை; கதவுகள்; கோப்புசம்

மற்றும் சகலவிதமான வீட்டுத் தளபாடங்களும்

ஓடருக்கு

குறிக்கப்பட்ட தவணையில் கொடுக்கப்படும்

உரிமையாளர்:

[மு. நடராச]

M. N. RAJAH

MALAYAN RADIO SERVICE

Prop: T. NAVARATNAM

45, Kasturiar Road,

Jaffna.

Stockists of: **RADIO PARTS, ELECTRICAL
& FITTINGS ACCESSORIES**

PRESENTATION ARTICLES

Repairs Undertaken:

*Radios, Amplifiers, Electrical
Mortors, Waterpumps, Fans, Refrigerat-
ers, and other Electrical Items*

மலாயன் ரேடியோ சேர்விஸ்
45, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

புனிதமான சாப்பாட்டு வகை
களுக்குப் புகழ்பெற்றது

லக்ஷ்மி ஹோட்டல்

கல்யாண விழாக்கள் மற்றும்,
மங்கல தினங்கள், முதலாம்

வைபவங்களுக்கு

வேண்டிய உணவு வகைகளுக்கு

ஓடர்களும் ஏற்றுக்

கொள்ளப்படும்.

ஒருமுறை

விஜயஞ் செய்யுங்கள்.

உண்மை உணர்வீர்கள்!

திருமகள் ஸ்ரோம்ஸ்

&

புத்தகசாலை

நெல்லியடி,

கரவெட்டி.

எங்கரீடம்:

பாடசாலைப் புத்தகங்க

ளும், உபகரணங்களும், நவ

தானியச் சமான்களும்—

சகாய விலையில் பெற்றுக்

கொள்ளலாம்.

Extra Quality-Cent for Cent Value
FOR
QUALITY TEXTILES

&
BRIDAL SAREES

VISIT

MUNIER'S

79, 81, K. K. S. ROAD,

Phone: 404

JAFFNA.

Cable: INSAF

முனிர்ஸ்

பிடவை வியாபாரம்

யாழ்ப்பாணம்.

Branch: 21/3, STANLEY ROAD
JAFFNA.

**P. Palaiya Nadar
& Sons**

Hardware & Scrap Merchants

75, K. K. S. Road, Jaffna. (Ceylon)

Dealers in:

GUN METAL, ZINC, LEAD, BRASS,

ALUMINIUM COPPER, TIN, ALL

KINDS OF BORINGS, IRON, STEEL.

ETC.

பொ. பாலையா நாடார்

அன் சன்ஸ்.

யாழ்ப்பாணம்.

சண்முகானந்தபேக்கறி

நெல்லியடி, கரவெட்டி.

“கைதேர்ந்த தொழிலாளிகளின்

உன்னத தயாரிப்பு”

மிகச்சிறந்த ரக

பாண்,

பிஸ்கட்ஸ்,

கேக்ஸ்...

வாங்கிப் பார்த்துச்

சொல்லுங்கள்.

ஓடிகள் உடன் கவனிக்கப்படும்.

உங்கள் தேவைகளுக்குச்

சண்முகானந்தா

ரெட்டிச்சாலைக்கு

உடனடியாக வருங்கள்!

வினம்பரம் தேவையில்லாது ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை.

221, கே. கே. எஸ். ரோட்டு,

யாழ்ப்பாணம்.

வீட்டுக்கு ஓர் வைத்தியர்

எவருக்காவது உங்கள் வீட்டில் வாந்திபேதி, அஜீரணபேதி, உஷ்ணபேதி, வயிற்றுவலி, வயிற்றுப்பொருமல், வாய்வு, சூதக வாய்வு, மாரடைப்பு, மண்டைபிடி, ஒற்றைத்தலைவலி, ஜலதோஷம், மூக்கடைப்பு, வாயுவினால் உண்டான எவ்விதமான வலிப்பு, நோவு, உளைவு வீக்கம், நரம்புச்சுருக்கு, கைகால் முடக்கு வாதம், பக்கவாதம், மொழிவாதம், மாஸ்த இரணம், வெட்டுக்காயம், நரம்புச்சிலந்தி, பிளவை, புரையோடும் ஆறுதபுண்கள், காதுவலி, காசில் சிழ்வடிதல், பீனிசம், பல்வலி, அரணை, வீக்கம் தேள் விஷம், நாய்க்கடி முதலிய நோய்கண்டால் வைத்தியரிடம் ஓடவேண்டியதிஸ்லை.

கைவசம் ஓர்

“ர ர த ர”

மின்சார மருந்து

இன்றே ஒருபுட்டி வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

புட்டி ஒன்றுக்கு ரூபா 1-20

எஸ். சுப்பிரமணியம் அன் கோ.

53, காங்கேசன்துறை வீதி. இல. 160, செட்டியார்தெரு,
யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு. 11.

பல நினைசான
பலசரக்குகளும்
மலிவு விற்பனை
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்
கடன் இல்லை

சோ. சுந்தரராசா
நெல்லியடி மார்க்கட்,
கரவெட்டி.

மனோன்மணிஸ்ரோர்ஸ்

பிரபல வியாபாரிகள்

- சைக்கிளும் பாகங்களும்
 - கைக்கடிகாரங்கள்
 - சுவர் மணிக்கூடுகள்
 - ஊற்றுப்பேனாக்கள்
- யாவும் மலிவாகக் கிடைக்கும்

ஆமணக்கெண்ணெய் ஏஜென்ஸிகள்
புகைவண்டிநிலையம், கொடிகாமம்
உரிமையாளர்: கே. பரமான்ந்தம்

நெல்லியடி, கரவெட்டி.

சிவமயம்

ச. வி. முருகேசு,

ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்,

S. V. MURUGESU

General Merchant.

Govt. Contractor and Commission Agent.

Branches: **S. V. MURUGESU, KARAVEDDY.**

MURUGAN RICE MILL

KILINOCHCHI.

**154, Hospital Road,
JAFFNA.**

சகல ரகப்
பிடிவைகளுக்கும்

சேலை
வகைகளுக்கும்
பிரதானமானவர்கள்

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்
78, கே. கே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

COMIS CYCLE WORKS

Repaires:-

Cycle, Gramophones,
Lights
Tyres Tubes Vulcanizing
Etc

NELLIADY, KARAVEDDY.

சைக்கிள், கிராமப்போன்,
லைற்ஸ், டயர், ரியூப்ஸ்.
திருத்துவதற்கும், ஒட்டுவதற்கும்.
ஒரேயொரு சிறந்த இடம்.
கோமிஸ் சைக்கிள் வோக்ஸ்
நெல்லியடி, கரவெட்டி.

கண்டால் கண்ணைக்கவரும்
உண்டால் உள்ளம்மகிழும்
சத்தம்! சரியானிதற!

உயர்ந்தரகம்! உருசி!
ஒருங்கே நிறைந்த உன்னத உணவுகளுக்கு
"கமலா பேக்கரி"
மகாத்மா ஒழுங்கை, நெல்லியடி.
விற்பதுசெய்துபரிட்சித்துப்பாருங்கள்
பாடசாலை மாணவர்களுக்காய்

சிறந்த ரகச் சீனிப்பான்
தொழிலாளி முதலாளி யாவற்கும் வேண்டிய
பாண
பாலர்முதல் வயோதிபர்வரை வேண்டிய
சத்துள்ள பிஸ்கோந்துகள்
நேரயானருக்கான பதமையுள்ள றஸ்க்குகள்
சிறுநாண்டிக்கு வேண்டிய கேக்வகைகள்
எங்கேநாமும் எம்மிடமிடில்லையையாகவும்
மொத்தமாகவும் பெறலாம்.
ஆட்கள் குறித்தகேர்த்தில்
முடித்துக் கொடுக்கப்படும்.

சி. சிற்றம்பலம்
"கமலா பேக்கரி"
நெல்லியடி, கரவெட்டி.

"கண்கள்" ஆசிரியர்:- சுகனா
சின்தனையைத் தூண்டிச் செந்தமிழ்
வேகம் தந்து
சிறுவர்களை வளம்படுத்தி சீர்மை
தரும் கண்கள்!
சமூக நின்தனையைப் போக்கிச் சம
தர்மத் தமிழ் நாட்டை
வந்திக்கும் வழிகாட்டும் வகை
படைத்த கண்கள்!

அல்லை வள்ளுவர்மன்றப்
பருவ வெளியீடு!

உங்கள் பிரதித்த இன்றே சந்தாதர்
ஆதங்கள்

ஏஜென்சி தேவை

வள்ளுவர் கலைமன்றம்
அல்லை.

யோகலட்சுமி ஸ்ரோஸ்

- பாடசாலைத் தேவைக்கான
- சகல உபகரணங்கள்
- சகல சாய்ப்புச்சாமான்கள்
- மணிக்கூடுகள்.
- ஊற்றுப் பேனாக்கள்
- திறம் சுருட்டு வகைகள்
- சிலிமாக் கதைகள்
- சிலிமாப் பாடல் புத்தகங்கள்

எல்லாம் கிடைக்கக்கூடிய
ஒரே ஒரு இடம்,

யோகலட்சுமி ஸ்ரோஸ்

தெல்லியடி, கரவெட்டி

உரிமையாளர்: வ. சிவயோகநாதன்

சிவசக்தி ஸ்ரோஸ்

இரும்பு, தீந்தை,
பூட்டுவகைகள்
பித்தளைப் பிணைச்சல்கள்,
சிலிங் பலகை, கிளிசப்புப்
பலகை, மற்றும்
கட்டிடச் சாமான்கள்
குறைந்த விலையில்
இங்கே பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உங்கள் தேவைக்குத் தவறாமல்
விஜயஞ் செய்யுங்கள்

வணக்கம்

உரிமையாளர்: S. R. பஞ்சாட்சரம்

தெல்லியடி, கரவெட்டி.

ஆங்கில ஆயுள்வேத

மருந்துகளுக்கும்

அபிஷேகத் திரவியங்களுக்கும்,

மருந்துச் சரக்குகளுக்கும்,

நடன முருகன் மெடிக்கல்

ஸ்ரோஸ்

தெல்லியடி, கரவெட்டி.

கிருஷ்ண ஸ்ரோஸ்

கலட்டி,

கரவெட்டி.

● வெடிமருந்து

● இரும்புச் சாமான்கள்

● காட்டிறஸ், டைனமெற்

சகாய விலை

உரிமையாளர்:—

த. பொன்னையா

பலசரக்கு வியாபாரம்

கலட்டி,

கரவெட்டி.

With the Best Compliments
of
The Caltex Petrol Filling Station

Agent:

K. KANAPATHIPPILLAI
MANTHIKAI

Contact

K. V. KANDAPPAR

of

Manthikai, Point Pedro.

FOR

Umbrella Brand Calicut Tiles

All Building Materials

Hardware

AND

FOR PROMPT

Lorry Transport Service

தங்கம் ஸ்ரோர்ஸ்

சகல சமையல் சமாள்களும் சகாய விலைக்கு
விற்கப்படும்

சோப்பு, பவுடர் முதலான சாய்ப்புச்
சாமாள்களும்

நம்பிக்கை, நாணயம், நயவிலை.

வாடிக்கையாளருக்கு விசேட சலுகையுண்டு.

உரிமையாளர்:

சி. கணபதிப்பிள்ளை

கோயிற் சந்தை, துன்னுடைதெற்கு,
கரவெட்டி.

அழகு மங்கையர்க்கு
எழில் தரும் தவின நாகரிக
ஆபரணங்கள் வேண்டுமா?
உடனே உங்கள் தேவையைப்
பூர்த்தி செய்ய எமது
ஆபரண மானிகைக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்
“சிங்கம் ஸ்”

ஆபரணத் தொழிற்சாலை

மெயின் வீதி, பகுத்தித்துறை.

உரிமையாளர்:

நா. புனிராஜசிங்கம்

ஆனந்தபவான் கபே

- பலவித சிற்றுண்டி பலகார வகைகளும்
 - தேர், காப்பி, சாப்பாட்டு வகைகளும்
 - ரொவ்வி, இனிப்பு வகைகளும்
 - குளிர் பானங்களும்
- இங்கே பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எங்களிடம்

பால், ஓவரின், கொக்கோ
மோட்டோமிக்.

முதலியன எந்நேரமும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ANANDABAWAN CAFE
Tollippalai.

கே. கே. எஸ். ரோட், தென்விப்பறை.

வாணி கலைக்கழக வெளியீடு 3

894.81106
VAR

வாணி கலைக்கழகம்

(சுழத்தின் இலட்சிய சாந்திநிகேதனம்)

“வாணியைச் சரணடைவோம் — அருள்
வாக்களிப்பாளெனத் திடமிருப்போம்”

249910

249910

ஆருண்டு நிறைவு மலர்

1962

இதழ்களில்.....

பக்கம்.

படையல்	—	1
அன்னையை அஞ்சலிப்போம்	—	2
வாழ்த்தும் வணக்கமும்	—	4
அழகுக்கலைகள்	—	14
கவிராயர்கள்	—	15
நாடகத்தில் உரையாடல்	—	16
எங்கள் நாட்டின் பாரம்பரிய கலாச்சாரத்திற்குப் புத்துயிரளித்தல்	—	17
"வாணி" — பரீட்சைப்,பெறுபேறு, நிருவாகம், ஆசிரியர்கள்	—	20
வாணிவருகைப்பருவம்	—	28
வாழ்க வாணி	—	23
வாழ்த்து, பத்திரிகைகளின் பாராட்டும் பக்க பலமும்	—	—
சாந்திகிசேதனம்	—	—
நவாலியூர்ப் புலவர் பெருமானுக்கு வாணிகலைக்கழகத்தின் அஞ்சலி	—	53
கலைமகள் வாழும் "வாணி"	—	34
க(ர)லை அழகில்.....	—	39
கலைப்பேராலயம் காணவாரீர்!	—	40
மணிஒசை — கருவில்.....	—	42
இலக்கியமும் சமுதாயமும்	—	45
காணிநிலம் வேண்டும் — கலைக் கட்டிடமும் வேண்டும்	—	48
வாணிவரஞ் சொரிவாள்	—	51
வள்ளுவத்தின் உவமைச்சுவை	—	60
வாணி ஆத்திருடி	—	62
வாணி குறள்	—	63
திரிகடுகம்	—	64
இசையும் பயனும்	—	68
பரிவு	—	70
தையற்கலை எப்படிப்பழகினேன்	—	72
தேன்வதை	—	73
தமிழ்மொழியின் சிறப்பியல்கள்	—	78
ஆசிரிய சங்கங்கள் ஆசிரியர்களின் தன	—	84
ஞானக்கறவை	—	86
வாணியெனுந்தோணி	—	89
வரம் தரல் வேண்டும்	—	90
தமிழர் பண்பாடு	—	97
மலை	—	98
உயிர்கொண்ட ஒலிமாற்றம்	—	101
உரைநடையில் இராமலிங்கன் தொண்டு	—	108
தெய்வப்பிறவி	—	108
கலையும் கலைஞனும்	—	116
வாணி மாணவர்கள்	—	—
பல்லாண்டு பாடுவீர்!	—	—
வாசிக்கத்தவறாதீர்கள்	—	—
வாணிகலைக்கழகம்	—	—

ஸ்ரீ கார்த்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்

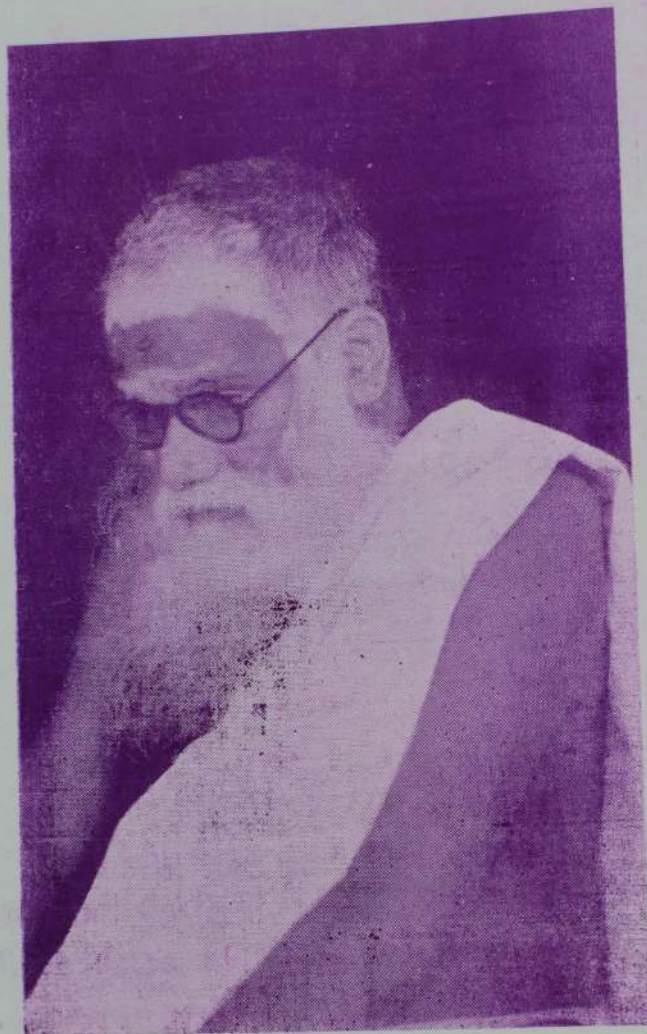

தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.

வணக்கம்.

கார்ப்பானர்கள் :

கவிச்சக்கரவர்த்தி கந்தமுருகேசனார்

ஆழ்ந்த புலமையினால் அவனியெலாம் தமிழ்முழக்கம்
சூழ்ந்து உயிருட்டச் சுகவாழ்வைத் துறந்தபிரான்
காந்த மதிவலியாற் கன்னித் தமிழணங்கை
ஏந்திச் சுவையளிக்கும் எந்தலைமுறையின் அமின்றோட்டில்

தமிழவேள் மு. சிவசிதம்பரம் M. P.

சூழும் இருண்முகிலைத் துரத்திவரும் புயற்காற்று
நாளும் தலைவணங்கும் சுதந்திரத்தின் நற்சின்னம்
வாழும் தமிழ்ப்பண்பின் வார்ப்பாகுந் தவப்பிழிவு
ஈழத் தமிழகத்தின் இணையற்ற உயர்தலைவன்!

தமிழ் மறவன் வி. என். நவரத்தினம் M. P.

புன்முறுவல் வீச்சினிலே புலவர்தமை வீழ்த்திப்
பொங்கியெழும் முச்சினிலே ஒன்னலரைத் தாழ்த்தி
மன்னவையின் முன்முழங்கும் சிங்கேறு தமிழன்
மனதில்நிறை பொருளாகும் அழகுதமிழ் மறவன்!

தமிழ்த்தென்றல் க. துரைத்தினம் M. P.

தமிழ் அணங்கை நீந்திக்கும் கயவர்தம்மை
தாவியொரு கணப்பொழுதிற் சாடி வீழ்த்தி
அமுதொழுகும் சொற்களிலே அறிவு சொல்லும்
அருமைமிகும் பெருங்கீர்த்தி அன்பின் ஆசான்!

படையல்

அழகும் மணமும் வீசும் இவ்வற்புத மலரைத் தமிழ்ப் பெருமக்களுக்குப் படைப்பதில் வாணி மாணவமன்றம் பெருமை கொள்ளுகின்றது. உங்கே என்ன நடக்கின்றது? வெட்டி விழுத்திய தென்ன? என்ற வினாக்களுக்கெல்லாம் நறுக்கான விடையளிக்கப் போகிறதென்பதில் ஆனந்தமடைகின்றது. சாதனைகளைச் சொல்லவேண்டிய இடத்திற் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும், இது சந்தர்ப்பம், அழகாக அருமையாகச் சொல்லுகின்றது.

ஈழத்தின் சாந்திநிகேதனமாக மிளிர்வேண்டுமென்ற இலட்சியத்தாகத்திற்கு, அன்பும் பண்பும் அறிவும் கலந்த தமிழ்ப் பெருமக்கள் இனிக்கைகொடுத்து நீருற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு வாடாத இந் நறுமலரைப் பக்குவமாகப் படைக்கின்றது. கருத்துக்குழையலை அனுபவியுங்கள். சாதனைகளில் உள்ளம் பூரிப்படையுங்கள். நிறைந்த நெஞ்சுடன் நிதி உதவியளியுங்கள், ஒத்தாசை புரியுங்களென்று கனிந்த அன்போடு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றது வாணி மாணவ மன்றம்.

விறுவிறுப்பான எதிர்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ள வாணிகலைக்கழகம் ஈழத்தின் இணையற்ற கலைக்கோயிலாக விளங்க, முதற்கண் உங்கள் நல்லாசிகளை யெல்லாம் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களே, வாரிச் சொரியுங்கள்.

வணக்கம்

வாணி மாணவ மன்றம்

வாணி கலைக் கழகம்,
கரவெட்டி.

வ. தங்கேஸ்வரன்
மலர் ஆசிரியர்

அன்னையை அஞ்சலிப்போம்!

அன்பு அறிவு அருள் மயமானவள் அன்னை. அவள் அருள் வழிப்பட்டவர்கள் ஆக்கம் பெற்றார்கள்; அழியாப் புலமைச் செல்வர்களாய்ப் புவிபுகழ் வாழ்ந்தார்கள். அன்ன பெரு கவி மன்னர்களில் அமிராம்பட்டரும் ஒருவர். தென்னாற்காட்டில் அந்தாதித் தொடையில் அழுதழுது அள்ளி யிறைத்தார் அமுத கீதங்கள் நூறு. அன்புவார்த்தைகளில் நெகிழ்ந்த அபிராமி (உமை) அருள்மழை சொரிந்தாள். பட்டர் கவிதைஉலகில் அமரத்துவம் அடைந்தார். இதோ அக்கவிதைக் கலசத்திலிருந்து:—

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை,
துகிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக் குங்கும தேர்யமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுந்துணையே!

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்து நினைப்பதுன்னை;
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள்; எழுதாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொருளே, அருளே உமையே இமயத்(து)
அன்றும் பிறந்தவளே, அழியா முத்தி ஆனந்தமே!

மணியே, மணியின் ஒளியே, ஒளிரும் மணிபுனைந்த,
அணியே, அணியும் அணிக்கழகே, அணுகாதவர்க்குப்
பணியே, பிணிக்கு மருந்தே, அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நிற்பதும் பாதம் பணிந்தபின்னே.

தொண்டு செய்யாது நிற்பாதம் தொழாது துணிந்து இச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோ இலரோ? அப்பரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கைதவமோ அன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றே பின் வெறுக்கை அன்றே.

நாயேனையும் இங்கு ஒருபொருளாக நயத்து வந்து
கீயே கினைவின்றி ஆண்டொண்டாய்; கினை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுகந்தாய், என்ன பேறுபெற்றேன்
நாயே மலைமகளை செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே.

வல்லபம் ஒன்றறியேன் சிறியேன், நின்மலர் அடிச்செம்
பல்வவம் அல்லதபற்று ஒன்றுஇவேன், பசும்பொன் பொருப்பு
விவ்வவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்! கிளையேன் தொடுத்த
சொல் அவையினும் நீந்திநு நாயங்கள் தொத்தியே.

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி, அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்தபதாம்புயத்தாள், பனிமாமதியின்
குழவித் திருமுடிக்கோமள யாமனைக் கொம்பு இருக்க,
இழிவுற்று நீற்ற நெஞ்சே இங்கேன் உனக்கு என்ருறையே.

விழிக்கே அருளாண்டு அபிராமவல்லிக்கு, வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு, எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களை செய்து பாழ்நாகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவாநம்மோடு என்ன கூட்டினியே!

அணங்கே அணங்குகள் நிற்பரிவாரங்கள் ஆனகயினால்
வணங்குகள் ஒருவரை வாழ்த்துகிலென்னெஞ்சில் வஞ்சரொடு
இணங்குகள், எனதுனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரொடும்
பிணங்குகள், அறிவொன்றிலென் என்கண்நீவைத்தபேரளியே

நன்றே வரினுந் தீதேவினைகினும் நான் அறிவது
ஒன்றேயும் இல்லை, உனக்கேபரம், எனக்குஉள்ள எண்ணம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட்டேன் அழியாத குணக்
குன்றே, அருள்கடலே, இமவான் பெற்ற கோமளமே!

— அபிராமி பட்டர்.

வாழ்த்தும் வணக்கமும்

கவிச்சக்கரவர்த்தி கந்தமுருகேசனார்:-

திருத்தகு கலையெனும் பொருத்தமார் கதிர்விரீஇ
நின்றவாழியரோ நன்றவாழியரோ
வென்றெனும் வாணி துன்றுகலைக் கழகம்
வீர கத்தியா மீரமார் பண்டிதன்
கலைவளஞ் செறீஇ மலைவற மாணவ
ரகத்திரு ளோட்டுபு மிகத்தெளி வுறீஇ
நல்கூர்ந் தாருங் கல்வியி னுயர
வெனும் பொருள் பெறுது மனும்பார் தழைக்க
பல்கலை வளரிய வல்கலு மெனவே
நாட்டிய நிலைய மேட்டிமை யாக
வன்னவன் புகழ்போல் மன்னுபு வாழிய
வாழிய பெரிதே வாழிய பெரிதே
பூழிதோ றாழி யுலகமோ டுடனே
நின்றவாழியரோ நன்றவாழியரோ
வந்தமார் வாணி நந்தலி லாரு
மாண்டெனு மகவை யீண்டு முற்றியநா
ணினைவது வாக நின்றொளிர் மலருங்
கற்றார் மற்றார் கைகளிற் றவழ்ந்து
நன்மணம் பெற்ற பொன்மல ரதுபோற்
கமழ்ந்துமே வாழிய கண்ணொளி ஞாயிறு
தண்ணொளி பொன்னாய்த் துன்னுதல் போல
மன்னிய வாழிய வின்னியல் பெறீஇ
யென்றே வாழ்த்துது மின்றமி ழுணங்கு
தன்னிளஞ் செல்வி மன்னுபு நிலையிய
நற்புகழ் போல வுற்றொளிர் கெனவே
வாழ்த்துதும் பெரிதே வாழ்த்துதும் பலவே.

“தமிழகம்” புலோவி
8-6-62

கந்தமுருகேசனார்

தமிழவேள், திரு. மு. சிவசிதம்பரம் M. P.

அழகுத் தமிழில் ஓர் அருமை மலர்!

பொன்னொளி மாத்திரமன்று, நன்மணமும் தமிழ்க்கந்தமாய்
விகுறிது. இத்துணைச் சிறப்போடு மலரைத் தமிழ் மக்கள் கையில்
அளிக்கும் வாணிகலைக்கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு நாமெல்லோரும்
இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்வோமாக.

ஈழத்தின் சாந்தி நிகேதனமாகத் துடிக்கும் வாணி கலைக்
கழகத்திற்கு நிதி உதவி செய்தல் மாத்திரம் போதாது, உள்ள
முவந்து உடல் உழைப்பையும், அரிய ஆலோசனைகளையும் அளிப்
பதும் ஒவ்வொரு தமிழ்மகனின் கடமையாகும்.

உள்ளம் குளிரந்த என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

கரவெட்டி.

9-6-62.

மு. சிவசிதம்பரம்.

S. U. SOMASEGARAM Esq; M. A. ED. (Lond.)
ASSISTANT DIRECTOR OF EDUCATION
JAFFNA.

India had preserved the culture, language and Hindu tradition beautifully blended with Buddhist throughout the ages by establishing centres of religion and education throughout the length and breadth of the country. Taxila, Nalanda, Benares, Valabhi Vickramaseela in the north and Salotgi, Ennayiram, Tirumukkudal and Thiruvethiyur in the south and a host of such institutions for higher education were common features of social organisation. Kings invited learned Brahmanas settled them in villages and assigned them agrahara villages for their maintenance.

Modern India has continued the same tradition with new universities and institutions like Rishikesam and Shantiniketan in the north and Aurobind Ashram Ramanashram and Atheenams like Dharmapuram in the Tamil Nad.

Ceylon needs similar institutions for building up sound traditions of social organisation and character among the youth. Gurukula was accepted as the ideal environment for the purpose.

May Vani Niketan though small in the beginning grow up into one such centre of learning and set a shining example by serving its youth with the ideal of the Geeta as expounded by the Immortal Bharathiar in the lines.

பக்திபண்ணிப் பிழைக்கச் சொன்னான்;
பலனை எண்ணாமல் உழைக்கச் சொன்னான்.

S. U. SOMASEGARAM.

சிவநெறிச் செல்வர்

வடபிரதேச வித்தியாதிபதி

திரு. சி. உ. சோமசேகரம் அவர்கள் M. A. ED. (Lond)

சிந்தனைச் செல்வர்

உதவித்தொழில் ஆணையாளர்

தரு. வெ. சர்வலோகநாயகம் அவர்கள் B. A. (Hons)

V. SARVALOGANAYAGAM, Esq; B. A (Hons) Cey.

Asst. Commissioner of Labour,

KURUNAGALA

I am very happy to hear the Vani Kalai Kazham has completed six years of useful service to the Eela Tamil Community.

It is a matter for pride and satisfaction that an institution of this nature has been able to survive the vicissitudes of time particularly when the officialdom is indifferent to such activities.

In the ancient days the arts were fostered and developed by the Kings. Later generous benefactors too joined in this noble pursuit. Today, however, it is the duty and responsibility of the people themselves to preserve and protect their Arts and Culture.

The founders of this Institution, I gather, hope to make this Kalazham another "Shantiniketan"

I wish their endeavours all success.

V. SARVALOGANAYAGAM

Mrs. R. R. Navaratnam M. A.; M. Litt.

Education Officer, Jaffna.

It gives me very great pleasure to relay my sincere felicitation to the Vani Kalai Kalagam, which is celebrating its sixth Jajanthi year. Though this institute is young in years, it has succeeded, in captivating the vitality of the Kanya Kumari and the hardness of the Himalayas into the web and woof of the culture Patterns of 'Eelathamilham'. It has forged ahead in the promotion of Tamil and Sanskrit studies under the indefatigable guidance of Pandit K. Veerakathi and the good results of the students in the annual examinations for the Pandit & Bala Pandit exams. conducted by the Jaffna Oriental Studies Society bear ample testimony. If the Study of Linguistics and Literature can be pursued in a spirit of true understanding, I feel assured that the fund of good will and harmony so created, will help the younger generation to hold fast to the undying values in life. The cultural heritage of the Tamils need reinterpretation to suit the technological era in which we live today and in this holy task, may the steadfast efforts of the Vani Kalai Kalagam be thrice blessed by the inspiring grace of Goddess Saraswathy. the Janana Sakthi under whose benign auspices, this Kalagam has seen the light of day. May it flourish in full stature in the years to come.

Ratna R. Navaratnam

வாணிகலைக்கழகத்திற்கு அவ்வப்பொழுது வருகைதந்த அறிஞர் பெருமக்களின் வாழ்த்துரைகள்

பேராசிரியர்: திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தன் எம். ஏ.

வாணி கலைக் கழகத்தைக் காணும் பேறு நேர்ந்தது இன்று. இளம் சிறார்கள் கல்விபயிலும் ஆர்வத்தையும் உழைப்பையும் கண்டேன். இவர்கள் முயற்சி நாளும் ஒங்கி நற்பயன் விளைக்க இறைவன் திருவருள் பாலிப்பானாக.

20-6-59

— அ. ச. ஞானசம்பந்தன்
(சென்னை)

முன்னாள் வித்தியாதிபதி திரு க. ச. அருண்நந்தி M. Sc.

இன்று நிகழ்ந்த வாணி கலைக் கழகத்தின் தொல்காப்பியர் திருநாட் கொண்டாட்டத்திற் தலைமை வகித்துப் பங்கு பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நன்கு நடைபெற்றன. பெருந்தொகையான மக்கள் சமூகமாகச் சபையைச் சிறப்பித்தனர். அதிக சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டு எல்லோரும் மகிழ்ந்தார்கள். இசையும் சோபித்தது.

வாணிகலைக் கழகம் பல்லாண்டு வாழ்க !

— க. ச. அருண்நந்தி.
20-8-60

பாட்டுத் திறத்தாலே — இந்த வையத்தைப்
பாலித்திட வேண்டும்.

— பாரதியார்.

திருமதி. ச. அமிர்தாம்பிகை B.A. (Lond)

வாணி சபையார் முத்தமிழ் விழா எடுக்கிறார்களென்று சந்தோஷப்படுகின்றேன். தமிழ்தூல்களைப் புகட்டும் பெருந் தொண்டில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொண்டு வாழ்க!

— ச. அமிர்தாம்பிகை
19-8-60.

பேருர் இராமசாமி அடிகளார்

இன்று வாணிகலைக்கழகம் நடத்தும் முத்தமிழ் விழா வில் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. வாணி கலைக் கழகம் குருகுல அமைப்பில் வளரும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது போற்றத்தக்கது. தொல்காப்பியரின் மனைவாகக் கொண்டாடும் விழாக்குழுவினர் நன்முயற்சி மேலும் வளர்ந்து தமிழ்ப்பணி சிறக்கத்துணை புரிவதாகு. வாழ்க தமிழ்! வாழ்க அறநெறி!

— இராமசாமி அடிகள்
20-8-60

பண்டிதர் பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை

(பலாலி அரசினர் பயிற்சிக் கல்லூரி)

தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பல தடைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் இக் காலத்தில் வாணிகலைக் கழகம் முத்தமிழ் விழாவினை ஏற் படுத்தியிருப்பது மிக்கநன்றிக்குரிய காரியமாகும். இக்கழகம் முத்தமிழ் வளர்ச்சியை ஏற்றமுறையிற் போற்றி வருவது நாம் செய்த நற்பேறெனலாம். இக்கழகம் இப்படியே இந்த வழி யில் முன்னேறத் தமிழ்த்தாய் திருவருள் புரிக.

— பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை
20-8-60

தன்னைப் போலவே எல்லாரையும் பாவித்து இன்பதுன்பம் இரண்டையும் சமமானமாகக் கருதுபவனே உத்தம புருஷனாக மதிக்கப்படுவான்.

— பகவத்கீதை

திரு. சி. வ. இராஜகோபாலன் B. A. B. T.

கலைக்கழகம் கண்டேன். வாணிகலைக் கழகம் வண்டமிழனை வளர்க்கும்முறை வளப்பம்மிக்கது. ஈழத்தில் அழகு தமிழ் ஓம்பப்படும் உயர்ந்த இடம் கரவெட்டியாகக் காட்சி தருகிறது. இதன் உறுப்பினர்கள் ஆற்றும் தொண்டு ஊன்றிப் போற்றத்தக்கது. இளைஞர்களே எதிர்காலத் தமிழன் னையின் காவலர்கள். மெய்வருத்தம் பாராது பசினோக்காது பாடுபடுவோம், பைந்தமிழினைப் பேணுவோம் என்று போற்றி இக்கழகம் வாழ்க! வாழ்க! அதன் தொண்டு சிறந்து விளங்குக என்று குன்றும் குமாளை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

— அன்பன்: சி. வ. இராஜகோபாலன்
20-8-60.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

வாணிகலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்தொண்டு வளர்க! வாழ்க கலைக்கழகம்!

— குன்றக்குடி அடிகளார்
20-8-60.

முன்னாள் திருவாரூர் பிரதம ஆசிரியர் க. கைலாசபதி B. A.

முதன் முதலாகத் தொல்காப்பியருக்கு வீழா எடுத்ததில் வானிகலைக்கழகம் பெருமைப்பட வேண்டும். கழகத்தின் முயற்சிகள் மேலும் வெற்றி பெறுக!

20-8-60

— க. கைலாசபதி

பாலில் வெண்ணெய் மறைந்து இருப்பதுபோல் மனிதன் உள்ளத்தில் அந்தராத்மா மறைந்து நிற்கிறது. பாலைத் தயிராக்கி அதைக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுப்பதுபோல், உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அதனுள் மறைந்திருக்கும் ஆத்மாவைக் கடைந்து திரட்டி எடுக்கவேண்டும்.

— ராஜாஜி

வித்துவான் க. கார்த்திகேயன் B. A. (Lond) Dip. in. Ed.

கரவைவாழ் சிறுவர்கற்கக் கழகங்கள் மூன்றுதந்த
திரும்குமணியம் சிற்றம் பலவணின் செய்கைபோலப்
பொருவரு வீரகத்திப் பண்டிதன் நிறுவியுள்ள
பெருமையோடிலங்கும் வாணி கலைபயில் கழகம் வாழ்க!

கருணாவாய்,

கரவெட்டி.

8-6-62

க. கார்த்திகேயன்

கனவு பலிக்கும்!

சு க ண, ஆசிரியர்: "கண்கள்"

'கவி' யின் கனவு ஈழத்துச் சாந்திநிகேதன். கண்
ணற் காண்பது வாணிகலைக் கழகம். கண்ணான மாணவர்
திருக்குலத்தை வழிநடத்தும் வாணி இந்நாட்டின் கண்
கள். கனவுபலிக்கும். கண்களால் பார்ப்போம்.

வாழ்க வாணி!

அல்வை வள்ளுவர் கலைமன்றம்.

அல்வாய்

8-6-62

சு க ண

அன்பர் பணி செய்யவேளை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலைதானே வந்தெய்தும் பராபரமே.

— தாயுமானார்

முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் திரு. வி. கணபதிப்பிள்ளை

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி-பிரதம பகுதி

நாமெல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய சாதனையைக் கண்டிருக்கிறது வாணிகலைக்கழகம். ஒதுங்கியிருந்தவர்களும், ஒதுங்கி இருப்பவர்களும் கைகொடுத்து வளர்க்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை பெற்றுவிட்டனர். இது நல்ல அறிகுறி, இனி, வாணிவளரும், ஈழத்துச் சாந்தி நிகேதனமாக வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் நிச்சயமாகக் கைகூடும். அதற்காக நாமெல்லோரும் திறந்த மனதுடன் எல்லாம் வல்ல மெய்ப்பொருளைப் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

வாணி வளரட்டும். எங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்கால வாழ்வும் மலரட்டும்.

— வி. கணபதிப்பிள்ளை
12-7-62

பண்டிதர் S. P. சாமிநாதன்

தலைமை ஆசிரியர் அ. த. பா. கொழகாமம்

வடமராட்சியின் கண்ணென மிளிர்வது கரவெட்டியாகும். அந்தப்பேரெழிற் பகுதியில் வாணிகலைக்கழகம் உதித்து வளர்மதியென வளர்ந்து வருகின்றது. இக்கழகம் தமிழ்மக்களுக்கு மாத்திரமன்று, இலங்கை மக்கள் யாவருக்குமே தண்ணிழல் பரப்பி ஒரு கலாச்சேத்திரமாக ஒளிர, அங்கிங் கெதைபடி எங்கும் நிறை தெய்வம் அருள் புரிவதாக.

வாணிகலைக் கழகம் வாழ்க.

மீசாலை.
1-7-62

— செ. பொ. சாமிநாதன்.

என்மகனே! நன்மை செய்யப் பிறந்த நீ உன்னால் நன்மை செய்ய முடியாவிட்டால் எவருக்கும் தீமையாவது செய்யாமலிரு.

— விவேகானந்தர்

அழகுக் கலைகள்

அகர முதல் னகர விறுவாகிய முப்பதாம், சார்ந்து வரன் மரபின் வாகிய மூன்றாம் என்னும் முப்பத்துமூன்று எழுத்துக்களைத் தொழிற்படுத்தித் தலிலே இயற்றமிழானது, பொருள் பொதிந்த சொற்களை ஆக்கி, அவை சுருவியாகப் பார காவியங்களையும் நீதி நூல்களையும் வகுத்து, இம்மை மறுமைப் பயனளிக்கின்றது.

“சரிக ம ப த நி எ ன் னும் ஏழு ஒசைக்கருவியாகிய இசைத்தமிழானது ஏழ் பெரும் பாலைகளை வகுத்து அவை நிலைக்களமாக நூற்று மூன்று பண்களைப் பிறப்பித்து, அவை தமது விரிவாக பதினேராயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்று என்னும் தொகையினவாகிய ஆதியிசைகளை யமைத்து இம்மையின்பமும் தேவர்ப் பரவுதலானெய்தும் மறுமையின்பமும் பெறுமாறு செய்கின்றது.

நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் மெய்ப்பாடுகளை நிலைக்களமாகக் கொண்டு, உள்ளத் துணர்வினாலும், உடலுறுப்பினாலும், மொழித்திறனாலும், நடையுடையினாலும் அவைதம்மைத் தொழிற்படுத்தி இருவகைக் கூத்து, பத்துவகை நாடகம் என்னுமிவற்றைத் தோற்றுவித்து, நாடகத்தமிழ் உள்ளத்திற்கு உவகையளிக்கின்றது.

நேர் கோடு, வட்டம், முக்கோணமாகிய மூன்று மூல வடிவங்களி னின்று தோன்றிய உருக்கள் எண்ணிறந்தன.

“இவ்வாறு ஆராயுமிடத்துக் கண்ணினாலும், செவியினாலும், உள்ளத்தி னாலும் உணர்ந்து இன்புறப் பாலவாகிய அழகுக் கலையுருக்களெல்லாம் ஒரு சில மூலவுருக்கள் காரணமாகத் தோன்றி நின்றன வென்பது தெளிவா கின்றது.

உருக்களை ஆக்கிக் கொள்ளும் முறையினைக் கூறும் நூல்கள் பொது வியல்புகளை வகுத்துக் காட்டுவன. புலவன், இசையோன், கூத்தன், ஓவியன் என்று இன்னோர் தமது சொந்த ஆற்றலினாலே நுண்ணிய விகற்பங்க ளைத் தோற்றுவித்துச் செம்மை நலம் சான்ற உருக்களைப் பெருக்குதலினாலே அழகுக் கலைகள் விருத்தி அடைகின்றன.

இவ்வாறு நோக்குமிடத்துப் புத்தம் புதிய உருவங்களைப் படைத்துத் தருதலினாலே கவிஞர் முதலிய அழகுக்கலையோர் இயற்றுதற்குரிய அருந் தொழில் என்பது புலனாகின்றது. மரபுபட்டுவந்த உருவங்களிற் பயின் றோர் நுண்ணுணர்வுடையராயின் புதிய உருவங்களை எளிதில் அமைப் பர். முன்னிருந்து இறந்துபட்ட உருவங்களை ஆராய்ந்து கண்டறிதற் கும் அத்தகைய பயிற்சியும், நுண்ணறிவும் வேண்டப்படுபவையாம்.

— யாழ் நூலில் தவத்திரு விபுலானந்த அடிசன்

கவிராயர்கள்?

“வாரும் வோய் கவிராயரே நுமது
 கவியோ விதென்ன புகலும்?
 வாக்கிலே பொருளிலே கருதீநீர் மறைவாக
 வைத்ததெப் புதையல் ஐயா?
 மாகாவியம் என, மனசிலே கொண்டு நீர்
 மார்தட்டி வந்து நின்று
 கோரிய காசிலே குறிவைத்து எம்மை நீர்
 குடு சங்கி போட வந்தீர்?
 அங்குமிங்கும் ஓடும் அரணையைப் பல்லியை
 அல்திணை ராசி ஒன்றை
 அரியாசனத்தி லேற்றி அதனிலும் கடையான
 அரு வருப்பைக் கவியிலே
 சிங்காரமாய்க் கூட்டிச் சின்னத்தன மிகு
 சிறுமையைக் காட்டி விட்டீர்!

ஆலால முண்டவன் அற்றை நாள் மதுரையில்
 அணி செய்த தமிழணங்கை,
 வாலாயமாய் வந்து வாக்கிலே குப்பையை
 வாரிச் சொரிந்த கவியே!
 ஏலாத செயலிலே ஏனையா முயலுதீர்?
 ஏதும் பிழைக்க மார்க்கம்
 அறியாது அறிந்த அவலட்சணத்தைத் துறை
 அதிசயக் கருவின் விளைவை
 மூலைக் கொருத்தராய் மூச்சுத் திணறவே
 முயன்றிடல் கவியாகுமோ?

— புதுமைப்பித்தன்,

தாமின் புதுவது உலகின் புறக்கண்டு
 காழுவர் கற்றறிந் தார்

— தமிழ்மறை

நாடகத்தில் உரையாடல்

நாடக மாந்தரைப் படைக்கும்போது, அவர்களின் செயல்கள் தெளிவாக விளக்கப்படல் வேண்டும். அவர்களின் பண்புகள் புலப்படுமாறு செய்தல் வேண்டும். செயல்களும் பண்புகளும் புலப்படுதல் பெரும்பாலும் அவர்களின் பேச்சுக்களில் ஆகையால் அப்பேச்சுக்கள் அவர்களுக்கு இயற்கையாக அமைவனவாக இருத்தல் வேண்டும். உலக வாழ்க்கையில் அவர்களின் நிலையில் உள்ளவர்கள் எவ்வாறு பேசுவார்களோ அவ்வாறு பேச்சுக்கள் அமைதல் வேண்டும். நாகரீகம் குறைந்த மக்கள் பேசும் தகாத சொற்கள் பலவும் அவ்வாறே நாடகத்தில் வரவேண்டும் என்பது கருத்து அன்று; அந்த அநாகரிகச் சொற்கள் பலவும் வந்தால், நாடகம் வெறுப்பையே விளைக்கும் அந்தமாந்தர் கூறும் சொற்கள் எல்லாவற்றையும் தரவேண்டிய தில்லை; அவர்கள் கூறுவனவாக அமையும் சில சொற்கள் அவர்களுடைய பண்புக்கும் வாழ்க்கைக்கும் ஒத்திருந்தால் அது போதும்.

நாடக மாந்தர் சிலரின் பண்புகளை விளக்குவதற்காக ஆசிரியரின் குறிப்பு எதுவும் இடையே புதுதல் கூடாது. செயலாலும், பேச்சாலும் சிலபண்புகளை விளக்க முடியவில்லை எனின் ஒருவரைப்பற்றி மற்றொருவர் வேறு இடத்தில் பேசும் பேச்சின் வாயிலாக அந்தப் பண்புகளை விளக்கிச் சொல்லலாம்.

— டாக்டர். மு. வ.

ஆசைப்படரும் உள்ளத்தில் வாணி உனது அடியினைகள்
மாசுகழறி மனங்கழறி மலர நிதமும் வேண்டுகின்றேன்.
ஊசி முனையுங் கலையூற்றாய்ச் சுரக்க அதிலே நின்று புகழ்
பேச ஆசைப்படுகிறேன் பெண்ணே அருள்வாய் பேறிதுவே.

“கவி”

எங்கள் நாட்டின்

பாரம்பரிய கலாச்சாரத்திற்குப் புத்துயிரளித்தல்
திரு. த. செல்லப்பா B. A. [Lond]

இந்நாட்டின் பாரம்பரிய கலாச்சாரம் [TRADITIONAL CULTURE] பல காரணங்களினால் மறைந்து கிடக்கின்றது. இதைத் தட்டி எழுப்புதல் மிக அவசியம். இக்கைங்கரியத்தைச் செய்யக்கூடியவர்கள் இந்நாட்டின் பொதுக்குடி மக்கள்தான்.

இந்நாட்டின் பாரம்பரிய கலாச்சாரம் தொன்மையானது. கடந்த 500 ஆண்டுகளாக இக்கலாச்சாரம் பல வகையிலும் வளர்ந்து வருகின்றது. குறிப்பிட்ட இந்தக்காலத்தில் பலவித கலாச்சார முறைகளோடு இந்த நாட்டின் சுதேச கலாச்சாரம் நெருங்கிப் பழகவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. இவ்விதமாக வந்த அந்நிய கலாச்சார முறைகளிற் சில எங்கள் கலாச்சாரத்தோடு ஒன்றிச் சேர்ந்து விட்டன. சில அப்படிச் சேரவில்லை. காரணம் அவற்றின் பொது அமைப்புத் தன்மைகள் எங்கள் கலாச்சார அடிப்படைக்கு ஒவ்வாதனவாயிருந்தமையே.

எங்களது கலாச்சார அடிப்படையானது ஆரிய—பௌத்த முறையிலும், திராவிட—இந்து முறையிலும் அமைவுபெற்றுள்ளது. சிங்கள பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் அடிப்படை, ஆரிய—பௌத்தமாயிருந்தாலும், திராவிட இந்து கலாச்சாரம் இதில் ஒன்றிக் கலந்திருப்பதையும் நாம் காணலாம். ஆரிய—பௌத்த கலாச்சாரமும், திராவிட இந்து கலாச்சாரமும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிக் கலப்புற்றமைக்குக் காரணம் இவற்றின் ஆரம்பம் ஒரு பொதுவான பின்னணியிலிருப்பதுதான்.

பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் பாதுகாப்பாளர்யார்? நாட்டின் பிரமுகர்களல்ல, ஆனால் நாட்டின் பொதுக்குடிமக்களே. நாட்டின் பிரமுகர் பிற கலாச்சார விதைகளையும் விதைப்பர். அவ்விதைகள் முளைத்துச் செழிப்படைதற்கு இந்தக் கலாச்சாரமுறை நாட்டின் கலாச்சார முறைக்கு முரண்பட்டதாக இல்லாதிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வெளியே இருந்து வந்த கலாச்சார முறை சுதேச கலாச்சாரத்திற்கு நற்சேவை செய்துள்ளதெனலாம். உதாரணத்திற்குப் பௌத்தமதத்தில் நிலவும் சில இந்து முறைகளைக் குறிப்பிடலாம். திராவிட—இந்து கலாச்சாரம் தனது செல்வாக்கை ஆரிய—பௌத்த கலாச்சாரத்தின்மீது பரப்பிய காலத்தில் அது ஓர் உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருந்து தன் செல்வாக்கைத் திணிக்கவில்லை. ஆனால்—ஆரிய பௌத்த கலாச்சாரத்தின் சமவிலையிலிருந்துதான் தன் செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளது. இந்து திராவிட கலாச்சாரம், ஆரிய,

பெளத்த கலாச்சாரத்தை அழிக்கவில்லை. ஆனால் ஆரிய-பெளத்த கலாச்சாரத்திலில்லாத சில முறைகளைக் கொடுத்து அதைப்பூரணமாக்கிய தென்க்குறுதலே பொருத்தமானது. இன்று சிங்கள அறிவாளிகள் சிலர்-ஆரிய பெளத்த கலாச்சாரத்தின் தனித்தன்மையை நிலை நாட்டும் பொருட்டு இந்து திராவிட கலாச்சார அமைப்பு முறைகளை அகற்றப் பார்க்கின்றனர். இது வெறும் வீண்முயற்சியாகும். ஏனெனில் இம் முறைகள் பொது மக்களின் உள்ளங்களில் வேருன்றி விட்டன. அவற்றை அகற்ற முயற்சித்தால் வெறும் கேலிக்கூத்தாகவே முடியும்.

இந்திய கலாச்சார முறைகள் இலங்கைமீது தங்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்திய முறையிலும் மேலைத் தேசத்துக் கலாச்சார முறைகள் தம் செல்வாக்கைச் செலுத்திய முறையிலும் பலவேறுபாடுகளை நாம் காண்கிறோம். மேலைத் தேசத்துக் கலாச்சார முறைகள் அவற்றின் முழுவடிவத்திலும் இங்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. யென்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம். இங்குவந்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் தங்கள் நாட்டின் கலாச்சார அமைப்பு முறைகள் சிலவற்றைத்தான் கொண்டு வந்தார்கள். இவையும் இந்நாட்டிற்கு உகந்தவையாயிருக்கவில்லை. அதனோத்தான் பொதுக்குடிமக்களின் உள்ளங்களில் இவை ஒன்றிக் கொள்ளவில்லை.

மேலைத் தேசத்துக் கலாச்சார முறைகள் இலங்கையின் பிரமுகர்களின் தரப்பில் மட்டுமேதான் செல்வாக்கைச் செலுத்தின. இந்தக் கலாச்சாரம் ஓர் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து தன் செல்வாக்கைச் செலுத்த முயற்சித்தது. ஆளுபவர்களின் கலாச்சாரமென்ற வகையில் பிரமுக வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இதற்கு இடமளித்தனர். இந்தக் கலாச்சாரம் இலங்கையின் கலாச்சார அமைப்பில் ஓர் ஒட்டே தவிர இயற்கையாகத் தோன்றிய ஒரு கிளையல்ல. இக்கலாச்சாரம் எங்கள் நாட்டில் இரு வகைக் கலாச்சாரம் (BICULTURALITY) ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. இவ்வித கலாச்சாரத்தில் சிக்குண்டவர்கள் பிரமுகர்களும், நடுத்தர வகுப்பாருமாவர். மேலைத் தேசத்துக் கலாச்சாரம் இயற்கைக்கு முரணான வகையில் பிரமுகர்களையும், நடுத்தர வகுப்பாரையும் பாதிக்கின்றது. பெருங்குடிகளின் இதயங்களில் இது ஒன்றவில்லை. ஆட்சியாளரின் கலாச்சார முறைகளுக்குப் பிரமுகர்களும், நடுத்தரவகுப்பாரும், மதிப்புக் கொடுக்கின்ற மையாலும் இவர்களுடைய செல்வாக்கு பெருங்குடி மக்களைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருப்பதினாலும் நாட்டிற்கு ஒரு அவல நிலை ஏற்படுகின்றது. முன்னோர் அளித்த கலாச்சாரச் செல்வத்தை இழக்கின்றனர். அந்த இடத்தில் வேறென்றைக்காண முடியாதவர்களாகின்றனர். புராதன கலாச்சாரத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் பணிக்கு பிரமுக வகுப்பினரும் நடுத்தரவகுப்பினரும் ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது. ஆங்கிலம்கற்று இரண்டும் கெட்ட நிலையில் உள்ளவர்களைப் பாரம்பரிய கலாச்

சார முறைகளுக்கு மீண்டும் அறிமுகம் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. வர்கள் புராதன கலைகளிலும், கைப்பணிகளிலும் கவனம் கொள்ளவேண்டியவர்களாகின்றனர். கைப்பணிகளில் ஆக்கவேலைகளை உண்டுபண்ண வேண்டும். கலைகளுக்கும் கைப்பணிகளுக்கும் புத்துயிர் ஊட்டும் நேரத்தில் பாரம்பரிய முறைகளை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பிறநாட்டுச் செல்வாக்குகளையும் 'ஆக்க வேலைகளில்' பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவ்வித பிறநாட்டுச் செல்வாக்குகளைத் தங்கள் ஆக்க வேலைகளுக்கு கையாண்டாலும் சிறுஷ்டிகளில் பாரம்பரிய முறைகளும் தேசியத் தன்மைகளும் சிறப்புற்றிருக்க வேண்டும். சுருங்கச் சொன்னால் இவற்றிலெல்லாம் ஒரு தேசிய வாசனை கமழ வேண்டும்.

பாரம்பரிய கலைகளுக்கும், கைப்பணிகளுக்கும் புத்துயிரளிக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது எங்கள் நாட்டின் சமுதாய அமைப்பினையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது. சிலவகையான கைப்பணி வேலைகள் சில சாதியாருக் கொண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பணிகளை மற்றவர்கள் தொடவும் மாட்டார்கள். சில கலைகள் யாவருக்கும் பொதுவாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்தன. அக்கலைகளையே கலாச்சாரத் தொடர்புடையவை யென்றும் கருதி வந்தனர். கலைகளும் கைப்பணிகளும் எங்கள் பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் பொது அமைப்புகள் என்ற கருத்து நாட்டில் பரவ வேண்டும். கைப்பணிகளைச் சில சாதிப்பிரிவுகளோடு சேர்த்துக் கூறும் பழக்கம் மறையவேண்டும். சர்வகலாசாலைகளிற்கற்கும் மாணவர்கள் பலருக்கு இக்கலைகளில் நாட்டம் செல்வதில்லை. ஆனால் மேனாட்டுக் கூட்டு நடன முறைகளில் நாட்டம் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலை மாறவேண்டும்.

பல நாடுகளில் கலாச்சாரப் புனருத்தாரணம் அந்நாடுகளில் சுதந்திரம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து ஆரம்பித்திருப்பதை நாம் அறிவோம். இலங்கையில் எல்லாப் பிரிவுகளிலுமுள்ள கைப்பணி, கலை போன்றவற்றின் புனருத்தாரணத்தில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். பாடசாலைகளிலும் இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு ஆகாவு அளிக்கப்படவேண்டும். பாரம்பரிய கலாச்சார முறைகள் எமது சீரிய வளர்ச்சியை எடுத்தியம்புகின்றன. இவற்றின் துரித வளர்ச்சிக்காக நாடுதெங்கும் கலை விழாக்களும், கைப்பணி விழாக்களும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். கைப்பணிமூலம் தோன்றும் பொருட்களுக்கு நாட்டில் மதிப்பேற்படும் வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுதல் அவசியம். இயந்திர சாதனத்தின் மூலம் செய்யப்படும் பொருட்கள் இவற்றுடன் போட்டியிடாத வகையில் அவை கட்டுப்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

பாரம்பரிய கலைகளும், கைப்பணிகளும் சிங்கள தமிழ் மக்களுடைய புராதனச் சிறப்புக்களை ஒருவாறு விளக்குகின்றன. அவையனைத்துக்கும் புத்துயிர் அளித்துப் புனிதப்படுத்திடும் சிங்கள தமிழ் சாகியத்தினர் ஒரு வரையொருவர் நல்ல முறையில் அறிந்து கொள்ள வழி செய்யுமென நம்பலாம். வாணிகலை கழகம் நாட்டில் நல்ல கலைப்பணியாற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால் தோன்றியிருக்கிறது. அது பண்டைத் தமிழரின் பண்புமிக்க கலைகளையும், கைப்பணிகளையும் பேணிக்காக்க முன்வர வேண்டுமென விருப்புகின்றோம்.

வாணிகலேக்கழகம்-‘வாணி’- பரீட்சைப்பெறுபேறுகள்

யா. ஆ. பா. சங்கப் பண்டித பரீட்சை
பிரவேச பண்டிதப் பரீட்சை:

1956

பரீட்சைக்குத் தோற்றியவர்கள் — 10

சித்தியெய்தியவர்கள் — 3

செல்வி: மு. கமலாதேவி

„ சி. சிவசாமி

செல்வன்: ந. கயிலாயர்

தூன சித்தி — 2

செல்வி: சி. புவனேஸ்வரி

„ செ. இரத்தினம்

1957

தோற்றியவர்கள் — 9

சித்தியெய்தியவர்கள் — 8

செல்வி: மு. பத்தினிப்பிள்ளை

„ க. நாகம்மா

„ மு. பாறுபதி

„ க. பாக்கியம்

„ செ. இரத்தினம்

„ சி. புவனேஸ்வரி

„ பொ. பராசக்தி

செல்வன்: க. பாலகிருஷ்ணன்

1958

தோற்றியவர்கள் — 18

சித்தியெய்தியவர்கள் — 8

செல்வி: க. சரஸ்வதி

„ சி. புவனேஸ்வரி

„ சி. இந்திராதேவி

„ சி. பரமேஸ்வரி (2-ம் பிரிவு)

„ சி. வள்ளிப்பிள்ளை

„ க. நவமணி

செல்வன்: சி. நடராசா

„ ஆ. பொன்னையா

நூன சித்தி ————— 2
 செல்வி: சி. புவனம்
 செல்வன்: க. தெட்சனாமூர்த்தி

1959

தோற்றியவர்கள் ————— 3
 சித்தியெய்தியவர் ————— 1
 செல்வி: க. குலசேகரியம்மா

1960

தோற்றியவர்கள் ————— 14
 சித்தியெய்தியவர்கள் ————— 4
 செல்வி: சி. ஈஸ்வரி
 „ வெ. சாந்தநாயகி (2-ம் பிரிவு)
 „ வெ. செளபாக்கியநாயகி(„)
 „ த. நல்லநாயகி

நூன சித்தி ————— 3
 செல்வி: சி. திலகவதி
 „ ஆ. காமாட்சி
 செல்வன்: இ. பரமகுரு

1961

தோற்றியவர்கள் ————— 7
 நூனசித்தியெய்தியவர்கள் ————— 2
 செல்வி: த. தங்கமணி
 செல்வன்: வெ. பாலசுப்பிரமணியம்

மணி:— பழக இல்லாமல் புதுசு வளராது என்கிற கட்சியைச் சேர்ந்தவன்தானா நீயும்? அப்படி எண்ணியிருக்கவில்லை நான்.

ராஜா:— பழக இல்லாமல் இலக்கியத்தில் புதுசு என்பதே கிடையாது. புதுசு என்பதற்கே வியாக்கியானம் பழக அல்லாதது என்றுதானே அர்த்தம்? அந்தப்பழக இருந்தால்தானே, பழக அல்லாதது என்று ஒன்று இருக்க முடியும்.

— இலக்கிய விசாரத்தில் க. நா. சுப்பிரமணியம்

பால பண்டிதர் பரீட்சை: 1959--1961

1959

தோற்றியவர்கள் — 8

சித்தியெய்தியவர்கள் — 2

செல்வி: க. சரஸ்வதி (2-ம் பிரிவு)
,, சி. பரமேஸ்வரி

1960

தோற்றியவர்கள் — 9

சித்தியெய்தியவர்கள் — 2

செல்வன்: க. பொன்னையா
செல்வி: சி. பத்தினியம்மா

1961

தோற்றியவர்கள் — 8

சித்தியெய்தியவர்கள் — 8

செல்வி: செ. சரோஜினிதேவி

,, வெ. சாந்தநாயகி

,, வெ. செளபாக்கியநாயகி

,, சி. புவனம்

,, மு. பத்தினிப்பிள்ளை

,, த. நல்லநாயகி

செல்வன்: இ. பரமகுரு

,, சி. க. நடராசா

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கியாதுமோர் குறைவில்லைக்
கண்ணில் நல்ல:துறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகையிடுந்ததே.

— ஞானசம்பந்தர்.

சமஸ்கிருத பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்
பம்பாய் பாரதீய வித்தியாபவான் சமஸ்கிருத பரீட்சைகள்

1961 பங்குனி

மிராரம்ப —

தோற்றியவர்கள் — 2

சித்தியெய்தியவர்கள் — 2

செல்வி சி. புவனம்

செல்வன் சி. க. நடராசா

1961... ஐப்பசி

மிராரம்ப —

தோற்றியவர்கள் — 11

சித்தியெய்தியவர்கள் — 5

பிராந்தியப் பரிசில் பெற்றவர்

செல்வன் வெ. பாலசுப்பிரமணியம் (முதற்பிரிவு)

செல்வி செ. புவனேஸ்வரி "

செல்வி க. தங்கமணி "

செல்வன் மு. ஏகாம்பரமூர்த்தி "

பாலசுப்பிரமணியம்

1961... ஐப்பசி

மிரவேச —

தோற்றியவர்கள் — 6

சித்தியெய்தியவர்கள் — 3

செல்வன்: இ. பாமகுரு (இரண்டாம்பிரிவு)

செல்வி: சி. புவனம் (மூன்றாம்பிரிவு)

செல்வி: த. நல்லநாயகி "

மார்ச்சு 1962 பங்குனி

மிரவேச —

தோற்றியவர்கள் — 2

சித்தியெய்தியவர்கள் — 2

செல்வி: செ. சரோஜினிதேவி (முதற்பிரிவு)
செல்வன்: சி. க. நடராசா (இரண்டாம்பிரிவு)

சென்னை அமரபாரதி சமஸ்கிருத பரீட்சைகள்:

1962 மார்ச்சு

முதற் பரீட்சை:

தோற்றியவர்கள் — 6

சித்தியெய்தியவர்கள் — 6

தங்கப்பதக்கம்
பரிசில் பெற்றவர்

சரோஜினிதேவி

செல்வி செ. சரோஜினிதேவி (முதற்பிரிவு)

செல்வி சி. புவனம் (இரண்டாம்பிரிவு)

செல்வி, த. நல்லநாயகி (முதற்பிரிவு)

செல்வன் இ. பரமகுரு (இரண்டாம்பிரிவு)

செல்வன் சி. க. நடராசா

செல்வன் க. கிருஷ்ணதாஸ்

வாணி நிருவாகம்

காப்பாளர்கள்:

- (1) கவிச்சக்கரவர்த்தி கந்தமுருகேசுவர்
- (2) திரு. மு. சிவசிதம்பரம் எம். பி.
- (3) திரு. க. துரைரத்தினம் எம். பி.
- (4) திரு. வி. எஸ். நவரத்தினம் எம். பி.

இயக்குநர்: பண்டிதர் க. வீரகத்தி

நிரந்தர நிருவாகக் குழு

- (1) திரு. க. வீரகத்தி
- (2) திரு. மு. கந்தப்பு
- (3) திரு. அ. விகோரி
- (4) திரு. ப. சச்சிதானந்தன் B. Sc.
- (5) திரு. வெ. நல்லையகன்

செயற்குழு (1962-1967)

தலைவர், வித்துவான் க. கார்த்திகேயன் B. A. (Lond) Dip in Ed.

- துணைத்தலைவர்கள்:
1. திரு. அ. விகோரி
 2. திரு. வீ. கணபதிப்பிள்ளை
 3. திரு. க. குணரத்தினம் B. Sc.
 4. பண்டிதர். த. கிருஷ்ணபிள்ளை
 5. திரு. க. தர்மலிங்கம் B. Sc.
 6. திரு. க. விக்கினேஸ்வரராசா
 7. திருமதி. வெ. இரத்தினம்

பொதுச் செயலாளர்: பண்டிதர் க. வீரகத்தி

துணை : திரு. நா. கனகநாயகம்

பொருளாளர் : திரு. ப. சச்சிதானந்தன் B. Sc.

துணை : செல்வி வெ. சாந்தநாயகி

செயற்குழுவினர்

திரு. வ. மகாலிங்கம் B. A.
 வித்துவான் மு. கணபதிப்பிள்ளை
 திரு. சி. தர்மலிங்கம் B. Sc.
 திரு. டி. எம். இராசலிங்கம்
 பண்டிதர் எஸ். பி. சாமிநாதன்
 திரு. வை. கா. சிவப்பிரகாசம் M. A.
 பண்டிதர் திரு. க. சங்கரப்பிள்ளை
 திரு. கே. கதிரவேலு
 திரு. சி. செல்லத்துரை
 திரு. சி. சிவஞான சுந்தரம் B. A.
 திருமதி. வி. நாகம்மாள்
 செல்வி. க. நாகம்மா
 செல்வி. ஆ. காமாட்சி
 செல்வி. செ. சரோஜினிதேவி
 திருமதி. சி. பரமேஸ்வரி

மன்னவன் மு. கந்தப்பு
 பண்டிதர் பொ. சதாசிவம்
 திரு. சு. கணபதிப்பிள்ளை
 திரு. க. வேலாயுதம்பிள்ளை
 திரு. சி. பொன்னம்பலம்
 திரு. ஆ. பொன்னையா
 திரு. அ. இரத்தினசபாபதி B. A.
 திரு. வ. தங்கராசா B. A.
 திருமதி. வி. தெய்வானை
 திருமதி. க. கனகம்மா
 செல்வி. மு. பத்தினிப்பிள்ளை
 செல்வி. ஆ. வள்ளிநாயகி
 செல்வி. க. மகாதேவி
 செல்வி. தி. ஞானதேவி
 செல்வி. சி. புவனம்

சங்கீதபூஷணம் ஆ. தமசிவராயம்

வாணி ஆசிரியர்கள்

- இயல்** — திரு. க. வீரகத்தி (பொறுப்பாளர்)
 பண்டிதர் சி. கந்தவனம்
 பண்டிதர் வித்துவான் சி. சுப்பிரமணியம்
 பண்டிதர் வித்துவான் க. கிருஷ்ணபிள்ளை
 வித்துவான் மு. கணபதிப்பிள்ளை
 பண்டிதர் க. கனகசபை
 பண்டிதர் த. கிருஷ்ணபிள்ளை
 திரு. சி. சிவஞானசுந்தரம் B. A.
 திரு. வை. கா. சிவப்பிரகாசம் M. A.
 திரு. வ. சிவராசசிங்கம் B. A.
 பண்டிதர் S. முருகேசு
- இசை** — சங்கீத பூஷணம் சோ. கோவிந்தராஜன் (ஆலோசகர்)
 சங்கீத பூஷணம் திருமதி த. சரஸ்வதி (பொறுப்பாளர்)
 சங்கீத பூஷணம் செல்வி க. பர்வதகல்யாணி
 செல்வி. தி. ஞானதேவி
- நாடகம்** -- மன்னவன் மு கந்தப்பு. (பொறுப்பாளர்)
 திரு. மு. கந்தவனம் (ஐயா)
 திரு. வ. தங்கேஸ்வரன்
- நடனம்** -- கண்ணன் வ. கிருஷ்ணபிள்ளை (பொறுப்பாளர்)
 கீதாஞ்சலி வி. கே. நல்லையா
- ஒவியம்** -- திரு சி. சிவஞானசுந்தரம் (சுந்தர்) பொறுப்பாளர்
 திரு. ஆ. சுப்பிரமணியம் (மணியம்)
 திரு பொ. விசாகப்பெருமாள் (விசாகன்)
- தையல்** — திருமதி சரசுவதிகனகசபை
- சமஸ்கிருதம்** — பண்டிதர் எஸ். பஞ்சாட்சர சர்மா (பொறுப்பாளர்)
 திரு. எஸ். சின்னத்தம்பி
 பண்டிதர் பொ. சதாசிவம்

விஞ்ஞானம் — திரு. கே. எஸ். குகதாசன் B. Sc.
 திரு. த. பாலேந்திரன் (E. T. Science)

கணிதம் — திரு. அ. லிகோரி (பொறுப்பாளர்)
 திரு. க. இராசையா
 திரு. ஏ. எஸ். அகஸ்தின் (ET. Maths)

சரித்திரம் — திரு. பொ. கணேசன் B. A. (பொறுப்பாளர்)
 திரு. வ. மகாலிங்கம் B. A.
 திரு. சு. முருகவேள் B. A.

ஆங்கிலம் — திரு. எஸ். எஸ். மணுவேற்பிள்ளை B. A. (Lang-Hons)
 திரு. த. செல்லப்பா B. A. (Lond)
 செல்வி க. இராசேஸ்வரி M. A.

புவியியல் — திரு. வ. இராசையா

சமயம் — திரு. சி. பொன்னம்பலம்

வாணி நூலகம் — திரு. க. வீரகத்தி

வளர்ந்தோர் கல்விப்பகுதி

மேற்பார்வையாளர்

உதவியாளர்கள்

- திருமதி. வீ. நாகம்மாள்
- செல்வி வெ. சாந்திநாயகி
- செல்வி த. நல்லநாயகி
- திரு. அ. லிகோரி
- திரு. சி. கே. நடராசா

249910

வாணி வருகைப் பருவம்

பண்டிதர் வித்துவான் புலவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம்

(1)

திருவின் கேள்வ னென்றேத்துந்
திருமா லுந்திக் கமலமதில்
செகத்தோ ரேத்த வந்துதித்துச்
சிட்டித் தொழிலைப் புரியாநில்
பிரமன் நாவிற் குடிகொண்டு
பேரன் போடு வீற்றிருக்கும்
பிடியே யன்ன நடையன்ன
பெட்பார் தாயே பேருலகில்
அருவா யுருவா யருவுருவாய்
அமர்ந்து புலவோர் கலைக்கோயில்
அண்மித் திருக்கும் பெருந்திருவே
அழகார் கரவை யம்பதியில்
பெருமான் தச்சந் தோப்பாணைப்
பேணி யேத்தும் வீரகத்திப்
பேரா சிரியன் கலைக்கழகம்
பெருக்க வருக வருகவே.

(2)

செல்வத் தமிழுள் வீற்றிருக்குந்
திருவே மேலா மோவியமே
செகத்திற் வெள்ளைப் பணியூண்ட
தெய்வப் பேறே கலைமாதே
மல்கு முலகில் மக்களென
மதிக்கப் பட்டார் மாநிலத்தில்
மாண்பார் திருவே யுனையறிந்து
மகிழப் பட்டா ரேயன்றோ
கல்விக் கடலே கரவையதில்
கற்றோ ரேத்தும் பண்டிதனை
கவினுற் றேங்கும் வீரகத்திக்
கலைவல் லான்றன் நெஞ்சினுளே
அல்லும் பகலும் வீற்றிருந்தே
ஆகும் பணியைப் புரிவதற்கே
அவனி தன்னில் முன்னிற்கும்
அம்மா வருக வருகவே.

(3)

மண்ணில் மேலாங் கலையாக
மதிக்கப்பட்ட வெண்ணுடனே
மாண்பா ரெழுத்தா யுள்ளனவும்
மகித லத்தில் மேன்மையுற
நண்ணிச் சேவை புரிவதிலே
நானி லத்தில் முன்னிற்கும்

நலமார் வாணி யுன்கழகம்
 நாளும் நாளும் வளர்ப்பிறை போல்
 விண்ணே ரேத்த வீற்றிருக்கும்
 விமல னருள வந்திந்நாள்
 வியனார் தச்சன் தோப்பதனில்
 விளங்கிக் குடிகொண் டெழுந்தருளி
 கண்ணுள் மணிபோல் வீற்றிருக்குங்
 கயமா முகவன் றன்னருளால்
 கலைக ளோங்க வரவேற்போம்
 கண்ணே வருக வருகவே.

(4)

அரச னவையில் வீற்றிருந்த
 அளப்பில் புலவர் குழாமதனுள்
 ஆவ லோடும் வந்துள்ள
 அமரா வதியைக் காதலித்த
 பெருமை மிக்க புலவரிலே
 பேராய்ப் பேசப்பட்டிருந்த
 பெட்பார் கம்பன் மைந்தனெனப்
 பேசப் படும் பிகாவதிக் காய்
 மருவிக் கொட்டிக் கிழங்கதனை
 மாண்பி னோடும் விற்க வந்த
 மயிலே குயிலே கலாநிதியே
 மாண்பார் கரவை யம்பதியில்
 திருவார் வாணி கலைக்கழகம்
 செகத்தில் மேலாய்ச் செப்பாகில்
 செல்வ மெல்லாந் தன்னகத்தில்
 செழிக்க வருக வருகவே.

(5)

இறைவன் பாதந் தனிலிருக்கும்
 ஏந்தல் சிற்றம் பலமுதவி
 என்பார் சுதனய் வந்துதித்த
 எழிலார் முருக வுடையாரின்
 குறைவில் மகனா யிந்நாளில்
 குலாவும் பாராள் மன்றமதில்
 கோதில் சேவை புரியாகில்
 கோமான் சிவசிதம் பரமாமெம்
 அறைபோ கரசர் பேரவையில்
 அமர்ந்து விளங்குந் திருவாளன்
 அன்போ னெனைப் பாராட்டி
 அளிக்க விரும்பி முன்வந்து
 முறையா யுன்னை யேவளர்க்க
 முன்னேற் பாடு பலசெய்தான்
 முதல்வீ யதனாஸ் முரணாய்நீ
 முத்தந் தருவாய் வருகவே.

(6)

எழுத்து முதலா வைந்தியலும்
 இனிதே யுணர்ந்து புலமதனை
 எடுத்து மொழியும் புலவர் குழாம்
 இனிக்கப் பொழியுந் கனிமழையை
 விழித்துப் பார்த்து மனமுவந்து
 விருப்பத் தோடும் வீற்றிருந்து
 விண்ணும் மண்ணும் வியந்தேத்த
 வேண்டிக் கேட்கிக் கொண்டிருக்கும்
 உழுவ லன்பா ரோவியமே
 உலக மேத்தும் புலவோளாய்
 உவப்ப விருந்த நல்லநகர்
 ஓதற் கரிய சி[ன்]னத்தம்பி
 வழுவில் புலவன் கோவையதில்
 வழத்தப் பட்டோன் வீற்றிருந்த
 வளமார் வாணி கலைக்கழகம்
 வளர்க்க வருக வருகவே.

(7)

அல்லும் பகலும் பாடிபட்டுன்
 அன்பைப் பெறவே வீரகத்தி
 ஆசை கொண்டே மேலான
 அரிய சேவை புரிவதிலே
 எல்லா வுலகு மினிதேத்த
 எடுத்த முயற்சி பழுதாக
 எய்தா வண்ண மேழுலகும்
 ஏத்துந் தாயே கலைவாணி
 சொல்லார் கலையா யுள்ளவையாய்ச்
 சொல்லப் பட்ட வெக்கலையும்
 தோன்றத் துணையாய்க் கரவையுளோர்
 தொழுவே தச்சன் தோப்பிருக்கும்
 செல்வன் பதத்தை வந்தித்துச்
 சேவித் தேத்த முன்வந்தோம்
 செல்வீ அதனால் மனங்களித்துச்
 சிறக்க வருக வருகவே.

(8)

வெள்ளைக் கமலந் தனிவிருக்கும்
 விளக்கே புலவ ருளக்கோயில்
 விரும்பி யுறையும் மடவனமே
 வேதன் நாவில் வீற்றிருக்கும்
 உள்ள வரிய பெருநிதியே
 உயிரோ வியமே மதுரசம்வாய்
 உவந்து மடுக்குங் குழற்காடே
 உம்பர் போற்றும் பெருவிருந்தே

கள்ளங் கபட மிலாதவளே
 கற்றோர் போற்றுங் கண்மணியே
 கம்பன் குமர குருபரனே
 காளி தாசன் முதலான
 எள்ள வரிய புலவர்குழாம்
 எடுத்தே யேத்துந் தயாநிதியே
 எந்தாய் நண்பன் வீரசுத்தி
 ஏத்த வருக வருகவே.

(9) மண்ணில் மேலாய் மதித்தொழுகும்
 மதியே வருக மாநிலத்தில்
 மாண்பார் கலையின் றெய்வமென
 மதித்தோய் வருக மறுவதிலாக்
 கண்ணே வருக காசினியில்
 கற்றோர் நெஞ்சிற் காதலுடன்
 களிக்க நடனம் புரிமயிலே
 கலையே வருக கவினாரும்
 பண்ணே வருக பாவதனில்
 பரவ வருக பரிவுடனே
 பாவல் லோர்கள் கவிமழையைப்
 பாரிற் பொழியக் கண்டுமனங்
 கொண்டு குளிர் மோவியமே
 குயிலே வருக குவலயத்தில்
 குன்ற நிதியே மேலாகக்
 கூழந் திருவே வருகவே.

(10) அம்மா வருக வெணையாண்ட
 அருளே வருக வவனிதனை
 அளிக்க வந்த தயாநிதியே
 அன்பே வருக மேலாக
 இம்மா நிலத்தோ ரேத்தானில்
 எந்தாய் வருக புலோலிநகர்
 இலங்க வைத்த முருகேசன்
 என்னு மாசான தாலாட்டும்
 கொம்பே வருக குவலயத்தோர்
 கூவ வருக கோதில்லாக்
 குறைவில் நிறைவே மதுரமொழிக்
 குவளைக் கண்ணே மாறில்லாக்
 கம்பன் வழிபட் டேத்தானில்
 கருணைக் கடலே கரவைநகர்
 களிக்க விருந்த கலாபமயிற்
 கவினே வருக வருகவே.

*

*

*

வாழ்க வாணி!

[வ. மகாலிங்கம்]

பண்டிதனும் வீரகத்திப் பண்பா னுள்ளப்
பாசறையைக் கருவாக்கி உருவம் பெற்றே
வண்டினங்கள் முரலுமலர்க் காவும் வானி
வளமலியுந் கற்பனையென் வளியில் நீந்திக்
கண்டனைய கனியனைய கருத்தருந்திக்
கண்ணெனவே யோம்பியவன் காத்தபின்னால்
எண்டிசையும் புகழ்பரப்பி எழிலார் வாணி
ஏழையெனப் புவிமடியி லெழுந்தாளம்மா. (1)

குழவியொன்று அதுவும்பெண் குச்சு வீட்டில்
கொக்கரிப்புக் கும்மாளம் கொலுவயின்றிப்
பழவினையாற் பிறந்ததெனப் பலரும்பேசிப்
பாவமெனக் கண்ணருவி பரிந்து வீழ்த்த
அழகுதவழ் வாணிதனைத் தொட்டிலாட்டி
அழிவில்கவின் கந்தமுரு கேசனாதம்
வழுவினுயர் தமிழ்ப்பாலும் உடலிற் பாய
வாணியெழில் முத்தமிழின் வடிவைப் பெற்றான். (2)

ஆத்திக வாத்திக அறிவும் பண்பும்
அழல்வீச முயரெழிலு மன்பும் பூண்டே
சாத்தீக சமரச சன்மார்க்க மொன்றே
சமதரும மெனுமுறுதி சாலக் கொண்ட
ஏத்தாத நாவெல்லா மேத்தும் சிம்மம்
ஏகசிவ சிதம்பரமென் னேந்த லாரும்
காத்தாக வேண்டுமிந்தக் கழக மென்றால்
கன்னியவள் வாழ்வினிலோர் கவலை புண்டோ! (3)

பாந்தய்கு நுண்கலைகள் பலவு மொன்றாய்ப்
பகரவொணு வெழிலியற்கை மடியின்மீது
மாந்தவெனக் கவிதாசூர் மாரியந்நாள்
மகிழ்வூற நிறுவியநல் மன்ற மாகும்
சாந்திநிகே தனமென்ன சாயல் பெற்றே
சாரமைதி சூழ்பதியைச் சார்ந்து நின்றான்
காந்தியென வொளர்வாணிக் கன்னி பல்கால்
கலைசுரந்து பல்லாண்டு களிக்க மாதோ. (4)

வாழ்த்துச் செய்திகள்.-

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப்

பேராசிரியர்

திரு தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

M. A, B. L. M. O. L.

வாணி கலைக்கழகம்

மடலொன்று தமிழில் வெளியிடுவது கேட்டு
எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. தமிழரின் இலக்கிய
உலகில் புத்தம் புதிய படைப்பாற்றல் பெற்று
வளர எழுத்தாளர்க்கு நல்ல வாய்ப்பு. இம் மடல்
வாழ்க. வாணிகலைக் கழகம் வாழ்க. இதன் எழுத்
தாளர் வாழ்க. வெல்க.

26-7-62

தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம்

நாணமின்றித் தன்னில்லாளின் ஏவற் தொழிலைச் செய்து
திரிகின்றவனின் ஆண்தன்மையிலும் பார்க்க, நாணத்தையு
டைய அவன் பெண்தன்மையே மேம்பாடுடையது.

— திருவள்ளுவர்

மகாபாரதத்தில், அபிமன்யு பகைவரின் வ்யூகத்திற்குள்
நுழையக்கற்று, மீளுவதைக் கற்காமல் மாண்டது போலே,
நாமும் பிறவிமுதல் கட்டுப்படக்கற்று அவிழக்கக் கற்
காமல் நமக்கு நேரிடும் சகல விபரீதங்களுக்கும் தலை
குனிகிறோம்.

— தாகூர்

பாராமுமன்ற உறுப்பினர்.
திரு வ. ந. நவரத்தினம்

“இராஜபூபதி மானிகை,”
சாவகச்சேரி
20-7-62

நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கலைமறுமலர்ச்சி
இயக்கங்கள் தலைகாட்டும் இன்னாளில் அவற்றை
ஒருமுகப்படுத்திக் கலையின் தரத்தைக் கூட்டுவதற்
கான பொது நிறுவனம் ஒன்று அவசியம் தேவை.

கடல்கடந்தாலும் கலைப்படிப்புக்கு இனி வழி
யில்லை. அரசாங்க விஷமத்தனம் சகல வழிகளை
யும் அடைத்து விட்டது. இந்நிலையில் தனியொரு
கலைப்பீடம் நமக்கெனத்தேவை.

அங்கொருவர் இங்கொருத்தி நடனமாடுவதி
லும் இசைபாடுவதிலும் பயனில்லை. ஒவ்வொரு குடி
சையிலும் கூட நடனமும் இசையும் குடிபுகுதல்
வேண்டும். வருங்காலத்தில் கலைத் தேர்ச்சியைத்
தான் சீதனமாகக் கொடுக்கவும் முடியும்.

மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்கள் எங்கள் தாய்
கத்தில் இன மத வேறுபாடற்ற பொதுவான கலைக்
கோயில் ஒன்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்து
கின்றன.

இந்த அடிப்படையில், வாணிகலைக்கழகம் பணி
புரிகின்றது என அறிய மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்
அதன் கடந்தகாலச் சாதனை என் கருத்திற்கு ஊக்
கமும் உரமும் தருகிறது. தமிழ்ப் பள்ளியெழுச்சிக்
கீதங்களுடன், கலைப்பள்ளி எழுச்சியின் சங்கநாத
மும் அங்கே கேட்கின்றது!

மிகச்சிறந்ததொரு கலைக்கோயிலாக—ஈழத்தின்
ஈடிணையற்ற சாந்திநிகேதனமாக வாணிகலைக்கழ
கம் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென நாம் எல்லாரும்
இறைவனை வழுத்துவோமாக. அக்கலைப்பெருந்
தருவின் கீழ், தமிழ்பேசும் இனம் முழுவதும் சாந்தி
காண்பதாக.

வணக்கம்

வ. ந. நவரத்தினம்

பாராமுமன்ற உறுப்பினர்
திரு க. துரைத்தினம் அவர்கள்
பருதசித்துறை

வாணிகலைக்கழகம் கடந்த ஆறு வருடகாலமாக வடமராட்சிப் பகுதிக்கு அரிய சேவையைச் செய்து வருகிறது. முத்தமிழையும் வளர்க்கும் சேவையில் இக்கழகம் முயன்று வருதல் போற்றத்தக்கதாகும். குறிப்பாக இக்கழகம் பலநூறு ஏழை இளைஞர்கள் தங்கள் தமிழ் அறிவைப் பெறப் பெரிதும் உதவி வந்திருக்கிறது. இது விடயமாக இக்கழகத்தை நாடாத்திவரும் சில இளைஞர்களையும் குறிப்பாக பண்டிதர் வீரகத்தி அவர்களையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்திய மறுமலர்ச்சியில் சாந்திநிகேதன் எவ்வாறு பணிபுரிந்ததோ அதேபோல் இன்றைய தமிழர் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி காண இக்கழகம் உதவி இறைவன் அருள் புரிவானாகுக.

க. துரைத்தினம்
80-6-62

யதார்த்தம்?

இலக்கியத் துறாவித்தைக்காரர்கள், குறிப்பைகளின் அபிமான வார்த்தையாக மாத்திரம் 'யதார்த்தம்' இல்லை. வெற்றிடங்களுக்கு அது ஒரு விருந்தாகவும் முடியாது. உண்மை அழகு நன்மையைத் தரும் கருத்து எதுவோ அது யதார்த்தமானது. வெற்றிடங்களில் ஆராய்ச்சி எழ இடமில்லை யென்பதை யதார்த்த வார்த்தைப் பிரியர்கள் புரிந்துகொண்டால் இலக்கியப்படிப்பு ஆரம்பமாகிவிடும்.

— வாணி

• அன்னுமலைப் பல்கலைக் கழகத்
தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியர்
வித்துவான் திரு மு. அருணாசலம்பிள்ளை அவர்கள்

கூறிய

வாழ்த்து.

1. வேந்தர் கடமை வியன்கண்மா ஞாலத்து
மாந்தர்க்குக் கல்வி வழங்கலென—தாய்ந்துணர்ந்தோர்
கண்டதொருவாணி கலைக்கழகம் மக்கட்குத்
தொண்டு செயல் கண்டுமகிழ் தும்.
2. ஆண்டின் முதிர்ந்தோர் அறிவுபெறும் வாய்ப்பில்லோர்
வேண்டும்பலதொழில்கள் மேற்கொண்டோர்—ஈண்டெவரும்
நற்றமிழைக் கற்று நலம்பெற லொன் றேபயனாக்
கற்பிக்கும் இக்கழகம் காண்.
3. கல்விப் பணியே கடவுட் பணிக்கு நிகர்
சொல்லுந் தகைத்தென்று சூழ்ந்துணர்ந்து—பல்லாற்றும்
கன்னித் தமிழ்வளர்க்கும் வர்ணி கலைக்கழகம்
மன்னுக நீ ழிவளம் வாய்த்து.

“உம்பருல காண்டு ஒருகுடைக்கீழ் உருப்பசிதன்
அம்பொற் கலையல்குல் பெற்றாலும் ஆதரியேன்
செம்பவள வாயான் திருவேங்கட மென்னும்
எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனு மாவேனே”.

— திருவாய்மொழி

பத்திரிகைகளின் பாராட்டும் பக்கபலமும்:-

உயர்திரு கி. பி. ஹரன் பிரதம ஆசிரியர் சமுதாடு

வாணிக்கு வணக்கம். வாழ்த்துக்கள்

மாணவர் உலகுக்கு வாணிககைக் கழகம் நல்லபணிகளை ஆற்றி வருவதை அறிய மிக மகிழ்ச்சி. இன்றைய மாணவர்களில் பெரும் பாலோர் தங்கள் எதிர்காலம் பற்றி ஒன்றுமறியாது, தன்னம்பிக்கையும் தைரியமும் இழந்து திகைப்புற்றிருக்கின்றனர். பலபல சக்திகள் அவர்கள் மனத்தைக் கோணல் வழிகளில் இழுந்து தவறான பாதையில் இட்டுச் செல்வதைப் பார்க்கின்றோம். அவர்களைச் சரியான வழியிலே செலுத்தித் தன்னம்பிக்கையுள்ள இளம் சிங்கங்களாக மாற்றி வருவதைவிட இன்று மேலான தொண்டு வேறு இருக்க முடியாது.

தெய்வம்பிக்கையை மாணவரிடையே வளர்ப்பதால், எங்கும் நிறைந்த, எல்லாம் வல்ல, யாதும் அறிந்த ஒரு பெரிய சக்தி தங்களுக்குத் துணைநின்று வழிகாட்டுவதை அவர்கள் உணரவும் அத் தெய்வத்தின் கருவிகளாக இருந்து பேரின்பமடையவும் அவர்களுக்கு உதவுவதாகும். வாணியின் பெயராலே நடைபெறும் இப்புனிதத் தொண்டு மேன்மேலும் ஓங்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கி. பி. ஹரன்.

எழுத்தாளன்?

எழுத்தின்பரப்பில் 'எழுத்தாளன்' தங்கிவிடவில்லை. எழுத்தின்தாரந்தான் 'எழுத்தாளனை' உருவாக்குகிறது. எனவே 'அவன் இத்தனை எழுதினான்': 'இவன் இவ்வளவு எழுதினான்' என்ற அர்த்தமற்ற கூச்சலில் இறங்குவது தவறு, இலக்கியக் குட்டைகளில் குளித்துவிட்டு 'சாச்சிலை'யுடன் பத்திரிகை ஆலயத்தில் சென்று தோப்புக்கரணம் போடுபவர்கள் இதனைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

'வாணி'

ஆசிரியர் 'கலைச்செல்வி'

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்க்கலை வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த தொண்டு செய்துவரும் கரவெட்டி வாணிகலைக் கழகத்தினர் ஆண்டுமலர் வெளியிடப்போவதை யறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஈழநாட்டிலே ஒரு சாந்திரிகேதனத்தை அமைத்து அதன்மூலம் பல நற்பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது வாணிகலைக் கலைக் கழகத்தினரின் குறிக்கோள். இப்புனிதபணி வெற்றியடைவதற்கு ஈழம் வாழ்தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அரசினரோ, அன்றேல் பணம் படைத்தவர்களோ தான் இப்படியான வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று நினைத்து சாதாரணமக்கள் ஒதுங்கிவிடக் கூடாது மக்களாட்சி நடைபெறும் நம்நாட்டில் எல்லாரும் மன்னரே. ஆகவே கலைவளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டியது மன்னராகிய மக்களின் கடமை. இந்நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு இலங்கையனும் தலைக்கு ஒருருபாவீதம் கொடுத்துதவினால் விரைவில் சாந்திரிகேதனம் உருவாகிவிடும். தனிப்பட்ட எவருக்கும் சொந்தமாயிராது மக்களின் சொத்தாக இருக்கும். மிகச் சிறப்பான முறையில் சாந்திரிகேதனம் தோன்றி, கலை கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு உழைக்கும் நன்னூளை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றேன். இப்பொழுது வெளியாகும் ஆண்டுமலர் மக்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் அமைப்பு மென்று நம்புகின்றேன். வாணிகலைக்கழகத்தினர்க்கு என் நல் வாழ்த்துக்கள்,

கந்தரோடை

சுன்னாகம்,

26-7-62

— சிற்பி

ஆசிரியர், கலைச்செல்வி

விமரிசனம்—எழுதாக்கலை

தமிழில் விமரிசனக்கலை இல்லை யென்று தலைதலையாய் அடித்துக் கொள்பவர்கள் நாட்டின் நிலை தெரியாதவர்கள், புரியாதவர்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே ஊறிவீரவிட்ட ஓர் கலை விமரிசனம் அது எழுதாக்கலையாகத் தானிருந்தது, அவ்வளவு தான்.

— வாணி

ஆசிரியர், 'புதினம்'

உத்தியோகத்துக்காகக் கல்விகற்று அதிலே ஒரு சாதனையை நிலைநாட்டியவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள்.

உத்தியோகத்துக்காகக் கற்ற கல்வியிலே ஆழம் இல்லை; அகலம் இல்லை; சூளுமையும் இல்லை.

கல்வியில் ஏற்பட்ட இந்த வறட்டுத்தனம் வாழ்க்கையையும் உப்புச்சப்பில்லாமல் ஆக்கிவிட்டது.

இந்நிலை மாறவேண்டும். மாறுவதற்கு—

ஆழந்த புலமையைத்தரும் கல்வியும் பண்புமிக்க கலைகளும் இந்நாட்டில் வளர வேண்டும்.

இவைகள் வளர வழி செய்கிறது வாணிகலைக்கழகம்.

இந்தக் கலைக்கழகம் ஈழத்தமிழகத்தின் ஒளி வீளக்காக மிளிர்ந்தும்.

யாழ்ப்பாணம்
30-7-62

தி. ச. வரதர்
ஆசிரியர் 'புதினம்'

ஆசிரியர், 'விவேகி'

சாதிமதபேதமற்ற அடிப்படையில் யாவருக்கும் உபகாரமாகும் வகையில் சமஸ்கிருதவகுப்புக்கள், பாலபண்டித-பண்டித வகுப்புக்கள், இசை, நடன வகுப்புக்கள் முதலியன நடாத்தி கல்வியுலகுக்கு உயர்ந்தசேவை செய்துவரும் வடமராட்சி "வாணிகலைக்கழக"த்தாரின் ஆண்டுமலர் யாவராகும் கண்களுக்கும் மனங்களுக்கும் நன்விருந்தாகும் என்பதில் ஐயம் சிறிதும் இல்லை.

கலைத்தொண்டே நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும் வாணிகலைக்கழகத்தைப் பத்திரிகையாளர்களும், தாபனங்களும் தனிப்பட்டோரும் கைகொடுத்த ஆதரித்து, சிறந்தவொரு கலைக்கோவிலாக மிளிரச் செய்யவேண்டுமென்பது எமது பேரவாவாகும்.

29, கண்டிவிதி.

யாழ்ப்பாணம்

16-8-62

ஆசிரியர் 'விவேகி'

வாணி கலைக்கழக

மாநாடு வாழ்த்துப்பா

‘யாழ்ப்பாணன்’

தேனோடு கனியும் பாலும் தெவிட்டிடா வழுத மென்னும்
தானவை யிடு கொள்ளாத் தமிழினை வளர்க்க வேண்டிக்
கானயாழ் கரவை தன்னில் களிப்பினோ டொன்று கூடும்
ஞானஞ்சேர் வாணிமன்றம் நலமுற வாழ்த்து கின்றேன்.

முக்கனி தோற்கு மெங்கள் முத்தமிழ் வளர்க்க வேண்டிக்
கொக்குறு பழனஞ் சூழும் கோயில்சேர் கரவை தன்னில்
தக்கநல் லெண்ணத் தோடும் தண்ணளி மனத்தி னோடும்
இக்கணங்கூடி நிற்கும் எந்தவப் பெரியோர் கேண்மோ!

நும்மது தொண்டினாலே நூல்பல பெருகல் வேண்டும்
நம்மது மொழிதா னெங்கும் நல்லொளி வீசல் வேண்டும்
அம்மையே யாகு மெங்கள் அருந்தமிழ்க் கலைக்கு நீவிர்
உம்பெருந் திறனைக்காட்டி உலகெலாம் போற்றவைப்பீர்

கதைகள் நன் கெழுது வோரும் கவிகள் புனைகு வோரும்
விதவித வேடம் பூண்டு விருப்புடன் நடிப்போர் தாழும்
நிதமுநம் நாட்டில் மல்கி நிறைந்த தம் கலைக ளுட்டிச்
சதமுயிங் குழைத்தல் வேண்டும் தமிழ் மொழி வளர்த்தல் வேண்டும்,

பாரதி யன்று கண்ட பகற்குை நனவே யாகச்
சாரமே மிகுந்த நல்ல சாத்திரம் பலவுந் தேடி
வாரிதா னென்ன நீவிர் வையத்தில் வழங்க வைப்பீர்
ஊரெலா மும்மைப் போற்ற உழைத்துநீர் வாழ்க! வாழ்க!

M. Kethusigamany Esqr., B.A. (Lond)

Inspector of Schools

I am happy to be able to give a message at this stage of the Kalagam's development.

It sprang into existence to satisfy a felt need in Karaveddy for a Voluntary organisation to keep the teenagers occupied usefully in their leisure and to prepare them incidentally for the Pandit's qualification

It has recently expanded its sphere of activities to the entire Vadamaradchy and enlarged its objectives to include Music & Dancing—a very welcome endeavour.

After all man's rights are inventoried, debated, accepted and fulfilled (or not), he still has the right to make himself happy in any circumstances, if he does not infringe on the happiness of others. But when such quest for happiness promotes the happiness of others too, it is to be welcomed as an ideal of such a nature are art, literature, Music and Dancing—which grow best as free activities in a voluntary organisation such as this Kalagam.

I wish it all success, therefore, especially in its enlarged sphere of activities.

13th August 1962.

M. KETHUSIGAMANY

அச்சுவேலி கி. மு. சங்கத் தலைவர்

திரு. ஆ. முருகேசு

முன்னாள் தலைமையாசிரியர்

அரசினர் பாடசாலை

புன்னாலைக்கட்டுவன்

வாணிகலைக் கழகத்தின் குறிக்கோள், அதை அடைவதற்கான செயல்திட்டங்கள், இன்றுவரை கழகங்கண்ட சாதனைகள் எனக்குப்பெறும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. எத்தனையோ புலவர்களையும், பண்டிதர்களையும், கவிஞர்களையும், தஞ்சைத் தருகின்றபணி யாருக்குத்தான் மகிழ்ச்சியைத் தராமலிருக்கமுடியும். வாணிகலைக் கழகத்தின் புனித முயற்சிகளுக்கு அச்சுவேலி கி. மு. சங்கமும் பக்கபலமாக நின்று இயன்ற உதவியொத்தாசைகளை யெல்லாம் செய்யுமென்பதை உள்ளப் பூரிப்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வெகுவிநாயகத்தில், அச்சுவேலியிலும் வாணிகலைக் கழகக் கிளைவகுப்புகளை நாடாத்துதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்படவிருக்கின்றன என்பதையும் பெருமையுடன் தெரிவிக்கின்றேன். என்னிடயங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

கி. மு. சங்கம்

அச்சுவேலி

15-7-62

ஆ. முருகேசு

தலைவர்

.....யாம் இரப்பவை நிற்பால்—

பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல,

அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும்

உருளிணர்க் கடம்பின் ஒலி தாராயோ!

— பரிபாடல்

சாந்தி நிகேதனம்

திரு. வ. சிவராசசிங்கம் B. A.

“பல்கலைக் கழகக் கல்வியின் பயன் யாது? உண்மை அறிவு பெறுவதே. உண்மை அறிவு எத்தன்மையது? அஃதாவது நமது கல்வி வேறுபயனைக் கொள்ள நிற்கும் வழியாக இராது அதுவே பயனாக அமைவது” என்பர் காடினல் நியூயன் என்ற மேலைநாட்டு அறிஞர். இதனைச் சிறிது விளக்கிக் கூறுவது நலம். ஊதியம் கருதிய கல்வி உண்மைக் கல்வியாகாது. மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருவதே உண்மைக் கல்வி. மனமகிழ்ச்சியென்று குறிப்பிடும் போது இக்காலத்தில் ‘பொழுதுபோக்கு’ என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏதோ நூல்களையெல்லாம் படித்துமகிழ் கிறார்களே, அந்த மகிழ்ச்சியைக் கருதவில்லை. ஆன்ம திருப்தியே உண்மை மனமகிழ்ச்சியாகும். சிந்தனைப் பயிற்சியும் தியானமுமே மன மகிழ்ச்சியை - சாந்தியை ஊட்டவல்லன. எத்தக் கல்வி ஒருவனைச் சிறந்த சிந்தனையாளனாக்கின்றதோ, எது எவனுக்கு ஆளுமையை (Personality) அழிக்கின்றதோ அந்தக் கல்வியே பல்கலைக் கழகக் கல்வியாகும். இத்தகைய கல்விப்பயிற்சியே சாந்திநிகேதத்தில் அளிக்கப்படுகிறது.

வங்கக் கவி ரவீந்திர நாத தாகூரின் தந்தையான மகரிஷி தேவேந்திரநாத தாகூர், ஒருமுறை கல்கத்தா விற்கு வடக்கே 90 மைல் தொலைவிலுள்ள பொல்பூரில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார். அங்கு ஒரு திறந்தவெளியில் மூன்று நாங்கு மாங்கள் கூடலாக நின்றன. கனித்த இடமும், மாக் கூடலும், அங்கு நிலவிய பேரமைதியும் அவரை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. அடிக்கடி அவ்விடத்திற்குச் சென்று தியானம் செய்துவந்தனர். இயற்கையன்னையின் மடியிலே கிடந்து அவன் எழில் வதனத்தைப் பார்ப்பதன் மூலமே உண்மை அறிவு பெறலாம் என எண்ணிய அவர் அவ்விடத்திலே மாணவர் களுக்குக் கல்விபோதிக்க விரும்பினார்.

1863-ம் ஆண்டு அமைதியின் உறையிடம் என்ற பொருள்படச் “சாந்திநிகேதனம்” என்னும் பெயரோடு மாணவர்க்குக் கல்விபுகட்டத் தொடங்கினார். அப்போது நாலே நாலு மாணவர் மட்டும் அவர் நடாத்திய வகுப்பில் இருந்தனர். கட்டடம் ஒன்றும் இன்றி அம்மரங்களின் நீழலிலேயே வகுப்பு நடந்துவந்தது. 1901-ம் ஆண்டு ஒரு பாடசாலை தொடங்கப்பட்டது. வங்காளம், ஆங்கிலம், சணிதம், விஞ்ஞானம், ஒவியம் முதலியன முறைபாபா பாடங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டன. “பாரதமக்கள் தத்துவ விசாரத்தில் முழுக்க ஈடுபட்டுத் தாம் வளமாக வாழவேண்டுமென்பதை மறந்து விட்டனர்” என்று மேலைநாட்டார் குறை கூறுவதுண்டு. ஆன்ம விசாரத்திற்கு அன்ன விசாரமும் வேண்டுமென்பதை யுணர்ந்த கவிஞர் தச்சுவேலை, கட்டடத்தொழில் முதலியன வற்றிலும் மாணவர்க்குப் பயிற்சியளிக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

1921-ம் ஆண்டு சாந்திநிகேதத்தில் விஸ்வபாரதி பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கினார் கவிஞர். இன, மத தேயப்பாடுகளை நோக்காது, மாணவர்களைச் சேர்த்து அவர்கள் எழிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும்படி, இயற்கையோடு ஒட்டிய அறநெறி வளர்க்கும் கல்வி போதிக்கும் நோக்கோடு இப்பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. கீழைத்தேய மாணவர் மட்டுமன்றி, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், ஸ்வீட்சலாந்து போன்ற மேலை நாடுகளிலிருந்தும் பல மாணவர் இங்குவந்து பயில்கின்றனர். மொழிகள், சமயங்கள், கலைகள் யாவும் போதிக்கப்படுகின்றன. யேசு, புத்தர், நபி போன்ற பெருமக்களின் நினைவு நாட்களே விடுமுறை நாட்கள். வருடத்தில் இரு நீண்ட விடுமுறைக் காலமும் உண்டு. மழைநாட்கள் தவிர்த்த ஏனைய நாட்களில் மாநிழலிலும், தாழ்வா

ரங்களிலும் மாணவர்கள் தரையில்
அமர்ந்து கல்வி பயிற்வர். மாணவர்கள்
எப்போதும் ஆசிரியருடனே காணப்படு
வர். மிகநெருங்கிய உறவு அவர்களுக்கிடையே
உண்டு. ஆனால் பழையகாலத்தைக் குரு
சிஷ்யமுறையில் எவ்வளவு பயபக்தி நில
வியதோ அவ்வளவு பயபக்தி, இன்றும்
அங்கு மாணவரிடையே விளங்கக்
காணலாம்.

சாந்திநிகேதனத்தின் புனருத்தாரண
வேலைகளை நடாத்த ஸ்ரீ நிகேதனம் என்ற
தாபனம் ஒன்றுண்டு. அஞ்சலகம், அச்ச
கம், மருத்துவ அகம், பால்பண்ணை, முத
லியன இதற்கெனப் பிரத்தியேகமாக
உள்ளன. பாதநாட்டு ஓவியம், இசை
நடனம் ஆகியவற்றில் பெரு விருப்புக்
கொண்ட மேலைநாட்டுப் பெண்கள் பவர்

இங்கு பயில்கின்றனர். நந்தவால் போஸ்
அசிசுப்தாகோஸ் ஆகியோர் மேற்பார்
யில் நடைபெறும் ஓவியத் துறையான
கலாபவனம் பிரசித்தி வாய்ந்தது.

வெறும பட்டதாரிப் பொம்மைகளை
அச்சில் வார்த்துத் தள்ளும் உலைக்கூடங்க
ளாக விளங்கும் இன்றைய பல்கலைக் கழ
கங்கள் போலான சிந்தனையாளரையும்,
தேசியக் கவிஞரையும், விஞ்ஞானிகளையும்
உருவாக்கவல்ல சாந்திநிகேதத்தை ஒருகால்
தரிசிப்பதே உண்மை அறிவின் மனத்தை
நுகர்வதாகும்.

சமுத்திலும் ஒரு சாந்திநிகேதனம்
ஏற்பட்டால்..... நாம் பாக்கிய
சாலிகளே.

நவாலியூர்ப் புலவர்பெருமான் சோமசுந்தரனருக்கு வாணிகலைக் கழகத்தின் அஞ்சலி:

கவிதைப் புலவ ராய்ப்பூத்துக் கற்புத் தமிழை பிரவுபகல்
மரபுப் பிறழ்ச்சி காணாமல் மாணங் காத்து மதிநுணுக்கம்
விரவுங் கருத்திற் தடிழ்ப்பண்பின் வேகங் காட்டி வைத்தபிரான்
அரவும் நஞ்சும் வேறுக அணியும் அமலன் மெய்யடியான்

(வேறு)

ஆடிப்பிறப்பினை “வெருளி”யினை

ஆனந்த மாகவே பாடியவன் — அட

கோடிக் கணக்கான பாடல் சொலிக்

குபமானம் போட்டுக்கூத் தாடியவன் — பரணி

பாடுந் தமிழ்தள்ளம் பாறல் கண்டு

பதைத்துப் பதைத்துள்ளம் வாடியவன் — அறிஞர்

நாடும் புலமையின் உச்சியிலே — நடு

நாயக னாய்ப்புகழ் தேடியவன்

(வேறு)

நவாலி யூர்ச்சோம சுந்தர னரை

நாத்தமும் புறனிதம் வாழ்த்து

வலமுற வணங்கும் வாணிகலைக் கழகம்.

“கவி”

கலைமகள் ஆசிரியர், வித்துவான் கி.வா. ஜகந்நாதன் M.A., M.O.L.
15-6-62-ல் வாணிகலைக் கழகத்தைத் தரிசித்து மலர்ந்த

வாழ்த்துக்கள்

தண்ணந் தமிழின் நலந்தேர்ந்த
தகைமை யாளர் பலர் அன்பின்
வண்ணம் பெருக மாணவகர்
மகிழ்ந்து தமிழைப் பயில்வறவும்
அண்ணும் தேர்வு பலசென்றே
அரிய சித்தி பெற்றிடவும்
நண்ணும் அறிவின் ஓங்கிடவும்
நாளும் நாளும் செய்கின்றார்.

(1)

ஈழ நாட்டில் கரவெட்டி
என்னும் பதியில் கலைமகள்தான்
வாழும் வாணிகலைக் கழகம்
வளமார் தமிழும் வடமொழியும்
சூழும் அன்பின் மாணவகர்
துன்னிக் கற்கச் செய்திலகும்
ஆழும் அறிவு பெறவைக்கும்
அதனால் ஈது வாழியவே.

(2)

பனுவல் பலவும் இலக்கணமும்
பாங்கார் தருக்கப் பெருநூலும்
இனிய உரைநூல் தாம்பலவும்
இன்னும் அறிவு தருநூலும்
நனியிங் கோதி இருபாலார்
நயந்து கற்றுப் பிறங்குகின்றார்
கனியின் சுவைபோல் உயர்கவியின்
கவினை ஆய்ந்து சுவைக்கின்றார்.

(3)

வாணி அருளால் இக்கழகம்
மாட்சி பெற்றுப் பலருக்கு
மாணப் பெரிய அறிவமுது
வழங்கி வாழ்க வாழியவே!
காணும் உண்மைப் பெருந்தொண்
கல்வி பயிற்றும் ஆசிரியர் [டாய்ச்
பேணும் மாணக் கர்கூட்டம்
பெரிதும் வாழி வாழியவே!

(4)

க்(ர)லை அழகில்.....

த. நல்லநாயகி

(வாணி மாணவி)

புலர்ந்து வருடம் இளங்காலைப் பொழுது - வானில்
 பூத்து நிற்கும் பேரெழிலின் பொலிவு
 கதிரவனின் கரம் தோயும் மாடம் - வாணி
 களிநடனம் செய்யும் எழிற் கூடம்
 செவ்வொளியில் வெடிக்கும் அவள் சிரிப்பு - எங்கள்
 செந்தமிழிற் கலந்திருக்கும் களிப்பு
 கட்டவிழ்ந்து கண் காட்டும் கமலம் - அடி
 கலைமோதும் அன்னை திருப்பாதம்
 பேசுகின்ற பறவைகளின் கீதம் - தேவி
 வீணை செய்யும் மெய்ப்பொருளின் நாதம்
 மலர்ந்து மணம் வீசுகின்ற மலர்கள் - வாணி
 கலந்து கதை பேசுகின்ற கவிதை
 வையம் தெளிந்த இம்மாட்சி - அன்னை
 மெய்யொளியின் வரம்பிகந்த காட்சி
 உள்ளம் தெளிவடையும் காலே - அட்டா
 வாணி கொலுவிருக்கும் சாலை
 போற்றியவள் பதங்கள் தொழுவோம் - அடி
 பொங்கும் கலை அழகில் விழுவோம்.

புகழும் வாழ்வும் அத்தமித்துப் போனாலும் உன்பொன்னடிகள்
 இகழமாட்டேன் ஒருபொழுதும். இன்பவல்லி நின்புயங்கள்
 தழுவச் சுரக்கும் தமிழ்ச்சாற்றில் தாகசாந்தி செய்ய எழும்
 இழுமென் ஓசைக் கவிதையிலே இறவாப்பெரு வாழ்வெய்துவனே.

— "கவி"

S. RATNASABAPATHY Esqr, M. Sc. (Lond.)

Principal

J/Nelliady Govt. Central School, Karaveddi.

Ceylon sorely needs institutions that help in the realisation of Truth, Goodness and Beauty. May this centre give poise and grace to life and promote happiness in all beings.

4-7-62

S. RATNASABAPATHY

(தமிழாக்கம்)

திரு. சு. இரத்தினசபாபதி, M. Sc. (இலண்டன்)

முதல்வர்,

யாழ்/நெல்லியடி அரசினர் மத்திய மகாவித்தியாலயம்

உண்மை, நன்மை, அழகு என்பவற்றை உணர்ந்தறிவதற்கான கல்விப்பீடங்கள் ஈழத்தின் இன்றைய இன்றியமையாத தேவைகளாகும். இந்நிறுவனம் வாழ்வுக்குக்கவர்ச்சியையும் உறுதிப்பாட்டையும் நல்கி அனைவரிடத்தும் ஆனந்தம் சுரக்கச் செய்வதாக.

4-7-62

சு. இரத்தினசபாபதி

©

*

©

படிப்பு, பக்தி, ஒழுக்கம் மூன்றும் இல்லாத கோவிற் குருக்களுடைய காவில் ஸ்திரீகள் பணத்தைக் கொட்டுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இங்ஙனம் செய்யும் தன்மையால் இவர்கள் உண்மைக்கும் கருணைக்கும் அருகே ஓர் அடியாளவேணும் நெருங்கி வந்தனரா? இல்லை.

— தாகூர்

A. VAIDIALINGAM M. A. (Cantab) B. Sc. (Lond)

“நூறுவித மலர்கள் மலருக்: நூறுவித சீரிய கருத் துக்கள் உருவாகுக”. என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படை யில் உலக மகாகவி தாகூரின் சாந்திநிகேதனை இலட்சியமாகக் கொண்டு வளர்ந்து வரும் வடமராட்சி வாணிகலைக் கழகம் மாபெரும் பல்கலைக் கழகமாக வளர்ந்தேரங்குக.

இக்கலைக் கோயில் பொதுமக்களின் சொத்தாகப் பரிணமிக்க வேண்டுமாதலின், பொது மக்களே இதன் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு நல்குவது பொருத்தமும் அவசியமுமாகும்.

அ. வயித்திலிங்கம்

20-6-62

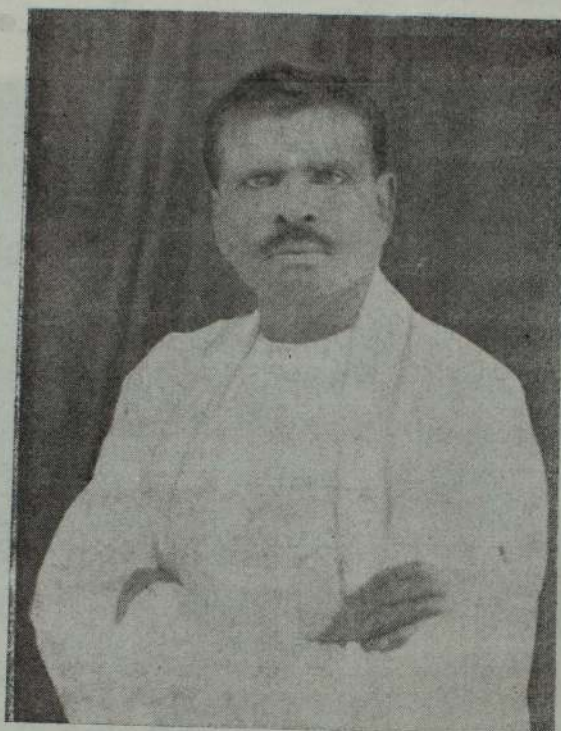
பிராமணன் ஒருவன் குடத்தில் கொண்டுவரும் ஜலம் அழுக்காக இருப்பதால் குடிக்கத் தகாதென்றும், சண்டாளன் ஒருவன் சுத்தமாகக் காய்ச்சி வடிகட்டிக் கொண்டுவந்த நீர் சுத்தமாக இருப்பதால் குடிக்கத் தகும். என்றும் நாம் சொன்னால் வெறுமே குயுத்தி பேசுகிறான். என்று சொல்லி என்னைக் கண்டிப்பார்கள். ஏனெனில் எனது கொள்கை எஜமான் உத்தரவுடன் ஒட்டவில்லை.

“ஒட்டாவிட்டால் என்ன குடிக்கெட்டுப் போயிற்று?” என்று நான் கேட்டால் உடனே என்னை ஜாதியிலிருந்து தள்ளி விடுவார்கள். என்னை விருந்துக்குக் கூப்பிட மாட்டார்கள். நான் செத்துப்போனால் சாவுக் கிரியைகளுக்குக்கூட வரமாட்டார்கள்.

இப்படி உலக வாழ்க்கையின் ஒவ்வோர் அம்சத்திலும் குரூரமான கொடுங் கோன்மை நடப்பதால் ஜனங்களுக்கு நன்மை யென்று நம்புவோர் ராஜாங்கத்தில் கூசாமல் பரிபூர்ண விடுதலை கேட்பது மிகுந்த வியப்புக்கு இடமாகிறது.

— தாகூர்.

கலையரசு.....

தமிழ் என்றால் இனிமை என்று அர்த்தம். மொழியென்றால் ஓர் இனத்தின் உயிர் என்று பொருள். சேவையென்றால் தன்நலங்கருதாது பிறர்க்கு ஆற்றுவதென்று கருத்து. ஆகவே தமிழுக்குச் சேவைசெய்யும் முத்தமிழ்மன்றம், கரவைவாணிகலைக் கழகம், சென்ற ஆறு வருடங்களாக அரும் பெரும் தொண்டுகளைப்புரிந்து தமிழை வளர்த்து வருவதை அறிந்து மகிழ்கின்றேன். இன்னும் பல ஆறு வருடங்கள் தொடர்ந்து தொண்டு புரிந்து தமிழ்மொழி, கலை, கலாச்சாரங்களை வளர்த்து நமது நாடு பயனடையச் செய்யுமென்று என்மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழ்ப்பெருங் குடிகளின் அன்பும், ஆதரவும், ஆக்கமும், ஊக்கமும் தரும் பட்சத்தில் வாணிகலைக் கழகம் சாந்திநிகேதனமாகும் நாள் வெகு தூரத்திலில்லை.

“வாழ்க வானி”

5-7-62

க. சொர்ணலிங்கம்

கீதாஞ்சலி. வெ. க. நல்லையா

(இசைநடன ஆசிரியர்)

தமிழைவளர்க்க வடமராட்சிவாணிகலைக்கழகம் எடுக்கும் முயற்சியும் ஆர்வமும் எழுத்தினால் பாராட்டி முடிவதன்மூலம் கலைத்தரையின் கருணைபெற்று இக்கழகம் இசை, நடனம் நாடகம் ஆகிய பல துறைகளிலும் சிறு முதல் முதியோர் வரை பல்கலை பயின்று பயனடைய வழிகாட்டும் பல்கலைக் கழகமாய் விளங்கவேண்டுமெனக் கலைவாணியின் தாளினைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அரசினர் மகலிர் கல்லூரி
சுவகச்சேரி 4-6-62

வெ. க. நல்லையா

கலைப் பேராலயம் காண வந்தீர்!

அல்வாபூர்: கவிஞர் மு. செல்லையா.

வெண்பா

1. பண்டைக் கலைகள் பயில்வார் செனியிற்கற்
கண்டை நிகர்க்கக் கனிந்தூட்டுந் - தொண்டைச்செய்
வாணி கலைக்கழகம் மாண்புமிளிர்ந் தேசிறக்க
நீணிலத்தோ ரீக நிதி.
2. காவியமு மோவியமுங் கைவினையும் மெய்வினையும்
நாவியலும் பாடல்பெறு நாட்டியமும் - மேவிவளர்
“சாந்திநிகே தன்” நிகர்க்கும் தக்ககலைக் கோயிலென
ஏந்தியிதை ஆக்கு விர்.
3. கல்வி தடுமாறிக் காலந் தடுமாறிப்
பல்விதமா யின்னற் படுமிந்நாள் - நல்விதமாய்
இன்பக் கலைபயின்றே எங்குமமைதி செய்யும்
அன்புநிலை யங்காண்கு வாம்.
4. கல்விப் பயனீதல் காற்சட்டை ஊழியமென்(று)
எல்லாரு மெண்ணி இளைக்குமிந்நாள் - பல்விதமாம்
இன்பக் கலைபயிலு இந்நிலைய மோங்கிவரின்
துன்பமிலை, தோன்றும் சுகம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

1. பாகூர் கலைபல ஊட்டிட எண்ணியிப் பார்புகழுந்
தாகூர் அமைத்திடு “சாந்திநி கேதன்” தனையனைய
வாகூர் கலைப்பெரு மாலய மாக்க வருதிரென்றே
நாகூர் பணிமொழி யாற்பெரி யோர்துணை நாடினமே.

கருவில்.....

[கருக்கொண்டு விட்டன. இனி, உருவாக வேண்டும், வளரவேண்டும் வளர்ச்சியில்பலகலையும் தெரியவேண்டும்-ஆம் தெரியப்போகின்றது. அடுத்துவதும் (தைப்பொங்கற் தமிழ் நாளில் ஒவ்வொரு தமிழன் கையிலும் மணம் வீசிக்கொண்டிருக்கும்) வாணிகலைக் கழகத் திங்கள் இதழில் - வாணியில் ரீல்லாம் - முழு வளர்ச்சியும் பாடிப்படியாகத் தெரியவரும்.]

I. தொல்காப்பிய இலக்கியம் திருக்குறள்:-

தொல்காப்பியக் கருத்துக்களுக்கு அழகிய வடிவங்கள் கொடுத்தவன் வள்ளுவன். வீடு பேற்றை இலக்காகக் கொண்டது தொல்காப்பியம். வள்ளுவன் குறிக்கோளும் அதுவேதான். "சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பண்பு" என்கிறது தொல்காப்பியம். சிறந்தது - இறைவன். "பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு." வள்ளுவன் கையாண்ட சொல்லும் தொல்காப்பியம் இறைவனுக்குக் கொடுத்த சொல்லன்றோ. சிறந்தது, சிறப்பு இரண்டும் தொழிற் பெயர்கள் = கரு

II. திருக்குறள் வட்டம்:-

திருக்குறளும் பூமியைப் போல் தட்டையன்று, வட்டமே. வாழ்க்கை சுழல். எனவே, வாழ்வைப் பற்றிக் கூறும் திருக்குறள் வேறு எப்படி இருக்க முடியும்? "அ" இல் தொடங்கி "ன்" இல் முடிகிறதே = கரு

III. இலக்கணத் தொகுப்பும் புற்றிலக்கணமும்:-

இலக்கணக் கருத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா இலக்கண நூல்களிலும் சிறசில குறைபாடுகள் உண்டு. ஒத்துக்கொள்ளுகிறீர்களா? ஒத்துக்கொண்டால், அகத்தியச் சூத்திரங்கள் என்று காணப்படுவன முதல் இலக்கணக் கொத்து முடியவுள்ள நூல்களிலிருந்து சிறந்தனவற்றைத் தெரிந்தொடுத்துக்கொண்ட ஒரு தொகுப்பு வேண்டும். அத்துடன், புதிய மொழியின் வளைவு நெளிவுகளுக்கு இலக்கணமும் வேண்டும் = கரு

IV. இலக்கிய நாகரிகம்:-

நடை, உடை, பாவனையைப்போல இலக்கியத்துக்கும் நாகரிகம் உண்டு. அஃதாவது நாகரிகமான நடையில்-நாகரிகமான வார்த்தைகளில் - நாகரிகமான உணர்ச்சிகளில் இலக்கியப் படைப்புக்கள் அமைதல் வேண்டும். எனவே, இன்று காணப் படுவனவற்றில் பலவற்றிற்கு ஒரு 'இலக்கியச் சுத்திகரிப்பு' மிக அவசியம். கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவதற்கு வேறு எதுவும் தேவையில்லை = கரு

V. பாவனை இலக்கியமும் பாரதியும்:-

“ஆனால் இந்தப் பாவத்தை ஆளுவது கத்தியின் கூர்ப் பக்கத்தின் மீது நடப்பதைப் போன்ற கஷ்டமான காரியம். ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. அதற்கு இப்புறம் அப்புறம் போய் விட்டால் அசந்தர்ப்பமாகிவிடும்” — வ. வே. சு. ஐயர்

இந்தக் கஷ்டமான காரியத்திலும்கூட, உவட்டாமல் பாடல் சொன்ன மணிவாசகனாரையும் பாரதிமிஞ்சி விட்டான் = கரு

VI. அணியும் தமிழும்:-

அணிகளிற் பல தமிழ்த் தாய்க்கு ஏற்பட்ட பிணி. எனவே, உடனடியான 'களைகட்டல்' மிக அவசியம் = கரு. இன்னும் பல.

— “வாணி”

சமயம் [மதம்] வேறு: குருக்கள் கட்டுப்பாடு வேறு என் பதை மறக்கலாகாது. அவை ஒன்று தீயும் ஒன்று சாம்பலும் போலாம். மதத்தை மீறிக் கட்டுப்பாடு செல்லும்போது நதியை மணல் மூடுவதுபோல் ஆகிறது. அங்கு கீர் கெட்டுப் பாலைவனம் போல் தோன்றும். இந்த ஆலையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைவோர் மிகக்கேடு கெட்டவர்கள் என்பது வெளிப்படை

— தாகூர்

இலக்கியமும் சமுதாயமும்.

திரு. ஆ. இரத்தினசபாதி B. A.

இலக்கியத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள உறவை ஆராய்வதன் முன் இலக்கியம் என்றால் என்ன சமுதாயம் என்றால் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

இலக்கியம் என்றால் என்ன என்று ஆராய்ப்புகின், வாழ்க்கையை மொழிவாயிலாகச் சித்திரிப்பதே இலக்கியமாகும். இவ்வாறு மொழிவாயிலாக வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் இலக்கியமானது, உரை நடை, கவிதை, நாடகமாகிய எந்த உருவிலும் அமையலாம். எந்த உருவில் ஓர் இலக்கியம் அமைந்தாலும் அதில் எடுத்தாளப்படும் விஷயமும், அது எடுத்தாளப்படும் முறையும், பொது விருப்புக்குப் பாத்திரமானதாக அமையவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கோ தேசத்திற்கோ சொந்தமான நூற்றொகுப்பு முழுவதையும் அந்த மொழிக்குள்ள இலக்கியமென்றே அந்தத்தேசத்துக்குரிய இலக்கியமென்றே கூறி விடமுடியாது. அவ்வாறு கூறின் இலக்கியம் என்ற சொல்லின் பொருளே வேறுகிவிடும். ஒரு தேசத்தில் வாழும் மக்களின் இயல்பும், குணமும் அன்றேல் ஒருமொழி பேசுபவர்களின் இயல்பும்குணமும் தெளிவாகச் சித்தரிக்கப்படுவதே இலக்கியமாகும்.

இனி, சமுதாயம் என்பதன் பொருளை அறிவாம். பொதுப்பண்பாடு, பொதுவரலாறு, பொதுவான பழக்கவழக்கங்களைத் தமக்கெனக்கொண்ட ஒரு மனித கூட்டமே சமுதாயமாகும். ஒரு சமுதாயம் ஒருகால் ஒரு நாட்டின் எல்லைக் குட்பட்டு வாழ்வதாக இருக்கலாம்; அல்லது உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழ்வதாகவும் இருக்கலாம். ஒருகால் ஒரு சமுதாயம் தனக்கென ஒரு மொழியையும் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது பலமொழிகளைப் பேசுவதாகவும் இருக்கலாம். எது எவ்வாறிருப்பினும், ஒரு சமுதாயத்தின் எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும், குணகுணங்களையும் பொறுத்தே இலக்கியம் உருவாகிறது. இலக்கியத்தைக்கொண்டே சமுதாயம் கணிக்கப்படுகிறது.

ஒரு சமுதாயத்தின் இலக்கியங்களை அச்சமுதாயத்தின் பல அம்சங்களும், பல புறஏதுக்களும் பாதிக்கின்றன. ஒரு சமுதாயம் சீர்கேடுற்று ஒழுக்கம் குன்றிக்கொண்டு போகும் வேளையில் அச்சமுதாயத்தில் உருவாகும் இலக்கியங்களும் தரமற்ற தாழ்ந்த கருத்துக்களையுடையவையாகவே அமையும் ஒரு சமுதாயம் ஒழுக்கம் உயர்நிலையுடையதாக இருக்கும் வேளையிலும், அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படும் காலத்திலும் சிறந்த கருத்துச் செறிவும் சமுதாயத்தை ஆக்கவழியில் ஊக்குவிக்கும் இலக்கியங்களும் உருவாகின்றன.

இன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தையும் அதன் இலக்கியப் படைப்புக்களையும் பண்டைய இலக்கியப் படைப்புக்களையும் நோக்கின், காலத்தினாலும் அக்காலங்களில் நிலவிய பொருளாதாரநிலை, அரசாட்சிமுறை, ஆன்மீகப்பண்பு, தொழில்வளம் யாவும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பின்னணியாக விளங்கியதைக் காணலாம். காலத்தினாலும் அக்காலங்களின் காலத்தினாலும் பொதுவாக எல்லாச் சமுதாய இலக்கியங்களும் பாதிக்கப்பட்டன.

ஒரு சமுதாயம் செல்வச் செழிப்புற்றோங்கும் காலத்தில், அங்கே படைக்கப்படும் இலக்கியங்களில் அப்போதைய செல்வச் செழிப்பு நிலை மிளிரும். வறுமையுறும் காலத்தில் உருவாக்கப்படும் இலக்கியங்களில் வறுமை நிலை புலப்படும். முடியுடை மூவேந்தர் கோலோச்சிய காலத்தில் தமிழ்நாடு எதுவித குறைவுமின்றி இருந்தது. மன்னனும் குடிகளும், நீதி, அறம், சத்தியம் ஆகியவற்றைப்போற்றி வாழ்ந்தனர். எனவே, தமிழில் சிறந்த இலக்கியங்கள் அக் காலத்தில் தோன்றின.

ஆன்மீகப் பண்பு ஓங்கி விளங்கிய காலத்திலும், தொழில் வளம் பெருகியிருந்த காலத்திலும், அரசியற் சிறப்போ குறைவோ ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலும், அந்தந்தக் காலத்தில் சிறப்பாகக் காணப்பட்ட பண்புகள் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. புரட்சி ஏற்படுவதற்குச் சில ஆண்டுகள் முன்னும் சில ஆண்டுகள் பின்னும் பிரான்சு நாட்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள், பிரான்சு நாட்டின் அன்றைய நிலையைச் சித்திரிக்கின்றன. இவ்வாறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் மதச்சச்சரவுகள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில் உருவான இலக்கியங்கள், அக்காலத்தில் மதத்தைப்பற்றி மக்கள் கொண்டிருந்த எண்ணங்களை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. இங்ஙனம் ஒரு நாடு அடிமைத்தனத்தில் இருக்கும் காலத்தும், சுதந்திரம் பெற்றுவிளங்கும் காலத்தும் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் வெவ்வேறு தன்மையுடையவை என்பதும் தெளிவு.

எனவே, இவ்வளவும் சமுதாயம், அதன் போக்கு, காலம், ஆகியவை எவ்வாறு இலக்கிய ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுகின்றன என்பதைக் கண்டோம். இனி இலக்கியம் சமுதாயத்தையும், அதன் ஏனைய அம்சங்களையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பதையும் காணவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இலக்கியமும் சமுதாயமும் எத்தகைய தொடர்புடையவை என்ற உண்மை விளங்கும்.

சமுதாயம் இலக்கியத்தை உருவாக்குகிறது. இலக்கியம் சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறது. அதன் கோணங்கள் வளைவுகளைச் சரிப்படுத்துகிறது என்று கூறலாம். பெரிய இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தமது திறமையினாலே புதிய உலகத்தையே சிருஷ்டித்து விடுவார்கள். இலக்கியம் சமுதாயத்தின் பண்பாடு நாகரிகம் ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்திச் சீர்செய்ய வல்லன. இலக்கியம் சமுதாயத்தின் கண்ணாடி. இக்கண்ணாடியில் குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியத்திற்கு உரித்தான சமுதாயத்தின் பிரதிபிம்பத்தை நாம் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது.

இலக்கியம் சமுதாயங்களிடையே தொடர்பையும் அன்னியோந்நியத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஒரு சமுதாயத்தின் இலக்கியங்கள் ஏனைய சமுதாயங்களையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு மொழி இலக்கியத்தைப் பிறிதோர் மொழி பேசும் சமுதாயம் தனது மொழியிற் பெயர்த்தோ, அல்லது அந்த இலக்கியம் ஆக்கப்பட்டுள்ள மொழியைக் கற்றோ அனுபவிக்க முடிகிறது.

இறுதியாக நோக்குமிடத்து பலவேறு சமுதாயங்களையும் ஒரு சமுதாயமாகக் கும் ஏதுவாகத் திகழ்கிறது. இங்கு இலக்கியத்தின் எல்லையும் அளவும் விரிவடைவதோடு சமுதாயத்தின் எல்லையும் விரிவடைகிறது. நாட்டிற்கோர் இலக்கியம் என்ற வரம்பு தகர்ந்து, உலகமே ஒரு சமுதாயம்; அது மனித சமுதாயம், அந்த ஒரே சமுதாயத்திற்கோர் பொதுவான இலக்கியம் என்ற உன்னத இலட்சியம் நிறைவேறிக் கொண்டு வருகிறது. மனித சமுதாயம் முழுமைக்கும் பொதுவாக ஆக்கப்படும் இலக்கியமே மனித சமுதாயத்தின் முழு உருவத்தையும் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய முழு நிலைக்கண்ணாடியாகும்.

மணி:- தமிழ் நாடகங்களில் இன்று மங்கியுள்ள காலந்தான், இல்லையா?

ராஜா:- நாடகத்தை ஒரு இலக்கியப் பகுதியாக இன்னமும் நாம் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மேடைக்கலையாக அறியவும், வளர்க்கவும் முற்படுகிறோம் — அது போதாது. முதலில் நாடகம் இலக்கியமாக வளர வேண்டும் — பின்னரே அதில் மற்ற வளர்ச்சிகள் சாத்தியமாகும் என்று சொல்லலாம்.

— இலக்கிய விசாரத்தில் க.நா. சுப்பிரமணியம்.

நவீனதொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு.

— தமிழ் மறை

நிலந்தரு திருவின்-

- நீள்புகழ் ஆர்னல்ட்

249910

J. D. ARNOLD

D. R. O.

Vadamaradchy.

The Vani Kalai Kalagam can meet a long felt need in the Division by organising a centralised class for students of Oriental Dancing. i am aware that a large number of children travel from Vadamaradchy to Jaffna for such lessons.

I was happy to be present at the last meeting of the Kalagam and I observed that attempts were being made to conduct such a class and to organise a cultural centre in a suitable place in the Division on the lines of Shantiniketan, if possible.

Pandit Veeragathy has the necessary talent for organisation and given all the assistance I am sure we will soon see these ideas fulfilled.

I wish the Kalagam every success.

J. D. Arnold

D. R. O. Vadamaradchy

காணி நிலம் வேண்டும்-அங்கே கலைக் கட்டிடமும் வேண்டும்.

க. வீரகத்தி (இயக்குநர், வாணிகலைக்கழகம்)

இன்ன றுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல்
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலையம் பதினாயிரம் நாட்டல்
பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்.

நிதிமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்!
• அதுவு மற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளிர்
ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கீர்!
மதுரத் தேமொழி மாதர்களெல்லாம்
வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்!
எதுவும் நல்கியிங் கெவ்வகை யாயினும்
இப்பெ ருந்தொழில் நாட்டுவம் வாரீர்!

— மகாகவி பாரதியார்

• “அதுவுமற்றவர் ஊறு செய்யாதீர்”

— வாணி

துணிவுப் பாதையில் ஆளுன்குள்
உருண்டு விட்டன. வாணிகலைக் கழகம் - “வாணி” புன்னகை புரிகிறது-
குறுகடைபோடுகிறது - வெற்றிப் போதையின் பெருமிதக் கீறல்கள் அதன்
ஒளி முகத்தில் அங்குமிங்குமாகப் பளிச்சிடுகின்றன. வாணி வளர்த்த -
வளர்க்கின்ற ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களும் மாணவிகளும் அணி
வகுத்து நின்று வாணியின் அழகில் மயங்குகின்றார்கள்; வாணியின் வளர்ச்
சித்தாக இடையறாமல், அல்லும் பகலும் இயங்குகின்றார்கள். வேண்டு
மென்றால், வியர்வை சிந்தவும், தங்கள் செந்தமிழ்க் குருதியினை வாணி
யின் கலைக்கோயிலாக மாற்றவும் உறுதிபூண்டு திடசங்கற்பத்துடன் ஒரே
மூச்சில் நிற்கக்கூடியது இந்த மாணவப் பட்டாளம். ஏன் இப்படி?

46. பிஞ்சுள்ளங்களில் நஞ்சுபாயாமல் கண்ணை இமைகாப்பதுபோல் காக்கின்றது வாணி. பிரதிபலன் எதுவும் கருதாமல் தமிழ்ச்சாற்றை இளம் உள்ளங்களில் நிரப்புகின்றது; கலையால் நிலை உயரச் செய்கின்றது; அறிவையூட்டுகின்றது. ஆற்றலை ஏற்றுகின்றது. இவைமாத் திரமல்ல, வாடிவதங்கும் வறுமையிலும் கூடியவரை கைகொடுக்கின்றது. வாணியின் பணி இதுவானால் மனிதக்குழந்தைகள் வேறென்ன செய்வார்கள்?

மாணவர்கள் மாத்திரமல்ல, ஆயிரமாயிரம் தமிழன்பர் உள்ளங்களிலும் ஈழத்தின் சாந்திரிகேதனம் எங்கே எப்போ என்ற ஆவல் பிறந்து விட்டது. வாணி கலைக்கோயிலாக எழுதல் வேண்டும், சாந்திரிகேதனமாக விளங்கல் வேண்டுமென்ற வெறி ஏற்பட்டுக் கொண்டது. இத்தனைக்கும் காரணம் என்ன? வாணியின் அபாரமான சாதனைதான் என்ற பொரு பதிலே கேட்கிறது. இளம் புலவர்களும், பண்டிதர்களும், அறிஞர்களும் சாட்சிக்கு அழைக்கப்படவேண்டிய கிர்ப்பந்தம் ஒன்றுமில்லை. சென்ற ஆண்டில் பாலபண்டிதர் தோர்வுக்குத் தோற்றிய அத்தனைபேரும் சித்தி யெய்தியதும், சென்னை அமரபாரதி சமஸ்கிருதப்பரீட்சையில் தோற்றிய மாணவியொருத்தியே அகில பாரதத்திலும் ஈழத்திலும் முதலிடத்தைப் பெற்றுத் தங்கப்பதக்கத்தைப் பரிசிலாகத்தட்டிக்கொண்டதும் வாணியின் இன்று வரை உள்ள சாதனைகளுக்கு முத்தாய்ப்பு வைத்தன. இது நாடறிந்த செய்தி.

இத்தனையும் இரவற் குடிலில் - தாழ்வாரத்தில் - மின்னல்வேக வளர்ச்சியை நோக்கும்போது வாணிகலைக் கழகத்துக்குச் சொந்தமான காணியும் சுட்டிடமும் இல்லையே என்ற விசாரம் அல்லும்பகலும் அனவரதமும் நெஞ்சை அரிக்கின்றது; நன்னி நன்னி அறுக்கின்றது. இத்தனைநாளும் பட்டபாடும் முயற்சியும் மக்கள் ஆதரவு இல்லாவிட்டால் பாழ்போய்விடுமோ என்ற பீதியும், புற்றில்பாம்பு தலைகாட்டுவதுபோல் இடையிடையே தலைகாட்டத்தான் செய்கிறது. 'ஆண்டவன் இருக்கின்றான். அன்பர்களும் இருக்கின்றார்கள்' என்ற நம்பிக்கை ஒளி இடையறாமற் பாயும்பொழுது விசாரத்திற்கும், பீதிக்கும் உள்ளத்தில் என்னவேலை? எதிர்த்தாக்குக் கொடுக்கமுடியாமல் தாழ்ந்து அழிந்து போவதைத் தவிர அவற்றிற்கு வேறுவழியில்லை.

ஆனால், வெறுங்கை முழமிடுமா என்ன? வாணியின் மாணவர்கள் அத்தனைபேரும் திருமகளின் தயவை இழந்தவர்கள். இப்போதைக்கு அந்த உத்தமி எட்டிப்பார்ப்பனோ என்ற நம்பிக்கையும் இல்லாதவர்கள். இந்நிலையில் அரசாங்கத்தின் ஆதரவை விரும்பினார்கள். சிங்கநகர் வல்லிபுரக் கோயில் அண்மையில் பத்துஏக்கர் நிலம்தரும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுள்ளார்கள், கலை வளர்வதற்கேற்ற புனிதம், அமைதி, சிந்தனையைத்

தூண்டும் தனிமை வாய்க்கப்பெற்ற சூழ்நிலை இதுவெனக் கருதியபடியால், இதுவும் என்ன ஆகுமோ? வடமராட்சி டி. ஆர். ஓ. ஆகிய நிலந்தருதிருந் நன் நீள் புகழ் ஆணல்ட், நம் உள்ளமெல்லாம் தானையாகிய தமிழ்ப் பேரண்ணல் "சிவா" உறுதுணையாக முன்னிற்கும் பொழுது முடியாத காரியம் ஒன்றுமில்லை. காணிபெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையே உண்டு. மேலே...

கட்டிடம் போட்டாக வேண்டுமே பணத்திற்கு என்ன செய்வது? நாம் வாழும் தாயகத்திற்குப் பெருமைதரும், கீர்த்தியும் புகழும் தேடித்தரும் ஒரு நிறுவனத்திற்குத் தமிழ்மக்கள் எல்லோரும் மனமொப்பி நிதியைத் தருதல்வேண்டும். நிதியல்ல. எல்லாரும் உடல் உழைப்புவரை உதவி ஒத்தாசைகளையுமே புரிதல்வேண்டும். தலைப்பில் எழுதப்பட்ட அமரகவி பாரதியாரின் இருபாடல்களையும் தமிழ் மக்களின் நினைவிற்கு அப்படியே சமர்ப்பிக்கின்றோம். பாரதியாரைவிட அவ்வளவு அழகாகவும், திறமையாகவும் வேறுயார் என்ன சொல்லமுடியும்?

"ஆளுக்கொரு ரூபா ஆக்கட்டும் கலைக்கோயில்" என்ற குரல் அங்கிங்கெனதபடி எங்கும் கேட்கட்டும்!

உலகில் நீங்கள் கேட்க விரும்பும் எந்த ஒன்றைக் குறித்தும் உங்கள் இருவரிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுமாயின் பரலோகத்திலிருக்கும் எமது மிதாவினால் அது நிறைவேற்றிவைக்கப்படும்.

— ஏசுநாதர் —

எதிர்காலத்தில் எதை எதை எல்லாம் நம் மால் செய்யக் கூடும் என்று நம்புகிறோமோ அதைவைத்து நம்திறமையை எடைபோட்டுப் பார்க்கின்றோம். மற்றவர்களோ நாம் ஏற்கனவே சாதித்ததை வைத்து எம்மை எடைபோட்டுப் பார்க்கிறார்கள்.

— லோங்பெலோ

நன்றாகப் பார்க்கட்டும்.

— வாணி

வாணி வரம் சொரிவாள்

[விஞ்ஞானக் கட்டுரை]

குடன் B. So

“வாணி வரம் சொரிவாள் — கலை
வாணி நிதந் தருவாள்”

என்ற ‘கவி’ யின் கீர்த்தனையை நாம் பவர் கூடியிருந்த இடத்து, எமது சகா ஒருவர் “நான்கலந்து” பாடிக்கொண்டிருந்தார். நாமும் கவிதை ஈடுபாட்டில் இலயித்திருந்தபொழுது சகா ஒருவர் இடைமறித்து வாணியால் என்ன வரம் தரமுடியும், கவ்வியறிவைத்தரலாம், கலைத்திறனைத் தரலாம், ஆனால் எமக்கெல்லோருக்கும் முக்கியமான இன்றைய சமுதாயத்தின் அச்சாணியான பணத்தைத் தரமுடியுமா, மக்கட்செல்வத்தைத்தான் தரமுடியுமா? என்றார். ஆமாம், வாணியால் எதையும் தரமுடியும். அவள்சகல கலாவல்லி. கலை என்றால் நுண் கலை (Fine Arts) களும் தான். விஞ்ஞானமும் தான். ஏன் பிள்ளைவரம்வேண்டியபிணைவி, பன்றித் தலைச்சி, அத்துஞ் அம்மன் கோவில்களுக்குப் பக்கதர்கள் செல்வது தெரியாதா, என்ன? என்றேன்.

“ஓகோ! வைதிகக் குருட்டு நம்பிக்கையையாடீங்கள் சொல்லுகின்றீர்கள்”. என்றார் நண்பர். இல்லை, இல்லை, நிச்சயமாக இல்லை. “பிள்ளை எப்படி? என்றார் நண்பர். இதோ நான் அளித்த விளக்கம்:—

நோடியாக எமக்குப்பல நன்மைகளைச் செய்யா விட்டாலும், மறை முகமாகச் செய்கின்றாள் வாணி. அவள் எமக்கீந்த கவ்வியறிவு ஒன்று போதுமே. அதைவைத்துக்கொண்டு நாம் பல நன்மைகளை அடைய முடியாதா? படித்தவனுக்கும் பணம் தேரும் வழி தெரியாதா? படித்தறிந்ததைக் கொண்டு வேண்டிய சமயத்தில் வேண்டிய

பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாமே. பிறக்கப்போவது ஆணு, பெண்ணு என்று 270 நாட்கள் அங்கலாய்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்ளலாமே. வாணி எமக்கீந்த கவ்வியறிவால், நாம் தேடிய இன்பம் நாடிய பொழுது கைகூடும்.

இப்பொழுது மகப் பேற்றப்பற்றியும், பிறப்பது ஆணு, பெண்ணு என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்வோம். நுணுக்குக்காட்டி (Microscope) சிறந்த முறையில் அமையாத காலத்து, ஆண் விந்தினது அமைப்பைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாது, விந்தினது (Sperm) தலைப்பாகத்துள் ஒரு சிறு குழந்தை இருப்பதாகவும் இது தாயின் கருப்பையை (Uterus) அடைந்தபின், அங்கு 9 மாதம் விருந்தாளியாக இருந்து பின் வெளியுலகத்திற்கு வருவதாகவும் கருதி வந்தார்கள். இது “சிறுமனிதன் கொள்கை” (Homunculus Theory or Little Man Theory). வீட்டிற்கு வந்து வெருநாளாக இருக்கும் வேண்டா விருந்தாளியின் நினைவிவிருந்த விஞ்ஞானி ஒருவர் இக்கொள்கைக்கு ஆதிமூலமாக இருக்கலாம்.

இன்றைய படித்தவர்களுக்கு விந்தின் அமைப்பும் அதன் தொழிலும் தெரியும். விடயத்தை முழுதாக ஆராயும் பொழுது ஆண் சமூகத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய விபரீதத்தை அறியும் பொழுதும், அவர்கள் வேண்டாதவர்களாகக் கூடும் என்ற ஐயப்பாடு எழும் பொழுதும், அச்சமும் எழும். பெண்கள் உலகை ஆளமுற்பட்டு, பூமிக்

குப்பாமாகவுள்ள அதிகப்படியான ஆண்களை அகற்றிவிட்டு (அதாவது அழித்து விட்டு) விந்து உற்பத்திக்காக ஒரு சில விவேகமுள்ள, சிறந்த குண மலங்கள் பொருந்திய, ஆண்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு (வாழவிட்டு) செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்து தமது இனத்தையே விருத்தி செய்ய முற்பட்டால்.....! இதைத்தானே இன்று நாம் வளர்க்கும் மாடு, ஆடு, பூனை, நாய் போன்றவீட்டு விலங்குகளுக்குச் செய்கின்றோம். ஆனால் இதே கதி நமக்கு வாங்கும் என எண்ணும் பொழுது வயிற்றை என்னமோ செய்கின்றது, இல்லையா? ஆயினும் இப்போதைக்கு இதைமறந்து பிறக்கப்போகும் குழந்தையைக் கவனிப்போம்.

விந்து (Sperm) சூலை (Ovum) வளமாக்குவதால் (Fertilisation) தோன்றிய புணரிக் கலம் (Fertilised Egg or Zygote) பிளவுபட்டு, கலப்பெருக்கம் டைந்து பல மாற்றங்கள் கிழுவதன் பயனாக மூலவுருவாக (Embryo) மாறும். வளர்ச்சியடைந்த மூலவுருதான் குழந்தை. குழந்தையின்பால் (Sex) முட்டையைக் கருவூட்டிய விந்தைப் பொறுத்தது. மனிதனின் குணங்களினத்தும் (Characters) கலத்துள் (Cell) அடங்கியுள்ள கரு (Nucleus) விலுள்ள நிறைவுருவில் (Chromosome) அடங்கியிருக்கும். இந்த நூல் போன்ற நிறவுருளில்மணி, மணி போன்ற பலசந்ததிச் சுவடுகள் (Genes) உண்டு. ஒவ்வொரு சந்ததிச் சுவடும் ஒவ்வொரு குணத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும். மனிதனிடத்து 46 நிறவுருக்கள் உண்டு. (முன்பு 48 என்று தவறுதலாகக் கணக்கிட்டிருந்தார்கள்.) இந்த 46-ல் இரண்டு பால் நிறவுருக்கள் (Sex-Chromosomes) எனப்படும். மீதி 44-ம் உடல் நிறவுருக்கள் (Somatic Chromosomes) எனப்படும். ஆண், பெண் பாலொடு கூடிய குணங்

களைத் தவிர ஏனைய குணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உடல் நிறவுருக்கள் காரணமாகும். இவற்றை உருவ அமைப்பைக் கொண்டு, பால் நிறவுருக்களிலிருந்து பிரித்தறியலாம். பால் நிறவுருக்கள் மடங்கிய உருவம் கொண்டவை. ஒன்று பெரியது X நிறவுரு எனப்படும், மற்றது சிறியது Y நிறவுரு எனப்படும். ஆணில் ஒரு X-ம் ஒரு Y-ம் உண்டு. பெண்விடத்து இரண்டும் X ஆக இருக்கும். விந்தம் சூலும் உற்பத்தியாகும் பொழுது ஒவ்வொன்றினையும் பாதிப்பவது நிறவுருக்கள் வந்தடையும். அதாவது விந்தில், ஒவ்வொன்றிலும், $22+x$ -ம் அல்லது $22+y$ -ம் நிறவுருக்களாயிருக்கும். சூலில் $22+x$ தான் இருக்கும். சூல் வளமாக்கப்படும் பொழுது Y நிறவுருவை ஒன்றாகக் கொண்ட விந்தினால் வளமாக்கப்பட்டால் ஆண்மகவும், X நிறவுருவைக் கொண்ட விந்தால் வளமாக்கப்பட்டால் பெண்மகவும் பிறக்கும். பிறப்பது பெற்றோரின் பலனையும் இயற்கையின் நியதியையும் பொறுத்தது.

பிறக்கப்போவது ஆண், பெண்ணென்று முன்கூட்டியே அறிய விரும்பினால் சில முறைகளைக் கொண்டு அறியலாம். இவளுக்கு இம்முறை, பிறக்கப்போவது பெண் குழந்தைதான் என்று, தமது சொந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு, கண்டு, பாட்டிமார்கள் பெருமூச்சு விடுவார்கள். விஞ்ஞான முறைப்படியும் இதை யறியலாம். பெண்ணின் நாக்கில் ஊறவைத்த "லிம்மஸ் தானை" (Litmus-paper) ப் பரிசோதித்து அல்லது அவளின் சிறுநீரைப் பரிசோதித்துப்பார்த்து அல்லது அவளின் கண்களின் நிறமாற்றத்தைக் கொண்டு, அல்லது குழந்தையை மூடியுள்ள அமினியன் (Amnion) சவ்வுக்குள்ளிருக்கும் அமினியனிலுக்குரிய திரவத்தை (Amniotic Fluid) பரிசோதனை செய்து; அறியமுடியும்.

இயற்கை நியதிப்படி ஆண், பெண் தொகை சமமாக இருக்கவேண்டும். ஆயிரியினும் உலகத்தில் பெண்கள் கூடுதலாகவும், ஆண்கள் குறைவாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணத்தை இப்பொழுது கண்டு கொண்டார்கள். y பால் நிறவுருவைக் கொண்ட ஆண்விந்து $(22+y)$ சிறியது, ஹைடர்பானது, ஆனால் சீக்கிரத்தில் அழிந்து போகக் கூடியது. பெண்விந்து $(22+x)$ x பால் நிறவுருவைக் கொண்டது, பெரியது, மந்தமானது, ஆயினும் ஆண் விந்தைக் காட்டிலும் கூடிய காலத்திற்கு வாழக் கூடியது. விரைவாக ஒடிச்சென்ற ஆண்விந்து சிலவேளைகளில் சூலையடையுமுன் இறந்துவிடும். அதனால் பெண்விந்தினால் கருவுட்டப்பட்ட சூல் பெண் குழந்தையாகவளர்ச்சியடையும். சூல்கருப்பைக்குள் இறங்கி, கருப்பைக்குள் இருக்கும்

காலத்தில் (Period of Ovulation) கலவி நிகழுமாயின், விரைவாக ஒடக்கூடிய ஆண் விந்துகள், பெண் விந்துகளை முந்திச் சென்று சூலை அடையும். முந்திவந்து சூலை அடையும் ஆண்விந்து முட்டையுடன் கலக்கும். இதனால் கிடைப்பது ஆண்மகவு. இந்த நுணுக்கங்களை அறிந்தவர்கள் தமது விருப்பத்திற் கிளைய மகப்பேறெய்துவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இதேபோலக் கலையறிவின் பயனாய் நாம் பல எல்களைப் பெறலாம், பெறுகின்றோம்.

இந்தக் கலையறிவையெல்லாம் எமக்கீந்தவள் வாணி — அல்லவா, அதனால் வாணியை வாழ்த்துவோம், வணங்குவோம்.

தாயே “வாணி வரஞ் சொரிவாய் — கலை வாணி நிதந் தருவாய்”

நம்பினார் கெடுவதில்லை

சிவாஜி மகாராஜா இளம் பிள்ளையாக இருந்தபோது மகா ராஜ்ஜிரம் என்ன நிலைமையில் இருந்தது? சிவாஜி இறக்கும்போது என்ன நிலைமை? சிவாஜி துணிவினால் ராஜ்யஸம்பத்தை அடைந்தான். நம்பிக்கையினால் நெப்போலியன் பிரான்ஸ் தேசத்தைக் கட்டியாண்டு ஐரோப்பா முழுவதிலும் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை நிறுத்தினான். நம்முடைய முயற்சியின் ஆரம்பகாலத்தில் நம்மைப் பிறர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். பலர் துணை செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் நம்பிக்கையைக் கைவிடாமல் இருந்தால் காலக்கிரமத்தில் வெளியுதவிகள் தாமே வரும், ஆரம்பத்தில் நமக்கு நாமே துணை. எத்தனை இடையூறுகள் எவ்வளவு பெரிதாகி வந்தபோதிலும் எடுத்த காரியத்தை ஒரேயுறுதியாக நடத்திக் கொண்டு போவதே ஆரிய இலட்சணம். அவ்வாறு செய்யக் கூடியவனே மனிதருட் சிறந்தவன்.

நம்பினார் கெடுவதில்லை

நான்கு மறைத் தீர்ப்பு — இது

நான்கு மறைத் தீர்ப்பு.

— பாரதி

வள்ளுவத்தில் உவமைச்சுவை

(வை. கா. சிவப்பிரகாசம், M. A. காட்லிக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை)

உவமை புலவனின் கவித்திறனை அளக்கவல்ல தலையாய அளவுகோல். சிறந்த புலவனின் உவமை கருத்திற்கு விளக்கந்தரும்; பாட்டிற்கு அழகு நலத்தையும் நல்கும். அன்றியும் புலவன் கற்பனைத்திறன், உள்ளமாட்சி, நுண்மான் நுழைபுலம், சொல்லாட்சித்திறன், கூர்நோக்கு, பண்துறையறிவு என்னும் இவற்றையும் அவன் ஆளும் உவமைகள் எடுத்தியம்பும். வள்ளுவரின் உவமைகள் இத்தகைய சிறப்பியல்புகள் வாய்ந்தனவேயாகும்.

தொகை

வையகத்தை வாழ்விக்க வல்ல வான்தமிழ் விளக்காகிய வள்ளுவத்தில் ஆளப்பட்டுள்ள உவமைகள் நூற்று முப்பதின் மிக்கன. அறத்துப்பாலில் முப்பது உவமைகள் உள்ளன; பொருட்பாலில் எழுபது உவமைகள் காணப்படுகின்றன; காமத்துப்பாலில் முப்பது உவமைகள் ஆளப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தும் ஆழ்கடல் முத்துக்கள் - வள்ளுவரின் சிந்தனைக் கடலில் உருவாகிய அரிய முத்துக்கள்.

பாகுபாடு

பாவியலை ஆராய்ந்த நூலாசிரியர்கள் அலங்காரத்தைப்பல கோணங்களிலிருந்து நோக்கிப்பலவாறு உவமையைப்பாகுபாடு செய்துள்ளார்கள். தொல்காப்பியர் பொருள் விளக்கமே உவமையின் முதன்மையான நோக்கமும் செயற்பாடும் ஆகும் என்னும் கொள்கையினர். அவர் உவமவியலிற் கூறும் பாகுபாடு அவர்கருத்திற்கு இசைந்ததாய்க் காணப்படுகிறது. வினையுவமம் பயனுவமம், மெய்யுவமம், உருவுவமம், சுட்டிக்கூறுவுவமம், உவமைப் போலிஎன்றித்தகைய வகைகளை அவர் விளக்கிச் சொல்கிறார். ①

வடமொழிச் செல்வாக்கினாற் பெரிதும் தமிழிற் சிறப்புடை வாழ்வு பெற்ற அலங்காரக் கொள்கைகள் தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம் போன்ற நூல்களிற் பேசப்படுகின்றன. இந்நூல்கள் இதரவிதரவுவமை, புகழுவமை, சமுச்சயவுவமை, ஐயவுவமை, விகாரவுவமை என்றித்தகைய பற்பல வகைகளை விளக்குகின்றன. ②

குறளுக்கு உரைவகுத்த சான்றோர்கள் குறட்பாக்களில் அமைந்துள்ள உவமைகளை ஆங்காங்குச் சுட்டிக்காட்டி வகையையும் புலப்படுத்தியுள்ளனர். சிற்சில இடங்களில் வகையை உய்த்துணர்விற்கு விட்டுள்ளனர். பிற்கால அலங்காரக் கொள்கைகளை யொட்டியே அவர்கள் விளக்கம் அமைந்துள்ளது. பண்புவமம் (997, 1302) தொழிலுவமம் (490, 550, 576, 650, 691, 706,

788, 1000, 1107) பயனுவம் (1323) ஐயநிலையுவம் (1085) இல் பொருள் வம் (273) எடுத்துக்காட்டுவமை (1, 396, 449, 452, 481, 573, 595, 597, 126, 798, 1326) என்பன சில சான்றுகளாகும்.

இவ்வாறு பழைய மரபை யொட்டி வள்ளுவர் உவமைகளை ஆராய்தல் பயனுள்ளதேயாகும் எனினும் வள்ளுவரின் உவமைகள் உணர்த்தும் விழுமிய கருத்துக்களையும் சிரிய உண்மைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய கோணத்தில் ஆராய்தல் அன்னர் திறனை மதிப்பிட உறுதுணையுரியும். அவ்வாறு ஆராய்ந்தால் ஒரு கருத்தை விளக்கும் வகையில் பலவுவமைகளை வள்ளுவர் ஆளுதலைக் காணலாம். ஒருவமையே பல இடங்களில் பல கருத்துக்களை விளக்குதலையும் காணலாம்; விழுமிய உவமைகளை ஆளும் வள்ளுவர் இழிந்த உவமைகளை ஆளுதலையும் காணலாம். அன்றியும் வள்ளுவர் எடுத்தாளும் உவமைகள் மூலம் அன்னர் பல்கலையிடுபாட்டைக் காணலாம்; அவர்கண்ட பலவகை விலங்குப் போர்களையும் காணலாம். இத்தகைய உண்மைகளை வள்ளுவம் உணர்த்துகிறது.

- (i) “வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கே வகைபெற வந்த உவமைத் தோற்றம்”

— தொல்-பொருள்: உவமவியல்: 1.

- (ii) “சுட்டிக் கூறு உவம மாயின் பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே”

— தொல்: பொருள்: உவமவியல்: 7

- (iii) “உவமைப்போலி ஐந்தென மொழிப”

— தொல்: பொருள்: உவமவியல்: 24

- (i) “பண்பும் தொழிலும் பயனும் என்முவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்த் தொப்புமை தோன்றச் செப்பின் அ.துவமை”

— தண்டியலங்காரம்: 30

- (ii) அதுவே விரியே, தொகையே, இதரவிதம்,
உரைபெறு சமுச்சயசு, உண்மை, மறுபொருள்,
புகழ்தல், கிந்தை, கியமம், அநியமம்,
ஐயம், தெரிதருதேற்றம், இன்சொல்,
எய்திய விபரீதம், இயம்புதல் வேட்கை,
பலபொருள், விகாரம், மோகம், அபூதம்,
பலவழிப்போலி, ஒருவழிற் போலி,
கூடாவுவமை, பொதுநிங்குவமை,
மாலை என்னும் பாலதாகும்”

— தண்டியலங்காரம்: 31

- (iii) “அற்புதம். சிலைடை, விரோதம்,
ஒப்புமைக் கூட்டம், தற்குறிப்பேற்றம்
விலக்கே ஏதுவென வேண்டவும் படுமே”

— தண்டியலங்காரம்: 32

ஒருகருத்து, பலவுவமைகள்

ஆர்கலியுலகத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம் ஒதலினும் ஒழுக்கமுடையமையே சிறந்தது என்பது வள்ளுவர் கருத்து. ஆளுற்சமுதாயத்தில் ஒழுக்கத்தை உயிரோன மதிப்போர் சிலர்; ஒழுக்கந் திறம்பியோரே பலர். இவ்வாறு ஒழுக்கத்தின் வழுவியோரும் ஒழுக்கமுடையோர் போல் நடித்தலை உலகியலிற் காணலாம். இத்தகைய கூடாவொழுக்கமாகிய காமம் தவத்திற்கு மாசையே விளைக்கும். கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கை விளக்க விரும்பும் வள்ளுவர் உள்ளத்திற்பல சிந்தனை அலைகள் மோதுகின்றன. தெளிவு தோன்றுகின்றது. நான்கு அரிய உவமைகள் பிறக்கின்றன. புலித்தோல் போர்த்து மேயும் பசு, புதல் மறைந்து புட்சிமிழ்க்கும் வேட்டுவன், கொடிய கணை, குன்றிமணி, என்ற நான்கு உவமைகளையும் அழகாக அமைக்கிறார்.

புலித்தோல் போர்த்தபசு

சூழ்ச்சியில் வல்ல போலித்தவசிகள் மனம் போன போக்கிற் சென்று நெறிபிறழ்தலை,

“வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்தோல் போர்த்து மேய்ந் தற்று” (273) என்று வள்ளுவர் எள்ளினகை யாடுகிறார். ‘வலியில் நிலைமையான்’ என்ற தொடரும் ‘மேய்ந்தற்று’ என்றதொழிலும் வல்லுருவத்தோடு மன வழிப்படுதல் என்ற கருத்தையுணர்த்துகின்றன. புல்லையோ பயிரையோ மேய எண்ணிய பசுவைத்தூரத்தாமையின் காரணங்கள் புலி புல்லையோ, பயிரையோ தின்னாது என்ற நம்பிக்கையும் உயிரச்சமுமேயாகும் என்ற பொருள்நுட்பம் சுவைத்தற்பாலது. பிறர் ஐயுறாத வல்லுருவம் பூண்டபசு தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்கூழை மேய்ந்தாற் போலப் போலித்தவமுடைய கயவனும் தன் இல்லாளைத் துறந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை, மனவழிப்பட்டு நயத்தல் உண்டு என்பதும் உய்த்துணரப் பாற்று. இவ்வாறு இக்குறள் சுவைநலந்துறழும் உவமையையுடையதாய்த் திகழ்தல் நயத்தற்குரியது.

பதுங்கும் வேடன்

தன்னுயிர்க்கேடுவர இருப்பதை அறியாமற் புள்ளொன்று மரக்கிளையி லிருந்து இன்னிசைபொழிந்து மகிழ்கிறது. வேட்டுவனொருவன் அண்மையி லுள்ள புதரொன்றில் வில்லும் அம்பும் ஏந்திய கையொய் வஞ்சமும் கொந் தமையும் தாங்கிய நெஞ்சொய்ப் பதுங்கி நிற்கிறான். இத்தகைய வேட்டு வனைப்போன்றே காமம் பிடித்தலையும் போலித் தவசிகளும் கொடுமை வாய்ந்தவர் என்று இடித்துரைக்கிறது முப்பால்.

“தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று” (274)

குன்றிமணி

குன்றிமணி அழகானது அதன் செம்மை கண்ணைக் கவரவல்லது. ஆனால் அதன் அழகையே குறைக்கின்றது நுனிதேலுள்ள கருமை. இவ்வாறே போலித்துறவிகளாகிய உருத்திராக்கப் பூனைகளும் புறத் தோற்றத்திற் செம்மையானவராகக் காட்சியளிப்பர். ஆனால் அப்பூனைகள் உள்ளத்தில் இருண்ட எண்ணங்களே வாழ்கின்றன என்று எச்சரிக்கைதருகிறார் வள்ளுவர். கருமை புள்ளிபோன்ற சிறிய அளவினதாகக் காணப்பட்டாலும் பரந்து பெரிய வடிவினையுடையதாய்க் காட்சி தரும் செம்மையின் மாண்பைக் குறைத்துவிடும். ஒரு கலம் பாலிற்கு ஒருதுளி நஞ்சு அமையும் அன்றோ. ஆகவே காமம் சிறியதாயினும் அதன் விளைவு பெருங்கேடு என்பதில் ஐயமில்லை என்று குறிப்பாலுணர்த்துகிறார் வள்ளுவர்.

“புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து” (277)

யாழும் கணையும்

யாழ்பழந்தமிழ் இசைக்கருவி; உருவத்திற் கோட்டமுடையது. ஆனால் அதன் நரம்புகளிலிருந்து பிறக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஒலியலைகளோ இன்பத் தேன் பாய்ச்ச வல்லன.

கண்ணேரிது, அதன் செவ்விய வடிவம் உவகை தரவல்லது. ஆனாலும் அதன் உருவத்திற்கும் செயலிற்கும் பொருத்தமில்லை. உடலை ஊடுருவக் குருதி பெருக்கி உயிரையே கவரும் கொடுமை அதற்குண்டு. போலித்தவசியரும் வடிவத்தால் நல்லோராய்க் காண்போர் உள்ளத்தைக் கவர வல்ல வரேயாவர். எனினும் அவர்செயலாற் கயவர் என்பதில் ஐயமில்லை. உண்மைத்தவசியரையும் போலித்தவசியரையும் வேற்றுமை புலப்பட உணர்த்த வல்லகருவி வடிவன்று செயலேயாகும். ஆம், பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்.

“கண்ணை கொடிது யாழ்கோடு செவ்விதான் கன்ன
வினைப்படு பாலாற் கொளல்” (279)

ஒருவமை, பலகருத்துக்கள்

ஒருண்மையை விளக்கப்பலவுவமைகளை ஆட்சிசெய்தல் போலவே ஒருவமையை வேறுவேறு இடங்களில் ஆண்டு பலவுண்மைகளை விளக்கும் திறனும் வள்ளுவர் பாலுண்டு. மரப்பாவை என்னும் ஒருவமையை வள்ளுவர் மூன்றிடங்களில் மூன்று உண்மைகளை விளக்க ஆளுகிறார்.

மரப்பாவை: கல்லாதவன்

மனிதப்பிறவி பெறற்கரியது. ஆயினும் கூன், குருடு, செவிடு என்னும் குறைகளில்லா அழகிய மனித வடிவம் கிடைத்தல் அதனினும் அரிது.

“கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென வழிநாள்
அருவி போற்றொடர்ந் தருதன அரும்பிணி அழலுட்
கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா
உருவின் மிக்கதோர் உடம்பத பெறுதலும் அரிதே”

(சிந்தாமணி: 2761)

உறுப்பழகு ஒருவகைப்பயன் என்று கொள்ளலாம். ஆனால் நூலுழாகாகிய உணர்வழகில்லாதவழி அதனற் பயனில்லை. அன்றியும் வடிவழகு இல்லாத விடத்தும் கல்வியழகு பெரும் பயன் நல்கும். கல்வியழகே உயிர்; உறுப்பழகு உடல், உயிரற்ற உடலாற்பயனென்ன? எனவே துழைபுலம் இல்லா ஒருவனின் உருவ அழகு சூதையாற் புனையப்பட்ட மரப்பாவையின் அழகுபோன்ற தேயாகும்.

“நுண்மா ணுழைபுல மில்லா நெழினல
மண்மான் புனைபாவை யற்று” (407)

மரப்பாவை: நாணமிலி

நாணம் ஒரு சிறந்த பண்பு. பெண்களுக்கு மட்டுமுரிய பொருளற்ற பண்பு நாணம் என்று எண்ணுதல் அறியாமையைக் குறிக்கும். பழி பாவங்கள் தரும் ஒவ்வாச்செயல் புரிய அஞ்சி அதனைத் தவிர்தலே நாணுடைமை. இது ஆடவர் மகளிர் இருபாலார்க்கும் உரிய சான்றாண்மைப் பண்பு. உலகிலுள்ள பெரும் பாலான மக்களிடம் இந்நாணுடைமை இல்லை. நாணுடைமையாகிய உயிரில்லா மக்கள் உயிரோடு வாழ்ந்தாலும் நடைப்பிணத்திற்குச் சமமாவர். கயிற்றினால் இழுத்தியக்கப்பபடும் பாவை உயிரின்றியும் உயிருடையதுபோல மயக்குதல் போன்றதுதான் நாணமிலிகளின் வாழ்வும் ஆகும். கல்வியழகை வலியுறுத்தப்பயன்படும் உவமையே நாணுடைமையின் பெருமையைப் பேசவும் உதவுகிறது.

“நாணகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணல் உயிர்மருட்டி யற்று” — (1020)

மரப்பாவை: இரப்பாரில்லா உலகு

இரத்தல் கொடியது. இரந்தும் உயிர் வாழவேண்டின் உலகியற்றியான் பரந்து கெடுதல் வேண்டும் என்று சொல்ல மனம் துடிக்கிறது. ஆயினும் இரப்பாரில்லையாயின் உலகினர் அவர் துன்பத்தைக்கண்டு இரங்கி நதற்கு நமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததே என்று கொள்ளும் இன்பம் தோன்ற

இடமில்லை. எனவே இத்தகைய வாய்ப்பில்லா உலக இன்பதூன்ப உணர்வின் நாளினால் உயிருடையது போல மருட்டி இயங்கும் மரப்பாவையை நிகர்க்கும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

“இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்க்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று” (1058)

இங்கு ஒரே உவமை மூன்றாவது கருத்தொன்றை உணர்த்துதலைக் காண்கிறோம்.

விழுமியகருத்து, விழுமிய உவமை

உரைப் பொருளின் இயல்பிற்கேற்ப உவமைகளைத் தெரிந்தெடுத்தல் வள்ளுவரின் சிறப்பியல்பாகும். விழுமிய உண்மையை உரைக்க விரும்பும் போது வள்ளுவர் ஆளும் உவமை பருப்பொருளாலென்ன நுண்பொருளாலென்ன விழுமியதாகவே அமையும்.

இக்கியம் படிக்கப்படிக்க சொற்களை பொருட்சுவைகளை அளித்துப் பேரின்பக்கடலுள் ஆழ்த்தும்; அறிதொறும் அறியாமையை யுணர்த்தும். அவ்வாறே பண்பு நலன்சான்ற பெரியார் நட்புப் பயிலுந்தோறும் நலந்தரும். வளர்பிறையென்ன இத்தகைய சீரிய நட்பின் பெருமையை விளக்க நூனயம் என்ற விழுமிய உவமையைத் தேர்ந்தெடுத்த வள்ளுவர் திறன் போற்றப் பாலதேயாகும்.

“நவி நெறும் நூனயம் போலும் பயிநெறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு” (783)

இழிந்த கருத்து, இழிந்த உவமை

விழுமிய கருத்தை விளக்க விழுமிய உவமையைத் தெரிந்தெடுக்கும் வள்ளுவர் இழிந்த கருத்தை இடித்துரைக்க இழிந்த உவமையை ஆளுகின்றமையையும் காணலாம்.

பழைய காலத்தில் ஒரு தீயவழக்கம் தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் நிலவியது. ஒருபெண் கன்னியாகவே இறந்துவிடின் பிணத்தை எரிக்குமுன் அல்லது புதைக்குமுன் ஒருவனை இருட்டறையின் கண் அப்பிணத்தைத் தழுவச் சொல்வர். அவ்வாறு கூலிக்குப்பிணம் தழுவுவோர் அகத்தில் அருவருப்பிருப்பினும் பொருளுக்காக இருட்டறையில் அவ்வேதில் பிணத்தை மனமின்றித் தழுவுவர்.

அதுபோலவே பொருளுக்காக முயங்கும்போது மகளிரும், கருத்தும் செயலும் இயையாவிடத்தும் விருப்பமின்றிச் சாதியும் ப்ருவமும் ஒவ்வா தானைக் கூடுவர். பொருட் பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கத்தின் இழிவை இழிந்த உவமையால் இடித்துரைக்கும் திறன் என்னே!

“பொருட் பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று” (913)

வள்ளுவரின் பல்நிலையறிவு

இசை

முப்பால் நல்கும் உவமை விருந்தின் மூலம் வள்ளுவரின் கலையிடு பாட்டை அறியக்கூடியதாயிருக்கிறது. இசை, கூத்து, ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளில் அவர்க்கிருந்த ஆர்வம் வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளிதின் புலனாகின்றது.

கண்ணுக்கு அணிகலன் கண்ணோட்டம். கழிகண்ணோட்டம் இல்லாக் கண்கள் மரக்கண்களேயாகும். கண்ணுக்கும் கண்ணோட்டத்திற்குமுள்ள தொடர்பை விளக்க வள்ளுவர் பண்ணிற்கும் பாடற்றொழிவுக்குமுள்ள நெருங்கிய இயைபை உவமையாக்குகிறார். பரிமேலழகர் பரிப்பெருமாள் போன்ற உரையாசிரியர்கள் தரும் விளக்கங்கள் வள்ளுவரின் இசையார் வத்தையும், ஓரளவிற்கு இசையறிவையும் புலப்படுத்துகின்றன.

“பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்” (573)

கூத்து

கூத்துக் களத்திற்கு மக்கள் திரள்கிரளாகச் செல்வர். பின் வந்தவாறு அவர்கள் திரும்பக் கூத்தவை வெற்றெனக் காட்சியளிக்கும். கலகலப்பு ஆரவாரங்கள் மறைய எங்கும் அமைதி நிலவும்.

செல்வமும் இப்படித்தான். வந்து திரளும், தேய்ந்து வெறுமையை உரு வாக்கும். செல்வம், தரித்திரம் என்ற சொற்களே கிலையின்மையை உணர்த்தும் பொருட்சிறப்புடையனவன்றோ.

“கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம் போக்கு மதுவிளிந் தற்று” (332)

இக்குறள் கூத்துநாற்புலமை வள்ளுவர்க்குண்டு என்பதை உணர்த்தா விடினும் கூத்துக்கலையில் அவர்க்குள்ள ஈடுபாட்டையும், கூர்நோக்கையும் ஒருவாறு உரைக்கின்றது.

கூத்துக்களிலும் பாவைக்கூத்து என்னும் வகை பண்டு தமிழகத்திற் சிறப்புற்று விளங்கியது. இப்பாவைக்கூத்தில் வள்ளுவர் ஆவர்முடையவர் என்பதற்குப் பின்வருவன சான்றாகும்.

“நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழினலம் மண்மாண் புனைபாவை யற்று” (407)

“நாணகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை நாண லுயிர் மருட்டி யற்று” (1020)

“இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்க்கண்மா ஞாலம் மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று” (1058)

ஒவியம்

ஒவியம் வரைபவன் அதனைத் தீட்டுங்காற் கருத்து கைவழியே சென்று தூரிகையால் வழிவதைச் சரிபார்க்கக் கண்ணோட்டஞ் செலுத்துவான். அப்போது அவன் எழுதுகோலின் இயக்கத்தை நோக்கான். இது சிறந்த ஒவியனின் கலைநுட்பம்.

காதலியின் மனநிலை இப்படிப்பட்டதேயாகும். காதலனைக் கண்டவிடத்து அவன் முன் செய்த தவறுகள் மறைந்துவிடும். இதுதான் வள்ளுவர் தீடும் ஒவியம்.

“எழுதுங்காற் கோல்காணக் கண்ணோபோற் கொண்கன் பழிகாணென் கண்ட விடத்து” (1285)

வள்ளுவர் ஞாலப் பொழுது போக்குகள்

வள்ளுவர் ஆளும் உவமைகள் அவர்காலத்திற் போற்றப்பட்டபொழுது போக்குகளை உணர்த்தவல்லன. தகர்ப்போர், யானைப்போர், என்ற விலங்குப்போர்கள் வள்ளுவர் கண்டுமகிழ்ந்தவையேயாகும்.

தகர்ப்போர்

போர்புரியும் தகர் தன்பகையை முதலிலேயே மோதிச் சாடுவதில்லை. சிறிது பின்வாங்கியதும் ஒரேபாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து படைக்கடாவைத் தாக்கும்.

அதுபோலவே அரசனொருவன் பதுக்கத்தையும் கொள்ளல்வேண்டும். அதனைக் கோழைத்தனம் எண்ணாது தாக்குதலுக்குக் காலம் பார்த்திருக்கும் இருப்பாகக் கருதவேண்டும். இதனை,

“ஊக்கமுடையான் ஒதிக்கம் பொருதகர்

தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து” (486) என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

யானைப்போர்

வள்ளுவர் காலத்திற் போற்றப்பட்ட பிறிதொரு விளையாட்டு யானைப்போர். யானையும் யானையும் போரிடும் காட்சி கண்ணுக்கு அரிய விருந்தாகும். ஆனால் அதனை தரைமட்டத்திற் சூழ்ந்திருந்து பார்த்தல் முடியாது. உயரமான இடத்திற்-குன்றில் ஏறியே பார்த்தல் வேண்டும்.

தன்மாட்டுப் பொருளுண்டாக. ஒருவினையை எடுத்துக் கொண்டவன் அதனைச் செய்தல் இதுபோன்ற இயல்பினதேயாகும்.

குன்றின் மீதிருந்து அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்தின் கண் நடக்கும் யானைப்போரை ஒருவன் நன்கு காணுதல் போலவே வினை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாரை ஏவித்தானினிது இருந்து அவ்வினையை முடிப்பன் என்ற நுட்பம் உய்த்துணரற்பாற்று.

“குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத் தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை” — (758)

உவம அளவை

உவமையை அணியாகக் கொள்ளும் வள்ளுவர் அதனையொரு தர்க்க நூற்பிரமாணமாகவும் கொள்கிறார். இஃது அவரது தர்க்க நூற் கல்விக்கு ஒரு சான்று.

கொலைக்கருவியைக் கையிற் கொண்டுள்ளவர் மனங் கொலைத் தொழிலை நோக்குமேயன்றி அருளை நோக்காது. அவ்வாறே ஒன்றன் உடற்சுவை நுகர்ந்தார் மனம் ஊனை நோக்குமேயன்றி அருளைச் சிந்திக்காது புலான் மறுத்தல் இவ்வாறு வள்ளுவரால் உவம அளவை மூலம் சாதிக்கப்படுகிறது.

“படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்” (253)

இதுகாறும் கூறியவற்றால் வள்ளுவம் அளிக்கும் உவமைவிருந்து வள்ளுவரின் நுவல்திறன், உள்ளமாட்சி, கூடர்த்தமதி, கலையிடுபாடு, அளவையறிவு என்பன தெள்ளிதின் விளங்கும்.

வாழ்க வள்ளுவம்!

அபிநயம்

மனத்தில் நினைத்தது பாவமாம். இதனை முகத்தால் கரத்தால் அசைத்துக் காட்டுவது அபிநயம் ஆகும். அங்கத்தினாலும் கைகளினாலும் காட்டும் அபிநயத்தை ஆங்கிகாபிநயம் என்றும், வாக்காற் பாடி அபிநயத்தை வாசிகாபிநயம் என்றும், அந்தந்த நாட்டியத்திற்குத் தக்க வஸ்திராபரணம் தரித்துக் காட்டுவதை ஆகாலியாபிநயம் என்றும், இலயம், பாவம். ராகம் முதலிய கதியுடன் கலந்து அபிநயிப்பதை சாத்விகாபிநயம் என்றும் கூறப்படும்.

— பரதசேனாபதியம்.

வள்ளியர் → வள்ளுவர்?

வள்ளியர் என்ற சொற்றூண் வள்ளுவர் என்குரியிருக்கவேண்டும். வண்மை அதன் பண்புப்பகுதி. சிந்தனைத்தானம் செய்த சீரிய வள்ளலன்றே வள்ளுவர் பெருமான்!

— “வாணி”

வ ர ணி ஆ த் தி து டி.

[ஆத்திசூடி வரிசையில் இஃது முன்னுள்ளது.
முதல் "ஓவை". அடுத்து "பாரதி"]

அன்னையைப் போற்று.
ஆகடியம் பேசாதே.
இடைதெரிய உடுக்காதே.
ஈயாரை ஒதுக்கு.
உரிமையைக் கைவிடேல்.
ஊழலை ஒழி.
எளிமையை விரும்பு.
ஏழைக்குக் கைகொடு.
ஐந்தொகை பயில்.
ஒற்றுமையாய் வாழ்.
ஓம்புக விருந்து.
ஒளவையைப் படி.
கவிதைகள் பாடு.
காவியம் எழுது.
கிளிபோல் பேசு.
கீரை நிறைய உண்.
குடி பழகாதே.
கூப்பாடு போடேல்.
கெட்டியாய் இரு.
கேட்டை விலக்கு.
கைம்மாறு கருதாதே.
கொற்றமே விரும்பு.
கோணி நடவேல்.
சமதர்மம் தமிழ்த்தர்மம்.
சாதியை ஒழி.
சிரித்துப் பழகு.
சீர்திருத்தம் செய்.
சுதந்திரம் பிறப்பிமை.
சூழ்ச்சிக்கு இரையாகேல்.
செத்தபாம்படியேல்.
சேட்டை விடாதே.

சைகையைப் புரிந்துகொள்.
சொற் பெருக்காற்று.
சோற்றுக்கு வழிதேடு.
தயவாய் நட.
தாடி வளர்க்காதே.
திசை அறிந்துசெல்.
தீக்குளிப்பகற்று.
துப்பாக்கி பிடி.
தூரப்பார்வைகொள்.
தெருவளக்காதே.
தேகத்தைப் போற்று.
தைப்பொங்கல் தமிழ்ப்பொங்கல்.
தொண்டனாய் வாழ்.
தோட்டிபோல் வாழாதே.
நடனம் பயில்.
நரிப்புத்தி வேண்டாம்.
நாய்போல் குரையேல்.
நிலவினில் ஆடு.
நீயென்று பேசேல்.
நுனிக்கொம்பர் ஏறுதே.
நுகத்தாணிபோல் தீர்.
நூருண்டு வாழ்.
நெற்பயிர் செய்.
நேர்மையாய்ச் சிந்திப்பாய்.
நையாண்டி பண்ணாதே.
நொடிப்பொழுதும் வீணாக்கேல்.
நோன்பு வேண்டும்.
படைகண்டு அஞ்சாதே.
பாரெல்லாம் சுற்றிவா.
பிடிவாதம் செய்யாதே.
பீத்தலை வெளிவிடேல்.

யுரிந்து பேசு.
 பூரிப்புக்கொள்.
 பெட்டைபோல் புலம்பேல்.
 பேடியாய் நடவாதே.
 பொய்ப்பேசாதே.
 பொத்தானைப் பூட்டிக்கொள்.
 போனதை மற.
 மதியை மதி.
 மாரிபோற் கொடு.
 மிடுக்காய் நட.
 மீசை வை.
 முதுமையை இகழாதே.
 மூலைகளிற் பதுங்காதே.
 மென்று தின்.
 மேலேமேலே போ.
 மையல் அகற்று.

மொட்டைப் பறிக்காதே.
 மோட்டுக் கூத்தாடாதே.
 மௌனமாய் அவதானி.
 யவனம்வரை வணிகம்செய்.
 யாடு விளையாடு.
 யுத்தம் பழகு.
 யூகத்தால் வெல்.
 யோகம் பயில்.
 யௌவன வேகம்கொள்.
 வட்டி வாங்கேல்.
 வாரணியை வணங்கு.
 விதியையும் எதிர்.
 வீணை பழகு.
 வெகுமதி கொடு.
 வேலை ஒன்றுதேடு.
 வைப்புச்செப்பைச் சொல்லாதே.

ஆடலாசிரியன்

இருவகைக் கூத்துக்களின் இலக்கணங்களையும், பலவகைப்பட்ட புறநாடகங்களையும், விலக்குறுப்புக்களையும் சேர்ப்புணர்க்க வல்லவனாகியும், ஆனந்தமுதற் சுத்தமீருகக்கிடந்த பன்னிரு கூத்துக்களும், அக்கூத்துக்குரிய பாட்டுக்களும், அவற்றிற் கியைந்த மத்தளங்களின் கூறுகளும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து, கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களில் வந்த வளர்ச்சியும் தம்மிற் கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்து புறக் கூத்து முதலாயின நிகழ்த்தும் இடத்து ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை, நிருத்தக்கை என்று சொல்லப்பட்ட நால்வகைக் கைகளையும் உணர்ந்து, ஆடல்வரும்போது அகக்கூத்து நிகழும் இடத்து அநிரயம் நிகழாமலும், அநிரயம் நிகழுமிடத்து ஆடல் நிகழாமலும், குரவைக் கூத்தும் வரிக் கூத்தும் தம்முள் விரவாதபடியும் செலுத்தி ஆடற்கமைந்தவனுமே ஆடலாசிரியன்.

— பரதசேனாபதியம்

உலக வாழ்க்கையும் உண்மையான கவிதையும் ஆத்மஞானமும் ஒரே தர்மத்தில் நிற்பன.

— தாகூர்.

மணியோசை

வாணி குறள் - அதி. கல்வி

கலையும்விஞ் ஞானமுமே கண்களென ஒளவை
நிலைபெறநீ சொன்னாள் நினை.

என்றுமுள தென்றமிழின் ஈடு மிணையும்ற்ற
தொன்றுபுகழ்க் காவியங்கள் கல்

எண்ணத்தை ஏற்றிவரும் வண்ண இசைபாடல்
மண்ணிலுனக் கின்பம் மதி.

நாட்டியம் கற்றல் நடனங்கள் ஆடுவது
வாட்டமிலா வாழ்வின் வழி.

ஓவியமே கீறும் உணர்வின் தலைநின்றால்
சீவியமே செந்தளிக்கும் பார்.

விந்தைதரும் விஞ்ஞானம் வேண்டிப் படிப்பாயேல்
சந்திரனைச் சென்றடையா யோ.

குருகுலக் கல்வியிலே குற்றமறும் பண்பாடு
வருகுதென விள்ளுகிறாள் வாணி.

கற்பனைத் தேனிலே கட்டவிழும் சிந்தனையில்
விற்பனமாய்ப் பாடல் விளம்பு.

சுதந்திரமே கல்விப் பயனென்று சொல்லும்
பதம்திருவின் தேவதையாள் வாணி.

வாணி கலைக்கழகம் வாய்ந்த கலைபலவும்
பேணி வளர்க்குதங்கே வா.

நெக்குநெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே
புக்கு கிற்கும் பொன்னார் சடைப்புண்ணியன்
பொக்கம் மிக்கவர் பூவுந் நீருங்கண்டு
நக்குநிற்பன் அவர்தம்மை நாணியே.

— திருநாவுக்கரசர்

திரிகடுகம்

செல்வன் பொ. சிற்றம்பலம்
(வாணி மாணவன்)

நம்பிக்கை, துணிவு, திட்டமிட்டுச் செயல்புரியும் அறிவாற்றல்-
இம்மூன்றும் தோல்வியைக் கெடுத்து வெற்றிச்சிகரத்தின்மேல்
ஏறும் ஏணிப் படிகள்.

அறிவு, அன்பு, அருள் - இம்மூன்றும் விசாரத்தைக்
கெடுத்து மாந்தர்க்குச் சாந்திதரும் திரிமூர்த்திகள்.

எண்ணம், உணர்வு, செயல் - இம்மூன்றும் ஒருமைப்பாடடைய
இழிவு கெடும், பெருமைப்பாடெழும்.

கலை, விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் - இம்மூன்றும்
குறைவைத்தகர்த்துப் பரிபூரணத்துவம் தரும் உறுதிப்
பொருள்கள்.

சாந்திநிகேதன், கலாச்சேத்திரம், வாணி கலைக்கழகம்
இம்மூன்றும் அறியாமையை ஒழித்து அறிவொளி தரும்
மூவுலகங்கள்.

பெரும்பஞ்சமூலம்

பொருளுற்பத்திக் குறைவு, மக்கள் உற்பத்தி மிகுதி, மூலவளக்
குறைவு, மூளை வளமின்மை, சண்டை - இவ்வைந்தும் பெரும்
பஞ்சமூலமெனப் பேசப்படுகின்றது.

“உண்மைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கள் சொல்ல
வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால்,

நீங்கள் சொல்லுபவை எல்லாம் உண்மையாய்
இருக்கட்டும்”

— ஹேரேஸ்மான் —

இசையும் பயனும்

சங்கீத பூஷணம்: ஆ. நமசிவாயம்

(தமிழகம், திருநெல்வேலி)

இசைக்கலை பற்றியும் அதன் பயன் பற்றியும் சிறிது சிந்திப்போம். இசை யுருவற்ற உட்பொருள். ஆனால் உயிருள்ளது. மக்களின் உயிரை நாம் கண் ணுற் காண்பதில்லைத்தான். அத்தகைய உயிர் உளதாவது அருவமான உண்மையானால் இசை என்னும் உடலற்ற பொருளுக் கும் உயிரமைவது ஒருவகையில் விசித்திரமான உண்மையாய் இருக்கக்கூடும். விசித்திரமேதான். இசை யென்னும் செம்பொருள் கண்ணுற் பார்க்க இயலாத அதேநேரத்தில் காதால் கேட்க இயல்வதாக இருக்கின்றது. கைகொண்டு வாரியணைக்க இயலாது இருக்கும்போது நெஞ்சாரத் தழுவத்தக்கதாய்த் தெரிகின்றது. வாயினுற் பேச இயலாததாய்க் கிடைக்கும்போது வாக்கோடு கலந்து வண்ணமாய் மிளர்கின் றது. எங்கிருந்து வருவதோ இது!

பச்சைக் குழந்தையும் இசைக்குப்பின் இணங்குகின்றது. துடியாட்டக் கார னும் தொண்டு கிழவரும் கூட இசையோசைக்கு அமைகின்றார்கள். காதற் கள்ளுண்ட பேதையரும் இசையால் மயங்கிக் கிடக்கின் றனர். கொலைத் தொழில் செய்வோனும் இசைக்காக முழுவதும் நெஞ்சை இளக்கி விடுகின்றான். சீறிவரும் நாகம் இசை பெட்டிப் பாம்பு யால் தயங்கி விடுகின்றது. குறும்புசெய்த மந்தைகள் குழலுக்குப் பணிகின்றன. கன்றை மறந்து கறவை மடி யிரங்கிப் பாலைப் பொழிகின்றது. கண்ணும், காலும், கையும் காதுமற்ற வளம் குறைந்தவர்களின் பாட்டுக்கு எடுபட்ட உலோபியும் தன் பணப்பையிலிருந்து சிறிது வழங்குகின்றான்.

ஆலய வாசலில் ஒரு முதாட்டி கண்ணீர் வடித்துப் பாட்டினால் பரமனைப் பணிகின்றாளே! சத்தம் வெளியே கேட்பதும் வெட்கமாய் இருந்தும் கூட இள வலும் நங்கையும் பண்ணிசை ஒலிக்கின்றார்கள். யாழும் குழலும், முழவும் பொருந்தப் பஜனைபாடி வரும் பக்தர்கள் தம்மைமறந்து ஆடியும் ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள். துன்று பிணி யொருவன் துயரக்குரலில் இசைகலந்து இறைவன் முன் ஓலம் செய்கின்றான். பட்டதுபோதும்—இனிப்படமுடியாது அரசே உன்னிடம் அழைத்துக் கொள் என்கிறார். வாழ்க்கையைச் சுவைத்துச் சலித்த பெரியார் ஒருவர் மெய்தானரும்பி, விதிர் விதித்துவிரையார் கழற்குக் கண்ணீர் ததுப்பி வெதுப்பி பொய்தான் தவிர்த்து போற்றி சய சய

அதோ
அம்மையப்பன்
சன்னிதி

வாணி-இசை

இசை ஆசிரியை

பாடும் குயில் பர்வதகல்யாணி

சென்னை பர்வதகல்யாணி கனகசபாபதியின் இசைவகுப்பு

நடன நங்கை

தேஞ்சலி

வி. கே.

கல்லியாலின்

கிரதம் சிஷ்யை

செல்வி ராதா

விவேகாணந்தன்

தாயேயலோது

என்னும்

பாடலுக்குப்

பதம் பிடித்தம்

ஒரு காட்சி

வளரும் பயிர்கள்

இராசேஸ்வரி சகோதரிகள். செல்வி இராசேஸ்வரி (இடது கோடி)
காலம் சென்ற நாதஸ்வரவித்துவான் சீர்காழி திருநாவுக்கரசு அவர்களின் சிஷ்யை ஆவார்.

மறைந்த நாதசுர மாமேதை

சேத்ரராம் முருகையா

தோற்றம்: 17-5-1911.

மறைவு: 5-10-54.

தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த நாதசுர வித்துவான் திருவாரூர் நாராயண சுாமி என்பவரிடம் சிட்சை பெற்ற முருகையா இளமையிலேயே நாத வெள்ளத்தில் நாட்டை அமிழ்த்தி ஒப்பாரும் மிக்காரும் அற்ற மேதையாக விளங்கியவர். இவருடன் கூடப் பயின்றவர்கள் பிரபல நாதஸ்வர வித்வான் களாகிய குளிக்கரை பிச்சையப்பா, திருவாவடுறை கக்காய் என்பவர்கள். எதிரிகளும் தலைவணங்கும் முருகையா இலட்சக்கணக்கான அபிமானிகளின் உள்ளத்தில் நிரந்தர இடம் பெற்றார். எந்த இராகமாக இருந்தாலும்கூட அந்த இராகத்தின் முழு உருவத்தையும் பாவலயத்துடனும் புதிய புதிய உத்திகளுடனும் கையாண்டு நாதஸ்வர உலகின் முடிசூடாமன்னராக விளங்கினார். குறிப்பாக கல்யாணி, பைரவி, சஹரான, ராகங்களை மிக லாகவமாக இசைத்துப் பெரும் புகழ் எய்திய முருகையா 54ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 5ந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை நாடும் சுற்றமும் கலங்கப்பேரா இயற்கை எய்தினார். இசைத் தேவதை தன் அருமை மைந்தன் ஒருவனை இழந்து கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நின்றாள். பிரிவால் வாணியும் கலங்கிய இம் மாமேதைக்கு, வாணிகலைக்கழகம் தலை தாழ்த்தி அஞ்சலி செய்கிறது.

போற்றி என்னும் கொள்கையராய் தமிழோடு இசைபாடல் மறக்காது பத்தியால் பலகாலும் பலகாலும் பாடிப்பணிகின்றார் அமலனை.

சிறுவர் பள்ளியிலிருந்து காதைத் துளைத்து வருகின்றதே மழலைக் கீதம் இன்பத்தின் சீகரம் இதுவாயிருக்குமோ? இசையரங்கிலிருந்து கேட்கின்றதே மதுர கீதம். அப்பப்பா—இந்த காத வெள்ளத்திற்கு அப்படி இசை யோசை ஒரு அற்புதக் குணமா? கல்லிலும் புல்லிலும் இருந்து கேட்குதம்மா கேட்கின்றது. காவியர் சோலையில் மயிலும் குயிலும் கான மழை பொழிகின்றன. வயலவர் மெல்லொழி மிடற்றிலும், தோலிலும், துளையிலும் கஞ்சத்திலும் யாழிலும் இருந்து பரவிவந்து சிந்தையைப் பறிக்கும் இவ்வரிய இசையின்பத்தை என்னென்போம்.

இன்னிசையால் இடர்கலைந்தது. கோபம் தணிந்தது. குருரம் குறைந்தது. கொடுநோய் தொலைந்தது. குறைகள் மறைந்தன. குணமோ நுன்றுபோல் உயர்ந்தது. பக்தி பெருகிற்று. பரமன் பக்தியால் பயங்கரமெல்லாம் எங்கேபோயெசுழிந்தன. மொத்தத்தில் இன்பமே சூழ்ந்தது. யாதும் ஊராய் யாவரும் கேளிர் ஆளுக்களே.

பரமனுக்குகந்த பலகாரம் — இசைப்பண்ணென்றே உணர்ந்து போலும் நால்வர் பெருமக்களும் ஆழ்வாரடியார்களும் இசைத்தமிழால் பரவிப் போந்தனர். ஏழிசையும் தாளமும் பொருந்திய பண்ணொளிக்கு இறைவன் கட்டுண்ட செய்தி ஒன்று இரண்டா? இலங்கை வேந்தன் இராவணன் பெருந்தகை இசைத்தமிழால் இறைவனை வசைத்துக் கொண்டான். நந்தகோபாலன் குழல் பண்ணிசைத்த செய்திகள் கொஞ்சநஞ்ச மல்லவே. யாமேந்திய நாரதர் கூம்மாவிட்டாரா? நந்தியின் முழவு கைலைவரை அதிர்ந்தொலித்ததே; காளியும் கைலைநாதனும் ஆடிப்பாடிக் கூடினரே.

இவ்வரும் இசைச்செல்வத்தைச் சிந்திக்காதார் சிந்தையற்றவரே. அது காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. கருமையோ வெண்மையோ என்ற வண்ண பேதங்களால் பாதிக்கப்படாதது. மேதாவிராசம் எங்கே யுண்டோ அங்கேயுலகம் பயபக்தியோடு சென்றுவிடுகிறது.

பாடுவோர் பண்ணாளராகின்றனர். அவரைக் கேட்போரும் பார்ப்போரும் இசைவசமாகின்றனர். பிறவிப் பயனைப் பக்குவமாக அனுபவிக்கின்றனர். இசையோ எண்ணிய சிறந்த குணங்களையும் சக்தியையும் தன்பாற் பொதித்து வைத்திருக்கின்றது. தான் நுழையும் எந்தக்கடினமான இடத்தையும் இளக்கி விடுகின்றது என்பர் அறிஞர். மனநோயாளரும் கூட இசையால் வசமாகின்றனர். நோஞ்சையருவினன் ஒருவன் பாடவல்லவனாயினும் சரி, கேட்டின் புறப்பலனாயினும் சரி, உடல்வலுத்துப் பெருத்துப்போகின்றான். கிரமமான பாட்டுத்தாளமும் அவனுள்ளத்தைத் தொட்டு உடல் நரம்புகளையும் துடிக்கச் செய்கின்றது

அருவமும் உருவுமாகி அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நிற்கும் சோதிப் பிழம்பதாய் இறைவனை பொத்த இசையமுதை ஒருகால் அருத்தி யோர் ஒன்றுக்குப் பலவாய்ச் சிந்திக்கத்தவறவில்லை.

யார் அவர்கள் சிந்தனையின் முடிவும் எக்காலமும் நின்றொளிரத் தக்கனவாய் உள்ளன. விஞ்ஞான புருடர்கள் இசையில் விஞ்ஞானம் கண்டார்கள். கணித மேதாவிகளும் இசைமுழுவதும் கணிதமயம் என்றார்கள். பக்தர்களோ இசைக்குள் இறைவனைக் கண்டோம் என்றார்கள். சமூகச் சீர்திருத்த வாதிகளும் நல்லொழுக்க வாழ்க்கை இசையாற்றான் இயலும் என்கின்றனர். இப்படியே பல துறையினரும் சாதிக்கின்றனர்.

பண்டைக்காலத்தில் பண்டைக் கிரேக்கத்தின் கணிதமேதை பிதாகொறஸ் சிறந்த இசையாளனாவார்.

ஒற்றுமையான வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் வழிபாட்டைப்போல இசையும் அவசியம் என்கிறார் கொன்பியூசியஸ். உடல் வலிமை தேகப்பயிற்சியாலும் உளவலிமை இசைப்பயிற்சியாலும் பூரணம் பெறுகிறதென்று ஞானி பிளாட்டோ கூறிப்போந்தார்.

நமது முதாதைகளான சங்கத்து நாவலரும் பாவலரும் தமிழ்த்தாயை இசையால் காத்துவைத்தார்கள். இயலென்றும் இசையென்றும் கூத்தென்றும் இசையினால் மட்டுமே ஒவ்வொன்றின் சிறப்பும் கூறிச் சொல்லரிய செல்வங்கள் சிதைந்து போகாமற் செய்து வைத்தார்கள். இசைவிரவாத பேச்சு வழக்கியல்பாய் அமைந்திருக்குமேல் வள்ளுவன் மறையும் மனிதமேகலையும் குண்டலகேசியும் வீளையாபதியும் சீலப்பதிசாரமும் சிந்தாமணியு மெல்லாம் மறந்துபட்டு இருக்குமே யென்பதனை எண்ணிப்பார்க்கவும் ஒப்பதா? தானும் வளர்ந்து தன்னையண்டினைரையும் வாழ்விக்கும் இசைச் செல்வத்திற்குக் கடப்பாடுடையோர் சுண்ணியவான்களாவர்

எதற்கும் இடையூறு விளைவது சாதாரண இயல்புதான். இத்தொல்லைகள் இப்போது இசைச்செல்வத்திற்கும் ஏற்படுவதுதானே நெஞ்சம் பொறுப்பதாயில்லை. யானை தன்கையாற்றதானே மண்ணை வாரிக் கொள்வதுபோல் நமது கலைஞர்கள் கிலரே எமது கலைக்கு இடம் செய்கின்றார்கள். சிறுமதி கூடவே கூடாது. நமது இசைவாணர்கள் தாம் தமிழ் மக்களின் சந்ததியார் என்பதையுணர்ந்து கொள்க. இசைவினிகைகள் செய்வதன் மூலம் அற்ப சுகத்தை மட்டும் பெற்று மக்களுக்கும் அவ்வாறு கொடுப்பதுதான் கடமை என்று எண்ண வேண்டாம். தமிழின் சிறப்பங்கமான இசைச் செல்வத்தின் சரியான பிரதிநிதிகள் நாம் என்பதை மறக்கக் கூடாது. இசைக் கச்சேரிகளின்போது தாய் மொழிப் பாடல்களை அருளும் பொருளும் உணர்ந்து பாடவேண்டும். இச் செய்தியை மாற்றார் சொல்லித்தான் செய்யவேண்டுமா? கைம்மாறு வேண்டாத தமிழிசைக்கு

நன்றி கூறவும் நம்மொழி, இனம், நாடு என்பவற்றின் மேல்ந்பு பாலிக்கவும் இதுவே சிறந்தது.

இகபர சித்திக்கு உறுதுணையானது இசையமுதம் என்பதனை ஓரளவு கண்டோம். அனைவரது வாழ்விலும் பெருந்தாது அபூர்வமாக ஒருசிலருக்கே இசைப்புலமை கிடைப்பது. அரும்பேருகிய இதனைப் பெற்றின்புறும் கலைஞர்கள் தாம் இன்புறுவதுபோல உலகும் இன்புறச் செய்தல் கடனன்றே! உத்தமர்காந்தியடிகளின் குருவான ஈஸ்யப் பேரறிஞர் “லியோடால்ஸ்டாய்” அவர்கள் கலையென்றால் என்ன என்பதற்கு.

‘தான் அனுபவித்த இன்பவுணர்ச்சியை அப்படியே பிறரும் அனுபவிக்கச் செய்யத் துண்டும் மன இயக்கமே கலை’ என்று விவரணம் சொன்னார். இக்கூற்றை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்ட ஆங்கிலக் கவிஞர் ‘பெர்னாட்ஷா’ அவர்கள் “கலையைப் பற்றிய நறுக்கான உண்மைக் கருத்து இதுவே. கலைப் பழக்கமுள்ள எவரும் இதனை அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளுவர்” என்று கூறிவைத்தார். இவற்றையெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துக் கூறுகின்றோம்.

“யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்”

மக்களிலே செல்வமுடையோர் ஈசன் உலகத்துள்ளே புகுதல் மிகவும் அரிது. ஊசித்தொனையில் ஓட்டகம் நுழைவதைக் காட்டிலும் செல்வர்கள் மோட்சத்திற்கு நுழைவது கடினம்.

— யேசுநாதர்

கவிதையைக் கலையின் அரசி என்பார்கள். எல்லாத் கலை என்பார்கள். கவிதை என்றால் என்ன? யாப்பிலக்கண விதிகளைக் கவனித்து வார்த்தைகளைக் கோத்து அமைத்து விட்டால் கவியாகுமா? கவிதையின் இலட்சணங்கள் என்ன? கவிதைக்குப் பல அம்சங்கள் உண்டு. ஆனால் அவைகளின் கூட்டுறவு மட்டும் கவிதையை உண்டாக்கி விடாது. கவிதையின் முக்கியபாகம் அதன் ஜீவசக்தி. அது கவிஞனது உள் மனத்தின் உணர்ச்சி உத்வேகத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது.

— புதுமைப்பித்தன்.

பரிவு

“நீலாவணன்”

நான் நடந்து போவதனை
நாணமுற நோக்கிப் புன்
நகையரும்பி,
ஏன் நடந்து போகின்றீர்
எங்கே உம் வண்டி? என
இரக்கத்தோடு
தான்வியந்து கேட்டீர்; இத்
தள்ளாத பருவத்தும்
தமிழ் வாசிப்பீர்!
ஏன் நடக்கக் கூடாது?
என் பெயர்தான் ‘நடைராசன்’
எழுத்தாளன்தான்!

முன்னேறித் தான்விட்டாய்
முதலாளி! உன்புதிய
மோட்டார்க் ‘காரை’
என்னருகில் நிறுத்தி, “அடேய்!
எங்கிருந்து வருகின்றாய்?”
இளைத்தே போனாய்
முன் ‘சீட்’-இல் ஏறு” என
மொழிந்தாயே வாழ்க எங்கள்
முன்னாள் நட்பே.

இப்பொழுது புரிகிறதா
என்னருமை வாசகரே?
என்மட்டில் நீர்
துப்புரவே, நும்முடைய
தோளுக்குப் பதிந்தவனைத்
துணையாய்க் கொண்ட
அப்பிழையைத் தவிர; அதும்த
தப் பன்று! வயதுமக்கும்
அறுபதன்றோ!
எப்படியும் கேட்டு விட்டீர்!
இதுபோதும்; இலக்கியமிங்(கு)
இனிமேல் வாழும்.

என்னமச்சான்! இளையதம்பி,
என்னுடனே படித்தவன் நீ
எனினும் இன்று

பத்திரிகைக் கடைக்காரன்
பவளசிங்கம் பல்லெல்லாம்
பரக்கக் காட்டி
“வெத்திலை போடுங்களையா,
வெகுதூரமோ நடையில?”
மெலிந்தே போனீர்!
எத்தனைநாள் வண்டியின்றி
ஒப்படியே.....?” என்பெயரை
இறவா நின்ற
பத்திரிகை ஒன்றிரண்டில்
பார்த்திருப்பான்; பாவம் அவன்
படிக்கும் பையன்.

ஒழுங்கையிலே கூடிநின்று
ஓரக்கண் பார்வைவைத்து
“உத்தியோகம் !

விழுங்கங்கத்தான் காணுங்க
வெள்ளாமைக் காரணப்போல்
விழுப்பம் இல்லை”

விளங்கத்தான் வள்ளியக்கை
விமரிசனம் பண்ணுகிறாள்;

வீரன் போடி

கிழங்குமகள், மகன் இல்லக்
கிழத்தியென்ற கற்பனையால்
கிளைத்த ஆசை!

வீதியிலே நூறுவித
வித்தைகளைத் தன்னுடம்பால்
விளைத்துக் காட்டும்

நாதுயற்ற கலைஞனுக்கு

நான்குமுறை கைதட்டி

நன்றென்றோர் சொல்

சாதினிக்கச் சொல்லாத

கலா-ரசிக சிகாமணிகள்

கவலையோடு

“ஏதிது? நீர் நடையினிலே!

எங்கிருந்தோ?” என்கின்றீர்

ஹி! ஹீ!! நன்றி.

கொட்டாசிக் கிழவர்க்கு
குழந்தையண்ணர் கால்நடையில்
கொஞ்சத்தாரம்

கொட்டாவி விட்டபடி

குரல்பதித்துப் பேச்செடுத்தார்

கோடி வீட்டு

‘வட்டாணை’ப் பொடியனுக்கு

மாறாக வன்னியர்க்கு

வரையச் சொன்ன

பிட்டிசத்தைப் பற்றியல்லால்

பிறிதொன்றும் அவர் வாயில்

பிறக்கா தென்றும்!

இத்தனைக்கும் நான் பிழைத்து
எப்படியோ என் இல்லம்
எய்தியாங்கு

வைத்தனன்கால் துண்ணையிலே

‘வஸ்ஸிலே ஏன்வரல்கை?

வா, வா’ என்றென்

புத்திரிதான், பூ நாணப்

புன்னகைத்துப் பைகளினை

புரட்டுகின்றாள்;

பத்திரிகைச் சுருள்தட்டுப்

படவிலையேல் அவள்முகத்தைப்

பார்க்கலாமோ?

வட்டாணை — வயல் விதானையார்

பழைய காலத்திலிருந்து வந்ததென்று கருதி ஒருமதம் உண்மை
என்பதாக நிச்சயித்து விடலாகாது. உண்மை இதற்கு நேர்
மாறானது. மனிதஜாதி நாளாக நாளாக வாழ்க்கையின் உண்மை
விதிகளை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்கிறது. நம் பாட்டன்மாரும்
பூட்டன்மாரும் நம்பிய விடயங்களையே நாமும் நம்பவேண்டும் என்ற
விஷயமானது குழந்தையாக இருக்கும்போது தைத்த உடுப்புக்
களையே பெரியவனை போதும் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்
என்பதற்கு ஒப்பாகும்.

— த்லேன் - தாஸே - த்ஸா -

தையற்கலை-எப்படிப் பழகினேன்?

திருமதி. சரஸ்வதி கனகசபை
(தையற்துறைப் பொறுப்பாளர்)

“ஊசி முனையும் கலையுற்றாய்ச்
சுரக்க அதிலே நினது புகழ்
பேச ஆசைப்படுகின்றேன்
பெண்ணே யருள்வாய் பேறிதுவே”

என்ற கவிதைவரிகள் நினைவில் வருகின்றன. ஊசி முனையில் எழும் தையல் கலையைக் கருதித்தான் இப்பாடல் எழுந்ததோ என்னவோ! ஆம், வாழ்க்கைமுழுவதும், வீடுமுழுவதும் சுவறி ஆட்சிசெலுத்துவது தையற் கலையாகும். நாளாந்த வாழ்வில் பொதுமக்களின் கவர்ச்சிகரமான வாழ்விற்குக் கை கொடுப்பது தையற்கலை. ஒவ்வொரு மனையிலும் சிற்பக்கலையைக் கையாள்வதோ, உயர்ந்த சிற்பங்களைக் கொண்டுவந்து அழகிற்கு வைப்பதோ எளிதானதல்ல, முடியவும் முடியாது. அல்லது, ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் சொல்லைக் கொண்டு உன்னதமானதோர் காப்பியம் எழுதுவது நடைமுறையில் நடைபெறக்கூடியதா என்ன? போகட்டும், திரைகளில் வண்ணக் கலவைகளினால் ஒலியம் ஏழுதுவதும் சாத்தியப்படாதே. அதேநேரத்தில் துணிகளில் வண்ண நூல்களினால் பூக்கள் போடுவதும், யன்னல்களையும் கதவுகளையும் அழகுபடுத்துவதும், மேசைவிரிப்புக்களை வனப்புறச்செய்வதும், அணியும் உடைகளை அலங்காரமாக்குவதும்

எல்லோராலும் செய்யக்கூடியது. நறுமணக் கொத்துக்களினால் சதாநேரமும் வீடுவாசலை அழகுபடுத்தமுடியாது. ஆனால், பூவேலைப்பாடமைந்த துணிகளால் எந்நேரமும் வீடுவாசலைக் கவர்ச்சிகரமாக வைத்திருக்கலாம். இது தையற்கலையின் அழகு அம்சம். இனி சாதாரணமனிதன் தேவையைப் பொறுத்தவரையிலும் தையற்கலை கைகொடுக்கிறது. வாழ்வதற்கே போதிய வருவாய் இல்லாத குடும்பத்திற்குச் சேலைக்கடையில் துணிமணிகளையெல்லாம் அடிக்கடி கொள்வனவு செய்வது முடிவதொன்று. தையற்கலைகைவந்த ஒருபெண்ணால் துணிமணிகளைச் சிக்கனமாகக் கூடியகாலத்திற்கு உபயோகிக்கமுடியும். தன்சின்னஞ் சிறு குழந்தைகளை அழகாகப் பாடசாலைக்கு அனுப்பமுடியும், ஏன், ஒரு குடும்பத்தையே மிகமிக மகிழ்ச்சி

யுடன் வைத்திருக்கவும் முடியும். இதனை லேதான் தையற்கலை ஏழைகளின் கலையெனப்பவராலும் பேசப்படுகிறது. குடிசைக் கைத்தொழில்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதற்கு இதுவே காரணமுமாகும்.

தையற்கலையால் இன்னும் சிலநன்மைகளும் உண்டு. அளவிற்கு மிஞ்சிய பொதுமையையும் மனித இனத்திற்கு அளிப்பது தையற்கலை. அவதான சக்தியைக் கூட்டுகின்றது; மனஒருமைப் பாட்டை வளர்க்கின்றது; அழகுணர்ச்சியைத் தூண்டுகிறது.

இப்படியானதொருகலையை நான் எப்படிப் பழகினேன்? இயற்கையில் சுறுசுறுப்பும் அழகுணர்ச்சியும் கைவரப்பெற்ற எனக்கு இது ஒரு கடினமான வேலையாகத் தோன்றவில்லை. மருதமடத்தில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்த போது தையற்கலையைப்பற்றி எனக்கு ஒருமண்ணும் தெரியாது. சிங்கப்பூரில் என்குடும்பவாழ்வைக் கவனிக்க வேண்டியகாலம் வந்தது. அங்குதான் எனக்குத் தையற்கலை கைவரப்பெற்றது. சிங்கப்பூரென்றால் - சிங்கப்பூருக்குப்போகாதவர்களின் ஒரு எண்ணம் - கட்டிலிலே படுத்துக் காலை ஆட்டிக்கொண்டு கழிக்கும் வாழ்க்கை என்பதுதான். ஒரு வேளை என்னுளில் இருந்துவந்தவர்கள் பலரைப் பொறுத்தவரையில் அப்படியிருக்கக்கூடும். என்னைப்பொறுத்தவரையில் அப்படியில்லை. என்விட்டு வேலைகளுக்கெனப் பணியாளரும் இல்லை. யானே ஒரு சுறுசுறுப்பான பிராணி. சோறுக்குவதும் என்கைதான். கறிவைப்பதும் என்கைதான். துணிமணி துவைப்பதும் என்கைதான். விடுவாசல் பெருக்குவதும் என்கைதான், ஓய்வு நேரங்களில் ஊசிபிடித்ததும் என்கையேதான்.

ஓர் ஊமையிட்டம் இன்னொரு ஊமையாகத் தையற்கலையைக் கற்றேன். எனக்குத் தையல் கற்றுத்தந்தவள் கோலாலம் பூர் பெண்மணி; ஆங்கிலமோ தமிழோ அறியாதவள். எனக்கோ அவள் பாஷை புரியவே புரியாது. ஆனால் அன்புள்ளம் கொண்டவள்; பழகுவதற்கு இனிய சுபாவம் உடையவள். அவளுடையகவர்ச்சிகரமான கைவிரல்களே எனக்குப் பாடம் சொல்லித்தந்தன. ஊசிபோன்ற கூர்மையான அவள் குறுகுறு விழிகளும், அலகு ததும்பும் புன்னகையும் அவள் பேசும் பாஷையிலும் பார்க்கவலுவுள்ளன போலும்!

ஆறு மாதகாலம் பழகவேண்டியதை ஒன்றரை மாதகாலத்தில் முடித்துவிட்டேன். என்னுடைய ஆர்வமும் அந்த அம்மையாருடைய அன்பும் ஒத்து நின்றபடியால் சித்திர வேலைப்பாடுகளை யெல்லாம் அருமையாகக் கற்றுக்கொண்டேன். அந்தப் பெண்மணிக்கு இது ஆச்சரியம்தந்தது. அவளையும் அவள் பெயரையும் என்னுள் என்றும் மறக்க முடியவில்லை. அவள் பெயர் "ஆஸ்ஸு"

"முயற்சி திருவிளையாக்கும்". என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஆக்கிவிட்டது. வாணி மாணவர்களுக்கும் இதைத்தான் சொல்லமுடியும். இனி, உத்தியோகம் என்றது தமிழ் இனத்தைப் பொறுத்தவரையில் முயற்கொம்பு. ஒவ்வொரு பெண்பிள்ளையும் தையற்கலையிற் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். பிழைக்கும் வழி மாத்திரமன்று, காட்டிற்கு உழைக்கும் வழியும் இதுவேயாகும்.

இறுதியாக, "சிற்பியின் கற்பனை வழிச்செல்லும் உளியும் தைப்பவரின் கற்பனை வழிச்செல்லும் ஊசியும் இன்னொன்றில் ஈடுசெய்ய முடியாத கலை ஆயுதங்கள்" என்ற அறிஞர் ஒருவரின் வாசகத்தை நினைவு படுத்துவதுடன் விடை பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

வாழ்க "வாணி".

ஆயுள் கொடியிற் கனிதைமலர்
 அழகு மணமும் மங்கலமும்
 தேயாயச் செறிந்த வண்ணத்தில்
 தோன்றச் செய்யும் கருணைமுகில்
 காயும் பஞ்சையும புனத்திற்குக்
 வாயும் மனமும் ஒன்றான
 வாணி எனக்குத் தேன்வகை!

ஆடி ஒய்த்த பம்பரம்போல்
 ஆவி சோரக் கிடப்போனென்
 தாடி தடவும் செங்காந்தள்
 தயங்கள் பேசும் செம்பவளச்
 சோடி இதழ்கள் இன்பவளச்
 தேனை யுற்றித் தினவுதகும்
 மாடப் புருவென் மனவியவள்
 மலருங் கொம்பர்த் தேன்வகை!

தேன் வகை

— வீரகத்தி —

ஆயுள் கொடியிற் கனிதைமலர்
 அழகு மணமும் மங்கலமும்
 தேயாயச் செறிந்த வண்ணத்தில்
 தோன்றச் செய்யும் கருணைமுகில்
 காயும் பஞ்சையும புனத்திற்குக்
 வாயும் மனமும் ஒன்றான
 வாணி எனக்குத் தேன்வகை!

பாலைக் கறந்த பசுமுலைபோல்
 பசையும் நசையும் அறச்சூழின்
 மூலை ஒடுங்குந் என்குழிந்பச்
 மூர்ச்சை தெளித்து கற்பனையிற்
 சோலை விழுத்துப் அழகுநம்புந்
 சோதி கடைத்த தேன்க்குழிந்
 பாலைக் கழைத்
 பாடல்

தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகள்

(பண்டிதை சத்தியதேவி துரைசங்கம், நீர்வேலி)

ஓங்கலிடை வந்துயர்ந்தோர் தொழ விளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத்திருங்கடும்— ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனிபாழி வெங்கதிரோன் றேனையது
தன்னே ரிலாததமிழ்.

இச்செய்யுளில் தெய்வத் திரு
மொழியாகிய செந்தமிழ் மொழி 'தன்
னேரிலாத தமிழ்' என்று கூறப்படு
கிறது. இங்ஙனம் கூறுவது, பல
மொழிகள் வளர்ச்சிபெற்ற இக்காலத்
துக்குப் பொருந்தமா என்ற வினா
எழுபுகின்றது. உலக இலக்கியங்களைப்
பொதுநோக்குடன் படித்த பேரறி
வாளர் பலர், தமிழ்மொழி சிறப்பான
பல பண்புகள் வாய்ந்த தென்பதை
முடிவாக அங்கீகரித்திருக்கின்றார்கள்.
சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கெட்டாத காலத்
திற்குமுன் தோன்றிய பழம் பெரு
மையும், 'கன்னடமும், களிதெலுங்
கும் கவின் மலையாளமும், துளுவும்'
தன்னுதரத்துத் தோன்றிய பின்ன
ரும் சிதையாத சீரிய இளமை நலமும்
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழி
காட்டும் தலைமைச் சிறப்பும், இக்கால
விஞ்ஞானமும் அணுகமுடியாத தத்

துவ ஞானத்தையாராய்ந்த அதி நுண்
மையும், என்பு பெண்ணுருவாக் கா
ணச் செய்த மந்திர மறைகளையுடை
மையும், இவையாவற்றுக்கும் மேலாக
'கண்ணுதற் பெருங்கடவுளும் கழக
மொடமர்ந்து' ஆராய்ந்த பெரும் பே
றும், இவை போல்வனவும் தமிழ்
மொழியிற் காணப்படும் சிறந்த பண
புகளாம்.

தமிழ் மொழி 'சங்கத்தமிழ்' என்று
போற்றப்படுகின்றது; இதற்கு முகல்,
இடை, கடை என்ற மூன்று சங்கங்க
ளால் ஆராய்ந்து பேணப்பட்ட தென்
பது பொருள். சங்கங்களின் காலத்தை
மேலெழுந்த வாரியாக வரையறை
செய்துபார்த்தால், உலகத்தில் மிக
மிகப் பழமை வாய்ந்த மொழி தமிழே
என அறியலாகும். கடைச்சங்கம் இற்
றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு
முன்னர், இப்போதுள்ள மதுரையில்
இருந்தது. நக்கீரர் முதலியோர் அச்
சங்கத்திருந்து தமிழாராய்ந்தனர்.
அதற்குமுன், கபாடபுரத்தில் இருந்த
இடைச்சங்கம், இராமாயண சம்பவம்
நடந்தகாலத்தென்றும், மூவாயிரத்
துக்குமேற்பட்ட ஆண்டுகளாக அது
தமிழை ஆராய்ந்த தென்றும் தெரிகி
றது. அதற்குமுன்பு கடலாற் கொள்ள
பட்ட தென்மதுரையில் இருந்ததாகக்
கருதப்படும் தலைச்சங்கம் நாலாயிரம்
வருடங்களுக்கு மேல் நடைபெற்ற
தென்றும், அதில் ஈழநாட்டுப் புலவ
ரொருவரிருந்து தமிழாராய்ந்தாரென்
றும் கூறப்படுகிறது. படிப்போரை
ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தக் கூடியதும்
பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆண்டு
கள் தொடர்ந்து செயலாற்றிய ஒரு
சமூகத்தின் நாகரீக மேம்பாட்டுக்கு

ஆதாரமாயுள்ளதுமர்சிய இவ்வரலாறு இக்கால சரித்திர நூலாசிரியர்களுக்கு ஒரு அறைகூவலாகும்.

பழந்தமிழ் மக்கள் தமது சரித் திரத்தை எழுதி வைக்காதது ஒரு பெரிய குறை அன்று. மன்னர்களிடையே நடைபெற்ற போர்களையும் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் ஏமாற்ற எடுத்த பெரிய முயற்சிகளையும் சரித் திரமென்ற போர்வையில் இக்கால நூலாசிரியர்கள் எழுதிக் குவிக்கின்றார்கள். சுருக்கக் கூறிலை, ஒரு சமூகத்தில் பொய்ம்மையும், போட்டியும் இன்னு செய்யும் மிருகப்பண்பும் வளர்ந்து செயலாற்றிய விதத்தையே சரித்திரம் பெரிதும் வியந்து கூறுகின்றது. அன்பும் அறமும் சாதனை செய்யப்பட்டு வளர்ந்த விதத்தை அது வகுத்துக் கூறுவதில்லை.

ஆனால் கடல்கொண்ட லெழுவியாக் கண்ட முட்பட, இமயம் வரையிற் பரந்திருந்த தமிழ்ப் பெருமக்கள் அன்பையும் அறத்தையும் ஆராய்ந்து அவற்றைச் சமூகம் வளர்த்து வந்த முறைமைக்கு வரலாறு கண்டு, இலக்கியமும் இலக்கணமும் வகுத்துக் கூறி ஏனைய ரூப்பைகளைத் தள்ளிவிட்டார்கள் என்றால் அவர்களைப் புத்தியில்லாதவர்கள் எனக்கருதலாமா?

தென்னமெரிக்கப் 'பெரு' மாகாணத்திலும், பசிபிக் நடுவிலுள்ள 'பிஜி' தீவிலும் உலகின் ஏனைய பகுதிகளிலும் காணப்படும் சிற்பங்களையும் புதை பொருட்களையும் ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அவை தமிழர் நாகரிகத்தின் சின்னங்களே என எடுத்துரைத்தார்கள். எனவே, தமிழன் ஒரு காலத்

தில் கடல் கடந்து உலகின் பலபகுதிகளுக்குச் சென்று வாணிகமும் வளமும் பெருக்கி, 'உலக மனிதனாக' விளங்கினான் எனக் கருத இடமுண்டு. "யவனர்தந்த வினைமாண நன்கலம் பொன்னெடுவந்து கறியோடு பெயரும்" (கறி-மிளகு)

என்னும் அழகிய பகுதி இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

இங்ஙனம் உலக முழுதுடனும் தொடர்பு கொண்டு உலகின் பெருமையையும், ஆழ்கடலின் பெரும் பரப்பையும், விசம்பின் அளப்பெயர் தன்மையையும் உணர்ந்தபடி யால் தமிழ் மக்கள் தமது சிந்தனையை 'மனிதகுல ஒருமைப்பாடு' என்னும் அடிப்படையில் வளர்த்தார்கள். "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" "யாதானுந் நாடாமால் ஊராமால்" 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்னும் பரந்த கருத்துக்கள் கிணற்றுத் தவளைகள் போன்றிருக்கும் மக்களிடம் உதிக்கா.

மிகப் பழமையுடையதாயினும் என்றும் குன்றாத இளமையும் தமிழ்மொழிக்குண்டு. இலத்தீன், கிரேக்கம், சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய புராதனமொழிகள் உலக வழக்கினின்றும் மறைந்து விட்டன. அவற்றிலும் புராதனமுடைய தமிழ் மொழி புதுமைகளுக்கெல்லாம் புதுமை உடையதாய்க்காணப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் உலகப் பிரசித்திவாய்ந்த ஆங்கில இலக்கியங்களின் கூடிய வயது ஏறக்குறைய நானூற்றைம்பது ஆண்டுகள் மாத்திரமாகும். அவ்விவிலக்கியங்கள் இக்கால வழக்கு மொழியிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டுப் பழமையடைந்துவிட்டன. ஆங்கிலம் கற்கும் சிறுவர்கள் பழைய

ஆங்கிலத்தைப் படித்தது சலபமாக விளங்க முடியாது. ஆயின், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட திருக்குறளை யாவரும் படித்து விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

தமிழின் இளமைப் பொலிவுக்குக் காரணம் அதன் மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சியாகும், உண்மைகள் என்றும் மாறுதலை. கால, தேச, வர்த்தமானங்களைக் கடந்தவை. ஆகையால் உண்மைப் பொருள்களை எடுத்துக் கூறும் தமிழ் மொழியும், அதன் இலக்கியங்களும் கால வெள்ளத்தில் அகப்படாது கன்னித் தன்மையுடன் விளங்குகின்றன. உலக மொழிகளுள், உண்மைப் பொருளை நன்கு சிந்தித்த பெருமை தமிழுக்கே உண்டு. தமிழ்ப்பெரு முனிவராகிய தொல்காப்பியரும், இறையனாரும் பொருளை ஆராய்ந்து இலக்கண நூல்கள் வகுத்தார்கள். அழியக் கூடிய பொருளும், பொன்னும், போகமும் ஆகியவற்றை விடுத்த அழியாத அருளும், அன்பும், அறனும் ஆகியவற்றை வேண்டி நின்ற தமிழரின் உள்ளத்துயர்ச்சியை அவர்கள் ஆராய்ந்தார்கள். ஒருவரின் உள்ளத்துள்ள வன்மை மென்மைகள் அவரைப் பாதிப்பதோடமையாது அவரைச் சூழ்ந்த அனைவரையும், உலக முழுவதையுமே பாதிக்கும். 'அணுவில் உள்ளதுதான் அண்டத்திலும்' என்பார்கள். அதனால் உலகோர் உள்ளத்து நிகழும் அன்பின் முதிர்ந்த நிலையையும், அவ்வன்பு சொல்லிலும் செயலிலும் புலப்படும் விந்தையையும் அன்பின் ஐந்தினை வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் மூலம் தமிழிலக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

தமிழ் என்றால் அன்பு; அன்பு என்றால் தமிழ் என்று கூறுமளவிற்குத் தமிழும் அன்பும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. அன்பை ஆராய்வந்த இறையனார் களவியலுக்கு உரை வகுத்த ஆசிரியர் "இந்நூல் என்னுதலிற் றேவெனின் தமிழ் நுதலியது" எனக் கூறுவதும் இக்கருத்துப் பற்றியேயாகும்.

அன்புக்கு முரண்படாது—பிரிதோருயிர்க்கு ஊனமின்றிப்—பொருளீட்டும் முறைமையும். அதற்கு வழிவகுக்கும் நல்லரசின் மாண்பும் போர் முனையிலும் நெறிதிறம்பாத பேராண்மையும் தமிழிற் காட்டப்பட்டது போல் வேறெம்மொழியிலும் காட்டப்படவில்லை.

அறம், பொருள், இன்பங்களை வகுத்துக் கூறி, வாழ்வாங்கு வாழ வழி காட்டுவதில் சங்க நூல்களும், சிறப்பாகத் திருக்குறளும் ஒப்புயர்வற்று விளங்குகின்றன. திருக்குறள் தனிமனிதனும், சமூகங்களும் பேண வேண்டிய கடவுள் நம்பிக்கை, சன்மார்க்கமாகிய முக்கிய நியதிகளைப் பல விதத்திலும் வற்புறுத்தி உலகமக்கள் அனைவரும் படிக்கத்தக்க பொது நூலாக விளங்குகின்றது.

அகமும் புறமும் தூய்மை பொருந்திய அறவாழ்க்கையைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் வற்புறுத்துவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவர்களது தெளிவான கடவுட் கொள்கையேயாகும். சங்க இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் படிக்கும் போது மனிதனது ஒழுக்க நியதிகளும், வினைத் தேட்டங்களும்

அவனது இம்மைமறுமை வாழ்வுகளை நிச்சயமாகப் பாதிக்கு மென்பது பெறப்படுகிறது. இப்பிரபஞ்சத் துக்கு இறைவனே நிமித்த காரணன் என்பது வற்புறுத்தப்படுகிறது. வேத சிரசுகளாம் கூறப்பட்ட அதிசிறந்த சுத்த அத்துவித தத்துவமாகிய சித்தாந்தத்தைத் தமிழ்மொழி மிகப் பழங்காலந்தொட்டே விளங்கி வந்தமை இவற்றும் புலப்படும். அப்பாரம்பரியம் திருமுறைகள் தோற்றுவதற்கும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பிறப்பதற்கும் உதவியாயிருந்தமை வியப்பன்று.

சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள், முப்பொருள்களை அறுதியிட்டுக் கூறுவதில் உபயோகித்த சிந்தனை முறையையும், ஒழுங்கையும் கவனிப்போர் வியப்படையாதிருக்கமுடியாது. அந்நூல்கள் ஆராய்ந்த தத்துவங்களில் ஒரு பகுதியையே இக்கால விஞ்ஞானம் ஆராய்ந்திருக்கிறது. பௌதிக சடப் பொருள்களின் ஆராய்ச்சிக்கு மேல் இன்றுவரை விஞ்ஞானம் எழுந்து உயரவில்லை. ஆனால் சித்தாந்த நூல்களின் சிந்தனை இவற்றுக்கப்பால் வெகுதூரம் படர்ந்துள்ளது. சுத்தமாயாபுவனங்கள், தத்துவங்கள் பற்றியும், சிவர்களைப் பற்றியும் அவர்களின் தொழிற்பாடு பற்றியும், யாவற்றுக்கும் உயிர்ப்பாயுள்ள பரம் பொருளின் நிலைபற்றியும் மிகச் சூக்குமமான கருத்துக்கள் சிந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'சடப்பொருள்கள் எவையும் சித்துப் பொருள்களின் துணையின்றிச் செயற்படா' என்னும் உண்மையை நுணுகி ஆராய்ந்து, காணப்பட்ட உலகில் வைத்து, காணப்

படாத கடவுளைக் கண்டவர்கள் தமிழ் மக்கள்.

நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் இறைவனிடம் கசிந்தருகிப் பாடிய பக்திப்பாடல்கள் தமிழுக்கு மிகுந்த சிறப்பையளித்து, மனிதரின் மனவிருளை யகற்றுகின்றன. இப்பாடல்கள் செய்த அற்புதங்கள் அனந்தம். இவை, வைகையில் எதிரேறிச் சென்றதும், நெருப்பில் எரியாது நின்றதும், மறைக்கதவினைத் திறந்ததும், முதலையுண்ட பாலனை அழைத்ததும், எலும்பு பெண்ணுருவாக் கண்டதும், யாவருமறிந்ததே. இவற்றை விட அற்புதம் யாதெனில், இப்பாடல்களுக்காக இறைவன் எழுந்தருளி வந்தமையே.

இறைவன், அப்பருக்கும் சம்பந்தருக்கும்

'தமிழ்ப்பாடல் கேட்கும் ஆசையாற் காசுரித்தம் நல்கினான்' என்பதும்,

'இன்னிசையாற் தமிழ் வளர்த்த ஞான சம்பந்தருக்குத் தாளமீந்தமையும், சுந்தரரைப் பார்த்து.

"...நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பினமிக்க அர்ச்சனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுக"

என்றதும் அப்பெருமான் தமிழுக்கு எளிவந்த அருமையையும் பெருமையையும் காட்டுவன.

ஆதியிற் கண்ணுதற் பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமான் தமிழை அகத்தியருக்கு உபதேசித்தார் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. அவர் தமிழ்ச்

சங்கங்களிற் தாமும் ஒரு புலவராகி ருந்தாரென்றும், சங்கப்புலவர்களின் உள்ளத்திற் பொருள்மலைவு ஏற்பட்ட பொழுதெல்லாம் வெளிப்பட்டுத் தாமே அம்மலைவுகளைத் தீர்த்து வழி காட்டினாரென்றும் தெரிகிறது.

தமிழின் தூய சிந்தனை முறையையும், அருட் பொலிவையும், அழியா இளமையையும் உற்று நோக்குவோர் இறைவனின் கருணை அம்மொழியுடன் இரண்டறக் கலந்திருப்பதை உணர்வர்.

இங்ஙனம் பலவகைச் சிறப்புக்கள் வாய்ந்த தமிழ்மொழி உரிமையிழந்து கிற்பதாகப் பேசப் படுகின்றது. ஆனால் தமிழர்களாகிய நாம் 'நம் தாய் மொழி தமிழ்' என்று பாராட்டுவதற்கான உரிமையிழந்து வருகின்றோம் என்று சொல்வதே பொருத்தமாகும். ஏனெனில் நாம் நமது தாய்மொழியின் பெருமையை அறியாதிருக்கின்றோம். அதன்துறைகளைச் சிறிதும் ஆராயாது விட்டுவிட்டோம். நமது அரசியலில், சமயவழிபாட்டில், பொருளியற் துறைகளில், காதலில், -கனவிற்கூட-தமிழ் மொழியைப் பெருமையுடன் பயன்படுத்துவதில்லை; வையத்து வாழும் பொழுது, தமிழ் தூல்கள் இடித்தக்கூறுகின்ற அறவழிகளைப் பின்பற்றுவதுமில்லை.

தமிழ் மொழி மூலம் எழுதினால் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாமா? தமிழ் மூலம் அருச்சுனை செய்தால் அது இறைவனின் திருச் செவியில் ஏறுமா? தமிழிற் பேசினால் என்னை மனிதன் என்று மதிப்பார்களா? என்று இன்றோன்ற தன்னம்பிக்கையற்ற-வினாக்கள் இன்றும் நம்மனத்தில் எழுந்த கொண்டிருக்கின்றனவே! இது யாருடைய தவறு? யாவரும் இதுபற்றிச் சித்திக்க வேண்டும்.

தமிழைத் தாய் மொழியாகப் பெற்றது குறித்த ஒவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சியடைதல் வேண்டும். தமிழ்க் கல்வியைப் பரப்பும் குருகுலங்கள் பட்டி மண்டபங்கள், கலைதேரி கழகங்கள் ஆங்காங்கு கிறுவப்படல் வேண்டும்.

'சிறைவான் புனற் தில்லைச் சிறும் பலத்து மென்சின்னை புள்ளும் உறைவான் உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண் தீர்தமிழின் துறைவாய் துழைந்து, அறமும் அன்பும், உண்மையும் வண்மையுமாகிய நன்முத்துக்களை எடுத்து, அவற்றால் இளைஞர்களும் பெண்களும் தம்மை அலக்கரித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்

வாழ்க தமிழ்மொழி, வாழ்க கிரந்தரம், வாழியவாழியவே!

படையாமல் உண்ணாத தமிழ்தாடு வாழ்க
பகையாரும் எண்ணாத தமிழ்தாடு வாழ்க
அடையாத துன்பங்கள் அவை வந்த பேரழ்தும்
அதியாயம் என்னாத தமிழ்தாடு வாழ்க.

— நாமக்கல்கவிஞர்

ஆசிரிய சங்கங்கள் ஆசி கூறுகின்றன:—

தேசிய கல்வி விசாரணைக்குழு உறுப்பாளர்
திரு. ச. பேரின்பநாயகன் B. A. (Lond)
(முன்னாள் அதிபர், கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி)

தமிழ், வடமொழி, இசை, நடனம் போன்ற துறைகளில் நீங்கள் ஆற்றுத் தொண்டு சிறப்பு வாய்ந்ததும் பாராட்டிற் குரியதுமாகும். ஆட்சியாளரிடமிருந்து ஆதரவோ உதவியோ பெறுது நீங்கள் இக்கைங்கரியத்தைச் சோர்வின்றிச் செய்வது உங்கள் கலை ஆர்வத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் மறுக்கொணாச் சான்று.

உங்கள் முயற்சி இடையூறின்றி நாளுக்கு நாள் வளரு மென்றும், வாணி கலைக்கழகம் அரும் பெரும் சாதனைகளை நிறைவேற்று மென்றும் நாடு எதிர்பார்க்கிறது.

மானிப்பாய்
30-7-62

ச. பேரின்பநாயகன்

வசன கவிதை?

பாரதி வசனத்தில் 'கவிதை' எழுதினா? இல்லை. பாரதியின் காவியப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வசனப்பகுதிகள் உண்மையிலேயே அழகிய வசன இலக்கியம்தான். எனினும் அவை கவிதை அல்ல, பாரதியும் அவற்றைக் கவிதை என்று கூறவில்லை. வடமொழிவேதங்கள் உபநிஷத்துக்கள் முதலியவற்றைப் படித்து அநுபவித்தபாரதி அவற்றிலுள்ள சிறந்த கருத்துக்களை நமக்குப்படைக்க எண்ணியிருக்கிறான். ஆனால் அவற்றின் பூரணப் பொலிவையும், அர்த்தபாவத்தையும் கவியுருவத்தில் கொண்டுவர முனைவதில், பாரதிக்கு தனது திறமையிலும் வாக்கு வன்மையிலும் நம்பிக்கை குறைந்திருக்கக் கூடும். எனவேதான் பாரதி அவற்றை அழகிய வசனத்திலேயே எழுதியிருக்கிறான். இதுதான் உண்மை.

— சிதம்பரரகுநாதன்

நீரு. கு. வி. செல்வத்துரை அவர்கள்
அகில இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கத் தலைவர்

‘எண்ணித்துணிக கருமம்’ என்பது எமக்கொரு கட்டளைக் கல். ஆனால் எனது நண்பர் பண்டிதர் க. வீரகத்தி அவர்கள் எண்ணித் துணிந்திருப்பார் என நான் கருதவில்லை. ஆனால் பரிங்கு போன்ற தூய உள்ளத்துடன், தன்னலமற்ற, கண்ணியமான உன்னத இலட்சியத்துடன், நாவலர் பிறந்த ஈழத் திருநாட்டில் ஒரு கலாச்சேத்திரமாக வாணி கலைக்கழகம் அமைந்தாலோ என்ற ஆசையோடு மாத்திரம் வாணிகலைக்கழகத்தை அன்று ஆரம்பித்திருப்பாரென்பதில் நான் பூரண நம்பிக்கையுடையேன்.

பண்டிதர் வீரகத்தி அவர்களின் உள்ளம் புதுமைக்கருத்துக்களுக்குப் பிறப்பிடம். புதுமையைக் காட்டக்கண்டு ஏற்று வப்பாருமிருப்பர். கனவென-கற்பனையென இகழ்ந்தொதுக்கு வாருமிருப்பர். எது எப்படியிருப்பினும் அன்று அவர் உள்ளத் தெழுந்த உத்தம இலட்சியத்திற்கு, அவரும் அவர் நண்பர்களும் உருக்கொடுத்து விட்டார்கள் என்பது மாத்திரம் உண்மை. வாணிகலைக்கழகம், வளர்மதியென்னை வளர்ந்து வருவதைப் பார்த்துப் பெருமைப்படாத தமிழ்மகன் ஈழத் தமிழ் நாட்டிலிருப்பான் என்பதற்கில்லை.

வருடந்தோறும் வாணிகலைக்கழகம், கலையும் உயர்நலனும் வாய்ந்த எத்தனையோ பண்டிதர்களை-பாலபண்டிதர்களை, புலவர்களை நாட்டுக்களிக்கின்றது. அத்துடன்மையாது சென்னை அமரபாரதி நடாத்திய சமஸ்கிருத பரீட்சையில் முதற்பரிசையும் வாணிகலைக்கழக மாணவி பெறக்கூடிய வகையில் பிற மொழிக்கல்வி யூட்டு முறையினும் காட்டும் நாட்டம்கண்டு பெரிதும் மகிழ்ந்தேன்.

அயலானின் தாக்குதலால் அல்லற்பட்டுமுலும், தமிழன்கையின் பெருமையைப் பேணிக்காக்க வாணிகலைக்கழகம் போன்ற கலைக்கூடங்கள் பலதோன்றவேண்டும்.

வாணிகலைக்கழகம் வளர அயராதுழையுங்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்தும் ஆக்கவேலைக்கு உதவிபெற்று ஒரு கலாச்சேத்திரமாக்குங்கள். நடனம், நாட்டியம், சங்கீதம் ஆதியாம் பலகலையும் அங்கு பரிமளிக்கட்டும். ஆபிரமாயிரம் தம்பிகள் தங்கைகள் தங்கியிருந்து கற்றுப் பயனடைய பல்கலையாம் திருவளங்க வாணிகலைக்கழகம் வளரட்டும். கற்றோர் உறைபதியான கரவெட்டி ஒரு கலாச்சேத்திரமாக இலங்கட்டும்! இதுவே என்வாழ்த்தும் வணக்கமும்!

வாழ்க “வாணி” வளர்க கலைப்பணி!

தங்கள் சேவைக்குரிய

கு. வி. செல்வத்துரை

பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் அவர்கள்
தலைவர், அகில இலங்கைப் பண்டித பட்டதாரிகள் சங்கம்

குருகுல முறையில் தமிழையும், தமிழ்க் கலைகளையும் வளர்க்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், காப்பாற்றுவதற்கும் குருகுலக் கல்விமுறையே ஏற்ற தென்பதில் அறிஞர்களிடையே ஒரு முகமான கருத்துத் தோன்றியுள்ளது. மொழியின் புனிதம் கெடாமற் பேணுவதற்குக் குருகுல வழியே சிறந்ததாகும்.

வாணிகலைக்கழகம், கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக இம் முறையைக் கையாண்டு, தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணி செய்துள்ளது. இதன் இளமைக் கவர்ச்சியில் மனத்தைப் பறிகொடுக்காமல் எவரேனும் ஒதுங்கியிருக்க முடியாது. தமிழன்னை தன் பூரணப் பொலிவுடன் இங்கே வளர்ந்து வருகின்றாள்.

இந்நற்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள வாணிகலைக்கழகத்தை வாழ்த்துவதும், வழுத்துவதும், இதன் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிப்பதும் எமது தலையாய கடனாகும். அங்ஙனம் வேண்டிய இடத்திற் துணைபுரிவதற்குப் பண்டித பட்டதாரிகள் சங்கம் கணப் பொழுதும் பின்னிற்காது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இக்கழகம் மேன்மேலும் வளர்ச்சி பெற்றுத் தன் நற்பணியைச் செய்துவருவதற்கு இறைவன் திருவருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

நீர்வேலி

20-7-62

செ. துரைசிங்கம்.

வாணிக் குபதேசம்

இருக்கு வேதத்திலிருந்து வாத்தியமும், யசுரிலிருந்து அபிநயமும், சாமத்திலிருந்து கீதமும், அதர்வணத்திலிருந்து இராகமும் ஆகிய இந்நான்கினையும் வேதசாரமாக நான்முகன் வாணிக்கு உபதேசித்தான்.

— பரதசேனாபதியம்

அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம்

ALL-CEYLON UNION OF TEACHERS

உலகத்திலேயே நாகரிகம் மிக்க மக்கள் எல்லோரும் சிற்பம், சித்திரம், சங்கீதம் முதலிய கலைகளை வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். பண்டைக்காலத்தில் தமிழகத்திலும் இக்கலைகள் சிறந்து விளங்கின. பண்டைத்தமிழ் மன்னர்கள் இக்கலைகளை நன்கு ஆதரித்து வந்தனர். அந்நியர் ஆட்சி இங்கு வந்தபின் மக்கள் லௌகிக வாழ்க்கைக்குரிய கல்வியினையே பெரிதும் விரும்பிக் கற்பாராயினர். அதனால் இக்கலைகளின் வளர்ச்சி குன்றுவதாயிற்று. இப்போது சுதந்திரம் பெற்று விளங்கும் நம் நாட்டிற்கு தேசியக் கல்வியே முதன்மையானதாகும். இக்கல்விமுறையில் கலைகள் எல்லாம் நன்கு வளர்க்கப்படுதல் வேண்டும். சென்னை அடையாறு கலா கேஷத்திரம் அரசினர் உதவியின்றியும் தென்னிந்திய கலைகளைப் பல்லாண்டுகளாக வளம் பெற வளர்த்து வருகின்றது. இந் நாட்டின் அருந்தவத்தாற் றேன்றிய கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமி அவர்கள் கிழைத்தேசத்துக் கலைகளின் தத்துவங்களை உலகினர்க்கு நன்கு விளக்கியதோடு அமெரிக்காவில் சிறந்த தொரு பொருட்காட்சிச்சாலையை அமைத்துக் கலைகளின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்து வந்தார்.

இப்போது கரவெட்டி வாணி கலைக்கழகத்தார் விழாக்கள் நடத்தியும் சிறந்த வெளியீடுகளை வெளியிட்டும் இலக்கிய வருப்புக்கள் நடாத்தியும் இந் நாட்டின் கலைவளர்ச்சிக்குச் சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக உழைத்து வருகின்றார்கள். இப்போது இவ்வாண்டுச் சேவைகளின் ஞாபகமாக 'வாணி கலைக்கழக வெளியீடு' எனப்பெயரிய வெளியீடொன்றை வெளியிடுகிறார்கள். இக்கழகத்திற்கு நிலையானதொரு கட்டிடத்தையும் அமைக்க முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இவர்களது நன்முயற்சிக் கெல்லாம் பொருளுதவி மிக முக்கியமானது. ஆதலின் பொதுமக்களும் சிறப்பாக ஆசிரியர்களும் இவர்கள் முயற்சிக்குத்தக்க உதவிபுரிவார்களாக.

7, விக்டோரியா வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

24-6-62

ந. சபாரத்தினம்

தலைவர்

அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம்

சட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர்

தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

— திருவள்ளுவர்

பலாலி அரசினர் பாடசாலை
வசாவிழான்
11-7-62

தமிழ் மொழியும் பண்பாடும் தொன்மை குன்றுதிருக்கப் பணியாற்றி வரும் தலைசிறந்த தாபனம் வாணிகலைக் கழகம். வடமராட்சியில் இற்றைக்கு ஆளுணிகளுக்கு முன் ஆரம்பிக் கப்பட்ட இக்கழகம் தமிழ் விருத்திப் பணியில் தொண்டாற்றி இச்சிறந்த மலரையும் வெளியிடு வது போற்றத்தக்கது. கழகம் அண்மையில் இசை, நடன வகுப்புகளையும் ஆரம்பித்தமை வரவேற்கத்தக்கது.

ஒரு சில நற்பணியாளர்களின் சேவையால், இவ்வித நற்பணிகளை ஆற்றமுடியு மெனின், தமிழ்ப் பற்றும், பேரறிவும் உடையோர் யாவ ரும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கின் இவ்வி யக்கம் காலத்தில் பல்கலைக்கழக மாகத்திகழு மென்பதில் ஐயமில்லை. வாழ்கவாணி.

வ. சின்னத்தம்பி
தலைவர்

யாழ்ப்பாணம் கலைப்பெரு மன்றம் வழங்கும் வாழ்த்துச் செய்தி

வடமராட்சி வாணிகலைக்கழகத்தினர் தொடர்ந்து ஆளுண்டு கள் பணிபுரிந்து வருகின்றமை கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இலக்கியம், இன்னிசை, நடனம் முதலிய கலைகளின் வளர்ச்சிக் காக அருந்தொண்டாற்றும் வாணி கலைக்கழகம் வளர்க! வளர்க! அதன் குறிக்கோள்கள் நிறைவெய்துக! ஆறுவது ஆண்டு நிறைவுமலர் அழகும் மணமும் நிரம்பி மலர்வதாக. வாழ்க கலைத்தொண்டும் தமிழ்த்தொண்டும்!

வாழ்க வாணிகலைக் கழகம்!

கலைப்பெரு மன்றம்
213/காங்கேசன் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

வித்துவான். சி. ஆறுமுகம்
செயலாளர்

ஞானக்கறவை

(வாணி கலைக்கழக இரண்டாவது வெளியீட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

அழகினாலே அண்டமெல்லாம் ஆட்டிவைப்பவள்—வாணி
ஒளியினாலே உணர்வை யெல்லாம் ஊட்டிநிற்பவள்
பழகுதமிழின் சாயலாக வீற்றிருப்பவள்—பச்சைப்
பாவலோர்கள் நெஞ்சங்களில் ஊற்றெடுப்பவள்!

பண்ணில் நூறும்கவிதைகளிற் பள்ளிகொள்பவள்—வாழ்க்கைப்
பாலையெலாம் கானமழை சொரிந்துதுள்ளுவள்
கண்ணிற் பட்டபொருளை யெல்லாம் கலைகளாக்குவள்—அன்னை
எண்ணமெல்லாம் வீறுதந்து இன்னல் போக்குவள்!

முறுவலிக்கும் குழந்தையுடன் குதுகலிப்பவள்—தாய்
மூலசக்தி யாகிநின்று ஆர்ப்பரிப்பவள்
அறிவுவாமும் உலகமெல்லாம் ஆணைசெய்பவள்—அன்னை
அன்புகண்டால் அடங்கிநின்று வீணைசொல்லுவள்!

மோதிவரும் உணர்வலையில் ஆடியெழுவாள்—புனிதப்
போதைதரும் கவிவலையில் ஓடிவிழுவாள்
சாதியினப் பாகுபாடு சற்றுமறியாள்—யாரும்
சரணடையின் சபைதனிலே வைத்துமகிழ்வாள்!

கோகிலத்தின் கானமாகக் குரல்கொடுப்பவள்—நீலக்
கோலமயில் ஆட்டமாகக் கூத்தெடுப்பவள்
காவிலுயர் பூவிலெல்லாம் கண்ணடிப்பவள்—கவிதை
காட்டாற்று வெள்ளத்தில் உயிர்துடிப்பவள்!

ஊனோடும் உயிரோடும் ஒன்றிவாழ்பவள்—இன்ப
உணர்வோடு சஞ்சரித்து உலகை யாள்பவள்
வானோடும் மண்ணோடும் மையல்கொள்பவள்—கவிதை
வானத்தில் கீதம்பாடும் ஞானப் பறவை!

கற்பனைத் தொட்டிலிலே கட்டிவளர்த்தால்—நுட்பக்
கருத்தோடு சிந்தனைத் தீனியுமிட்டால்
அற்புதமாய் ஆனந்தப்பால் ஆரச்சொரியும்—அருள்
மயமான தெய்வீக ஞானக்கறவை!

இரவுபகல் வாணிபதம் இதயம்வைப்போம்—மூடும்
இன்னலிருள் பின்னடைய இன்பம் துய்ப்போம்
கரவுஆதிச் சிறுகுணங்கள் கைவிடுவோம்—கல்விக்
கன்னி உபாசனையில் கணவைப்போம்.

வெள்ளைநிறத் தாமரைப்பூ வாணிலீடு—அவள்
வேதமென்னும் பொய்கையில்வாழ் அன்னப் பேடு
கொள்ளையின்பக் கனிதையிலே அவளைக்கூடு—எங்கள்
கொஞ்ச மொழித் தமிழ்நாட்டின் கீர்த்திபாடு

வெள்ளைப் பசுங்கொடியே வேதத்தின் ஓவியமே
கள்ளமிலார் நெஞ்சிற் சனிசமே—எள்ளிநிகம்
பாழ்நீ எனஉறுத்தும் பஞ்சையெண்ணப் பேயகற்றி
வாழ்நீ எனவரம்தா வாரி!

வஞ்சம் பொருமை வறண்ட சிறுவக்கணைகள்
நெஞ்சைக் குலைக்காமல் நியருள்வாய்—விஞ்சியெழும்
பேரொளியாய் அண்டமெலாம் பூத்த பெருவித்தை
ஆறிவோம் அம்மா அகம்!

இதயக் கடலில் நீச்சலிட்டு இரண்டு சரையும் நிழல்காட்டும்
புதையற் பொருளே புவனியெலாம் மோகமுட்டும் கலைமதுவே
இதயக் கிணற்றின் சுவர்ப்பாசி எல்லாம் எடுத்து ஆடுவையேல்
அதை அப்போது பாடேனோ? அழகுத் தமிழில் ஆடேனோ?

ஐந்து பொறிகளின் தோழமையோடு அகிலமெல்லாம்
கந்து பிரிந்தவன் கானிகள் போஸ்திரி புந்தியுள்ளும்
சிந்தை குளிர்த்தொளிர் செந்தமிழாகத் தவழ்ந்து(ம்) அன்னம்
விந்தைக் கவிகொல்லும் வீறேன் அருளிலே வித்தகியே.

வண்ணமும் எண்ணமும் வார்த்தை யிலேவர வண்தமிழின்
நுண்ணிய பாடல் நிலாத்தரு மின்பசுகத்தினிலே
திண்ணிய நெஞ்சம் தியாகம் திறமை தினவுகொளப்
புண்ணிய வாழ்வு தருவாள் புலமையின் பூங்குயிலே!

“கவி”

“வாணி யெனும் தேணி!”

(விமரிசனம்)

செஞ்சொற் கொண்டல் வித்துவான். சொ. சிங்காரவேலன் M. A.,
முதல்வர். தருமையாதினத் தமிழ்க்கல்லூரி, தமிழ்நாடு.

கவிஞரின் உள்ளத்தே அரும்பிய கவிதை நினைவு உலகம் உள்ள
ளவும் நிலைத்து நிற்பது. அது பரந்து விரிந்த உலகினும் பெரியது; விழு
மியது. அந்தக் கவிதைத் துள்ளலையே திரு. க. வீரகத்தி அவர்களின் இனிய
பாடல்களில் காண்கின்றோம்.

“மோதிவரும் உணர்வலையில்
ஆடியெழுவாள் — புனிதப்
போதைதரும் கவிவலையில்
ஓடி விழுவாள்”

என்று பாடும்போது “ஞானக்கறவை” யாக நிற்கும் வாணியின் எழுச்சி
கவிஞர் உள்ளத்தே எழுப்பும் இன்பக் கனவைக் காண்கின்றோம், இனிய
சந்தமும் அதனை நன்கறியத் துணைபுரிகிறது.

“வெள்ளைநிறத் தாமரைப்பூ
வாணிவீடு—அவள்
வேதமென்னும் பொய்கையில் வாழ்
அன்னப்பேடு—
கொள்ளையின்பக் கவிதையிலே
அவளைக்கூடு—எங்கள்
கொஞ்சமொழித் தமிழ்நாட்டின்
கீர்த்தி பாடு”

ஆனந்தப்பாஸ் சொரியும் ஞானக்கறவையாக வாணியைக் கண்டு வாழ்த்தி
சைக்கின்றார் கவிஞர்.

கவிஞரின் சுதந்திரதாகத்தை “விந்தைச் சுதந்திரமும் வாரிவழங்கி
யருள்வாய்” என்ற தொடர் துலக்குகின்றது.

இதயம் ஒரு கிணறு; அதிற்பாசி படர்தலும் உண்டு. அதை எடுத்த
துத் தம்மைத் தூயனாக்கவேண்டும் என்கின்றார் கவிஞர்;

“இதயக் கிணற்றின் சுவர்ப்பாசி
எல்லாம் எடுத்து ஆடுவையேல்
அகை அப்போது பாடேனோ
அழகுத்தமிழில் ஆடேனோ”

கவிஞன் வாழ்வு இறவாப் பெருவாழ்வு. ஒரு கவிஞன் தன் கவிதை யிலே என்றும் வாழ்கின்றான். அந்தக்கவிதையே அவனது உயிர்த்துடிப்பு. உலகம் உள்ளளவும் அவன் அதன் உள்நின்று ஒளிர்கின்றான்.

கவிதைக்குத் தன் ஒலிநயம் (Rhythm). ஒலிநயம் இல்லாதது உயர் கவிதை ஆகாது. இவ்வொலிநயத்தை ‘இழும்’ என்ற இனிய பழஞ்சொல் குறிக்கும். “இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலினும்” என்பது தொன் காப்பியர் திருவாக்கு, “இழுமென இழிதரும் அருவி” என்பது நக்கீரர் நன்மொழி.

“இழுமென் ஓசைக் கவிதை” என்றே இசைக்கின்றார் இக்கவிஞரும்.

என்னுடைய புகழ், வாழ்வு எனுமிரண்டும் கெட்டாலும் உன் இணை யடிகளை ஏத்தாதிருக்கமாட்டேன்; தமிழ்ச்சாற்றில் எந்தாகவேட்கையைத் தீர்த்துக்கொள்வேன்; கவிதையாலே அழியாப் பெருவாழ்வனை அடை வேன்” என்று உறுதிக்கொண்டொரைக்கின்றார்.

புகழும் வாழ்வும் அத்தமிழ்த்துப்
போனாலும் உன் பொன்னடிகள்
இகழமாட்டேன் ஒருபொழுதும்;
இன்பவல்லீ நிற்புயங்கள்
தழுவச் சுரக்கும் தமிழ்ச்சாற்றில்
தாக சாந்தி செய்யவெழும்
இழுமென் ஓசைக் கவிதையிலே
இறவாப் பெருவாழ்வு எய்துவனே”

இதமட்டுமோ?

வாழ்க்கையாகிய பெருங்கடலில் தமக்கு ஒரு தோணி கிடைத்துவிட் டது என்று செம்மாந்து செந்தமிழில் இசைக்கின்றார்.

“வாணியெனுந் தோணியிலே வாழ்க்கைப் பெருங்கடலில்
ஞான உலாவருவேன் நான்”

ஞான உலா என்றொருநூல் சேரமான் பெருமாள் பாடியுள்ளார்; அவ்
வாறே தாம் ஒரு ஞானஉலா நிகழ்த்துவதாக நம்புகின்றார் இக்கவிஞர்.

வீரகத்தியின் கவிதைகளில் இயற்கை அமைதி இலங்குகின்றது; செயற்
கைச் செப்பம் இல்லை. கற்பனைவளம் இருக்கின்றது; கருத்தற்ற தொடர்
கள் இல்லை. அழகிய சொற்கள் மிளிர்கின்றன; அரும்பொருளற்ற அயற்
சொற்களைக் காணவில்லை. உண்மை உணர்ச்சி இருக்கின்றது; போலி வரு
ணனை இல்லை. இத்தகு கவிதைகளை இனிது பாடும் இக்கவிஞர் நீடுவாழ
வேண்டும். பழமைமரபு தழீஇ, புதுமைக் கருத்துக்கள் செழிப்ப இனியும்
நறுங்கவிதைகளை வாணியெனும் தோணியிலேறி இவர் பாடவேண்டும்
என்பது என் விருப்பம். எல்லோர்க்கும் ஏற்ற இனிய கவினிருந்தாகவே
அவையும் அமையும் என்பது என் நம்பிக்கை.

கவிதைக்கு விலங்கு?

செய்யுள் விகாரங்களுக்கு இடம் கொடுத்து யாப்பமைதி
யைப் பாதுகாக்க முனையும் தமிழ் இலக்கணம், செய்யுளின் உருவ
அமைப்பிலே இலக்கண விகாரமாகப் படக்கூடிய ஒரு சொல்
அல்லது தொடர் உண்மையிலேயே பாவலயத்துக்குப் பிரயோ
ஜனப்படக்கூடிய வகையில் அமைந்திருப்பதை அநுமதிப்ப
தால் ஒன்றும் குடிமுழுதிப் போய்விடாது ‘இலக்கணக்கொலை!’
என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு புதிய கவியுருவம் பாவலயத்தின்
சிகரமாக விளங்கினால், அந்தக்கவிதைக்கு அதுவே இலக்கணம்
எனக் கொள்ள வேண்டும். எனவே இலக்கணத்தில் சனாத
னப் பிரேமை கொண்டு, கவிஞனுக்கோ கவிதை வளர்ச்சிக்கோ
விலங்கிட முனைவது தவறு.

— சிதம்பரரகுநாதன்

வரம்தருதல் வேண்டும்!

“புவனம்”

(புலவர் இறுதிவகுப்பு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்)

1. தாமரையில் தோன்றியவன் மறையில் வல்லோன்
தன்மனைவி! யாழுடையாய்! சங்கம் போலும்
தூமலரின் மீதுலவு செல்வீ! எங்கள்
தூயகலையாம் மனைத்தின் சுடரே! என் தன்
நாமலரின் மீதுலவ வேண்டும் தாயே
நற்கமல மென்பாதம் நாவில் வைத்தே
காமஅலை வீசுகடல் நீக்கி என்றும்
கருதரிய நற்கலைகள் தருதல் வேண்டும்!
2. உலகனைத்தும் தோற்றுவித்தோன் தந்தையாக
உயிரனைத்தும் பேணுபவள் தாயே என்பர்
நலமிகலே நம்மை யெலாம் அறிஞர் ஆக்கி
நம்குணங்கள் அத்தனையும் நன்றே ஆக்கி
நிலவுமிசை ஒளிபோல் எங்க ஞாள்ளே
நித்தியமும் வீற்றிருத்தல் வேண்டும் தாயே
வலம்வருவோம் வாழ்த்திடுவோம் வாணி உனதன்
வளர்கலைகள் அத்தனையும் தருதல் வேண்டும்!
3. நிலமொன்றில் இருசெடிகள் கசந்தினிக்க
நிறுத்தியதும் ஆக்கியதும் இயற்கைதானே
நலமிடுக்கும் கல்வியெலாம் கசக்கா வண்ணம்
நாமிருக்கும் நிலைகண்டே கரும்பாய் வந்து
மலர்மிதக்கும் வாவிக்குழ் கரவை தன்னில்
மாமலரான் திருவுடனே, இருப்பாள் என்ன
வலமிருந்தே அருள்மழையைப் பொழிந்து நின்று
மலமளிக்கும் நற்கலைகள் தருதல் வேண்டும்!

தமிழர் பண்பாடு

திரு. லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியார்
(தமிழ்ப் பேராசிரியர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்)

பண்பாடு என்பது பண்பட்ட நிலை. அதாவது எண்ணமும், சொல்லும், செயலும் திருந்திய நிலை. எல்லாருடைய இயல்புகளும் அறிந்து ஒத்து நன்னெறியில் ஒழுப்பவர் பண்பாடு உடையவர் ஆவர். இத்தகைய யோர் இருத்தலால்தான் உலகம் நிலைத்திருக்கிறது என்பது ஆன்றோர் கருத்து. இதனினும் ஒருபடி மேலாகத் தமக்கென முயலாநோன்றாள் பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையால், இவ்வுலகம் உண்டு என்று கடவுள் மாய்ந்த இளம பெருவழுதி கூறியிருப்பது, தமிழர் பண்பாட்டுக்குத் தலைசிறந்ததொரு சான்றாகும்.

அறவுரை

“நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்; அது
[தான்
எல்லாரும் உவப்பது; அன்றியும்
நல்லாற்றும் படுஉம் நெறியுமார
[துவே.”¹

இது மிகச்சிறந்த அறவுரை; “நல்வினையைச் செய்யமுடியவில்லையாயினும் தீவினையைச் செய்யாதீர்கள்”. இப்பண்பாட்டை எல்லோரும் புகழ்வார். மேலும் “நன்னெறிக் கண் செலுத்தும் வழியும் அதுதான்”.

இஃது எவ்வளவு சிறந்த அறவுரை என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்.

‘இப்பொழுது இவர்க்கு இவ்வுதவி செய்யின் இதனால் மறுமையில் நமக்கு இன்ன பயன் விளையும்’ என்று கருதி அறம் செய்தல், பொருளை விலையாகக் கொடுத்து அதற்கு அறத்தைக் கொள்ளும் வாணிகமாகும் என்பது பண்டையோர் கருத்து. ஆதலால் பயன் கருதாது அறம் செய்தலையே சான்றோர் வற்புறுத்தினர்.

“எல்லா ஊர்களும் எம்முடைய ஊர்களே; உலக மக்கள் எல்லாரும் எம்சுற்றத்தாரே; எமக்கு வரும் கேடும் ஆக்கமும் தாமே வருவன; அவை பிறரால் வருவன அல்ல; நோதலும், அது தீர்தலும் அவற்றைப்போலத் தாமே வருவனவே. சாதல் புதியது அன்று; கருவில் தோன்றிய நாளே தொடங்கியுள்ளது. ஆதலின், வாழ்தலை இனியது என்று யாம் உவத்தல் இல்லை; வெறுப்பு வந்தவிடத்து வாழ்தல் இன்னது என்று யாம் நினைப்பது மில்லை. பேராற்று நீர்வழிச் செல்லும் தெப்பம்போல உயிர், ஊழ்வழியேசெல்லும். நன்மையால் மிக்நவரை நாம் மதிப்பதுமில்லை; சிறியோரைப் பழித்தலும் இல்லை.”² இவ்வறவுரை

(1) புறநானூறு, 195. (2) புறநானூறு, 192.

ஒன்றே பண்டைத் தமிழர் தம் சீரிய பண்பாட்டிற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகுமன்றோ?

புலவர் நல்லியல்புகள்

கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்கம் இவற்றிற் சிறந்த புலவர் பெருமக்கள், வறுமையால் வாடினும் தம்மதிப்பை இழக்கவில்லை.

“முற்றிய திருவின் மூவராயினும்

பெட்பின் நீதல்யாம் வேண்டலமே”.³

என்ற கொள்கை அவர்பால் இருந்தது. அன்பினரிக் கொடுத்தாலும், காலந் தாழ்த்துக் கொடுத்தாலும், நேரிற் காணாது பிறர் வாயிலாகக் கொடுத்தாலும், குறையக் கொடுத்தாலும் அப்பரிசிலைப் புலவர் பெறுவதில்லை. காவலர் தவறு செய்த காலங்களில், அவர்களின் உளம் திருந்தப் புலவர்கள் அறநெறி கூறினர். தன் மனைவியை விட்டுப்பிரிந்து வாழ்ந்த பேகனுக்குக் கபிலர், பாணர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் நல்கிய அறவுரைகள்⁴, படிக்குந் தோறும் படிக்குந் தோறும் உள்ளத்தை உருக்குவன. சோழன் நலங்கிள்ளியும் நெடுங்கிள்ளியும் போர்புரிய முற்பட்டபோது, அப்போரை நிறுத்தக் கோவர்கிழார் கூறிய அறிவுரைகள்⁵ படிக்கப் படிக்க இன்பம் பயப்பன. மலையமான் மக்களைச் சோழ வேந்தன் யானைக்கிட்டுக் கொல்ல நினைத்த பொழுதும்,⁶ இளந்தத்தன் என்ற புலவனை ஒற்றன் என்று தவறாகக் கருதிச் சோழமன்னன் கொல்லக் கருதிய போதும்⁷

கோவர்கிழார் குறுக்கிட்டுப் பேசிய நல்லுரைகள், புலவர்களின் பெருந்தன்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும். அதியமான் தூதலிடத் தொண்டைமானிடத்து ஒளவையார் அரசியல் தூதுவராகச் சென்ற செய்தியைப் புறநானூற்றால் அறிகின்றோம்.⁸ சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந் திருமாவளவனும், வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்த காட்சியைக் கண்ட புலவர் காரிக்கண்ணனார் அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தார்: “நீங்கள் இருவரும் இன்று போலவே என்றும் உள்ளம் கலந்து வாழ்வீர்களாக”⁹ என்று வாழ்த்தினார். இப்பாடலில், ஒற்றுமையைப் புலவர் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கும் முறை மிகவும் பயன்தருவதாகும். இதிலிருந்து, தமிழரசர் தம்முள் ஒற்றுமைப்பட்டு வாழ்வதில், புலவர் பெருமக்கள் பேரார்வம் கொண்டவர் என்பது உணரப்படுகின்றதன்றோ?

மோசி கீரனார் என்ற புலவர், முரசு கட்டில் என்பதை அறியாது அதன்மீது படுத்து உறங்கினார். அக் கட்டில் வெற்றித் திருவின் இடமாகக் கருதப்படுவதால், அதில் படுப்பவர் கொல்லப்பெறுவர். ஆனால், பெருஞ் சேரலிரும்பொறை, அப்புலவர் செய்த தவற்றை அறிந்தும் அவர்மீது கொண்ட பெருமதிப்பால், கவரிகொண்டு வீசி, அவரை மகிழ்வித்தான்.¹⁰ இந் நிகழ்ச்சியிலிருந்து, புலவர் பெருமக்கள் தம் உயரிய பண்பாட்டால், அரசர்பால் பெற்றிருந்த நன் மதிப்பை உணரலாம்.

(3) புறநானூறு, 205. (4) புறநானூறு, 143, 147. (5) புறநானூறு, 45. (6) புறநானூறு, 46. (7) புறநானூறு, 47. (8) புறநானூறு, 95. (9) புறநானூறு, 58. (10) புறநானூறு, 50.

தம்மை ஆதரித்த பாரிவேளின் பறம்பு மலையை மூவேந்தர் முற்று கையிட்டுருந்த போதும் கபிலர், பாரியைவிட்டு அகலவில்லை; அவன் இறந்த பின்பு அவன் மகளிரை அழைத்துச் சென்று அவர்களை மணம்புரிந்துகொள்ளுமாறு அரசர் பலரை வேண்டினார்; இறுதியில் பாரியினது பிரிவாற்றாது உயிர்த்தார். இங்ஙனம் வள்ளல்களிடம் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்த சங்ககாலப் புலவர் பெருமக்கள், அவ்வள்ளல்களைப் பற்றிய பல பாக்களைப் பாடியுள்ளனர்.

“புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா;

[உணர்ச்சிதான்

கட்பாங் கிழமை தரும்”¹¹

என்னும் திருக்குறளுக்கு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டாகப் பரிமேலழகர், கோப்பொருள் சோழனுக்கும், பிசிராந்தையாருக்கும் இருந்த நட்பினைக் காட்டியுள்ளார் எனின், அக்காலப் புலவர்தம் பண்பாட்டை என்னென்பது! ஆய்வேள் இறந்தபோது உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரும், அதியமான் இறந்தபொழுது ஒளவையாரும் வருந்திப் பாடிய பாக்கள், வள்ளல்களிடம் புலவர்களுக்கொண்டிருந்த நட்பையும், மதிப்பையும், செய்ந்நன்றியறிதம் பண்பையும் நன்கு உணர்த்துவனவாகும்.

மகளிர் பண்பு

சங்க காலத் தாய், “மகனைப் பெற்றளித்தல் எனது கடமை; அவனைச் சான்றோருக்குதல் தந்தையின் கடமை; அவனுக்குவேண்டும் போர்க்

கருவிகளைச் செம்மையாகச் செய்து கொடுத்தல் கொல்லனது கடமை; நன்னடை நல்கல் வேந்தனது கடமை; போரில் களிறு எறிந்து பெயர்தல் அக்காளையது கடமை”¹² என்று பாடினாள் எனின், அவளது உயரிய பண்பாட்டை என்னெனக் கூறி வியப்பது! கற்பரசியர், தம் கணவர் இறந்தவுடன் அவரைவிட்டுப் பிரிந்து வாழ விரும்பாத நிலையில், உடன் உயிர்விடுதல் பண்டைமரபாகும். பூதப்பாண்டியன் இறந்தபொழுது அவன் மனைவியான பெருங்கோப்பெண்டு, எரியில் விழுத் துணிந்தாள். அதுகண்ட சான்றோர் அவளைத் தடுத்தனர். அவள் சினந்து “பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே! என் கணவன் மாய்ந்த பின் யான் மடிதலே நேரிது. பழைய சோற்றை உண்டு கைம்மை நோன்பு நோற்கும் பெண்டிருள் யான் ஒருத்தி அல்லேன். நன்னீர்ப் பொய்கையும் தீயும் எனக்கு ஒன்றே”¹³ என்று கூறித் தீப்பாய்ந்தாள். இவ்வாறு கணவரை உயிராகவும், தம்மை உடலாகவும் கருதி, அவர் வாழ, வாழ்ந்து அவர் வீழ, வீழ்ந்த மனைவியர் பலராவர். இஃது, உத்தமமனைவியர் பண்பாட்டை உரிய முறையில் எடுத்துக்காட்டுவதாகும்.

விருந்தோம்பல்

இத்தனைச் சிறப்புடைய சங்க கால மகளிர், தம் இவ்வாழ்க்கைக் கடமைகளுள் விருந்தோம்புதலை இன்றியமையாத பண்பாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்குச்சங்க நூல்கள் சான்று பகர்கின்றன. திரு

(11) திருக்குறள், 785. (12) புறநானூறு, 312. (13) புறநானூறு, 246.

வள்ளவர், விருந்தோம்புதல் இன்றி யமையாதது என்பதை வற்புறுத்திக் காட்டுவான் வேண்டிப் பத்துக்குறட் பாக்களினால் அதன் சிறப்பைத்தெளி வாக்கியுள்ளார்.

இல்வாழ்க்கை நடத்துவோர், பெருஞ் செல்வராயினும் அல்லராயினும் தாம் ஈட்டும் பொருளை ஆறு கூறுகளாகப் பகுத்துப் பயன்படுத்துதல் பொதுக் கொள்கையாக இருந்தது. அவற்றுள் ஒரு கூறு அரசனுக்குரிய இறைப்பொருளாகியது, மற்றையவை, தென் புலத்தார், தெய்வம், வீடுந் து, சுற்றத்தார், தான் எனும் ஐந்து பகுதியினருக்கு உரியவாயின.

“தென்புலத்தார் தெய்வம்

[விருந்தொக்கல் தானென்றங்கு ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை”¹⁴

என்று எடுத்துரைத்த திருவள்ளவர், விருந்தினர் ஐந்தினுக்கும் ஈடுவண் அமைத்திருப்பதிலிருந்து அதனை அக்கால மக்கள் எத்துணைச் சிறந்த பண்பாகக் கருதினர் என்பது புலனாகும். மக்கள் வருவாயில் ஆறில் ஒரு பங்கை மன்னன் இறையாகக்கொண்டான். எனவே, மற்றைய ஐந்து வகையில் எஞ்சிய தம் பொருளை மக்கள் பயன்படுத்துதல் வேண்டும் என்று மன்னன் விரும்பினான் என்பது தெளிவாகிறது. இதனை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தம் நாட்டில் எல்லோரும் தவறாமல் விருந்தோம்புதல்வேண்டும் என்று அக்கால மன்னர் கருதினர் என்பது உய்த்துணரத்தக்கது.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம்
[விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”¹⁵

என்று திருவள்ளவர் கூறியிருப்பது, இல்வாழ்க்கை வாழ்வது வருந்தினரைப் பேணுதற்கே எனும் கருத்து அக்கால மக்கள் மனத்தே பதிந்திருந்தது என்பதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

இறப்பைத் தடுக்கும் மருந்தே என்றாலும் விருந்தினரை வீட்டுக்கு வெளியில் நிறுத்திவிட்டுத் தான் மட்டும் உண்ணுதல் தக்க பண்பன்று¹⁶ என்பது, திருவள்ளவர் கூறும் பண்டைமரபு. சாவா மருந்தெனினும் விருந்தினரை நீக்கித் தனித்து உண்பதவர் தம்முகத்தில் இருந்தனர் என்பதை,

“.....இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனி
[தெனத்
தமியர் உண்டலும் இலவே”¹⁷

என்னும் புறநானூற்று அடிகள்தெரிவிக்கின்றன.

விருந்தினராய் வருவார்க்கு உணவு அளித்தல் வேண்டும் என்பதுடன் அதனை எவ்வாறு அளித்தல் வேண்டும். என்பதனையும் திருவள்ளவர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்; விருந்தினர் மெல்லிய மனமுடையவர். முன்னர் அறிந்தோரும் அறியாதோரும் விருந்தினராகலாம். வருந்தினரை இன்முகம் காட்டி வரவேற்று உப

(14) திருக்குறள், 43. (15) திருக்குறள், 81. (16) திருக்குறள், 82. (17) புறநானூறு, 182

சரித்தலே உயர்ந்த பண்பாகும். இதனை எடுத்துரைக்க வந்த வள்ளுவர்பெருமான், “அனிச்சமலர் மோந்தால்தான் வாடும்; விருந்தினரோ, தம்மை இனிமையாக வரவேற்காமல் முகம் வேறுபட்டுப் பார்த்தாலே வாடிவிடுவர்”¹⁸ என்று அழகாக வளக்கியுள்ளார்.

இவ்வண்ணம் விருந்தோம்பலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த மக்களிடம் நிகழும் ஊடலை நீக்கும் மருந்தாக இவ்விருந்தினர் அமைதலும் உண்டு. விருந்தினரை இன்முகக் காட்டி, இன் சொற்கூறி வரவேற்றல் வேண்டியிருந்ததின் விருந்தினர் வந்தபோது தலைவி தலைவன் மாட்டுக்கொண்டிருந்த ஊடலைமறைத்துவைத்து, விருந்தோம்புதற்குரிய முறைகளைச் சூறித்துத் தலைவனுடன் கலந்து உரையாடி இனிதே முடிப்பாள், இவ்வாறு ஊடலைத் தலைவி மறைத்திருப்பதை அறியாத தலைவன், ஊடல் நீங்கி விட்டதெனக் கருதி மகிழ்வுற்று, விருந்தினர் சென்றவுடன் தலைவியை அணுகினாளுக, உடனே தலைவி ஊடலை வெளிப்படுத்திச் சீறினாள் என்னும் சுவைமிக்க செய்தி பழைய நூல்களில் காணப்படுகின்றது.

இல்லாள், விருந்தினராக வந்த பாணர்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் உணவிட்டு, அவர்கள் உண்பதனால் உண்டாகும் ஆரவாரத்தில் மகிழ்ந்து, மேலும் மேலும் அக்கையோருக்கு வேண்டியவற்றை இட்டு உண்பித்தலில் தளராள் என்பதையும், அவள்

கணவனும் அவள் போன்றே கை ஓராமல் ஈயும் பண்பு படைத்தவன் என்பதையும் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று விளக்குகின்றது.¹⁹

உயர்ந்த பண்புகளுடன் விளங்கிய சங்ககால மகளிரின் தலையாய மாண்பு, விருந்தினரை ஏற்று உபசரித்தல் என்பதை,

“விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம்
[ஓம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள்
[மாண்புகள்”²⁰

என்னும் தொல்காப்பியப் பகுதியால் நன்கு அறிகிறோம்.

சங்க காலத்து மறக்குடி மகள் ஒருத்தி தன் குடியின் முன்னோர், தம்புகழ் நின்று நிலவுமாறு போரிட்டுக் களத்தில் மாய்ந்து, பின் நடுகல்லாகியதை அறிந்தாள். அறிந்து அவர் நடுகல்லை நாள்தோறும் தவறாமல் வழிபட்டு வந்தாள். அவள் எதை வேண்டி வழிபட்டாள் என்பதுதான் சுவைதரும் பகுதியாகும். “நாள்தோறும் விருந்தினர் வரப்பெறுதல்வேண்டும். என் கொழுநன் சிறந்தபகையைப் பெறுதல் வேண்டும்” என்பவை அவள் வேண்டுகோள். இதனை,

“ஒலிமென் கூந்தல் ஒண்ணுதல் அரிவை
நடுகல் கைதொழுது பரவும் ஒடியாது
வீருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே என்னை
[யும்
.....வேந்தவெடு
நாடுதரு விழுப்பகை எய்துக எனவே”²¹

(18) திருக்குறள், 90. (19) புறநானூறு, 334. (20) தொல்காப்பியம், கற்பு, 11. (21) புறநானூறு, 306

என்னும் புறநானூற்று அடிகளால் அறியலாம். கணவன் இல்லத்தில் இல்லாதபோதும் தம்இல்லம் நோக்கி வரும் விருந்தினரை அக்கால மகளிர் போற்றினர்.

"தன் மனைப், பொன்போல் மடந்தையைக் காட்டி இவனை, என் போல் போற்று"²² என்று விருந்தினனைக் குறித்துத் தம்மனைவியிடம் கூறிய பெருந்தகையாளரும் அக்காலத்தில் இருந்தனர்.

சங்க காலத்தில், முடிமன்னர், குறுநில மன்னர், பெருஞ்செல்வர் போன்றோர் வண்மையுடையோராய் விளங்கித் தம்மை நாடிவந்த இரவலர்க்குப் பரிசில் கொடுக்கும் செயலைத் தங்கள் பண்பாய்க் கொண்டிருந்தனர் என்பது மட்டும் அன்று, அவர்களை விருந்தினராகக்கொண்டு பெரிதும்மதித்து, அரிய உண்டிவகைகள் அளித்து விருந்தோம்பி மகிழ்ந்தனர் என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது. இரவலர் இப்புரவலர் மாட்டு எத்துணை மதிப்புப் பெற்றனர் என்பதும், எத்தகு சிறப்புடைஅடிகில் உண்டனர் என்பதும் பொருநர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை முதலிய சங்க நூல்களாற் புலனாகும்.

"ஒருநாளன்று; இருநாளன்று; பல நாட்கள் தனித்துச் செல்லாமல், பல ரொடுகூடிச் சென்றாலும், எம்மைத் தலைநாளில்வரவேற்று எமக்கு வேண்டி வன அளித்து விருந்தோம்பியது போலவே, விருந்தோம்பும் பண்புடையவன்"²³ எனக் குறுநில மன்னன்

ஒருவனைப் புலவரொருவர் சிறப்பித்திருத்தல் புறநானூற்றில் காணப்படுகிறது. விருந்து வரவில்லை என்றால், அதற்கென வருந்தி, விருந்தினரைத் தேடித் தேரில் அழைத்து வந்து உண்பித்த அரசரும் அக்காலத்து இருந்தனர். சங்ககாலத் தமிழகத்தில், முடிமன்னர், குறுநிலமன்னர், பெருஞ் செல்வர் ஆகியோரேயன்றி, வறிய வாழ்க்கை உடைய குடி மக்களும், வேட்டுவரும், பிறரும் விருந்தோம்புதலைத் தம் கடமையாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்குரிய சான்றுகளும் உள்ளன.

சங்க காலத்துக்குக்குப் பிற்பட்டதாகிய கம்பராமாயணத்திலும் விருந்தோம்புதல் அழகாகக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. சீதை இராமனைப் பிரிந்து இலங்கையில் அசோக வனத்தில் இருந்தபோது, விருந்து வந்தால் தான் இல்லாமல் தன் கணவன் எத்தலைய துன்பம் அடைவானே என்று எண்ணிக் கவன்றதாகக் கம்பர் கூறியிருப்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

சங்ககாலத்தில், மக்களிடையினிருந்த விருந்தோம்பற் பண்பு இன்றளவும் தமிழ் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றது. உணவுக்குக் காத்திருப்போர் எவரேனும் வீட்டுக்கு வெளியில் இருக்கின்றனரோ என்று தாம் உண்ணச் செல்லுமுன் பார்த்து, இருந்தால் அவர்களுக்கு உணவிட்டுப் பின் தாம் உண்ணுகலை வழக்கமாகக் கொண்ட தமிழ்ப் பெருமக்கள் இன்றும் உள்ளனர். இத்தகைய தமிழ் உள்ளம் என்றும் நின்று நிலவுக.

(22) புறநானூறு, 395. (23) புறநானூறு, 101.

இனிச் சங்கப் புலவர் ஒருவர் கூற்றிலிருந்து புலனாகும் சீரிய வாழ்க்கையைக் காண்போம்.

சீரிய வாழ்க்கை

பிசிராந்தையார் என்ற புலவர் ஒருவர், பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்த வந்தவர். ஆயினும் அவரது தலை நரைக்கவில்லை. இதன் காரணத்தை அறிய விரும்பிய புலவர்கள் அவரை அணுகிக் கேட்டனர். அப்புலவர் பெருமான் அவர்களைப் பார்த்து, மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய என் மனைவியுடன் மக்களும் அறிவு கிரம்பியவர்; என் ஏவலர் யான் கருதியதனையே கருதுவர்; யான் இருக்கின்ற ஊரில், நற் குணங்களால் அமைந்து, பணியவேண்டும் உயர்ந்தோரிடத்துப் பணிந்து, ஐம்புலனும் அடக்கிய சான்றோர் பலர் வாழ்கின்றனர்; எனது நாட்டை ஆளும் பாண்டியன் முறையல்லாதன செய் யான்²⁴ என்று கூறினார்.

இக்கூற்றால் அறியப்படும் உண்மை யாது? ஒருவனது வாழ்க்கை இன்பம் பெற, அவன் வாழும் வீடு, அவன் வாழும் ஊர், அவன் வாழும் நாடு என்னும் மூன்றும் இன்பம் தருவனவாக இருத்தல் வேண்டும். வீட்டில் இன்பம் நிலவ, மனைவியும் மக்களும் ஏவலரும் தலைவன் கருத்தறிந்து நடத்தல் வேண்டும். ஊரில் நன்மக்கள் மிகுதியாக இருப்பின், அவ் லூரிலுள்ளார் நல்வழியிற் செல்வர். நாடாளும்வேந்தன் செங்கோலாயின், அவனது ஆட்சியில் குடிமக்கள் இன்பத்தையே பெறுவர். எனவே, வீடு, ஊர், நாடு என்னும் மூன்றும் செம்மையாக இருப்பின், மனிதன் கவலையற்ற வாழ்வு வாழமுடியும் என்பதே பிசிராந்தையார் பேச்சின் திரண்ட பொருளாம். இவ்வுயரிய வாழ்க்கையைப் பெறுவதே மக்கள் கடமையாகும்.

எவன் வந்தாலுஞ்சரி, அவனிடமுள்ள தெய்வத்தை நான் பார்ப்பதற்குத் தடையுண்டாகிறது. ஒவ்வொருவனும் தன்னுள்ளே இருக்கும் திருக்கோவில்களின் கதவுகளை மூடிவைத்துவிட்டு மற்றொருவனுடைய தெய்வத்தையும், மற்றொருவனுக்கு வேறொருவன் சொல்லிவைத்த தெய்வத்தையும் பற்றிப் பொய்க் கதைகளை என்னிடம் சொல்ல வருகிறான்.

— எமர்ஸன்.

பட்டமளிப்பும் பரார்ட்டும்

கலைச்சக்கரவர்த்தி
சிவாஜி கணேசன்

நடிப்புத்திறத்தாலே நானிலத்தைக் கொள்ளைக்காண்ட
செந்தமிழ்த்தாயின் சிவாஜிகணேசன்.

★ கலைச்சக்கரவர்த்தி ★

எனப் பாராட்டிப் பல்லாண்டுபாடிக்
கலைமங்கலவாழ்த்திசைக்கின்றது.
வானிகலைக் கழகம்.

எல்லாம் புரட்சிமயம்!

அறவிகை வணிகரல்லர்

அன்று—ஆய்

இன்று—புரட்சிநடிகர்

எம். ஜி. ஆர் !

புரட்சிக்கலை வள்ளல்

எனப் பாராட்டி
வாழ்த் தொலிக்கின்றது.

வானிகலைக் கழகம்

புரட்சி வள்ளல் எம். ஜி. ஆர்.

எல்லாம் தெரிந்தவர்

போகாத கலையில்லை
என்றுபொதுமக்கள்நீதம்
நாவாரப் புகழ்பாடும்
நமதருமைக் கந்தவனம்

ஐ யா)

கலைக் குரிசில்

பட்டமணித்துப் பாராட்டுகிறது
வானிகலைக் கழகம்.

வாழ்க கந்தவனம்
வளர்க அவர் புகழ்!

வாணி நடனம்

கீதாஞ்சலி நல்லையா நடனசிப்சை அளிக்கிறார்

எழில் மிகும் இயற்கை

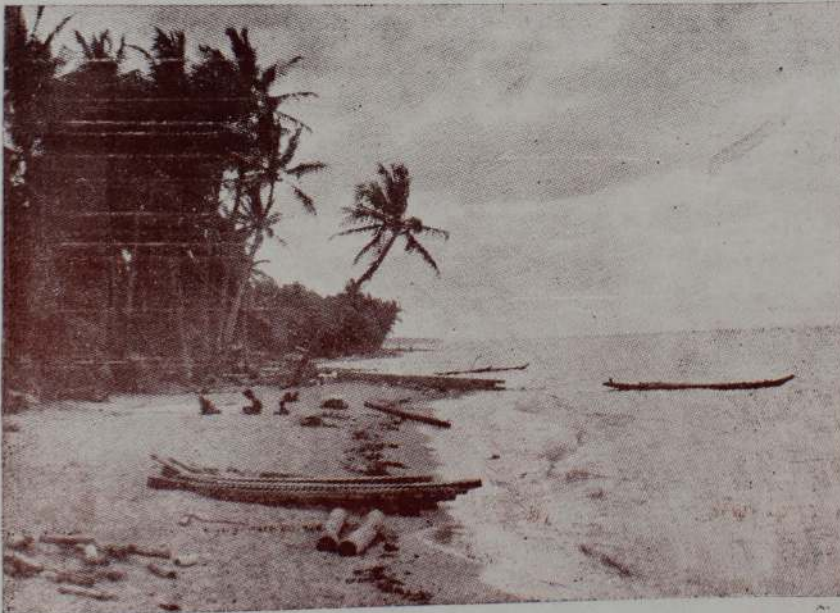

செம்மமலைச் சித்திரம்

வானம் வறண்டாலும் வற்றாதீர்ப்
பொய்கை-அத்து ஏ (கரவேட்டி)

கந்தவனக் கோயில் கடற் கரையில்—

—சிந்தை மகிழும் சிறுவர் கூட்டம்

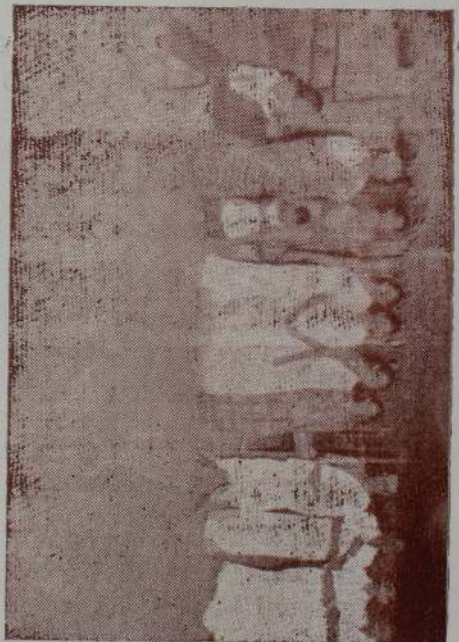
வாணி இசைஆலோசகர் — சங்கீதபூஷணம் சொ. கோவிந்தராஜன்

வாணி வயலின் மாணவி. செல்வி எலிசபெத் சற்குணதேவி

கவிச்சக்கரவர்த்தி கந்தமுருகேசனருடன்
வாணி-மாணவர்கள்

வாணி மாணவர்களுடன்
கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வா. ஜிஜ்ஞகந்தன்

பண்டிதர்

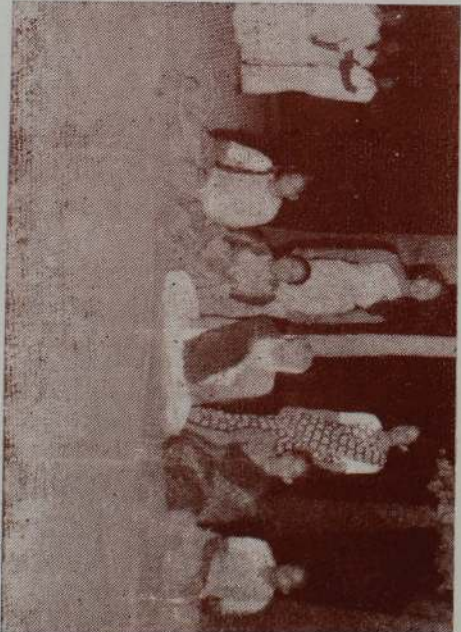
B.P. சர்மா

வாணி

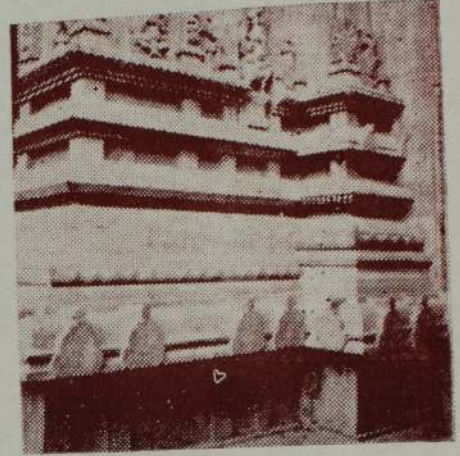
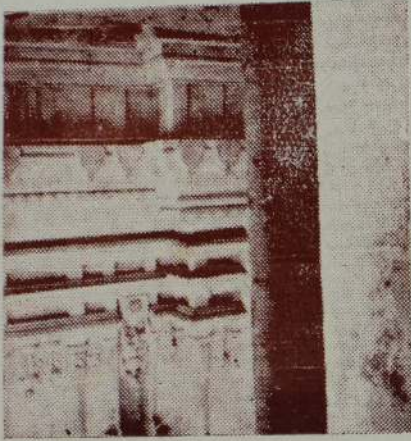
சமஸ்கிருத

ஆசிரியர்

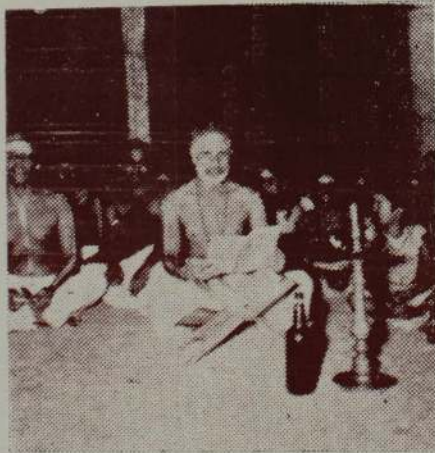

கந்தமுருகேசனருடன்
வாணி-பண்டிதர், மாணவிகளும் வளர்ந்தோர் கல்வி நிலைய
மேற்பார்வையாளரும்.

கரவை தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்
திருப்பணித் தோற்றங்கள்

தச்சந்தோப்பு
கூட்டுப் பிரார்த்தனையில்
பண்டிதர்: சபாபதிதேசிகர்

திருப்பணிச் சிற்பி

காரைக்குடி
S. பெரியசாமி

அவஞானந் தொலைத்தெம்மை ஆட்கொள்ளும் பேராளன்
நவஞானத் துறைகளிலும் நாயகனெம் ஆசிரியன்
சிவஞான போதமுமே சிவனுமே யெனத்திகழும்
தவஞானப் பெருங்குரவர் தமிழ்விரகர் குருமூர்த்தி.

மலை

காமாட்சி ஸ்ரீனிவாசன் M. A. தமிழ் விரிவுரையாளர்

“Lady doak College”

மதுரை

1. காலையிலும் வெயில்தனில் கோலமுற ஓங்குகின்ற
கார்முகில்கள் சூழ்வரையின் தோற்றம் — அங்கு
காணுகின்ற காடுகளின் ஏற்றம்
சோலைகளும் மேலுயர்ந்த பாறைகளும்
சுடரொளியில் தோன்றும்பல மாற்றம் -- எங்கும்
படர்கொடிகள் நிலவளைப் போற்றும்
2. வீசிய கதிரினொளி பூசுபொன் னிறம்படிந்த
விண்ணளவு மாமலையின் சிகரம் -- மிகு
தண்முகிலை வென்றெழுந்த உயரம்
தேசடைய சாரலிலே வாசம்சேர் கணிகளுண்டு
சிந்தை மகிழ் மந்திகளின் நடனம் -- அவை
செல்லுமிடம் இலைகளுதிர் சலனம்
3. பாலகர் சிரித்துவிளையாடுவது போல ஒளிர்
பாறையிற் குதித்தருவி வீழும் — மரம்
பந்தலிட்டு மாமலையைச் சூழும்
கோலமணி நீரருகே சாலவளர் காவிநின்றும்
குழலனைய வெண்மலர்கள் தாழும் — அயல்
குளிர் முருக்கின் செந்துணர்கள் நீளும்
4. வாழைமரம் ஓங்கிநின்று வீழ்குலைகள் தாங்குகின்ற
வண்பொழிலிற் கனிவகையின் தேட்டம் — காணும்
கண்கள் மகிழ் காட்சிகளின் ஈட்டம்
நீள் கரையில் வந்தலைக்கும் ஆழமுடை யேரியதன்
நிறைபுனல்தன் மென்சிரிப்பின் நீட்டம் — போலும்
நின்றலர்ந்த அல்லிமலர்க் கூட்டம்

உயிர் கொண்ட ஒலி மாற்றம்

திரு. இ. அண்ணாமலை M. A., Dip. in Ling,

மொழியியல் விரிவுரையாளர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

படிப்பவர் உள்ளம் துடித்துக் கண்ணில் நீர்வடிக்கச் செய்யும் அவல நாடகம் சிலப்பதிகாரம். அவலம் விளைவிக்கக் கொடுமையே வடிவான எவரும் அங்கு இல்லை. சூழ்நிலையும், அச்சூழ்நிலையில் தன்னையும் அறியாமல் நிகழும் மனிதனது தவறுகளுமே அவலத்துக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. தீங்கறி யாக் கருணைமறவனுன கோவலன் செங்கோல் நெறிநிற்கும் பாண்டியன் தலை நகரில் கொலைப்பட்டமைக்கு யாரைச் சாடுவது?

அவன் கொலையுண்ணக் காரணமாயிருந்த சூழ்நிலையைக் காண்போம். கூடல் மகளிரின் ஆடல் தோற்றத்திலும், பாடல் மயக்கத்திலும் உள்ளம் பறிகொடுத்து நின்றான் பாண்டியன். அன்றைய சமுதாயத்தில் புதுமையன்று இது. ஊடல் கொண்ட கற்பின் கோப்பெருந்தேவி தலைநோய் வருத்தமென எழுந்து தன் கோயில் சென்று விட்டாள். அரசன் “காமபரவசனாய் அமைச்சர் திரளினின்று நீங்கி அரிசிந்திய கண்ணையுடைய சிலதியர் திரளுடனே” அவன் மின் விரைந் தான். வாயிற்கடையிடத்தே பொற்கொல்லன் கண்டு, காலில் வீழ்ந்து, தாழ்ந்து புகழ்ந்து “தேவியின் சிலம்பு கொண்ட கன்வன் அகப்பட்டான்” என்றான். அரசியின் ஊடலை எவ்வகையேனும் நீக்க முனைந்து நின்ற பாண்டியன், “என் தாழ் பூங்கோதைதன் காற் சிலம்பு கன்றிய கன்வன் கையதாகிற் கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க ஈங்கு” என ஆணையிட்டான். கருந்தொழிற் கொல்லனும் எண்ணி யது முடிக்கக் கோவலன் உயிர்பறித்துச் சிலம்பைப்பற்றி வந்தான்.

“கொன்றச்சிலம்பு கொணர்க” என்பது ஊர்காப்பாளருக்கு அரசன் இட்ட ஆணை. அறமன்றம் கூட்டித் தீர்விரித்துக் குற்றம் கண்டவிடத்துத் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு நிறைந்த மன்னன், யாவதும் தோராமல் பொற் கொல்லன் சொற்கேட்டே தீர்ப்பு வழங்கி விட்டான். இது அவசர முடிவல் லவா? அறத்திலிருந்து பிறழ்ந்த நெறியல்லவா? தமிழகத்தின் அரசியல் ஒருமைப்பாட்டை விழைந்து நிற்கும் இளங்கோ, சோனையும், சோழனையும் ஏத் திப் பாண்டியனுக்கு மட்டும் மாக கற்பித்தால் அவர் நோக்கத்திற்கு ஊறு விளையுமல்லவா? இந்தச் சிக்கலுக்கு விடைதர முயலுகின்ற அடியார்க்கு நல் லார், “கொன்று என்பதைக் கொல்ல எனத்திரிப்பினும் அமையும்” என அமைக் கிறார். இஃது இலக்கணப்புவமை! அவரே, அவனைக் கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈங்குக் கொணர்க எனக்கருதியவன், வினை விளைகின்ற காலமாதலானே,..... காமபரவசனாய் அவள்கடையிடத்தோனாகலானே அவனைக் கொன்று அச் சிலம்பை இவளுடல் தீர்த்தற்கு உதவியாக இவ்விடத்தே கொணர்வீராக என் றான் என்கிறார். வினையாலும், காமத்தாலும் ‘கொல்ல’ என்பதைக் ‘கொன்று’

என்றான் பாண்டியன். செயவென் எச்சம் செய்தென் எச்சமாக மாறியதால் கோவலன் உயிர் போயிற்று. இஃது அடியார்க்கு நல்லார் காட்டும் அமைதி.

நானும் ஆயிரம் சிக்கலில் முழுகி உழலும் அரசன் எந்த இக்கட்டான நிலையிலும் கன் நிதானம் தவறாமல் இருக்கக் கடமைப்பட்டவன். தன் சொல்லுக்கு அடங்கி நடக்கின்ற பரந்த உலகத்தை ஆளுகின்ற அவன் தன் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டியவன் ஆனால் அவனையும் அறியாமல் நிகழ்ந்து விடும் சொல்மாருட்டத்துக்கு அவன் என்ன செய்ய முடியும் எனவே, “அவன்தன்கட் - கொடுங்கோன்மை இல்லாதவனே” என்ற சமாதானம் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடியதே ஆனால், அவன் சொல்லக்கருதியதாக உரையாசிரியர் கூறும், ‘கொல்ல’ என்ற சொல்லையே உண்மை அறிகறகு முன் பயன்படுத்தலாமா? குற்றம் சாட்டப் பட்டவனைக் குற்றம் மெய்ப்பிக்கப்படும் முன் ‘குற்றவாளி’ எனக் குறிப்பிடுவதே தவறு. விசாரித்தறியும் முன்னரே, ஒருதலை நின்று குற்றத்தை ஏற்றிக் ‘கொல்ல’ என்று கூறின் பின்னர் நடுநிலை நின்று எங்ஙனம் நீதி வழங்க முடியும்? அது ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்ட தீர்ப்பாகி விடுமல்லவா?

மேலும்; கொல்லக் கள்வனையல்லவா கொண்டு வர வேண்டும். “கொல்லச் சிலம்பு கொணர்க” என்பது நகைப்பிற் கன்றோ இடமாகிறது. “அவனைக் கொல்ல அச்சிலம்போடு நங்குக் கொணர்க” என்ற விளக்கம் உரையிற் கோடல்தானே

மேலும், ஊர்காப்பாளரைக் கூவி அரசன் ஆணையிடுகின்றான். ஊர்காப்பாளர் பணி கொளையாளர் பணியன்று. தீங்கிலிருந்து ஊரைக்காக்கத் தீங்கு செய்ததாக ஐயப்படுவோரைப் பிடித்து நீதி மன்றத்தின் முன் நிறுத்துவதன்றோ அவர்கள் பணி. சட்டத்தை நிலைநாட்டுகின்றவரிடத்தே நீதியை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அரசன் தந்திருக்க முடியாதல்லவா. எனவே, பாண்டியன் கொல்வதைப் பற்றியே எண்ண வில்லை எனலாம்.

அந்தக் கணத்தில் அவனது முக்கிய நோக்கமும், விருப்பமும் அரசியின் சினத்தைத் தணிக்க வேண்டுமென்பதே. களவுபோன சித்திரச் சிலம்பைக் காட்டின் தேவியின் முகத்தில் புன்னகையைக் காணலாம் என்பது அவன் கம்பிக்கை எனவே “சிலம்பு, கன்றிய கள்வன் கையதாகிற் கொணர்க” என்கிறான். “கையதாகிற் கொண்டு அச்சிலம்பு கொணர்க” என்பதே அவன் சொல்லக் கருதியது. ‘கொள்’ என்ற சொல்லுக்குப் பிடித்தல், தன் உரிமையாக்கல் (Seize, take possession of) என்ற பொருள்கள் உண்டு (Tamil Ledi Combi vol ii. p. 1162) சிலம்பு கையில் இருந்தால் அவனைப் பிடித்து (கைது செய்து) களவாடப்பட்ட பொருளை நீதிமன்றத்திற்குக் கொணர்க. என்பதே அவன் இட எண்ணிய ஆணை. இதுவே அறம் வழங்கும் மரபும் ஆம். ஆனால், மதுவுண்டு ஆடல் மகளிரின் உடல் அழகில் உள்ளம் மயங்கித் தன் நிலை மறந்துகாமம் மிகுந்து நின்ற அவன், சினந்து சென்ற தேவியின் ஊடல் தணிவிக்க முனைந்து நிற்கையில் அவன்வாய் குழறி விட்டது அவன் நா தடு

மாறி விட்டது. அவன் சொல்லக்கருதிய கருத்து ஒன்று; நானின் தடுமாற்றத் தால் வந்த சொல் வேறொன்று. பின்னோக்கி வளைந்து சென்று நடு அண்ணத் தைத் தொட வேண்டிய நா, முன் அண்ணத்திலேயே அதிர்ந்து நின்று விட்டது போலும், அதனால் நாமடி நிறுத்த ஒலி (Retroflex Stop) முன்னண்ண அதிர்வு ஒலியாக (Alveolar Trill) அமைந்து விட்டது எனலாம். [தொல்காப்பியர் கூறும் ஒலிப்பிறப்பே (தொல். எழு. 91, 93) சிலம்பின் காலத்திலும் இருந்ததாகக் கொள்வோமாயின், நுனி அண்ணத்தில் உற வேண்டிய நுனி நா, அணரி நுனி அண்ணத்தில் ஒற்றி விட்டது] இத்தடுமாற்றத்தால் 'கொண்டு' என்பது 'கொன்று' என்றாயிற்று. எனவே, "கொண்டச் சிலம்பு கொணர்க்" என்பதே "கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க்" என மாறிவிட்டது எனலாமன்றோ. இந்த ஒலி மாற்றம் கோவலன் உயிரையே கொன்று விட்டது.

இன்றும் இலங்கையில் றகரம் நுனி அண்ண நிறுத்த ஒலியாக (Alveolar Stop) ஒலிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

பரதம்

தாண்டவம் பன்னிரண்டில், கௌரி தாண்டவத்திற் பாவத் திலிருந்து பகரமும், சந்தியா தாண்டவத்தில் ராகத்தில் இருந்து ராகமும், ஆனந்த தாண்டவத்தில் தானத்தில் இருந்துதகரமும், ம் என்ற சுத்தியும் சேர்த்துப் பரதம் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

— பரதசேனாபதியம்

கல்லைக்குவித்துப் பெரிய கோவில்கள் ஏன் கட்டுகிறீர்கள்? தெய்வம் உள்ளாக்குள்ளே இருப்பதை அறியாமல் வீணாக ஏன் தொல்லைப் படுகிறீர்கள்?

— வேமன்னகவி

மனித இதயச்சுவர் கோயிற் தீர்த்தக் கிணறு போல் மிக ஒடுங்கிவிட்டது. அதனால் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை அசாத்தியமாகிறது.

— வாணி

உரை நடையில் இராமலிங்கனின் தொண்டு

சித்துவான் அ.நடேசமுதலியார், தமிழ்நிரிவுரையாளர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

வசன நடை என்பது மக்கள் பேசுவதைப்போல் எழுதிக் காட்டும் உரையாகும். உலக மொழிகுட்பலபலவற்றிலும் வசனநடை, அல்லது உரை நடை என்பது மிகப்பிர்பட்ட காலத்தில் தான் தோன்றி வளர்ந்திருக்கின்றது. இலக்கிய வரலாறுகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு மொழியிலும் உரை நடைகள் பிற்பட்ட காலத்தில் தோன்றின என்றுதான் சொல்லுகின்றன.

நமது தமிழ் மொழியில் பழங்காலத்தில் வசனநடை யிருந்ததாக “உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப” என்று முடியும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் முதலிய வற்றால் அறிகின்றோம்.

இந்த வசனநடை தமிழில் உரையாசிரியர்கள் காலம் முதற் கொண்டு நன்கு செழித்து வளரத் தொடங்கியது. ஆனால் இவ்வசன நடைகளில், எளிமைசிறு, சிறுவாக்கிய அமைப்புக்கள் இல்லாமையால் பொது மக்களுக்கும் இத்தகைய உரை நடைகளுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லாமற் போயிற்று எனலாம்.

கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் மேனாட்டாரின் தொடர்பு காரணமாக அச்சுயந்திரத்தின் உதவியோடு தென்னாட்டில் மொழியில் பலவகை முன்னேற்றங்கள் ஏற்படலாயின. அவைகளுள் வசனநடையாகிய உரைநடை வளர்ச்சியும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இப்படிப்பட்ட மறுமலர்ச்சிபெற்ற வசனநடையை அக்காலத்தில் வாழ்ந்த

வந்த பெரும் புலவர்கள் கையாண்டு அவைகளில் எளிமை, இனிமை, தெளிவு முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து மக்களின் மனதைக் கவர்ந்தார்கள். அவர்களுள் ஆறுமுகநாவலர் இராமலிங்க அடிகள், வேதஞ்சுகமபிள்ளை முதலியோர் சிறந்தவர்கள் எனலாம். இவர்களுள் திரு இராமலிங்க அடிகளாரின் வசன நடையில் தனிச்சிறப்புக்கள் சிலவற்றை இங்குக் கூறுதல் நலம்பயக்கும்.

இராமலிங்க அடிகளார் கடவுள் உணர்வு கைவரப் பெற்றவர் பொதுமக்களை மூடிக்கிடந்த கண்மூடிப் பழக்கங்கள், அறியாமையிருள் இவைகளை முற்றிலும் அகற்றி அவர்களை உய்விக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த சூறிக்கோளை அவர் பெற்றிருந்தார். எனவே அப்பொதுமக்களிடத்தில் தொடர்பு கொள்ளும் சிறந்த கருவியாக அவர்கள் வசன நடையைக் கையாண்டார்கள். அவர்கள் தமது வசன நடையில் ஏற்ற எளிமையும், இனிமையும் விளக்கமும் கொண்டு கூட்டிச் “செய்யுள் செய்யுள்” என்று அஞ்சியோடும் பொதுமக்களைத் தனது வசனநடையைக் காட்டிக் கவர்ந்தார்கள். அடிகளாரின் செய்யுள் வடிவங்கூட உரை நடையைப் போலவே தெளிவும் ஓசையுமும் எளிமைப்பண்பும் உடையனவாய் இருப்பதை யாவரும் அறிவர்.

என்றாலும் அடிகளார் வாழ்ந்த காலம் ஆங்கிலேயரின் தொடர்பும் செல்வாக்கு மீகுதியும் இருந்த காலமாகும். மேலும் அவர் வாழ்ந்த காலம் வடமொழி

யாகிய சமஸ்கிருதம் கற்றவர்களிடத்தும் மற்றவர்களிடத்தும் மீதிப்புக் குறையாது இருந்த காலமுமாகும். எனவே இராம லிங்கரது உரைநடையில் வடமொழி கலந்து ஓரளவு மணியோடு கலந்தபவளம் போல் காட்சியளிப்பதைக் காணலாம். இந்த நிலைக்கு அவர் வாழ்ந்தகாலமும் சூழ் நிலையுமே முக்கிய காரணங்களாகும்.

இராமலிங்கரது உரைநடையிற் காணப் படுவது பெரும் பெரும் சொற்றொடர்கள் என்பது குறிக்கத்தக்கது. தற்கால உரைநடைகளைப் பார்த்து விட்டு அடிகளாரின் உரை நடையைப் பார்க்கும் போது அவைகளில் காணப்படும் பெரும் பெரும் வாக்கிய அமைப்புக்கள் நமது கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவரது வசன நடையில் எழி மையும் இனிமையும் கலந்த சிறுசிறு வாக்கியங்களையும் காண்கிறோம். இதற் குக்காரணம், மிகக் கடுமையான உரை நடை எழுதிய உரையாசிரியர்கட்குப் பின்தோன்றி உரைநடை எழுதத் தோன்றியதேயாகும். இதனால்தான் முற்காலத்தின் சாயலாகிய கூட்டுச் சொற்றொடர் அமைப்பு இவர்தம் வசன நடையில் காணப்படுகின்றது. இன்னொரு பக்கம் சிறுசிறு வாக்கிய அமைப்புகள் காணப் படுவதற்குக் காரணம் பொது மக்கள் நிலைக்கு அவர் எழுதுகின்றார் ஆகையால் அது அக்கால வசன நடை மறுமலர்ச்சி, அல்லது வளர்ச்சியின் சாயல் எனலாம். இதவும் இவர்வாழ்ந்த காலத்தின் சூழ் லைப் பொறுத்த தேயாகும். அடிகளார் உரைநடையைக் கையாண்ட முறையில் ஒரு சில காண்போம்.

சீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தில் சீவகாருண்னியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். "அருள் என்பது கடவுள் தயவு. கடவுள்,

இயற்கை-விளக்கம், சீவகாருண்யமென்பது சீவர்கள் தயவு. சீவர்கள் ஆன்ம இயற்கை விளக்கம் இதனால் தயவைக் கொண்டு தயவைப் பெறுதலும் விளக்கத்தைக் கொண்டு விளக்கத்தைப் பெறுதலும் கூடும்" என்று அடிகளார் வசன நடையில் ஒரு பக்கி வருகின்றது. இதனில் மேற் குறிப்பிட்ட சிறுசிறு வாக்கிய அமைப்புக்களும் கருத்துத் தெளிவும் எளிமையும் காணலாம். இவ்வாறு அடிகளார் வசனநடையிருத்தல் கொண்டு அவரது வசனநடை பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஓர் பாலம் போட்ட இணைப்பான வசனநடை என்பதும் பழமையிலிருந்து புதுமைக்கு வரத்துடித்த வசன நடை என்றும் சொல்லலாம்.

அடிகளாரது வசன நடையில் மற் றொன்று கவனிக்க வேண்டிய செய்தி. அவரது வசனநடையில் செல்வாக்குப் பெற்ற பொருளைப் பற்றியது. அடிகள் சமயநெறிநின்று வாழ்ந்தவர். ஒழுக்க நெறியின் உறைவிடமாய் உயர்ந்தவர். சமயங்களின் பொதுமைக் கொள்கையும் தன், அறிவு விளக்கத்தால் கண்ட ஒழுக்க நெறியின் உயர்வுமே அவரது உரைநடை மேவிச் செல்கின்றது. சீவகாருண்ய ஒழுக்கம், சத்திய விண்ணப்பம், பெரு விண்ணப்பம் சிறு விண்ணப்பம் மனு முறை கண்டவாசகம் முதலாயினவும் சமயக் கொள்கை, ஒழுக்க நெறி, என்ற இரண்டையும் பற்றித்தான் பேசுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அறு விண்ணப்பத்தில் ஒரு சிறுபகுதி காண்போம்.

"எல்லாமுடைய அருப்பெருஞ்சோதி அற்புதக் கடவுளே! இது தொடங்கி எக் காலத்தும் சுத்தசன் மார்க்கத்தின் முக்கியத் தடையாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்

கற்ப விகற்பங்களும், வருணம், ஆகிரமம் முதலிய உலகாசாரச் சங்கற்ப விகற்பங்களும் எங்கள் மனதில் பற்றாத வண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும். சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தின் இலக்கியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித் தருளல் வேண்டும். எல்லாம் ஆகிய தனிப்பெருந்தலைமை அருட் பெருஞ் சோதியாண்டவரே! தேவரீர்! திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!! என்று வசனநடை வரைகிறார்கள்.

இதில் இவரது சமயக்கொள்கை தெளிவாக விளங்கி நிற்கின்றது. அதற்காக அவர்பயன் படுத்தியிருக்கின்ற பெரும் பெரும் வாக்கிய அமைப்பே இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

அடுத்து நித்திய ஒழுக்கம் என்னும் பகுதியில்: நம்மை நஷ்டம் செய்வது நான்கு. அவையாவன ஆகாரம், மைதுனம், நித்திரை, பயம். ஆதலால் இந்நான்கிலும் அதிக ஜாக்கிரதையாக இருத்தல் வேண்டும் இந்நான்கிலும் முக்கியமானவை ஆகாரம், மைதுனம். இவ்விரண்டிலும் முக்கியமானது மைதுனம். ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் அதிஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இராவிடில் தேகம் அதிசீக்கிரத்தில் போய்விடும். முத்தியடைவதற்கு இம்மானிட தேகமே தக்கதாயும் வேறுதேகத்தாலதை அமைவது அரிதாயும் இருப்பதால் எவ்விதத்திலாயினும் தேகம் நீடித்திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்” என்று எழுதுகிறார்கள்.

இப்பகுதியில் அடிகளாது ஒழுக்க நெறியின் ஒருபகுதியைக் காணலாம். ஒழுக்க நெறி என்பது கசப்பான நல்ல மருந்து. அதைத்தேனில் குழைத்துக் கொடுப்பதுபோல இவ்வாறு எளிமையாகவும், இனிமையாகவும், கடுஞ்சொற்கள் இன்றியும் மெல்லிய நடையால் சொல்லுகின்றார் அடிகளார். இதனைத் தண்ணென்று ஒழுக்கந்தாங்கிய உரைநடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். அடிகளாரின் இச்சிறப்பினையேதான் “நல்ல சாளமான உரைநடை (Good Flowing Style) என்று M. S. பூரணலிங்கம் பிள்ளை முதலியோர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்.

அடுத்து அவரது வசன நடையின் அமைப்பிற்கும் வசனநடையில் விண்ணப்பிக்கும் பெருந்திறமைக்கும் தமிழ்மீது கொண்டிருந்த பற்றிற்கும் ஒருங்கே ஓர் எடுத்துக்காட்டு பெருவிண்ணப்பம் என்ற பகுதியில் இறைவனிடம் அவரது பெருங்கருணைத்திறத்தினை விண்ணப்பம் செய்கிறார்கள்.

“கடவுளே! குமாரப் பருவத்தில் என்னைக் கல்விபயிற்றும் ஆசிரியான்றியே என்தாத்தில் பயின்று அறிதற்கு அருமையாகிய கல்விப்பயிற்சியை, எனது உள்ளத்தேயிருத்தி பயிற்றுவித்தருளினீர். இடம் பத்தையும், ஆரவாரத்தையும், பிரயாசத்தையும், பெருமறைப்பையும், போதுபோக்கையும் உண்டுபண்ணுகின்ற ஆரிய முதலாகிய பாஷைகளில் எனக்கு ஆசை செல்லவொட்டாது தடுத்து, பயிலுதற்கும் அறிதற்கும் மிகவும் இலேசுடையதாகவும், பாடுதற்கும் துதித்தற்கும் மிகவும் இனிமையுடையதாகவும், சாகாக் கல்வியை இலேசிலே அறிவிப்பதாய்த் திருவருள்

வலத்தால் கிடைத்த தென்மொழி ஒன்ற னிடத்தே மனம் பற்றச் செய்து அத் தேன்மொழிகளால் பவ்வகைத் தோத்தி ரப் பாட்டுக்களைப் பாடுவித்தருளினீர்” என்று கூறி உருகுகிறார்கள்.

இதனுள் தமிழ் மொழியைப்பற்றிய இவரது மதிப்பும் அகணைத் தென்மொழி என்று உரிமைபாராட்டிச் சொல்வதனையும் காணலாம். கற்பதற்கு இனிமையும் சொல்லித்துதித்தற்கு ஏற்ற வசன நடை இனிமையும் கொண்டது தமிழ் என்று குறிப்பாக அவரே புலப்படுத்துவதனையும் காணலாம். இந்தப்பந்தியில் அவர்குறிப் பிட்ட இலேசான தன்மையும் இனிமையும் இவர்தம் தமிழ் உரைநடை முழுமையும் காணப்படுகின்றன.

இராமலிங்க சுவாமிகள் வசனநடையிலே மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வசனநடைக்கு வெளிப்படையாகப் பாடு பட்டவர் என்றும் சொல்லலாம். ஆறுமுக நாவலர் போன்றார் வசன நடையின்மேல் அக்கறை கொண்டு பொது மக்கட்குப் பயன்படும் வண்ணம், திருவிளையாடற் புராணம் பெரிய புராணம், இவைகளை வசனமாக்கியது போல் அடிகளாரும், பாடல்களை வசனமாக்கித் தனது வசனநடை வேட்கையைப் புலப்படுத்தி யுள்ளார்கள் பெரிய புராணத்தில் உள்ள “திருவாவூர்ச் சிறப்பில் கண்ட மனு நீதிச்சோழன் கதையை” மனுமுறை கண்ட வாசகம் என்ற பெயரில் அடிக ளார் உரைநடையாக்கி தமிழிலுக்கு ஈந்து பெருமை செய்தார்கள் அஃது இன்றும் எல்லோருடைய உள்ளத்தை யும் உருக்கும் ஒரு சிறந்த உரை நடை நூலாக விளங்குகிறது.

உலகெலாம் என்று தொடங்கும் பெரியபுராண கடவுள் வணக்கப்பாடலுக் கும் வசனநடைமேல் நம்பிக்கைகொண்ட அடிகளார் “மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம்” என்று ஒரு வசனப்பகுதியால் விரிந்த உரைவிளக்கம் காட்டிச் சிறப்பித் திருக்கிறார்கள்.

நண்பர்கட்கு எழுதிய கடிதங்கள் என்ற பகுதி அறிவுரையாகவும், அறஉரை யாகவும் அமைந்து வசன நடையின் திறத்தை நன்கு காட்டுகின்றது. அவரது வசனநடை பற்றியும் அதுவே காட்டி நிற்கின்றது. இவைகள் எல்லாம் வசனநடை வளரவேண்டும் என்ற அடிக ளாரது ஆர்வத்தையே காட்டுகின்றது.

ஆனால் இக்காலத்துக் கண்கொண்டு தூயதமிழில் அவரது வசனநடையை எதிர் பார்த்தல் இயலாது. அவர் வாழ்ந்தகாலம் உரைநடையில் அப்போதிருந்த வளர்ச்சி அவர்பேச எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இவைகள் எல்லாம் இப்போது நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு உரைநடை யை எழுதமுடியாமற் செய்து விட்டது எனலாம்.

அடிகளார் வசன நடையிலிருந்து அவரது காலத்தில் தமிழ் வசனநடைமறு மலர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தது என்பதும் வடமொழிகலந்த மணிப்ரவாளம் செல்வாக்கு இழந்து கொண்டிருந்தது என்பதும் உரையாசிரியர்கள் காலக் கடுமையான விளங்காத வசனநடை மாறத்தொடங்கி விட்டதென்பதும் எல் லோர்க்கும், என்றும் விளங்குகின்ற எளிய, இனிய அடிகளாரது வசனநடை போன்றவற்றை தமிழகம் ஆதரித்து வா வேற்கத் தொடங்கிவிட்ட தென்பதும் பிறவும் இவரது வசனநடைகளிலிருந்து

அறியக் கிடக்கின்றது. இவைகட்கெல்
லாம் இன்று அடிகளின் தூல்களில்
காணக்கிடக்கும் வசனப்பகுதிகளே போ
திய சான்றாகும்.

வசனநடையில் ஆர்வம் காட்டி அதனைப்
போற்றி வளர்த்தார் எனல் நன்கு
பொருந்தும்.

இராமலிங்க அடிகளாரும் அவை
கட்கெல்லாம் காரணமாயிருந்து புதிய

இராமலிங்க அடிகளார் வசனநடை
வாழ்க!

பாரதி காணும் பெண் ?

கண்கள் இரண்டிருந்தும் காணுந்திறமையற்ற
பெண்களின் கூட்டமடி!—கிளியே!
பேசிப்பயனென்னம!

கவிதை—பாணி

பாடல்—நடை

சொல்லின் அடக்கந்தெரியாத இளவட்டங்களைப்பாணி என்ற
வார்த்தையால் ஏமாற்றிக் கொண்டு வருவது இன்று சகசமாகி
விட்டது. இவர் புதிய பாணியில் எழுதுகிறார். கவிதையில்
தனக்கென ஒரு புதிய பாணியை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்
என்ற முழுக்கங்கள் கேட்கின்றன. வெறும் பேய்த்தனத்தின்
வெற்று முழுக்கம். பாடல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குக் கவிதை
என்றார்கள். நடைக்குப்பதில் 'பாணி'யைப் பிடித்தார்கள்
கையைப் பிடிப்பவர்களால் கலையை வளர்க்கமுடியாது.

— வாணி

உலகவாழ்க்கையும் கவிதையும் சுதிசேர்ந்து நிற்கவேண்டும்

— தாகூர்

தெய்வப்பிறவி

திரு. மு. திருச்சிறுமப்பலம்

“ஐயோ அம்மா” என்று கதறியபடி, நீதிபதி தாசனின் காரின் முன் நடுரோட்டில் விழுந்தது ஒரு குழந்தை. தாசன் லாவகமாகப் பிரேக்கைக் கையாண்டு, காரை நிறுத்திவிட்டு இறங்கிக் குழந்தையை நோக்கி நடந்தார். வாழைப்பழத்தோலில் சருக்கி விழுந்த குழந்தையைத் தூக்கி நிறுத்தி விட்டுத் தடவிக்கொடுத்தார். தலையிலே சிறிது இரத்தம் வழியவே, அதைத் துடைக்க நிமிர்ந்த தாசன் அப்படியே ஸ்தம்பித்துவிட்டார். எங்கோ பார்த்த முகமாக இருக்கிறதே என்று யோசித்தார். இதுவா அவருக்கு ஞாபகம் வராது? நெஞ்சிலே நிறைந்த முகத்தை கண்களால் அடையாளம் கண்டு கொள்ளமுடியாதவரா நீதிபதி தாசன்? கண்டுவிட்டார். அப்படியே தாயை உரித்துவைத்திருக்கிறாளே என்று ஆச்சரியப்பட்டுப் பிரமைபிடித்தவர் போல் இருந்துவிட்டார். “ஏன்ம்மா பார்த்துவரக் கூடாது? ஐயாவான படியால் தப்பினாய்” “இந்தக் குழந்தைகளே இப்படித்தான், புண்ணிய வான் ஆனபடியால் நீ தப்பிவிட்டாய்” என்ற முகமன் வார்த்தையெல்லாம். அவர் காதில் ஏறவில்லை.

குழந்தையைத் தூக்கிக் காரில் அமர்த்திவிட்டு, “ஸ்ராட்” செய்தார் வண்டியை. மெல்லவே கதையையும் தொடக்கினார்.

“உன் பெயரென்னம்மா”?

“அன்பரசி”. “அன்பரசி” இது அவர்மனதில் சஞ்சலத்தைக் கிழப்பிவிட்டது. அவரும் அவளும் ஒருநாள் எதிர்கால வாழ்க்கையைப்பற்றிக் கனவுகண்டபோது, அவர் கேட்டார். “சுமதி, முதல் குழந்தைக்கு என்ன பெயரோ” அவள் பட்டுக்கன்னம் நாணத்தால் சிவந்திட, விழி குனிந்திட பவளவாயில் சிரிப்பொதுங்கி “அன்பரசன்” என்றாள். அவர் குறும்பாக “பெண்ணென்றால்? என்று கேட்க “அன்பரசி என்ற பதில் வந்தது.

“ஒன்றுமட்டுமா அல்லது இரண்டா”?

“சரியான குறும்பு! போங்கள் அத்தான்”?

“மக்கும் எனக்கு இரண்டு வேணும்”?

“சரி தந்தேன்” என்றபடி தலைகுனிந்துவிட்டாள். அத்துடன் ஒன்று ஆண் மற்றது பெண் என்ற நிபந்தனையையும் போட்டுவிட்டான். “எனக்கு என் சுமதியைப்போல ஒன்று வேணும்”

“எனக்கு மட்டும் என்னவாம் என் ராஜாவின் நினைவுக்கு.....அவள் முடிக்கவில்லை. தாசனின் சிந்தனை கலைகிறது. வழிந்தோடும் கண்ணீரைக்

கைக் கைக்குட்டையாற் துடைத்துக் கொள்கிறார். சரி எங்கேயம்மா இருக்கிறீர்கள்”

“மக்கொலம் ரோட்டில் 27 வது வீட்டில் மாமா”

டாக்டரின் டிஸ்பென்சரியிலிருந்து மீண்டும் புறப்பட்ட கார், அன்பரசிக்கு மருந்துகட்டியபின், “ஏனம்மா உன்னைக் கூட்டிச்செல்ல உன் அப்பா வரவில்லையா? “அவர் வரார் மாமா. அவருக்கு நைட்கிளப்புத் தான் கதி. சூடிவெறியுடன் வந்து வீட்டிலே அம்மாவுடன் ஒரே சண்டை மாமா. எனக்கு வீட்டிலிருக்கவே பிடிப்பதில்லை”.

“ம்” என்ற பெருமூச்சுடன் வண்டியைச் செலுத்தினார். இதோ மக்கொலம் வீதி வந்துவிட்டது. 27 வது வீடும் நெருங்கிவிட்டது. கதவைத் திறந்து “நீ போய்விட்டு வாம்மா”

“சரிமாமா டாடா” என்றுவிட்டுக் குழந்தை ஓடிவிட்டாள். “அம்மா! அம்மா!! இங்கே வாயேன். இந்தமாமாதான் என்னை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றி அழைச்சிட்டுவந்தாரம்மா” குழந்தையின் குரல்கேட்டுவெளியில் ஓடிவந்தாள் சுமதி. காரைநோக்கி நடந்து செல்லும் அந்த வளர்ந்த உருவத்தைக் கண்டுவிட்டாள். நெஞ்சமே துணுக்குற்றது. கண்ணீர் கடலாகப் பெருக்கெடுத்தது துடைத்துக்கொண்டே.....

“அன்பரசி உன் மாமாவைக் கூப்பிடு, காப்பி சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகச்சொல்” என்றான்.

மாமா! மாமா, காப்பிசாப்பிட்டுப்போயேன் மாமா? இதைக்கேட்டுத் திரும்பியது அந்த உருவம். இதென்ன! தாசன் கூட அழுகிறாரே.

“எனக்கு வேண்டாம்மா. நான் இப்பதான் சாப்பிட்டேன்” என்று விட்டு அன்பரசியின் கன்னத்தில் ஓர் நட்புமுத்தம் கொடுத்துவிட்டுப் புறப்பட்டார். பிளிமத் பறந்தது. சுமதி விழி நீர்வடிய இன்னும் அசையாத சிலைபோல, ஆடாத பதுமைபோல நின்றன்கொண்டிருந்தாள். கடந்த காலச் சம்பவங்கள் சினிமாபோல மனத்திரையில் ஓடின. தாசனின் மடியிலே படுத்திருந்தாள் சுமதி. அவன் அன்போடு தலையைத் தடவிவிட்டான். சுமதி - சுமதி என்று கூப்பிட்டான். சுமதி நன்றாகத் தூங்கிவிட்டாளோ, பாசாங்கோ என்பது புரியவில்லை. அவன் பாராத நேரத்தில் கண்திறந்து பார்த்துவிட்டாள் பாவை. “சாகசக்காரி. ஏமாற்றவா நினைத்தாய்” என்று நெருங்கவே. இருவரும் சிரித்துவிட்டனர். காட்சி மாறுகிறது. சம்பவக் கனவில் திழைத்திருந்த சுமதியை அன்பரசியின் குரல் இவ்வுலகிற்கு இழுத்துவந்தது.

“அம்மா அந்த மாமா எவ்வளவு நல்லவர். எனக்குக் காயம்பட்டதும் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துப்போனாரம்மா. வழியில் ஐஸ்க்ரீம் வாக்கித்தந்தாரம்மா. இந்த மாமாவே எங்கள் அப்பாவாக இருந்தாலென்ன?

சுமதி விசம்பல்களுக்கிடையே “இவர் உன் அப்பாவாக வரவேண்டிய தெய்வப்பிறவி” என்று கூறிவிட்டு நகர்ந்தாள். சிறுமிக்குத்தாய் சொல்வது புரியவில்லை. புரியுமா?

“கலையும் கலைஞனும்”

“ஓவியர் ஆகப் பிரமணியம்”

‘கலை’ என்பது நாம இயல்பாகப் பிரித்துணரும் ‘உருவமைத்தற் குரிய’ (Plastic) அல்லது ‘பார்த்தற்குரிய’ (visual) கலைத் தொழிற்பாடுகளுடன் தொடர்பான ஓர் சொல். சரியாகக் கூறின் இன்னிசையும் (music) இலக்கியமும் (literature) கலையுடன் ஒன்று சேர்க்கப் படவேண்டியவை. எல்லாக் கலைகளும் இன்னிசையின் ‘லயநய’ நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டவை. ஆகவே இன்னிசை ஒன்றே வேறெவ்வித நேரடியான சாதனங்களின்மீது இரகசிகர்களை இன்புறச் செய்யவல்லது. சிற்பி சிற்பவேலைகள் மூலமாகவும், புலவன் காவிய மூலமாகவும், ஓவியன் வண்ணங்கள் மூலமாகவும், தத்தம் கருத்துக்களை வெளியிடுகிறார்கள். ஓர் கலைத் தொழிற்பாட்டை (a work of art) உருவாக்குவதற்கு இசையமைப்பாளனுக்கு மாத்திரம் மற்றும் கலைஞரைப் போலல்லாமல் தனிப் பெரும் வாய்ப்புண்டு. எல்லாக்கலைஞரும் மற்றோரை இன்புறச் செய்யும் நோக்க மொன்றுடனேயே இயங்குகின்றார்கள். ஆகவே, இன்பமூட்டும் கலைத் தொழிற்பாடுகளை உருவாக்கும் எத்தனத்தான் ‘கலை’ என்றொருவாறு கூறலாம். இன்பமூட்டும் கலைத்தொழிற்பாடுகள் எங்கள் அளகைகளாகும் (sence of beauty) புலன்களுக்குத் திருப்தியளிக்கின்றன. இவற்றின் ஒன்றோடொன்றுள்ள இணைவுகளால் ஏற்பட்ட இசைவு (rhythm) அல்லது ஒற்றுமை (unity) எமது அறிவுணர்ச்சி (perception) மாத்திரையில் கண்டு சுவைபிறக்கும்போதே உண்மைத் திருப்தி ஏற்படுகின்றது.

புலன்களுக்கு எட்டுகின்ற வெளித்தோற்றம் (shape), மேற்பரப்பு (surface) பொருட்கூட்டம், (mass of things) ஆகியவற்றின் ஊக்குவித்தலினால் மனிதன் சலன மடைகிறான். அத்துடன் சமனிகித பாகங்களின் (proportion) ஒழுங்கிலமைக்கப் பெற்ற மேற்படி தோற்றம், பரப்பு, பொருட்திரட்சி ஆகிய இவைகள் ஓர்வித இன்பவுணர்ச்சியைக் களறிவிடுகின்றன. அப்படியான ஒழுங்கிலமைக்கப் பெறுதலை இன்பவுணர்ச்சியைத் தட்டியெழுப்புவதில்லை சிலவேளைகளில் வெளிப்படையான நின்மதி யின்மையையும். வெறுப்புத் தன்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றன. களிற்புணர்ச்சி நிலைதான் அழகை நுகரும்நிலை. அழகின்மையை நுகர்வது இதனெதிர்ப் புலனுணர்வு. பொருட்களின் சமனிகிதபாக நிலையைச் சிலருணர முடியாமற் போவதுபோல் வண்ணங்களின் பாகுபாட்டை (colour-blind) உணரமுடியாமலும், தோற்றம் - பரப்பு - திரட்சி இவைகளை உணரமுடியாமலும் சிலருளர். இவர்கள் உடலாலும் உளத்தாலும் விருத்தியடையாதவராவர்.

கலையைப்பற்றிய நம்மனேகரின் பொய்யறிவு (Mis Conceptions) கலையென்னும் சொல்லையும், அழகு என்னும் சொல்லையும் உபயோகிப்பதில் தெளிவான — உறுதியான நிலையை வகிக்கமுடியாத குறைபாட்டாலேயே ஏற்படுகின்றது. அழகாயிருப்பவையெல்லாம் கலையென்று நாமெப்பொழுதும் மேற்கொள்ளுகிறோம், அல்லது எல்லாக் கலைகளும் அழகானவை

யென்றும், அழகற்றவை கலையல்ல வென்றும் தீர்மானித்து விடுகிறோம். கலையை இரசிப்பதில் ஏற்படும் இச்சங்கடமான நிலைக்கு அழகையும் கலையையும் பிரித்தறிய முடியாத நிலை தான் அடிப்படையான காரணமென நாம் கூறின் மிகையாகாது. இன்பக் கலைகளில் தீவிர நுண்ணறிவு படைத்தவர் கூட மேற்படி கோட்பாட்டைப் பொதுவாக உண்மையெனத் தம்மையறியாமலே, சில குறிப்பான இடங்களில் கலை அழகற்றிருக்கும் போது, ஏற்றுக்கொள்ள நேரிடுகிறது. கலை அத்தியாவசியமாக அழகான தொன்றாக இருக்கத்தேவையில்லை இதைநாம் திருப்பியும், திருப்பியும் திணித்துக் கூற வேண்டியதில்லை ஏனெனில், இம்மயக்கமான நிலையை நாம் தெளிவு படுத்துவதற்குச் சமூக அல்லது வரலாற்றுச் சரிதைகளையும் புரட்டிப்பார்ப்போமானால் பெரும்பாலும் கலை என்பது ஒரு அழகற்ற பொருளாகவே இருந்து வந்திருக்கிறதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கலாம்.

உளத்தில் களிப்புணர்ச்சியூட்டும் பொருள் அழகானது. எனச் சில வேளைகளிற் சுலபமாகக் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள் சிலர். இதன் விளைவாக உண்ணுவதும், முகர்வதும் மற்றும் உடற்பாட்டுணர்ச்சி வயப்பட்டவையாவும் 'கலை' என்றுநாம் ஏற்றுக் கொள்வோமானால் அது மிகவும் பொருத்த மற்றதாகும். இதற்கு இயல்புணர்ச்சி (Nuition) தான் சரியான கருத்தென நாம் உறுதி கூறலாம். கலை ஏதாவதோர் குறித்த இலட்சியத்தை உருவடிவிலமைத்துக் காட்டும் கருத்து வெளிப்பாடல்ல;

கலைஞன் உருவடிவிலுணரும் கற்பனை இலட்சியம்தான் கலை. கலைத் தொழிற்பாட்டி லீடுபடுவோர் வாழும் மனிதர். அவர்கள் மூன்றுபடிகளைத் தாண்டிச் செல்ல நேரிடுகிறது. முதலாவதாக—வண்ணம், ஒசை, பாவனைகளின் தரங்களைப்பற்றிய அறிவுணர்ச்சியும், இன்னும் பலவரையறுக்க முடியாத சிக்கலான உடற்பாட்டுணர்ச்சிகளின் எதிர்த்தொழிற்பாடுகளும்; இரண்டாவதாக, அப்புலணுணர்ச்சிகளைக் களிப்பூட்டும் வடிவங்களாகவும் (Shapes) படிவங்களாகவும் (Patterns) ஒழுங்காக அமைத்தல், இன்பக்கலையுணர்ச்சி மேற்படி இரண்டு முறைகளோடும் முடிவடைவதாக இருந்தாலும் அங்கு மூன்றாவது நிலையொன்றிருப்பதையும்றிய முடிசின்றது. இந்நிலை நாம் முற்கூறியவாறு ஒழுங்கிலமைத்த புலனுணர்வுகளை ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் உள்ளக்கிளர்ச்சியுடன் தொடர்புபடுத்தலாகும். கருத்து வெளிப்பாடு தான் கலையென்று கூறுவது இவ்விடத்தில் மிகவும் பொருத்தமானது. இக்கருத்துப் புறப்பாடு இயற்கையான மனக்கிளர்ச்சியின் எதிர்த் தொழிற்பாடுகளைக்குறிப்பதாகும். கலைஞன் ஒழுங்கு விதிகளுக் கொப்ப வடிவத்தைப்பெறுதலே ஒருவகையான கருத்து வெளிப்பாடு. அளவை (Measure) சமநிறை (Balance) லயம் (Rhythm) இசைவு (Harmony) முதலிய மதிதுண்கலைப் பதங்களால் intellectual Terms) வடிவத்தைக் கூறுபடுத்திக் கூறினாலும் வடிவத்திலுற்பத்தியிடம் இயல்புணர்ச்சியாகும். உள்ளக்கிளர்ச்சியை ஒருவழிப்படுத்தி, வரையறுத்து, அமைக்கப்படுவதே வடிவம். ஓர் கலைத் தொழிற்பாட்டில் அமையும் வடிவம், அதன்

அல்லது சிறந்த ஓர் ஆக்கசக்தியை வளர்ப்பதற்கு உள்ளக் கிளர்ச்சி கலைப் பண்படுத்துவதுதான் கலை எனவும் சிறப்பிலக்கணம் வரையலாம்.

ஒரு கலைத் தொழிற்பாட்டின் உண்மையை ஆராய்வதற்குப் பதி

லாக வண்ணச் சித்திரத்தை யே விரும்புவது அனேகரின் வழக்கம். பார்வை யோடு தொடர்புள்ள கலைகளுள் (Visual arts) வண்ணச்

ஓவியர் மணியத்தன் எழிலழிக்க எண்ணெய் வண்ணச்சத்தரம் சித்திர இலங்கை கலைச்சங்கத்தினரால் (Ceylon Society of Arts) பாராட்டி மூன்று மாதங்களைப் பெற்றது. மேற்படி சங்கம் முதனை சீன அரசாங்கத்துக்கு ஒன்று, மனுப்பி தந்த இடத்தைக் கொடுத்துக் கௌரித்தது.

'இன்பக்கலை' களுக்கும் (Fine arts), பிரையோகஞ் செய்யும் கலை களுக்கும் (applied arts) உள்ள பேதமை அழிவுக் கேதுவான தொன்று. அழகைப்பற்றி மூன் கூறியவற்றி விருந்து, ஓர் கலைத் தொழிற்பாடு விலையுயர்ந்த பொருட்களால் அமைக்கப் பெற்றிருந்தாலும், அல்லது அதன் பருமன் எவ்வாறு யிருந்தாலும்,

அல்லது அதை நாம் உபயோகிக்கும் நோக்கமே எதுவாயிருந்தாலும், மேற்படி அழிவுத்தன்மை எக்கலைத் தொழிற்பாட்டிலும் நிலைத்திருக்கத்தான் செய்கிறதென்பது கண்கூடு, உதாரணமாக, எலும்பிலும் பார்க்கத் தந்தம் பரிசு உணர்ச்சிக்கு இன்பநச்சுறுத்தி. இதே போல் கம்

பளி யி
லு ம
பார்க்
கப் பட்
டும், பா
ரி ஸ்
சாந்தி
லு ம
(plaster of paris)
பார்க்
கசெஞ்
சல
வைக்
கல்லும்
(porphyry) க
வரிப்பை
அதிக
ரிக்கின்
றன .
ஆனால்
இத்
தன்

மை இவ்வாறு கவிருக்க ஒருகலைத் தொழிற்பாடு எப்பொருளி விருந்து ஆக்கப் பெறுகிறதோ அப்பொருளின் தரக்குறைவையும், ஆற்றலின்மையையும் குறிப்பாக வெளிப்படுத்தாது அப்பால் கடந்து சென்றுவிடுகின்றது. ஒருகலைத் தொழிற்பாட்டை நாம் பல்வேறு பகுதிகளாற் கூறுபடுத்திவிளக்கலாம். ஒருகுறித்த

வெளித்தோற்றத்தையும், அதன்வெவ்வேறு பாகங்களின் ஒழுங்கான அமைப்பு முறைகளையும், பார்வைக்குரிய நிலையையுமே அடக்கியுள்ளது.

இரேக்க தத்துவ ஆராய்ச்சியின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே கலையில் கேத்திரகணித விதிகளடங்கியுள்ளனவா அல்லவா என்ற உண்மையை அறிவதற்கு மனிதரே தத்தனித்து வந்திருக்கிறார்கள். அது எப்படியாயின் இசைவு (Harmony) என்பது கலையாயின், அல்லது அவ்வசைவு அதற்குரிய சமஸ்கித பாகங்களை நன்கு அவதானிப்பதால் ஏற்பட்டதாயின் இச்சமஸ்கிதபாகங்கள் வரையறுத்து நிலைநிறுத்தப் பெற்றவை என்பது புலனாகின்றது. இரேகை கணிதத்தில் டங்கும் சமஸ்கிதபாகப் பொருத்தம் பலதூற்றாண்டு காலமாக கலையில் மறைந்திருக்கும் (Mystery of art) பொருளை வெளிப்படுத்தும் திறவுகோலாக கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இயற்கையிலும் செயற்கையிலும் உலகப்பொதுவான ஒரு சாதனமாக இவ்விதி பிரயோகிக்கப் பெற்றுவருகிறது. மாதிரிப்படிவம் (Pattern) ஒன்றே தனித்து ஓர் கலைத் தொழிற்பாடாக அமைய மாட்டாது. ஓர்கலைத் தொழிற்பாடு எப்போதும் ஏதோ ஒருமாதிரிப் படிவத்தைத் தன்னுள்ளடக்கியிருந்தாலும், எல்லாமாதிரிப் படிவங்களும் கட்டாயமாகக் கலைத் தொழிற்பாடுகளென்று கருதப்படத் தேவையில்லை. கலைத்தொழிற்பாடு ஓரளவு பொதுவாக ஒருசிக்கலான பொருள். மிகச் சுலபமாக வரையக்கூடிய வட்டங்களும் கோணங்களுமுடைய ரேகை கணித வடிவங்களை யடக்கிய

மாதிரி வடிவங்களுக்கு மேற்குறித்த விதிமுறைகள் விலக்கானவை. ஓர்குறித்த கட்டுக் கோப்பினெல்லைக்குள் (Within a limited frame of repesence), கிரம ஒழுங்கிலமைக்கப் பெற்றதுதான் மாதிரிப்படிவம். இதில்தோற்றம் முதல்விதிதான் அங்கப் பொருத்தம் (Symmetry) அல்லது 'சீர்ப்பொருத்தம்' கலைத் தொழிற்பாடு கற்பனைத் தொடர்பான ஓர் குறியீடு. மையக்கவர்ச்சியை (Centre of gravity) ஒத்தது. இப்புள்ளிக்குறியீட்டைச் சுற்றி இரேகை பரப்பு, கூட்டுப்பொருளாகிய இவை தேவையானவளவில் செறியப் பெற்று கலங்காத சமநிறையில் (Equilibrium) திறம்பட உறைகின்றன. இசைவையேற்படுத்தும் நோக்கத்தினாலேயே இவ்வமைப்பு முறைகளைக் கையாள நேரிடுகிறது. ஆகவேதான் 'அழகு நுகர்ச்சி இசைவினால் ஏற்படுகின்றது'.

'ஆண்மையின் விடுதலை' யே (liberation of the personality) கலைத்தொழிற்பாடு எனவும் சிலவேளைகளில் விளக்கந்தரப்படுகின்றது. சாதாரணமாக, எமது உணர்ச்சிகள் தடுக்கப் பட்டு அடக்கப்படுகின்றன. (repression) ஓர் கலைத் தொழிற்பாட்டை நாம் சிந்திக்கும் போது ஓர் விடுதலையுணர்ச்சியுடனே உண்டாகின்றது. இவ்விடுதலையோடு (உணர்ச்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்றதுதான் அனுதாபம். ஓர்வகைமேன்மை உணர்ச்சியும் (sublimation) உதிக்கின்றது. ஆகவே கலை ஒரு விடுதலை; உணர்ச்சியைச் சுருக்கப் பாதையில் திருப்பிவிடுவதுதான் கலை;

சித்திரத்தின் இயல்பான மூலகங்
களை (physical elements) தனித்
தனியே எடுத்து அவற்றினென்றுக்
கொன்றுள்ள தொடர்புகளைப் பிரித்
துச் சிந்திப்பது நன்று. அனேக
மாக அங்கு ஐந்து மூலங்களுள்
இரேகையம் (rhythm of line)
வடிவங்களின் கூட்டு (mass of
things) ஆகாய வெளி (space) ஒளி
யும் நிழலும் (light and shade)
வண்ணம் (colour) என்பன. புறவு
ருவ ரேகையால் அடக்கப்படுவது
வடிவம். உயிரற்றுப் போன வற்றை
தவிர, இப்புறவுருவ இரேகை தனக்
குள்ளோர் லயநயத்தை அடக்கிவைத்
திருக்கிறது. வடிவங்களின் கூட்டு
ஆகாய வெளி, ஒளி நிழலாகியவை
யொன்றோடென்று நெருங்கிய தொ
டர்பிலாலோசிக்கப் படவேண்டியவை.
கெட்டி (solid space) அல்லது திட
மான ஆகாய வெளிதான் கூட்டுப்
பொருள். ஆகாய வெளியோடிக் கணந்த
கூட்டுப் பொருளின் பாற்பிறப்பது
தான் ஒளியும் நிழலும், கூட்டுப்பொரு
ளின் எதிர்க் கருத்தே ஆகாயவெளி
யென்பது சிறப்பக்கலையில் இத்தன்
மைகள் மிகவும் தெளிவாக அமைந்
திருக்கின்றன. உருவங்களைத் தொகு
த்தமைக்கும் போது, இயற்கைத்
தோற்றக் காட்சிகளின் விபரங்களை
வண்ணச் சித்திரமாகத் திரையில்
தீட்டும்போது இதே சிந்தனைகளை
நாம் வரவழைக்கிறோம்.

கலைஞன் கையிலுள்ள இரேகை
யின் சக்தியால் (potentiailty of line)
அசைவும், திரட்சியும் புறப்படுகின்
றன. ஏற்றவாறு இரேகையை ஒழுங்கு
செய்யும் போது லய-நயம் பிறக்

கின்றது. தானாகவே அசையவோ,
அல்லது நாட்டியம் ஆடவோ இரே
கையாலியலாது. ஆகவே நாமே இரே
கையின் வழியாக நாட்டியமாடுவதா
கக் கற்பனை செய்கிறோம். இரேகை
யின் தரம் திடப்பொருளை அல்லது
கூட்டுப்பொருளை வெளிப் படுத்தும
தன் அளவையிலேயே தங்கியுள்ளது.
இரேகை ஒளியத்தினோர் வகைச்
சுருக்கெழுத்து முறை என்று கூறு
வது மிகவும் பொருத்தமானது.

‘தொனி’ (tone) என்னும் சொல்
ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கலைகளுக்குச்
சேவை செய்கிறது. இன்னிசையில்
இது முதன் முதலாக உபயோகத்
துக் கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
ஆனால், கலையைப்பற்றி விமர்சனங்
களும் கண்டனங்களும் தோன்றிய
காலத்திருந்தே வர்ணச் சித்திரங்க
ளுக்கு இது பெரிதுமுபயோகப் பட்டு
வருகிறது. பொருட்களாண்மையிலும்
தூரத்திலுமிருக்கு போது, அவற்
றின் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தொட
ர்பையும், (relation.) திட்டமான
மேட்டுப் பள்ளங்களையும் (relief)
ஒளியத்தின் கலைமையாயிருக்கும்
ஒளியுடன் இருளையும் சரியான
முறையில் தொடர்புபடுத்தித் தீட்
டிக்காண்மித்தல் தான் வண்ணத்
தொனி என்பது. அத்துடன், வெவ்
வேறு அளவுகளில் தோற்றும் அதே
ஒளியை உடனடியாக உணரமுடியு
மாறு நிழல்களின் வண்ணங்களுடன்
ஒலிகளின் வர்ணங்களை இணைத்துக்
காண்பிப்பதும் தொனியின் பண்
பைச் சேர்ந்தது.

ஒளி (light) நெகிழுந்தன்மையு
டையது (fluid,) அத்துடன் அது

இடம் மாறிமாரித் தோற்றமளிக்கும் விசித்திரத் தன்மையுடையது. அது தன் வீழ்ச்சித் திசையின் கோணத்தையும், தீவிரத்தினளவையும் எப் பொழுதும் மாற்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. வெண்மை, கருமை ஆகிய இவ்விரண்டின்குடைய முனைகளுக் கிடையில் படிக்கிரமமுறையில் (graduation) காண்பிக்கப்படுவது ஒளி. இரேகையினால் தெளிவும் (clarity) சக்தி பொருந்திய லயமும் (dynamic rhythm) தரப்படுகிறது. அத்துடன் கூட்டு அல்லது கட்டிப் பொருளோவென்று குறிப்பாலுணர்த்தப் படுகிறது. இக்கூட்டுப் பொருளுக்கு வண்ணத் தொனி, வெளித் தோற்றக் கருத்தை அமைத்து சித்திரத்தின் நிறைவை ஏற்படுத்துகிறது.

ஆதி மனிதன் வண்ணத்தை உபயோகித்த முறைக்கும் தற்கால மனிதனின் முறைக்கும் வேறுபாடுகள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. குறியீடுகளின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குவதற்கு ஆதிமனிதன் வண்ணத்தை உபயோகித்தான். மரம் மண்ணிறமாகவும், எரிமலை கருமையாகவும், இயல்பான ஆகாயம் நரைநிறமாகவும் இருந்தாலும், குழந்தை அதைப் பின்பற்றுவதில்லை. மரத்துக்குப் பசு நிறத்தையும், எரிமலைக்குச் செம்மையையும், ஆகாயத்துக்கு நீலத்தையும் குழந்தை பூசுவது போற்றின் ஆதி மனிதனின் வண்ணத்தை உபயோகிக்கும் முறை காணப்பட்டது.

தொனியின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு அவதானித்துக் கருத்தில் ஏற்றிக் கொள்வதால் இசைவு ஏற்படு

கிறதென்பது ஒரு உண்மை. எப்பொழுது ஒவியன் ஒளிகிழல் தொடர்பாகத்தன் பொருட்களை நோக்க ஆரம்பிக்கிறானோ அப்பொழுதே தொனியின் முக்கியத்தையும், அதனுடனணைத்து வரும் ஒளியின் தீவிரத்தையும் பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பிக்கின்றான். இத் தொனியின் அளவையை அல்லது ஒளியின் தீவிரத்தை ஒவியத்தின் பொதுவான ஒளியுடன் வண்ணங்கள் தொடர்புபடுத்தி வைக்கின்றன. இதன் விளைவாக வண்ணங்கள் தேவையான அளவுக்கு மட்டுப்படுத்தப் படுகின்றன.

வண்ணத்தைத் தூய்மையாக உபயோகிப்பது, வண்ணத்தின் நிமித்தமே வண்ணங்கள் கலப்பில்லாமுறையில் தூய்மையாக எடுக்கப் பெற்று, ஒளியினதும், மேற்பரப்பினதும் சம்பந்தமாக, ஒற்றுமைப் படுத்தி ஒர்படிவம் அமைக்கப்படுகிறது. அலங்காரம் செய்வதுதான் இப்படிச் செய்வதின் முக்கிய நோக்கம். ஒழுங்கான-நற்சுவாவம் படைத்த எல்லாமனிதரும் வண்ணத்தைக் கண்டுகளிக்கிறார்கள். ஆகவே மனித உள் ளத்துக்கு நிரந்தர அமைதி அளிப்பதற்கும், அதைக் குதுகலிக்கச் செய்வதற்குமே வண்ண மென்ற ஒரு பொருள் படைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது யாவராலும் உணரப்பட வேண்டிய ஒருண்மை.

பூர்த்திசெய்யப் பெற்ற ஓர்கலைத் தொழிற்பாட்டில் அதன் மூலகங்கள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்மை யென்னும் சிறப்பியல்பினால் மூலகங்கள் முரணின்றி இணைபிரியாது ஒன்றியிருக்கின்

நான் ஓர் கலைத்தொழிற்பாடு ஒரு வனின் எண்ணத்தில் தோற்றுவதில்லை—உணர்ச்சியில்தான் காட்சியளிக்கிறது. உண்மையை நேரடியாகக் கூறாமல், குறியீட்டினால் விளக்கமாகக் கூறுகிறது. ஓர்கலைத்தொழிற்பாடு நம்மை ஆச்சரியத்திலாழ்த்திவிடுகின்றது. அது எம்முன்னிலையிலிருக்கிறதென்பதை நாம் உணருவதற்கு முன்னதாகவே, தன் வேலையைச் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறது.

உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதும்—மற்றையோர்க்கு அக்கருத்தையறிவித்தலுமாகிய இவ்விரண்டுமே கலையின் உண்மையான தொழில். உள்ளக்கிளர்ச்சியைப் புனிதப்படுத்துதல்தான் (Purging the emotions) நாடகத்தின் நோக்கமென “அரிஸ்டாட்டில்” கூறியுள்ளார். ஓர் புனிதமானதும், உண்மையானதமான கலைத்தொழிற்பாட்டில் மனக்கிளர்ச்சியின் விளைவாலேற்படும் மயிர்க்கூச்செறியும் தொழிற்பாடுகளை நாம் காண முடிவதில்லை. ஆனால் அமைதி, ஒய்வு, நடுநிலைமை (Equanimity) ஆகியவைதான் அதனால் ஏற்படுகின்றன. கலைஞனின் எல்லா உளப்பாட்டுக் கிளர்ச்சிகளையும் தனது மனோசக்தியின் விடுதலைக்காக (intellectual Freedom) ஒருவழிப்படுத்தி ஆக்கப்பெற்ற ஓர் அரும்பெரும் கலைத்தொழிற்பாட்டின் முன்னின்று ஓர் தீவிர இளம்போலிப் பெருமகன் (Ardent young snob) தனதுள்ளக்கிளர்ச்சிகளை வரவழைப்பதுபோல் நடப்பது பிரமிக்கத்தகுந்ததும், பொருத்தமற்றகாட்சியுமாகும். ஒருகலைத்தொழிற்பாடு உண்மையில் சில உடற்

பாட்டுணர்ச்சிகளைக் கிளறிவிடுகிறது. லயம், இசைவு, ஒற்றுமையென்பன பற்றிய உணர்ச்சியுள்ளவர்களாய் நாம் ருப்பதிலேயே நமதுடலோடிகளைத் திருக்கும் நரம்புகளில் அவை புகுந்து எமது நரம்புகளைத் தொழிற்படுத்துகின்றன. இதன்விளைவாக ஏற்படும் மனத்தின் நிலையநாம் மனக்கிளர்ச்சியென அழைப்பதானால், அது கலைஞன் கலைத்தொழிற்பாட்டை உருவாக்கும்போது அதுபவித்தினைத்த உள்ளக்கிளர்ச்சியினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்ட தொன்றும். எனவே இராசிகர் அனுபவிக்கும் இந்நிலையை நாம் ஓர் “வியப்புநிலை” (State of wonder) என்றே திருத்தமாகக் கூறிவிடலாம். இதை நாம் ஓர் “அங்கீகாரநிலை” (State of recognition) என்றழைப்பினும் மிகையாகாது. கலைஞனுக்கு நாம் செய்யும் நன்றியும் மரியாதையும், எங்கள் மனக்கிளர்ச்சிகளின் பெறுபேறுக ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளுக்குத் தனது விசேட கொடைகளால் விமோசனமீந்த ஒருவனுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்குச் சமானமாகும்.

அறத்தின் பாற்பட்ட நற்குணத்தான் அழகு (Beauty is moral Goodness) என்பது கிரேக்கரின் நம்பிக்கை. இது ஓர் சாதாரணமனிதனுக்குத் தெரியுமுண்மை. ஆகவே பாவம் அழகின்மையைக் குறிப்பிடுகிறது, மனிதனுடைய தெய்வீகப்பார்வையின் (Spiritual vision) நோடியான அளவைதான் கலையென்று மேதைகளால் உணரப்படுகின்றது. எப்போது அப்பார்வையினங்கள் சம்பந்தப்படுகிறதோ

அப்போது மதம் பிறக்கிறது. இதற்குச் சான்றாக சரித்திரத்தின் பெரும்பகுதி “கலையினுயிர்ப்புத்தன்மை ஏதோ ஒரு மதத்தினுடன் தான் ஒன்றி இணைக்கப் பட்டிருப்பதாக” நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஆனால் கடந்த ஒரு சில நூற்றாண்டு காலமாக கலைக்கும்-மதத்துக்குமுள்ள அப்பிணைப்பு விட்டுப் பிரிந்து கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். ஏதாவது புதிய தொடர்புகளேற்படுவது பற்றிய உடனடியான சான்றுகளெதுவும் தற்போது காணப்படுவது போலுமில்லை.

கலைஞனுக்கும் - சமூகத்துக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. கலைஞன் சமூகத்தின் ஓர் அங்கம். அவன் சமூகத்திலேயே தங்கியிருக்கிறான். தனது தொனி (tone) வேகம், (tempo) தீவிரம் (Intensity) ஆகியவற்றைச் சமூகத்திலிருந்தே பெற்றுக்கொள்கின்றான். கலைஞனின் திட்டமானதும், உண்மையானதுமான ஆக்க-விருப்பிலேயே (will to form) அவன்

தொழிற் பாட்டினுள்ள தனித்துவக்குணம் (individuality) தங்கியுள்ளது. இவ்வுண்மை விருப்பே கலைஞனின் ஆண்மையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் முகக்கண்ணாடி. எனவே, ஆக்கவிருப்பின் தொழிற்பாடின்றி உலகிலோர் சீர்சிறந்த கலை இருக்க முடியாது. முழுமையும், சூழ்நிலையிலிருந்து உதிக்காமல், ஒருவனின் தனிப்பட்ட கருத்து வெளிப்பாடாகக் கலை பிறக்குமேயானால் சரித்திரத்தின் வேறுபட்ட காலங்களுக்குச் சொந்தமான கலைத் தொழிற் பாடுகளின்வன்மை பொருந்திய ஒத்தன்மைகளை (striking similarity) நாம்றிந்து கொள்ளவேயியலாது. இதனால், கலையின் முடிபான உயர்சிறப்பு நிலை, கலைஞனையும் அவன் வாழ்ந்த காலத்தையும், சந்தர்ப்பங்களையுமே, பொறுத்திருக்கிறதென்பது புலனாகின்றது. கலையை உருவாக்கும் சாதனங்களிலும், தன்மேல் விதிக்கப்பெற்ற நிபந்தனைகளிலும் விருப்பு-வெறுப்பின்றியே கலைஞன் வாழ்கின்றான்.

அவனுக்கு எந்திலையும் சம்மதம்

இலக்கியத்தையும் தத்துவ ஆராய்ச்சியையும் விட எழிதில் இசை நம்மை பரம்பொருளுடன் சேர்க்குமானால் நாட்டியம் இசையைவிட எழிதில் நம்மை பரதத்தில் கலக்கச்செய்யும்; ஏனெனில் நாட்டியத்தில்தான் கபடநாடகஸூத்ரதாரியான கடவுளுக்கு மிகவும் நெருங்கிய ஒப்புடையவனாக மனிதன் விளங்குகிறான்.

வாரணி மாணவர்கள்

[அங்கத்தவர்கள்]

- அன்னலட்சுமி - சி (ஆசிரியை) மகளிர் பயிற்சிக்கல்லூரி, கோப்பாய்
 அருணாசலஜயர் - ப துன்னுலை தெற்கு, கரவெட்டி
 அருணாசலம் - சி அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்
 அருளானந்தம் - கா மாவட்ட விவசாய அலுவலகம், வவுனியா
 ஆறுமுகம் - S அம்மன்கோவிலடி, அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்
 இந்திராதேவி - சி கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 இந்திராணி - க ராணிவாசா, கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 இராஜேஸ்வரி - பொ திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்
 இராஜேஸ்வரி - க 64, அரசடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 இராஜேஸ்வரி - ச நவிண்டில், கரவெட்டி
 இலட்சுமிப்பிள்ளை - சி அம்மன் கோவிலடி, கரவெட்டி
 இராசலட்சுமி - சி நாவலர்மடம், நவிண்டில், கரவெட்டி
 இரத்தினசிங்கம் - வீ கல்லோலை, கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 இராஜகோபால் - த திடல் இல்லம், புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்துறை
 ஈஸ்வரி - சி கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 எலிசபெத் - அ கன்பொல்லை கரவெட்டி
 எஸ்ராணி - அ தும்பளை, பருத்தித்துறை
 ஏரம்புமர்த்தி - M 116 V-M ரோட், பருத்தித்துறை
 ஜயாத்துரை - பொ ஆசிரியர் கன்மடுக்குளம். இல, 2 அ. த. பா. வவுனியா
 கண்மணி - கு வைத்தியசாலை, இணுவில்
 கமலம்மா - ச கோவிற்கடவை, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 கயிலாயர் - ந ஆசிரியர் மன்னார் மகாவித்தியாலயம், மன்னார்
 கந்தசாமி - சி நெல்லண்டை கிழக்கு, தும்பளை, பருத்தித்துறை
 கந்தசாமி - சி துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 கந்தசாமி - க ஆசிரியர் வட. மத்தியக்கல்லூரி கரவெட்டி
 கந்தசாமி - செ தல்லைப்புலம், துன்னுலை தெற்கு, கரவெட்டி
 கணேசராசா - P புட்டளை, புலோலி தெற்கு, பருத்தித்துறை
 கனகசபை - ந நெல்லியடி, கரவெட்டி
 கனகநாயகம் - நா புலோலி தெற்கு, பருத்தித்துறை
 காமாட்சி - ஆ இமையாணன், உடுப்பிட்டி
 கிறேஸ் - அ நெல்லியடி, கரவெட்டி
 கிட்டிணசாமி - க வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை
 கிருஷ்ணதாஸ் - வி ஆசிரியர் வியாபாரிமூலை, பருத்தித்துறை
 குலசேகரியம்மா - க துன்னுலைவடக்கு, துன்னுலை

- கெங்காதரன் - பொ மோட்டஞ்சீமா, அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்
சந்திரவதன - மு நெல்லியடி, கரவெட்டி
சரஸ்வதி - க வைரவகோவிலடி, வதிரி, கரவெட்டி
சரஸ்வதி - க அருணோதயம், கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
சரஸ்வதி - ப நாவற்கலட்டி, கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
சரஸ்வதி - க கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
சண்முகவடிவேலு - சி சாந்திமனை, கரவெட்டி
சண்முகம் - ஆ சண்டில், கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
சத்திவேல் - ஸ சரஸ்வதிவில், கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
சரவணபவ - சி புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்துறை
சரோஜினிதேவி - செ கொற்றுவத்தை, கரணவாய் வடக்கு வல்வெட்டித்துறை
சம்ருணதேவி - வே கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
சரஸ்வதி - ஸ புளியடி, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
சாந்தநாயகி - வெ திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்
சாம்பசிவம் - க புலோலி, பருத்தித்துறை
சிவபாக்கியம் - அ கலுக்கை, கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
சிவபாலன் - க நெடுங்கேணி, கரவெட்டிகிழக்கு, கரவெட்டி
சித்திவிநாயகவடிவேல் - க வல்லியானந்தப்பிள்ளையார் கோவிலடி, துன்னுலைவடக்கு, கரவெட்டி
சுப்பிரமணியம் - M கலட்டி, கரவெட்டிமேற்கு, கரவெட்டி
சிவபாதசுந்தரம் - M கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
சிவஞானசுந்தரம் - G கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
சிவஞானசுந்தரம் - ஸ உச்சில் கரவெட்டி மேற்கு கரவெட்டி
சிவஞானம் - வ கலட்டியவத்தை, அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்
சிவானந்தன் - வி பிரதானவீதி, புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்துறை
சின்னத்தம்பி - த வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை
சின்னத்தம்பி - கா கவுந்தில், கரவெட்டிகிழக்கு, கரவெட்டி
சிவபாதசுந்தரம் - த (ஆசிரியர்) இன்பருட்டி, அல்வாய்
சின்னப்பு - இ மாலிசந்தை, துன்னுலை தெற்கு, கரவெட்டி
சிற்றம்பலம் - பொ தவரன், கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
செல்லம்மா - க முதிரை வளவு, நலிண்டில், கரவெட்டி
செல்லம்மா - க செல்லமகால், நெல்லியடி, கரவெட்டி
செல்வச்சோதி - கி நெல்லியடி, கரவெட்டி
செல்வராணி - மா கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
செல்லத்துரை - சி அம்பன், குடத்தனை
செல்லக்கண்டு - வ பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறை
செல்லப்பாக்கியம் - ஸ இன்பருட்டி, அல்வாய்
ஜெகந்நாதன் - கலட்டி, கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
செல்வச் சந்திரன் - ஸ கம்பர்மலை, வல்வெட்டி

- ஜொன் சற்குணம் - வே கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 செளபாக்கியநாயகி - வே திருநெல்வேலிவடக்கு, யாழ்ப்பாணம்
 தங்கமணி - க வதிரி, கரவெட்டி
 தங்கமணி - த புதுவளவு, அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
 தங்கம்மா - க நெடிலிதெரு, துன்னுலைவடக்கு, கரவெட்டி
 தவமணி - சி கரணவாய் தெற்கு கரவெட்டி
 தட்சணாமூர்த்தி - க (எழுதுவினைஞர்) கரவெட்டிகிழக்கு, கரவெட்டி
 தங்கவடிவேலு - த (ஆசிரியர்) மேக்க பீஸ்ட், வல்வெட்டித்துறை
 தங்கேஸ்வரராசா - வ பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறை
 தர்மலிங்கம் - கா பொலிகண்டி வல்வெட்டித்துறை
 தர்மலிங்கம் - T கதிர்காம கோயிலடி, வதிரி, கரவெட்டி
 தர்மலிங்கம் - M புலோலி மேற்கு, பருத்தித்துறை
 தங்கம்மா - மு (ஆசிரியை) கொற்றுவத்தை, வல்வெட்டித்துறை
 திலகவதி - சி தபாற்கந்தோர்வீதி, பருத்தித்துறை
 திலகன் - தி. க சட்டக்கல்லூரி, கொழும்பு
 திருஞானசம்பந்தன் - M வியாபாரிமூலை, பருத்தித்துறை
 தெய்வாணை - வ நாவற்கலட்டி, கரணவாய் தெற்கு கரவெட்டி
 நல்லநாயகி - த கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 நவமணி - க யோகவாசா, கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 நடராசா - சி. க அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்
 நவரத்தினராசா - N புலோலி தெற்கு, பருத்தித்துறை
 நவரத்தினம் - க அந்தணத்திடல், கரவெட்டி
 நமசிவாயம் - P. அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
 நமசிவாயம் - க கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 நாகலிங்கம் - S. மாலிசந்தை, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 நிர்மலகுமாரி - க குருந்தடி, நெல்லியடி, கரவெட்டி
 நேசமலர் - செ கலாபவனம், வதிரி, கரவெட்டி
 பத்தினியம்மா - மு தாமரைக்குளத்தடி, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 பத்தினியம்மா - சி சிவபவனம், கரவெட்டி
 பரமேஸ்வரி - சி சிவபவனம், கரவெட்டி
 பரமகுரு - இ வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை.
 பாக்கியம் - வே வன்னுன்சீமா, அல்வாய்
 பாக்கியம் - வே துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 பாக்கியம் - பொ நாவற்கலட்டி, கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 பாக்கியம் - S காசினாதர்விதாலயப்பக்கம், துன்னுலைவடக்கு, கரவெட்டி
 பாலசுப்பிரமணியம் - வெ வியாபாரிமூலை, பருத்தித்துறை
 பாலசுப்பிரமணியம் - க சித்தினியாகர்பாடசாலை, அல்வாய்மேற்கு, கரவெட்டி
 பாலசுப்பிரமணியம் - ந செங்குந்தர்வீதி, கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 பாலசுந்தரம் - சி சமரவாகு, கண்ணுமலை, வல்வெட்டி

- புவனேஸ்வரி - செ காணவாய் வடக்கு, கரவெட்டி
 புவனேஸ்வரி - சி தல்லையப்புலம், துன்னுலை தெற்கு, கரவெட்டி
 புவனி - சி கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 பொன்னம்மா - க நெல்லியடி, கரவெட்டி
 பொன்னையா - ஆ அறிவகம், அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
 பொன்ராசா - அ. ம ராஜ்மகால், கரவெட்டி
 மகாதேவி - க கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 மகேஸ்வரி - மா கோட்டைத்தெரு, வதிரி, கரவெட்டி
 மனோன்மணி - சி புதுத்தோட்டம், அல்வாய்
 மனோராஞ்சிதம் - வே தாமரைக்குளத்தடி, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 மகேசன் - மு கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 மங்கையற்கரசி - க மணற்பாதி, கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 மாணிக்கவாசகர் - க கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி
 மீனாட்சி அம்மா - பு நவனந் தோட்டம், அல்வாய்
 முத்தம்மா - சி கொளுவந் தோட்டம், அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
 மோகன் - இ நெல்லியடி, கரவெட்டி
 வரதராசன் - டீ பத்தளை, அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்
 வல்லிபுரம் - இ (ஆசிரியர்) இமையாணன், உடுப்பிட்டி
 விநாயகமூர்த்தி - க சரஸ்வதிவில்லா, கரணவாய் தெற்கு, கரவெட்டி,
 விருத்தாசலம் - ஏ பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறை
 வேலாயுதம் - வ கிலாவனை, கல்முனை
 வேலாயுதபிள்ளை - க கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 வில்லிஜெயதேவி - ஆ டொஸ்ஸ்பாகேரேட், நாவலப்பிட்டி
 லீலாவதி - ந கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 லோகநாயகி - ந "கிருஷ்ணவாசா" கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 ஆனந்தராசா - பெ கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 கணபதிப்பிள்ளை - சி தல்லையப்புலம், கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 கந்தையா - க தாமரைக் குளத்தடி துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 கார்த்திகேசு - வே கிராமக்கோட்டடி, கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
 குணவதி - க துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 குமாரசுவாமி - க இறுமாத் தோட்டம் கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 சின்னத்துரை - செ நெல்லியடி, கரவெட்டி
 சிவனேசர் - த வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை
 சிவராஞ்சிதம் - K. துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 நாகலிங்கம் - சி மாலிசந்தை, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 நாகேஸ்வரி - சி துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 தம்பையா - செ 'சந்திரவில்லா,' மாலிசந்தை துன்னுலைவடக்கு, கரவெட்டி
 துரைராசா - க மாலிசந்தை, துன்னுலை வடக்கு, கரவெட்டி
 பரஞ்சோதி - வே கோவிந்தசந்தை, கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி.

வாணி மாணவ மன்றம்

தலைவன் - செல்வர் வ. தங்கேஸ்வரன்.
 துணை - செல்வி மு. பத்தினிப்பிள்ளை.
 செயலாளர் - செல்வன் பொ. சிற்றம்பலம்
 பொருளாளர் - செல்வன் க. நவரத்தினம்.

செயற்குழுவினர்:-

1. செல்வி சி. திலகவதி.
2. ,, த. தங்கமணி.
3. ,, வெ. பாக்கியம்.
4. செல்வன் க. கிட்டினசாமி.
5. ,, க. வேலாயுதபிள்ளை
6. ,, மு. சிற்றம்பலம்
7. ,, மு. ஆறுமுகம்

“ யாற்று

வழிப்படு உம் புணை போல், ஆர் உயிர்
 முறை வழிப்படுஉம்” என்பது திறவோர்
 காட்சியில் தெளிந்தனம் ஆகலின், மாட்சியின்
 பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
 சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

- கணியன் பூங்குன்றனார்

பல்லாண்டு பாடுவீர்!

நாடக இரத்தினம், கவிமணி திரு. M. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி

சதுர்மறைகள் தருமமுதல் நெறிகளெல்லாந்
தனித்தனிநன் காராய்ந்து வடித்தெடுத்துப்
புதுமுறையில் உலகெங்கும் போற்றெடுக்கப்
போதித்த ரவீந்திரநாத் தாகூர்கண்ட
முதுமைசெறி சாந்திகிகே தனவிலட்சியம்
முன்னோங்கப் பின்பற்றிக் கரவை நாட்டில்
பதுமமலர் வாணிகலைக் கழகமொன்று
பண்பெயர்கூ டிப்பொலிந்து பரவுதம்மா.

உலகவாழ் வினிலுண்மை அழகு நன்மை
உறைவிடமாய் உயர்கட்கு வேண்டு மென்றும்
அலகில்குரு குலக்கல்வி தமிழ்வளர்க்கும்
ஆயகலை சிற்பங்கைப் பணிசங்கீதம்
நிலவுநட னம்தேக வப்பியாசம்
நேர்மைசெறி விவசாயம் பெருகியோங்கிக்
கலகமின்றி வாழவழி வகிக்கும் வாணிக்
கழகவிழா விதுவென்று கனித்திடரே.

சாதிமத பேதமின வேறுபாடு
தானில்லா வுயர்தூய தாபனத்தை
மேதினியில் நிலைநாட்டக் கருணையோடு
மிளிர்வாணிக் கலைக்கழக மொன்றுண்டாக்கி
நீதியோடு பணிபூண்டு விழாவெடுக்கும்
நிகரிலா வடியாற்கு நேசரெல்லாம்
கோதில்பல வாசுமொழி கூறிப்பொன்னுங்
கொடுத்துதனிப் பல்லாண்டு கூறுவீரே.

சால்பின் உரைகள்

தமிழிலும் உயர்ந்தவர்கள் மாட்டுக் கொள்ளும் தோல்வியை, தம்
மிலும் எவ்வளவோ தாழ்ந்தவர்களிடத்திலும் ஒப்புக்கொள்ளுதல் சால்பின்
உரைகள் ஆதும்.

— திருவள்ளுவர்

வாசிக்கத் தவருதீர்கள்.

① நடனம் பழகுபவர்கள்,

② நடனம் பழக்குபவர்கள்,

③ நடனம் பழக்க விரும்புபவர்கள்—

“தற்போது ஊக்கமே மிகுதி யாக இருப்பதால். சிலர் குறுகியகாலத்திற்குள், அந்தந்த உருப்புகளைக் கச்சேரி செய்து காட்டும் முறையில் எடுத்தவுடனேயே கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்து, அரங்கேற்றத்தை நடத்திக் கொள்கிறார்கள். வயது முறையையும், உடல் வாகு முதலிய வசதிகளையும் கவனிப்பதில்லை. முற்காலத்தில் உடம்பின் உதவுபடிக்கென பல முறைகளைக் கையாண்டு வந்தனர். மாதவி ஐந்துவயதிலே பசில ஆரம்பித்து, ஏழு ஆண்டுகள் பயின்று, பன்னிரண்டு வயதில் தன்கலையை அரசனுக்கு முன் காண்பிக்கக்கூடிய தேர்ச்சியை அடைந்தாள் எனச்சிலப்பதிகாரம் சொல்லுகிறது. இப்படிச் சிறுவயதிலேயே தனதுயயிற்சியைத் தொடங்கும் சிறுமிக்கு உடலின் ஒவ்வொரு உறுப்பும், சரிவரலகுவாய்ப் பேச, எதிரே இரு துண்களுக்கிடையே வைக்கப்பட்ட கழி, தண்டிகையே வைக்கப்பட்ட கழி, தண்டிகையே ஒன்றைப் பிடித்துக்கொள்ளச் சொல்லிப் பழக வைப்பார்கள். ஆனது பற்றி நாட்டியப் பயிற்சியின் ஆரம்பத்திற்கு ‘தண்டிகா—கிரஹணம்’ ‘சிலம்பு—பிடிக்கிறது,’ ‘சிரம-விதி’ என்று பெயர் வழங்கி வந்தது. மேலும் ‘பாலே’ (ballet) நர்த்தனத்தைக் கற்கும்போது இடுப்புயரத்தில் கவற்றில் அடிக்கப்பட்ட தண்டத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு இன்றும் பயின்று வருகிறார்கள். விஜய நகரத்தில் கிருஷ்ணதேவராயர் அரண்மனையில் நாட்டியசாலைக்குப் பின்புறம் நடிகைகள் உடம்பிற்கு லாகவம் ஏற்படும் பொருட்டு, பிடித்துத் தொங்கக் கொண்டு இருப்பதற்கான வளையங்கள் மாட்டியிருந்தன என்று சரித்திர

தூல்கள் கூறுகின்றன. உடல் உறுப்புக்களில் தனியே அவற்றிற் கேற்பட்ட அசைவுகளைச் செய்வதற்கான பயிற்சியைச் சில ஸாதனமுறைகளை கொண்டு சாதித்தனர். உதாரணமாக கதகளியில் கண்களைப் பேசவைக்க ‘நிலாவிருக்கை’ என்று கண்களில் வெண்ணெயைபூசி மல்லாந்து, கிலாவுள்ள இரவுகளில் இளம் நடிகரைப் படுக்க வைப்பார்கள். நம் நாட்டியப் பயிற்சியிலும் இது போன்ற முறைகளைக் கையாண்டனர்; கழுத்தில் பக்கவாட்டான அசைவு-அட்டிமை-சரிவர ஏற்படுவது சிரமம்; இதற்குத் தலைமேல் சிறிய மணல் மூட்டை ஒன்றை வைத்து, தலையைத் திருப்பாமலும் புரட்டாமலும், கழுத்து மாதிரி பக்கங்களில் அசையும்படியிலாவர்; அல்லது தலையையும்தோள்களையும் கெட்டியாய் ஒருவரைப் பிடித்துக்கொள்ள வைத்து, கழுத்து மட்டும் அசையும்படி கற்பிப்பர். இவற்றை இங்கு சொல்வதன் நோக்கம் என்ன வெனில் நீண்டகாலம் தக்கமுறையில் நன்கு சிரமம் எடுத்துக்கொண்டு சாதிக்க வேண்டிய கலை இது; இது ஒரு பைத்தியம் போலோ, நாகரிகம் போலோ (fashion) சில மாதங்களில் தயாரித்துக் கொள்ளக்கூடியது அல்ல என்ற வன்மையை வற்புறுத்துவதேயாகும்.

ஆட்டத்தைப் பயிலும் மாணவிகளை இங்கே சொல்லுவோம்; இடுப்பை கெட்டியாய் நாடாபோன்ற ஒன்றால் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். முதுகு நேராக நிமிர்ந்து நிற்கவேண்

டும். கச்சேரியாகச் செய்துகாட்டும் போது, நாட்டிய ஆரம்பத்தில் நடிகை எவ்வாறு நிற்கவேண்டுமென்பதைப் பின்னாற்சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கே சீராகஎப்படி நிற்க வேண்டுமோ அந்த நிலையையுதற்கள் 'ரேகை'-கை, கால், முகம் இவை இருக்க வேண்டிய நேர்மையுடன் நிற்பது என்று சொல்லுகின்றன. இதற்குப்பிறகு உடலைக் கொஞ்சம் உட்காரவைத்து மண்டலமாய் அமைந்த இருகால்களின் பாதங்களைப் பக்கவாட்டாகவும் இருகுதிகளால்களும் ஒன்றையொன்று பின்னால் தொட்டுக் கொண்டு இருக்கும்படியும் வைத்து, கால் அடிகளைப்பயிலவேண்டும். பாதங்களை இவ்வாறு வைத்துப் பழகுதல் அவசியம். சில மரபுகளில் கால்களை இப்படிச் சேர்த்து வைக்காமல் சற்று விலகி நிற்போல் வைத்துப் பழகுவதுண்டு, என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அதுவசதிக் குறையாலோ குரு திருத்தாததாலோ ஏற்படும் தவறாகும். காலை இப்படி வைப்பது மட்டுமல்ல; உடலை முன்சொன்னாற்போல் கொஞ்சம் தணித்து, மண்டல நிலையில் நின்று சாதனை செய்வதும் மிகவும் முக்கியம். இவ்வாறு செய்வது இப்போது அனேகமாய் இல்லாமற்போய் விட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். உடலைப் போதியவரையில் தழைக்காமலோ, நேராய் நின்று கொண்டோ, லேசாய்ப் பழகி, ஆட்டத்தைப் லகுவாக்கி, அவசியமானகாலவைப்புகளையும் அசைவுகளையும் விட்டு அவைசியமான இடுப்பையும், மேலுடலையும் என்னென்னவோ வளைவுகளையெல்லாம் கொடுத்துக் கூத்தடித்து விடு

கின்றனர். இடுப்பு நடுவே அசைவற்று நிற்கவேண்டும்; இடுப்பின் அசைவு நம் நாட்டியத்திற்கே பகையாகும். உடலை ஓரளவு குந்தவைத்துப் பழகுவதை 'அரைமண்டி' என்று நடைமுதலிற் சொல்லுவார்கள். பழம் நூல்களில் இதைக்கர்வதா (குனிவு) அல்லது 'துங்கநமரம்' (உயர்வு-தாழ்வு) என்று பெயர்கொடுத்தும் வற்புறுத்திச் சொல்வதோடு, எவ்வளவு தூரம் இப்படி உடலைத் தணித்தால் அழகாயிருக்கும் என்ற அளவையும் தந்திருக்கிறார்கள். நிருத்தரத் துவளியின்னாயவேனாபதிபன்னிரண்டு அங்குல அளவிற்குமேல் தணியக்கூடாது என்கிறார். அறம் வளத்தனார் பரதஸங்கிரஹத்தில் நெற்றியிலிருந்து தொப்புள் வரைக்கும் அளந்து, அந்த அளவு மண்டல மிட்ட இருகால்களுக்கு முழங்காலிடையே யுள்ள அளவாய் அமைய வேண்டுமென்கிறார். அனுபவத்தில் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் இக்கணக்குச் சரியாய் இருக்கிறது. இதற்கு அதிகமாகவோ, குறைந்தோ இருந்தால் நன்றாய் இராது. இவ்வளவில் வைத்து சித்தாக்ரமத்தின் முதல் பகுதியில், கழுத்திற்குக் கீழேயுள்ள உடலின் நிலைகளையும் அசைவுகளையும் பழகவேண்டும் ஏனெனில் இந்தமண்டலமிட்டுத் தணிந்து நிற்கும் நிலையே மேலே வரும் பற்பல நிலைகளுக்கு அடிப்படையாகும், சிதம்பரச் சிற்பங் களிலுள்ள காரணங்களைக் கவனித்தாற் பெரும்பாலான வற்றில் இந்தவுடல் தணிவு தொடர்ந்து வருவதைக் காணலாம்."

— பரதநாட்டியம்

நடனம் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாக வாசிக்கவேண்டிய நூல்—

பரதநாட்டியம்

ஆசிரியர்கள்

க. பாலசுரஸ்வதி—டாக்டர் வே. ராகவன்

வாணிகலைக் கழகம்

குறிக்கோள்: “சாத்திநிகேதனம்” காணல்

நோக்கம்:

- (அ) உண்மையான குருகுலமுறையில் தமிழ், கலை, கலாச்சாரங்களுக்குப் புத்துயிரளித்து வளர்ப்பதன்மூலம் பண்பாடு சிறந்த மக்கள் சமுதாயத்தை உருவாக்கல்.
- (ஆ) 1. தொழிற்கல்விப்போதனையும்-சாதனையும்
2. பெருகுவரும் வேலையின்மையைத் தீர்ப்பதற்கான புதிய தொழிற் துறைகளை ஆரம்பித்ததலும், அதற்கான வாய்ப்புக்களை ஆக்கிக் கொடுத்தலும்.
- (இ) கீழைத்தேய மொழிகளை “நியாயமான அளவு”க்குக் கற்பித்தல்.
- (ஈ) எல்லாத் துறைகளிலும் புதியநூல்களை வெளியிடுவோர்க்கு ஊக்க மளித்தலும்-வெளியிடுதலும்.
- (உ) காலத்துக்குக்காலம் புலவர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், பொதுநலத் தொண்டர்களை “வரிசையறிந்து” போற்றுதல்.
- (ஊ) கலையிலும் மொழியிலும் ஆர்வத்தைத்தூண்டும் வகையில் வேண்டிய காலங்களில் விழா எடுத்தல்.

கலைக்கும் பொருளாதாரத்துக்கும் பிணைப்புச் சக்தியாக விளங்கி, நிம்மதியளிக்கும் வாழ்வை உருவாக்கும் கலைக்கோயிலே —
வாணிகலைக் கழகம்.

இடம்: தற்காலிகம்: கரவை, சரஸ்வதிமகளிர் வித்தியாலயம்.

நிரந்தரம்: வடமராட்சி — வல்லிபுரக் கோயில் அண்மையில் ஆட்சியாளர் தரவிருக்கும் 10 ஏக்கர் காணி.

குறிப்பு ஏனைய விபரங்கள் முற்பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வணக்கம்

யானை மார்க் சுருட்டுக்கள்

பதிவிலக்கம் 12949

M. சின்னப்பு அன் பிறதர்ஸ்

அளவெட்டி வடக்கு,

யாழ்ப்பாணம்.

அளவான காரம்; அற்புதமான குணம்; விருந்தினருக்கு வழங்க,
விவாக முகூர்த்தங்களிற் பரிமாற, வேலையால் களைத்த
உடலுக்கு விறுவிறுப்பூட்ட எமது யானை மார்க் சுருட்டு
ஒன்றினுல்தான் முடியும்.

பதிவிலக்கம்: 12949

அளவெட்டி வடக்கு,

யாழ்ப்பாணம்.

நா. விஜயரத்தினம்

மார்க்கெட், சங்கானை.

பலசரக்கு—சாய்ப்புச்
சாமான்கள் சகாய விலையில்
விற்கப்படும் ஒரேயொரு
இடம்

நா. விஜயரத்தினம்

கடைதான்!

உங்கள் தேவைகளுக்கு
உடனே விஜயஞ்
செய்யுங்கள்.

நா. விஜயரத்தினம்

மார்க்கெட்,
சங்கானை.

வீ. எஸ். தங்கராசா

புடவை-பலசரக்கு வியாபாரம்
நங்கையர் விரும்பும் நவநாக
ரீகமான ஆடைகளுக்கு

வீ. எஸ். தங்கராசா

கடைக்கு விஜயஞ்
செய்யுங்கள்.

நம்பிக்கை நாணயம்
நயவிலை

வீ. எஸ். தங்கராசா

உடுப்பிட்டி.

**லக்ஷ்மி
ரேடியோ சேர்வீஸ்**

பாட மறுக்கிறதா ரேடியோ?

பழுது ஏதோ இருக்கிறது.

கொண்டு வாருங்கள்
நம்மிடம்.

எல். ஆர். எஸ்
நெல்லியடி,
கரவெட்டி.

க. பொ. த. பரீட்சை

1962 — 1964

தமிழ் இலக்கியம்—செய்யுள்

பதிப்பாசிரியர்: பண்டிதர் சி. கா. தம்பையா
தம்பராமாயணம்-சுந்தரகாண்டம்

1. காட்சிப்படலம்

2. நிந்தனைப்படலம்

சொற்பிரிப்பு, கொண்டுசூட்டு, அரும்பதஉரை
பொருள், விளக்கக்குறிப்புகள், இலக்கணக்
குறிப்புகள் என்னும் அம்சங்களுடன் மாண
வர்க்கு ஏற்ப எழுதிய

சிறந்த உரை விலை ரூ. 2-50

பாரதியார் கவிதைகள்
(தொகுப்பு)

அரும்பதம், பொருட்சுருக்கம், விளக்கக் குறிப்
புகள், கவிதைகளின் வரலாறு என்னும்
அம்சங்கள் அடங்கியது. ரூ 0-90

அர்ச். நிலையமினா அச்சகம்,
102, பெரியதெரு, யாழ்ப்பாணம்

அழகான பின்னணிக் காட்சிகளுடன்

நவீன முறையில்

கவர்ச்சி மிக்க படங்கள் பிடிக்க

== சிறந்த இடம் ==

குகன் ஸ்ரூடியோ,

பருத்தித்துறை.

தொலைபேசி எண்: 897

A. K. S.

DIAL 519

47 YRS SERVICE IN...

BRILLIANTS

A

JEWELS

47 வருட

நற்சேவையால்

மக்களின்

K

ஆதாவுபெற்ற

ஈழத்தின்

ஈடு இனையற்ற

நகை வைர

S

வியாபாரிகள்

ஏ. கே. எஸ்.

நகைகளை வாங்கி அணிபவர்கள்

A. K. S. & Sons. Jewel House - JAFFNA.

‘சிங்கர் மெஸின்’

விரும்பிய அளவில் விரும்பிய வகையில்
உங்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வோம்
மெஸின் பாகங்கள், தையற் புத்தகங்களும்
விற்பனை செய்யப்படும்.

தங்கள் தேவை எங்கள் சேவை!

S. T. அ ர ச

சிங்கர் விற்பனை நிலையம்
பருத்தித்துறை.

படிமுறைக்கணிதம் முதலிய ‘ஆசீர்’ வெளியீடுகள்

பாடப் புத்தகங்கள்

பாடசாலை உபகரணங்கள்

கடதாசி கொப்பி வகைகள்

பெற்றுக் கொள்வதற்கும்

ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில்
அழகுடனும் மலிவுடனும் குறித்த நேரத்தில்
அச்சுவேலை செய்வித்துக் கொள்வதற்கும்

ஒருமுறை தரிசியுங்கள்

ஆசீர்வாதம் அச்சகம் - புத்தகசாலை

32, கண்டி வீதி.

தொலை பேசி: 274

யாழ்ப்பாணம்.

பரம ராஜா ரேடிங் கொம்பனி

கட்டிட ஒப்பந்தகாரர்

வியாபாரம்:-

சீமென்ட், இரும்புச் சாமான்கள்,
மரங்கள், சயிக்கிள் பகுதிகள்,
பல சரக்குகள்

தொலை பேசி: 894

உடுப்பிட்டி,
வல்வட்டித்துறை.

செந்தனைப் பேரநாடி! சீர்திருத்தப் பூங்கா!!

‘இனமுழுக்கம்!’

ஆசிரியர்:- செழியன்

- இது ஒரு இலக்கியப்பேழை!
- இது ஒரு நறுமலர் பூங்கா!
- இது ஒரு உதயகுரியன்!

தனிப்பிரதி விலைசதம் 15

இனமுழுக்கம் 60, D / 10.

உருத்திரபுரம்

Guide For G. C. E. (Ord. Level) Examination

BIOLOGY

Graded Questions and Answers
By

V. Ramakrishnan

S. Stanislaus

T. Puthirasingam

This includes all possible questions and answers on the entire syllabus. Questions from past papers are also answered.

AVAILABLE FROM:

S. S. Shanmuganathan & Sons.

P. O. BOX. 12.
JAFFNA.

மயிலன் பிஸ்கிட்ஸ்

- சிறந்த குணம் - குறைந்த பணம்
- கூடிய சத்து - குறுகிய நேரச் சீரணிப்பு
- நாவிரும்பும் சுவை - மனம் விரும்பும் வகை
- ரீ பிஸ்கிட்
- கிரீம்

○ டின்னர்

○ ஜிஞ்ஜர் ரட்

○ கஜுலி ரட்

○ கொம்பிநேஷன் பேபி ரஸ்க்

○ அரோ றூட்ஸ்

○ ஜெம்

சிறந்த தரம் - குறைந்த விலை

ஆடர்கள் உடன் கவனிக்கப்படும்

உரிமையாளர்

தயாரிப்பாளர்

ஏகாதிபதியாகஸ்தர்

எஸ். பி. எஸ். மயில்வாகனம்

வியாபாரி மூலை

பருத்தித்துறை,

இலங்கை

Mylan Products

Many Kinds

of

High Class

Biscuits

Manufacturer

Confectioner

and

Dealer

Tea, Cream, Dinner,

Ginger Nut.

Combination Baby Rusk.

Arrow Roots. Gem,

S. P. S. Mylvaganam

Mylan biscuit manufactory

Viyaparimoolai

POINT PEDRO

CEYLON.

கலைச் செல்வி

இணை ஆசிரியர்கள்: சிற்பி; தமிழ்ச்செல்வன்.

சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக இலக்கியப் பண்புடன் சிறப்பாக வெளிவரும் ஈழத்துத் தமிழ் மாதப் பத்திரிகை.

பழம் எழுத்தாளர் பலரை எழுத்தாண்டிவருவது இளம்எழுத்தாளர்பலரை உருவாக்கி வருவது. கதைகளில், கவிதைகளில், கட்டுரைகளில், சிறந்தவற்றை மட்டுமே வெளியிட்டு வருவது.

சிறப்பான சிபிமா செய்திகள், சுவையான கேள்வி - பதில் அழகான மூவர்ண அட்டை முதலியவற்றுடன் இத்தியப் பத்தி, ரிகைகளுக்கு ஈடாக வெளிவரும் 'கலைச் செல்வி' யை

வாங்கிப் படியுங்கள்

தனிப்பிரதி: 30 சதம்

ஆண்டுச் சந்தா: 4 ரூபா

விபரங்களுக்கு:

பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்

செட்டிகுளம்

இலங்கை

கிளை:

கலைச் செல்வி - கந்தரோடை - சுன்னாகம்.

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபாரச் சங்க மேல்மாடியில்

420, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

புடவை வியாபாரம் ஸ்தாபித்துள்ளோம்

ஒருமுறை விஜயஞ் செய்து பாருங்கள்

தீவிரமான கவனம்

திறமையான சேவை

நிதானமான விலை

தொலைபேசி: 438

தந்தி: "லக்ஷ்மி" யாழ்ப்பாணம்

★ உய்நோவியமான
படங்களுக்கு

செல்லம்ஸ்

போன்:436. யாழ்ப்பாணம்.

வாணிகலைக்கழக வெளியீடுகள்

1 தேன்துளி

2 வாணியை வாழ்த்துவோம்

3 வாணிகலைக் கழக 6 ஆண்டு நிறைவுமலர்

4 கதிரைமலைப்பள்ளு

பதம் பார்த்தால் இதந்தெரியும்

கரவையம்பதி,

ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு

அன்புடையீர்!

தாங்கள் ஆசிரியப் பணிபூண்டு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் விரவி 1931-ம் ஆண்டு துவக்கம் இற்றைவரை எமது கணிதம் மனக் கணிதம் சூழல் பூமிசாத்திர நூல்களுக்கு நனிமதிப்புத்தந்து பேராதரவு அளித்து வருகின்றீர்கள். எமது பிரசுரங்கள் அடுத்தடுத்துப் பல பதிப்புகள் வெளிவர உதவுகின்றீர்கள். இன்றைய சூழ்நிலையில் நூலாக்கப் போட்டிகளுக்கிடையிலும் தாங்கள் மதிப்புக்கு மதிப்புத் தரும்பேருதவிக்கு எமது உளங்கனிந்த நன்றி.

இவ்வாறு என்றும் உங்கள் பேராதரவை வேண்டும் அன்பன்

'கலாபவனம்'

வே. சிவக்கொழுந்து.

மேலைப்புலோலி

பருத்தித் திறை.

மகாலட்சுமி சோடா நிலையம்

காங்கேயத்துறை வீதி

இணுவில்.

கொண்டாட்ட வைபவங்களா? குதகலமான வரவேற்புபுச்சாரங்களா? விழாவகைகளா? எந்தவகையான வைபவங்களுக்கும் மகாலட்சுமி அசல் சோடா என்றே கேட்டுவாங்குங்கள். உங்கள் இல்லங்களுக்கண்மையில் கிடைக்காவிடில் எங்களுக்கு அறிவியுங்கள் உடனே உங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறோம்.

மொத்தவர்த்தகமா? வர்த்தகஸ்தாபனமா? துவிச்சக்கர வண்டியில் விரியோகமா? எங்கள் நிலைய உற்பத்திச் சோடா வகைகள் சோடா உலகில் ஒரு புதுமையை ஏற்படுத்தி உயர்த்திவிட்டன. அதன் தரம் மக்களைக் கவர்ந்துவிட்டன. ஆகவே உங்கள் வர்த்தகங்களைப் பெருக்க எங்களுடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

தலைமைக் காரியாலயம்
மகாலட்சுமி புத்தகசாலை
இணுவில்.

தலைமை நிலையம்
அல்வாய் தெரு. வடக்கு
அல்வாய்.

பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த பாத அணிகளுக்கு ஒரே இடம்

பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

வெனிநாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட எல்லா ரகங்களுக்கும் ஒரே இடம்

பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எல்லா அளவுகளிலும்
பாத அணிகள் வேண்டுமா? **பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்.**

For Supreme Optical Service!

CALL AT:

OR PHONE 486

ABDULLA & CO.,

Sight Testing Opticians

K. K. S. Road. JAFFNA.

Eye Testing by Qualified Optician

எல்லாவிதமான முக்குக் கண்ணாடித் தேவைகளுக்கும்

அப்துல்லா அன் கோ.

அனுமதிபெற்ற கண் பரிசோதகர்

கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 585

“தந்தி: மன்துரு”

தரத்தில் உயர்ந்த வைரங்களுக்கும்

தங்கப்பவுண் நகைகளுக்கும்

தங்கப்பவுண் நகை மாளிகைக்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்

K. N. M. MEERAN SAHIB

SOVEREIGN PALACE

THE MOST POPULAR JEWELLERS IN THE NORTH CEYLON

KANNATHIDY, - JAFFNA.

249910

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ARCHIVES

Visit

SARASWATHI TEXTILES

161. K. K. S. ROAD, JAFFNA.

தற்கால நாகரிகத்திற்கேற்ற முறையில்
வரவழைக்கப்பட்ட புத்தம் புதிய எண்ணற்ற

ஜவுளி ரகங்களுக்கு

கீழ்க்காணும் விலாசத்தைத்

தெரிவுசெய்யுங்கள்.

புத்தம் புதிய டிசைன்கள்

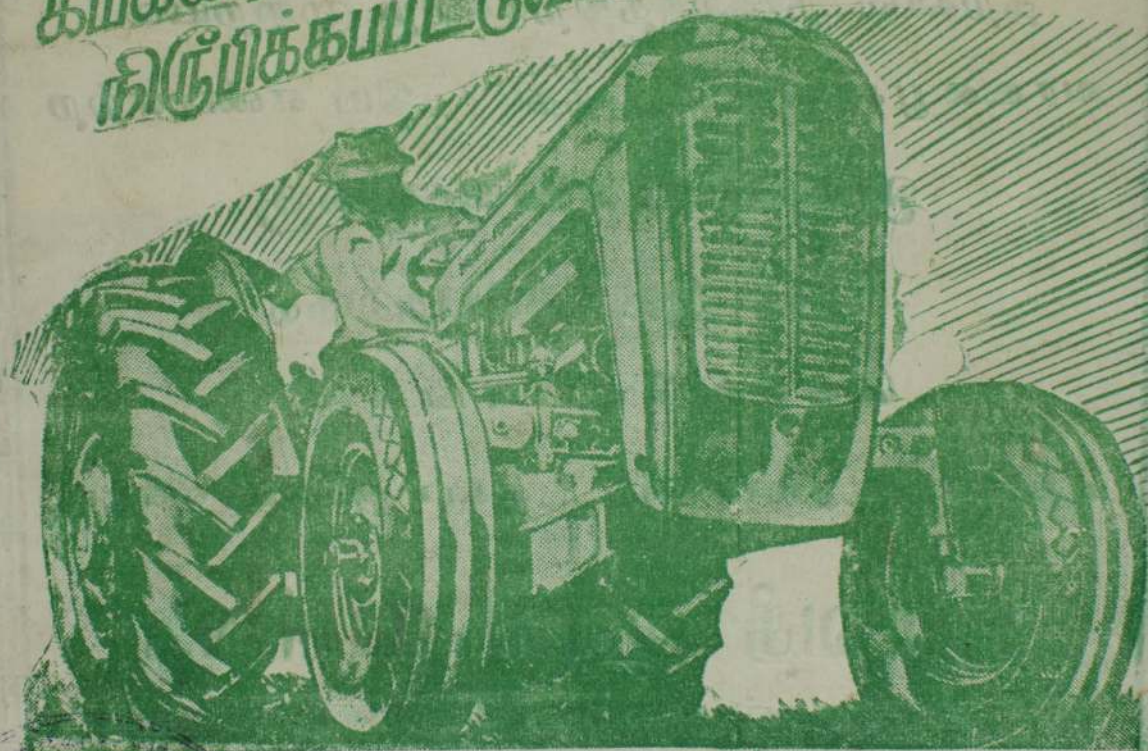
மிகவும் குறைந்த விலைகள்

சரஸ்வதி ஜவுளி மாளிகை

161, காங்கேசன் துறை வீதி யாழ்ப்பாணம்.

1125 V.
 அல்லா டிராக்டர்களையும் விட
1,500,000
 கமக்காரர்களினால் மிகச்சிறந்ததென
 நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது!

மஸ்கி - பெர்குசன்

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

ARCHIVES